

Volum

ume 1

The University of Chicago
Libraries

Die

DIE PAULINISCHEN BRIEFE

KLANGLICH UNTERSUCHT UND HERAUSGEGEBEN

VON

EDUARD SIEVERS

I. HEFT:

EINLEITUNG UND RÖMERBRIEF

VERLAG VON EDUARD PFEIFFER / LEIPZIG, NORDSTRASSE 30

1926

Bible. N.T. Epistles of Paul.

DIE PAULINISCHEN BRIEFE

KLANGLICH UNTERSUCHT UND HERAUSGEGEBEN

VON

EDUARD SIEVERS

I. HEFT:

EINLEITUNG UND RÖMERBRIEF

GEDRUCKT MIT UNTERSTÜTZUNG DER
NOTGEMEINSCHAFT DER DEUTSCHEN WISSENSCHAFT
UND DER SÄCHSISCHEN AKADEMIE
DER WISSENSCHAFTEN

VERLAG VON EDUARD PFEIFFER / LEIPZIG, NORDSTRASSE 30

1926

BS 3650
A256

Div

1. Paulinisches und Fremdstimmiges. Zweiundzwanzigmal führt sich in unserm Text der Paulinischen Briefe Paulus selbst unter ausdrücklicher Namensnennung als aktiv ein (die weiteren Belege für den Namen Paulus, 1 K. 1,12. 13. 3,4. 5. 22. Philem. 9, gehören nicht hierher). An 13 von diesen 22 Stellen (nämlich R. 1,1. 1 K. 1,1. 16, 21. 2 K. 1,1. 10,1. G. 1,1. 5,2. E. 1,1. 3,1. Ph. 1,1. C. 1,1. 23. 4,18) tritt aber zugleich eine sehr eigentümliche Stimmart $P = 5k^{\beta} \parallel 6w^{\beta}$ (., r|l, e|a bez. a|e)N hervor¹, der ich sonst nirgends wieder begegnet bin als hier (und in den 'paulinisierenden', in Wirklichkeit aber doch echt paulinischen Teilen des ersten Petrusbriefes), und die also, wenn überhaupt an den Paulinen etwas 'echt' ist, d. h. auch im Wortlaut direkt auf Paulus zurückgeht, am ehesten für diesen in Anspruch genommen werden kann.

2. Die neun Ausnahmestellen, an denen der Name Paulus unter sonst gleichen Bedingungen in einer Stimmart erscheint, die nicht P ist, sind verschiedener Art. 1 und 2 Th. 1,1 nennen sich als gemeinschaftliche Absender Paulus, Silvanus und Timotheus, in Philem. 1 desgleichen Paulus und Timotheus. Es liegt also doch wohl nahe, zu vermuten, daß der Wortlaut dieser drei Stellen, statt direkt aus der Feder oder dem Munde des Paulus geflossen zu sein, vielmehr von einem der genannten Mitabsender geformt worden sein möge, der etwa ebenso wie der Tertius von R. 16,22 (Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολήν) als Schreiber, Sekretär oder dgl. fungierte (Weiteres dazu unter Nr. 8). Diese Vermutung gewinnt noch weiter an Wahrscheinlichkeit, wenn man die Stellen der Paulinen näher betrachtet, an denen überhaupt mehr als ein Absender genannt wird.

3. Timotheus. Am klarsten liegen die Dinge wohl bei Philem. 1ff. Hier beginnt, wie in meinem Text ersichtlich gemacht ist, die Paulusstimme P erst mit V. 3. Mit ihr verschlingt sich die auch den Namen Paulus einschließende erste Fremdstimme derart, daß ihr ganz V. 1—2 zufällt, ferner in V. 7 die Worte χαρὰν — ἀγάπη σου, in V. 13 die Worte δὲν — κατέχειν, in V. 14 χωρὶς — ποιῆσαι ἰ, in V. 20 ναί — ὀναίμην, endlich in V. 24 die Worte Μάρκος, Ἀρίσταρχος. Der Autor dieser Stellen steht aber sachlich so vollkommen innerhalb der Situation, die zu dem ganzen Brief den Anlaß gegeben hat, daß ich wenigstens nicht abzusehen vermag, wie etwa ein späterer Interpolator auf diese Zusätze zum eigentlichen Paulustext hätte verfallen können. Nur ein an dem Briefe selbst Beteiligter konnte so schreiben wie hier geschrieben ist, und da dieser Schreiber nach Ausweis der Stimmverhältnisse nicht Paulus ist, wer sollte es da wohl haben sein können, als eben der Timotheus, der sich in V. 1 neben Paulus nennt. Man darf also seiner Stimme (= $4k^{\alpha} _4w^{\gamma}N$) wohl ohne alles Bedenken die Sigle T = 'Timotheusstimme' zubilligen.

¹ Im Text habe ich der Einfachheit halber nicht jedesmal die volle Stimmformel gegeben, sondern einfach die Sigle P mit dem Zusatz (r) bez. (l) je nachdem die Begleitgeste mit der rechten oder linken Hand auszuführen ist, und weiter mit Hinzufügung des allgemeinen N.

Das scheint mir um so sicherer, als auch die Grußworte R. 16,21 ἀσπάζετα ὑμᾶς Τιμόθεος . . . καὶ Λούκιος, καὶ Ἰάσων, καὶ Σωσίπατρος die gleiche Stimmart aufweisen (ebenso wie die Grußworte des Schreibers Tertius R. 16,22—24 eine besondere Stimmart $t = 4w(e)U$ darbieten), ebenso die Worte διὰ θελήματος θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός bis Ἀχαῖα 2K. 1,1, ferner καὶ Τιμόθεος—Φιλίπποις Ph. 1,1, Χριστοῦ Ἰησοῦ—ἀγίοις (darin wieder Τιμόθεος ὁ ἀδελφός) C. 1,1, endlich καὶ Τιμόθεος 1. 2 Th. 1,1.

4. *Silvanus*. In den beiden Thessalonicherbriefen fehlt die Paulusstimme fast ganz. Dafür tritt in beiden eine neue Fremdstimme auf, welche, und zwar in beiden Briefen, auch die Eingangsworte Παῦλος καὶ Σιλβανός umschließt, von dem folgenden καὶ Τιμόθεος aber durch einen deutlichen Stimmbruch geschieden ist. Nach dem eben über Timotheus Entwickelten wird es nicht zu kühn sein, diese Fremdstimme ($= 4k\gamma\sim 4w\gamma N$) als $s =$ 'Silvanusstimme' zu charakterisieren. Von ihr stammt übrigens auch die Grundlage von G. 3,5—4,5.

5. *Sosthenes*. Es folgt der Eingang des ersten Korintherbriefes. Hier ist der Wortlaut stark gemischt, vollkommen sicher aber ist trotzdem, daß die Worte καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός abermals eine neue Fremdstimme liefern ($= 6w^c\sim 5w\gamma N$), die auch weiterhin (und noch in vielen andern Briefen) gleich der des Timotheus massenhaft hervortritt (dazu s. unten Nr. 13). Für sie wähle ich, von den gleichen Gesichtspunkten ausgehend, die Sigle **S** = 'Sosthenesstimme'.

6. *Sonstiges*. Von den übrigen Fremdstimmen der Paulinen läßt sich nichts Erhebliches mehr an bekannte Namen anknüpfen. Ein paarmal weisen Grußformeln, die offenbar von ihren Urhebern selbst eingetragen oder doch sprachlich formuliert sind, Sonderstimmen auf, die sonst nicht vorkommen. Hervorgehoben darf dabei werden, daß der Gruß des Lucas ἀσπάζετα ὑμᾶς Λουκάς [ὁ ἰατρός] C. 4,14 stimmlich mit der des Redaktors (bez. teilweise Verfassers) des Lucasevangeliums und des Sie-Berichtes der Apostelgeschichte zusammengeht, sowie auch mit den Worten ἐλεύσομαι δὲ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις κυρίου 2K. 12,1, die also auch wohl von Lucas herrühren.

7. **W**, der Verfasser des Wir-Berichtes in der Apostelgeschichte (um das gleich hier einzuschalten) hat die Stimmart $6gw^c\sim 5gw\gamma(rkr)U$, und berührt sich darin, abweichend von der eben erwähnten Lucasstimme des Sie-Berichtes, mit einer ziemlich stark vertretenen 'Einschubsquelle' (unten Nr. 17ff.) der Paulinen, die in R. 9,7—12. 15. 11,33—36. 12,17—19. 13,11. 13. 15,4—6. 1 K. 1,9. 21. 25. 2,6—7. 3,14—15. 4,14. 5,6. 7. 8. 11—13. 6,18. 7,5. 7. 16. 25. 29. 39. 8,6. 12. 9,15. 16—17. 10,13. 15. 21. 25—28. 31. 33. 11,17. 20—22. 23. 27. 30. 33. 12,7. 25. 28. 13,12. 14,2. 3. 13. 16—17. 28. 29. 31. 39. 15,24—26. 28. 29. 32. 34. 44. 16,5. 23. 2 K. 12,21. E. 6,9. Ph. 2,15. 17. 30. 3,1. 4,8. C. 3,25. 4,1. 2. 13. 1 Th. 2,5—7. 17. 2 Th. 1,4. 5. 6. 3,1. 7,16 zu Tage tritt. Für die Identität des Schreibers dieser Stellen mit dem Verfasser des Wir-Berichtes spricht noch ein an sich unscheinbarer, aber doch sehr charakteristischer Tatbestand sprachlicher Art: das Wort ὁμοθυμαδόν begegnet im ganzen NT. elfmal, und von diesen elf Belegen stehen zehn in der Apostelgeschichte an Stellen mit dem Stimmtypus des Wir-Berichtes, der elfte erscheint bei gleicher Stimmart in R. 15,6. Willkommen ist auch die Tatsache, daß sich die Lebenszeit des Autors W ungefähr daraus ergibt, daß er über Vorfälle im Leben des Paulus (so über den Schiffbruch) deutlich als Augenzeuge berichtet¹.

¹ Da ich von mir allein aus schwerlich darauf verfallen wäre, die Apostelgeschichte stimmlich mit den Briefen zu vergleichen, so möchte ich noch besonders hervorheben, daß ich den Anlaß zur Aufdeckung des oben vorgetragenen Sachverhalts einem Gespräch mit W. Schanze über die Stimmverhältnisse des Sie- und Wir-Berichtes der Apostelgeschichte verdanke.

8. Der Anonymus X und sein Schreiber. Da ich einmal dabei bin, besonders charakteristisch hervortretende Fremdstimmen aufzuzählen, mag es gestattet sein, gleich hier noch auf eine weitere bedeutsame Persönlichkeit hinzuweisen, für deren Stellung zu Personen und Geschichte ich freilich keinen Anhaltspunkt zu finden vermag und deren Stimme (= $6gw^{a2}5gw^b$ | $6gw^{a-b}U$) ich die Sigle **X** gebe. Sie begegnet in nicht weniger als fünf Briefen (R. 1,13. 9,1—5. 16—17. 10,3. 11,13—25. 15,19. 23. 24. 25. 28. 16,1—16. 19—20. 22—24. 1 K. 2,2—5. 16,19—20. 2 K. 1,8—14. 2,6—7. 9. 10. 14—15. 16. 3,1—3. 12—16. 18. 4,3. 4,4—7,4 (!). 8,20. 24. E. 2,1—18. C. 1,22. 26—28. 2,18—19. 23. 3,5—6. 4,2), und der in ihr schreibt, ist eine so ausgesprochen starke Persönlichkeit, daß man sich ihn trotz aller seiner vielen Berührungen mit Paulinischem schon deswegen nur schwer als einen bloß beauftragten Sekretär oder dergleichen vorstellen kann¹, zumal er selbst noch einen eigenen Schreiber und Sekretär neben sich hat, nämlich den schon erwähnten Tertius (Stimme $4w(e)U$, Sigle **t** = 'Tertiusstimme'), der sich R. 16,22 ausdrücklich als Schreiber nennt, der aber daneben doch auch noch etwas mehr war als bloßer Schreiber. Das zeigt sein Verhältnis zu X in R. 16,1ff. Denn hier gibt zunächst X eine lange, aber im Einzelnen ganz knapp gehaltene Liste von Grußadressen, mit glatt durchlaufender Personalkurve (eine Liste also, die durchaus als laufendes psychisches Continuum entstanden sein muß), und in diese Liste hat hinterdrein dann der 'Schreiber' Tertius die rühmlichen Epitheta und Ausführungen eingeschaltet, die in unserem Text die einzelnen Namen begleiten. Man wird sich also das Verhältnis der beiden Leute zueinander wohl so denken dürfen, daß der 'Autor' X seinem 'Sekretär' (oder wie man ihn sonst nennen will) einen 'Entwurf' zur 'Ergänzung' und 'Ausfertigung' übergab: ein Vorgang, der ja denn natürlich auch für das Verhältnis des Paulus selbst zu seinen Helfern wie Timotheus und Silvanus als aufklärend herbeigezogen werden kann. Viel hat übrigens Tertius nicht aus Eigenem beigesteuert: neben dem bereits Erwähnten nur noch einige Grüße seinerseits: sonst ist mir seine Stimme nirgends begegnet.

9. Y, der Verfasser der Grundlagen der Timotheusbriefe und des Briefes an Titus. Die Grundlagen dieser drei Briefe sind im wesentlichen in einer Art von Versen geschrieben, über die unten näher zu berichten sein wird (s. Nr. 43ff.) und gehen auf einen Verfasser zurück, dem ich die Sigle **Y** gebe (die Stimmart ist $6gw^b \&^bU$). 2 T. und Tit. enthalten nichts stimmlich Paulinisches, dagegen stehen im 1 T. wenigstens einige Bruchstücke in Paulus' Stimme (1,10f. 17, die freilich auch später anderswoher eingetragen sein können). Trotzdem nennt sich in allen drei Briefen, und in der gleichen Fremdstimme Y, Paulus selbst als Absender. Wie ist das zu verstehen? Den Gedanken an eine Fälschung vermag ich nicht aufkommen zu lassen: dazu steht der Mann Y wieder zu sehr im spezifisch Paulinischen der ganzen Situation (vgl. namentlich 2 T. 1,16ff. 3,11, 4,9ff.): welcher Fälscher hätte sich wohl den Auftrag über den in Troas zurückgelassenen Mantel und die Manuskripte (2 T. 4,13) aussinnen sollen? Ich muß also hier Paulinischen Inhalt annehmen, aber

¹ Man entginge ja dieser Schwierigkeit, wenn man annehmen dürfte, daß auch Paulus über zwei Stimmen nebeneinander verfügt habe (vgl. ZuW. 107), daß also die X-Partien in unsern laufenden Text aus sonst verlorenen eigenen Schreiben des Paulus eingetragen seien, die in der zweiten Stimmart abgefaßt gewesen wäre. Aber dem X fehlt doch, bei all seinen hervorragenden Eigenschaften, die allbeherrschende Leidenschaft im Vortrag, die den wirklichen Paulus von allen seinen Nachbarn abhebt und die u. a. auch in seiner ungewöhnlich großen Personalkurve ihren Ausdruck findet: sie ist mit energischster Bewegung von der Achsel aus zu schlagen, und das beides trennt sie scharf von der viel kleineren Personalkurve des X. Eine Identifikation von X mit P scheint also nach menschlichem Ermessen ausgeschlossen.

vorgetragen in fremder Stimme, d. h. zugleich in fremdem Wortlaut. Ich glaube also, mit andern Worten, es für das Nächstliegende halten zu müssen, daß die auf unsern Y zurückgehenden Teile der drei genannten Briefe im Auftrag des Paulus geschrieben sind, vermutlich auf Grund vorhergehender mündlicher Instruktion. Danach hätte dann Y wieder als 'ausfertigender Sekretär' fungiert, nur daß er noch in viel weiterem Umfang für Paulus eintrat, als wir das oben bei Timotheus und Silvanus annehmen mußten.

10. J = Johannes. Sachlich bedeutsam war ferner von vornherein eine Quelle mit der Stimmart $4k^{\alpha}-4w^{\alpha}N$ (die beiden Hände müssen sich beim Einwärtsdrehen erst etwas senkrecht heben, dann werden die Spitzen der Signale im Bogen aufeinander zu bewegt). Kleine Bruchstücke dieser Quelle sind in einer ganzen Reihe von Briefen eingesprengt: R. 9,6—7. 23. 31. 11,25. 33. 12,16. 13,11. 12. 13. 14,8. 10. 22. 15,4. 1 K. 5,13. 11,19. 22—26 (mit Fremdem gemischt). 13,12. 15,55. 16,9. 2 K. 11,3. 12,20. 21. E. 4,25—29. 31. 5,13. 28. 6,8. 1. Th. 5,4f. 2 T. 2,20—21. Was von ihr vorliegt, war ich zunächst geneigt, als Reste einer 'alten Logienquelle' zusammenzufassen, im Anschluß an einen Hinweis von J. Letipold darauf, daß die Worte $\delta\epsilon\tilde{\iota}\ \gamma\alpha\rho$ [καί] $\alpha\iota\rho\acute{\epsilon}\sigma\epsilon\iota\varsigma\ \acute{\epsilon}\nu\ \upsilon\mu\acute{\iota}\nu\ \acute{\epsilon}\iota\upsilon\alpha\iota$, [ίνα] [καί] $\omicron\iota\ \delta\omicron\kappa\iota\mu\omicron\iota\ \varphi\alpha\upsilon\epsilon\rho\omicron\iota\ \gamma\acute{\epsilon}\nu\omega\nu\tau\alpha\iota\ \acute{\epsilon}\nu\ \upsilon\mu\acute{\iota}\nu$ 1 K. 11,19 nach patristischer Überlieferung ein $\lambda\acute{o}\gamma\iota\omicron\nu$ 'Iησοῦ enthalten sollen. Diese Sammlung müßte notwendigerweise sehr alt gewesen sein, weil nicht nur Timotheus 1 K. 15,55 und wie es scheint, Sosthenes (E. 4,25ff.) Sprüche aus ihr einflechten, sondern auch unser W (d. h. der Verfasser des Wir-Berichtes der Apostelgeschichte und Reisebegleiter des Paulus) nicht weniger als 9 mal dasselbe tut (R. 9,6f. 11,33. 12,1. 6. 13,11. 13. 15,4. 1 K. 5,13. 11,23ff. 2 K. 12,21: andere Stellen, an denen unsere Sprüche räumlich mit W zusammenstoßen, sind entweder unsicher, oder gehören sicher nicht hierher). Bei 1 K. 11,23ff. benutzte W Stücke aus unserem J sogar nicht einmal direkt, sondern eingebettet in ein Exzerpt aus einem evangelienartigen Bericht, dem also J seinerseits bereits vorlag. Als ich dann später die Evangelien auf ihre Stimmverhältnisse hin untersuchte, ergab sich die überraschende Tatsache, daß unsere Stimme in allem wiederkehrt, was wir den Umständen nach auf Johannes den Zebedäiden zurückzuführen Anlaß haben, d. h. also, daß unsere Sprüche einem johanneischen Urevangelium entnommen sind, das damals noch unverstümmelt vorlag und erst später durch einen tief eingreifenden Bearbeiter (der zugleich einer der beiden Redaktoren der Apokalypse war) in seine überlieferte Gestalt gebracht wurde. Einen eingehenderen Bericht hierüber s. jetzt in meiner Ausgabe der Apokalypse (Die Johannesapokalypse, klanglich untersucht und herausgegeben von E. Sievers, = Abh. der Sächs. Akad. d. Wiss., phil.-hist. Kl., Bd. 38, Nr. 1) Nr. 28ff. der Einleitung.

11. Sonstiges. Auch sonst ziehen sich des öfteren Exzerpte aus einer und derselben Fremdquelle durch mehrere von den Briefen hindurch; aber diese Quellen sind wenigstens für mich zur Zeit meist so wenig charakteristisch gegen einander differenziert, daß ich es nicht für nötig gehalten habe, ihnen individualisierende Buchstabensiglen beizulegen, wie den bisher besprochenen Quellen. Ich habe vielmehr alle die bisher nicht genannten Nebenquellen eines jeden einzelnen Briefes einfach durchnummeriert nach der Reihenfolge, in der sie dort auftreten (R. 1, R. 2 usw. heißt also 'erste' bzw. 'zweite' im Römerbrief auftretende 'Hand'). Die beobachteten Übereinstimmungen von 'Händen' innerhalb mehrerer Briefe zählt die folgende Nummern-tabelle auf; beziffert und mit Angabe der Stimmiglen versehen sind die Nummern dabei jedesmal an der Stelle, wo sie zuerst auftreten (die unbezifferten Einträge gelten also nur dem Verweis).

- 1) 4 k || 6w^b (xüeee, ·, r | i, e) U = R. 17. G. 19. Ph. 23 = 1 K. 17.
 2) 6 gw^a (nn | ff—üwww, e | a) N = R. 40. Ph. 21. C. 1 = Ph. 22. 1 Th. 5.
 3) 6 w^c ~ 5 w^z (rkr.) U = 1 K. 12. 2 K. 17. Ph. 1. C. 3 = Ph. 5.
 4) 6 gw^d ~^b (ehb) U = 1 K. 17. Ph. 23. C. 5 = E. 5. Ph. 9. 1 Th. 47. 1 T. 24.
 5) 3 gw || 3 gw (üeee, ·, r | i, eb) U = 1 K. 18. 2 K. 2. C. 7 = 1 K. 19. 1 Th. 7. 1 T. 4.
 2 Th. 26. C. 8 = E. 14.
 6) 6 gw^a ~ 5 gw^a (rkr.) U = 1 K. 19. C. 7. 1 Th. 7. 1 T. 4. 13) 6 gw^c ~ 5 gw^a (rkr.) U = 1 Th. 4. 2 Th. 30.
 7) 5 gw^b ~^γ (rkr.) N = 1 K. 32. 2 K. 3. 1 Th. 5 = Ph. 22. C. 1.
 2 K. 2 = 1 K. 18. 2 Th. 26. 1 Th. 7 = 1 K. 19. C. 7. 1 T. 4.
 2 K. 3 = 1 K. 32. 1 Th. 47 = E. 5. Ph. 9. C. 5. 1 T. 24.
 2 K. 17 = 1 K. 12. Ph. 1. 2 Th. 26 = 1 K. 18. 2 K. 2.
 8) 4 k (nn—ee | üf—www, e | a) U = 2 K. 21. 2 Th. 30 = 1 Th. 4.
 Ph. 17. 14) 6 gw^e ~^a (rkr.) = 1 T. 11.
 G. 19 = R. 17. 1 T. 4 = 1 K. 19. C. 7. 1 Th. 7.
 9) 6 gw^d (e) U = E. 5. Ph. 9. C. 5. 1 Th. 47. 1 T. 24. 1 T. 11 = 2 Th. 34.
 10) 4 gk^g (nn—e | üf—üww, e) U = E. 14. C. 8. 1 T. 24 = E. 5. Ph. 9. C. 5. 1 Th. 47.
 Ph. 1 = 1 K. 12. 2 K. 17. 15) 6 gw^a (tt, a) U = 1 T. 60. Tit. 11.
 11) 6 w^c ~ 5 w^z U = Ph. 5. C. 3. 16) > 6 gw^b (a) U = 1 T. 62. 2 T. 20.
 Ph. 9 = E. 5. C. 5. 1 Th. 47. 1 T. 24. 17) 6 gw^b (üwww, ab) U = 1 T. 66. 2 T. 12.
 Ph. 17 = 2 K. 21. 2 T. 12 = 1 T. 16.
 Ph. 21 = R. 40. 2 T. 20 = 1 T. 62.
 12) 6 gw^a (ün, e) U = Ph. 22. C. 1. 1 Th. 5. Tit. 11 = 1 T. 60.

12. Kehren wir nach dieser Abschweifung zu den noch restierenden drei Ausnahmestellen von S. 3ff. zurück, so enthält 2 Th. 3,17 in den Worten 'Ο ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλου zwar eine Wiederholung einer echt paulinischen Formel (aus 1 K. 16,21. C. 4,18), aber der Satz ist durch die (mit durchlaufender Personalkurve, also mit Umdenken des Ganzen!) angefügten beiden Worte οὕτως γράφω (das Übrige, ὃ ἐστίν — ἐπιστολῆ, ist nachträglicher Zusatz), stimmlich umgestaltet worden, also in dieser Erweiterung nicht mehr paulinisch. Er schließt sich auch nicht gut an ὁ κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν V. 16 an, womit ja eigentlich schon ein voller Abschluß erreicht ist. V. 17 stellt also gewiß einen späteren Einschub dar, ebenso wie der V. 18, der nun noch einen dritten Abschluß bringt.

In 1 Th. 2,18 unterbrechen die Worte ἐγὼ μὲν Παῦλος die sonst durchlaufende Personalkurve des Verses; sie sind also auch erst später eingesetzt. Ebenso läuft endlich in Philem. 19 die Personalkurve glatt durch die Worte εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ· ἐγὼ ἀποτίσω durch: was an stimmlich Abweichendem dazwischen steht, einschließlich der Worte ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα, ist daher wieder interpoliert.

13. Timotheus und Sosthenes als Sammler und Herausgeber. Von all den zahlreichen Stimmen, die sich im Text der Paulinen unterscheiden lassen, verlangen neben der des Paulus selbst die für Timotheus und Sosthenes in Anspruch genommenen Stimmen T und S die größte Aufmerksamkeit, wegen der Besonderheit der Art ihres Auftretens. Denn es zeigt sich alsbald, daß diese beiden Stimmen neben der des Paulus durch die meisten unserer Briefe hindurchgehen: sie fehlen nur in G., 1. 2 T. und Tit. (S auch in Philem.). Und ferner, wo sich in unserem Text (und das ist sehr häufig der Fall) ein laufender Gedankengang auf alle die drei Stimmen P, T und S verteilt, ist die Abfolge stets die, daß Paulus zeitlich vorgeht, dann Timotheus folgt und Sosthenes den Beschluß macht (Timotheus knüpft also gegebenenfalls stets nur an Paulus an, nicht an Sosthenes; Sosthenes kann sowohl an Paulus wie an Timotheus anarbeiten; aber Paulus steht stets für sich allein). Dasselbe zeitliche Verhältnis gilt auch da, wo T und S allein mit einander konkurrieren, oder einer von ihnen allein mit P selbst. Räumlich steht allerdings oft genug

ein Stück S zwischen Stücken von P und T. Dann aber ist es stets ausschaltbar, ohne daß der Zusammenhang von P und T darunter leidet. Außerdem zeigen dann auch noch die klanglichen Verhältnisse in bezug auf die Widerstände beim Übergang von einer Stimme auf die andere nach Maßgabe dessen, was ich in meinen *Metr. Studien* 4, 196f. Eddalieder S. 184. Johannesapokalypse S. 7ff. entwickelt habe, daß die Sosthenes-Partie erst nachträglich zwischen P und T eingeschaltet ist. (d. h. es gibt nur Kleinwiderstand beim Übergang von P sowohl zu S wie zu T, aber Großwiderstand beim Übergang von S zu T, zum Zeichen, daß Timotheus, als er schrieb, wohl den Paulustext vor sich hatte, an den er anarbeitet, aber noch nicht das Sosthenesstück, das nun in unserem Texte vor ihm steht.

14. Will man diese Sachlage richtig deuten (was natürlich mit der Schallanalyse als solcher nichts mehr zu tun hat), so muß man auch noch mit einer weiteren Tatsache rechnen. Die P-Stücke brechen auch vor T und S oft sachlich und klanglich ganz abrupt ab (vgl. z. B. R. 1,24. 26. 2,22. 3,7. 4,1. 5,8. 12. 16. 6,9. 16. 17. 21. 7,7. 10. 13. 14. 8,4. 12. 23. 25. 26. 27. 28. 29. 34. 35. 12,15. 13,4. 14,14), und ebenso verbinden sie sich untereinander sehr gewöhnlich nicht zu laufenden klanglichen bzw. psychischen (und damit sachlichen) Einheiten (vgl. z. B. die durch Striche bezeichneten Bruchstellen bei R. 8,30. 9,18—22. 11,20—25. 12,13—15. 13,1 14,1. 15,14). In allen solchen Fällen ist unzweifelhaft etwas von dem ursprünglichen Paulustext, der doch einmal vorhanden gewesen sein muß, verloren gegangen, und zwar mindestens an den Stellen, wo das Fehlende durch Stücke von T bez. S ersetzt ist, offenbar absichtlich gestrichen worden. Dies Spiel aber wiederholt sich so unzählige Male in immer wieder gleichem Typus, daß von einem bloßen Zufall oder auch einem nur gelegentlichen Eingreifen ohne besonderen Zweck nicht die Rede sein kann: nur bewußte, planmäßig geregelte und regelnde Tätigkeit konnte vielmehr ein Bild schaffen von der Art, wie es hier überall vorliegt, wo P, T und S zusammengehen.

15. Ich finde für dies Bild nur eine befriedigende Deutungsmöglichkeit. Timotheus, über dessen nahe Beziehungen zu Paulus kein Wort zu verlieren ist, und den wir schon oben S. 3 beim Philemonbrief speziell auch als 'ausfertigernden Sekretär' des Paulus kennen lernten, besaß offenbar einmal ein reichhaltiges Archiv Paulinischer Briefe, und aus diesem Material hat er dann Gebrauchsausgaben für den allgemeinen Bedarf hergestellt, indem er nach eigenem Ermessen im einzelnen strich, was ihm für die praktische Wirkung minder wichtig vorkam, und nur das aufnahm, was ihm einen charakteristischen Allgemein- oder Dauerwert zu besitzen schien. Diese seine Exzerpte hat er dann noch an vielen Stellen mit einer Art von Kommentar versehen. Woher er die darin niedergelegten Gedanken nahm, ob vorwiegend oder ganz aus sich selbst, oder aber aus früherer mündlicher Anregung durch Paulus (den wir uns zur Zeit des ganzen Redaktionswerkes doch wohl als verstorben zu denken haben), können wir nicht ohne weiteres wissen: nur das scheint eben feststellbar zu sein und festzustehen, daß und wie in der Arbeit Paulinischer und Timotheanischer Wortlaut miteinander wechselt. Das Werk des Timotheus ist dann in gleichem Sinne noch einmal überarbeitet durch Sosthenes. Auch für diesen zweiten Redaktor können wir natürlich wieder nur das Eigentum am Wortlaut, nicht an der Gedankenwelt feststellen.

16. Anderweitige Tätigkeit des Timotheus und Sosthenes. Was Timotheus und Sosthenes in der oben gedachten Weise an Erläuterndem und Ausführendem zu dem eigentlichen Paulustext hinzugefügt haben, ist mindestens zum großen Teil charakterisiert durch seine Gebundenheit an diejenigen älteren Wortlaute, zu deren Ergänzung es eingefügt ist, durch den lebhaft-räsonnierenden Charakter des Vortrags und eine gewisse Gedämpftheit

des Tones, die der zeitweiligen Abhängigkeit des Subjekts von einem schon gegebenen Texte entspricht. Auf der anderen Seite kennen wir den Timotheus schon als expedierenden Mitarbeiter des Paulus selbst vom Philemonbrief her, und was er dort schreibt, zeichnet sich durch eine weit größere Unabhängigkeit des Inhalts und weit größere Frische des Tones aus. Das zeigt sich sogar in der Körpereinstellung: im Philemonbrief herrscht etwa $4k^{\alpha} \sim 4w^{\gamma}(ff)N$, beim bloß kommentierenden Timotheus etwa $4k^{\alpha} \sim 4w^{\gamma}(mn)N$. Und Stellen mit derart gesteigerter stimmlicher Freiheit und Lebendigkeit finden sich vielfach auch in andern Briefen¹. Besteht dieser Inhalts- und Klangkontrast zu Recht, so hätte also Paulus sich wohl auch noch außerhalb des Philemonbriefes der Mitarbeit des Timotheus bedient, ebenso wie der des Silvanus bei Th. und G. (oben Nr. 4) bez. wie der des Anonymus Y bei 1. 2. T. und Tit. (nach letzterer Analogie könnte Timotheus, sei es aus sich heraus, sei es im Auftrag des Paulus, selbst ganze Briefe verfaßt haben, aus denen dann später dies oder jenes in den Zusammenhang unserer 'Paulusbriefe' eingestellt worden wäre, nach dem Muster dessen, was unten in Nr. 17 besprochen ist). Eine ganz andere Frage ist es natürlich, ob diese Stücke freier Produktion und Tonführung in unsern Texten überall noch in den Zusammenhängen stehen, in denen sie einst entstanden waren. Denn da auch etliche von ihnen durch Sosthenes aufgenommen und kommentiert werden, so muß man immerhin mit der Möglichkeit rechnen, daß erst Sosthenes einzelne solche Timotheusstücke aus andern, uns unbekanntem Zusammenhängen herausgegriffen und an ihre jetzige Stelle gebracht habe. Aber alle diese und ähnliche Fragen bedürfen natürlich erst noch einer sehr genauen Untersuchung. Was des Sosthenes eigene Stellung zu Paulus anlangt, so könnte man nach seinem Auftreten in R. 1,1ff. 1 K. 1,2. E. 1,1 wohl erwarten, daß auch er dem Paulus schon vor der ersten Briefabsendung Hilfsdienste der Art geleistet haben möge, wie sonst etwa Timotheus; aber außer den zitierten Stellen habe ich kaum etwas gefunden, was mit einiger Sicherheit so gedeutet werden könnte.

17. Exzerpte aus der Parallelliteratur. Nach der Doppelredaktion (durch Timotheus und Sosthenes) begann dann, wie sich das mutatis mutandis auch an G. und den Pastoralbriefen verfolgen läßt, die diesen Editionsprozeß nicht mit durchgemacht haben (oben Nr. 13) ein mächtiger Einstrom weiterer heterogener Elemente, die das was einst im eigentlichen Sinne ein für die Sonderbedürfnisse einer bestimmten Empfängergemeinde bestimmter Brief war, mehr oder weniger zu einem lehrhaften Allgemeinkompendium umgestalten, ohne daß dadurch die Briefform als solche aufgehoben wurde. Auch dieser neue Zuwachs ist wieder verschiedener Natur.

18. Schon vom AT. her kennt man die Neigung des jüdischen Volkes, Paralleldarstellungen mit der Schere zu praktischen Kompendien zusammenschneiden: man denke nur an die Entstehungsgeschichte der historischen Bücher. Auch die Prophetentexte sind massenhaft in gleicher Weise zusammenredigiert worden, und viele, sehr viele Psalmen stellen sich bei genauerer klanglicher Analyse direkt als Kompilationen von lauter einzelnen Parallelversen aus einer uns sonst (d. h. eben bis auf diese Exzerpte) verloren gegangenen Psalmenliteratur dar, deren Umfang nicht leicht zu groß eingeschätzt werden kann. Und so liegt es offenbar auch bei unsern Briefen. Es ist ja sowieso undenkbar, daß die ungeheure geistige Erregung, die durch das Christentum hervorgerufen war, nicht unendlich viel mehr auch an schriftlichem Gedankenaustausch sollte gezeitigt haben, als was nachher in den engen Kanon des NT. aufgenommen wurde.

¹ Ich habe im Texte, was mir einigermaßen sicher der lebendigeren Textart anzugehören schien, durch einen Stern neben der Sigle (also T^{*}) bezeichnet.

19. Aus solcher bereits bestehender Parallelliteratur sind also — das ist meiner Meinung nach die erste Zuwachsquelle — massenhaft Exzerpte in unsere Briefftexte eingeschaltet worden. Ob das mehr allmählich etwa auf dem Wege der Eintragung gelegentlicher Reminiszenzen geschehen ist, oder in minder zahlreichen Etappen auf Grund bewußter gelehrter Arbeit, wird sich nicht in jedem Einzelfall sicher entscheiden lassen: nur scheint es mir glaubhaft, daß auch diese bewußt gelehrte Verarbeitung eine wichtige Rolle gespielt habe. Darauf läßt schon der Umfang einzelner Einschaltungen (namentlich aus X) sowie die Streuung der Exzerpte schließen, die in einzelnen Fällen sehr charakteristisch ist. Oder sollte es z. B. ein bloßer Zufall sein, daß in R. 1—8 Exzerpte aus nur sechs, in Kap. 9—16 aber Auszüge (und zum Teil viel bedeutenderen Umfangs) aus einigen 30 verschiedenen Parallelquellen eingearbeitet sind? Oder daß auch längere Textpartien rein aus solchen Auszügen bestehen, ohne daß dazwischen Paulus oder einer seiner bekannten Helfer zu Worte käme: so 1 Th. 2,13—5,5. 2 Th. 1,4—2,14. || 2,15—3,18. 1 T. 1,18—6,21. Tit. 1,7—3,7? Oder daß Briefe wie E. und C. ganz frei von Exzerpten aus metrisch geformten Quellen (unten Nr. 46) sind, während andere Briefe geradezu von solchen strotzen: so vor allem der zweite Timotheusbrief, der neben Exzerpten aus 37 Verstexten nur einen Prosaauszug aus dem Ur-Johannes (oben Nr. 10) aufzuweisen hat; oder 1 Th., wo abgesehen von sonstigen Einzelstreuungen, Exzerpte aus 25 verschiedenen Versquellen in laufender Reihenfolge (Nr. 17—41) eingetragen sind, oder 2 Th., wo wieder u. a. die geschlossene Abfolge von Nr. 8—22 erscheint, oder 1 T., wo u. a. die Abfolge 13—15 | 22—23 | 25—34 | 36—57 | 60—62 | 64—69 | 71—73 auftreten, ohne daß diese Abfolgen durch Auszüge aus früher noch nicht dagewesenen Prosaquellen unterbrochen würde (Genaueres s. unten Nr. 47)? Und dergleichen mehr.

20. Art der Einarbeitung. Bei der Einschaltung und Aneinanderreihung der einzelnen Ausschnitte ist man ganz äußerlich und mechanisch verfahren (man denke etwa an die ähnlich äußerliche Art wie Tatians Diatessaron noch in seiner lateinischen Gestalt glatt aus dem Wortlaut der einzelnen Evangelientexte zusammengesetzt ist). Was sich zweckdienlich aus dem jeweiligen benutzten Fremdwerk ausscheiden ließ, das hat man eben so wie es war, an die neue Stelle geschoben, oft nur an ein (im Text dann besterntes) Schlagwort des jeweiligen Vor-(seltener Nach-)textes anknüpfend. Wie grob man arbeitete, zeigt sich auch darin, daß man bei Exzerpten aus Verstexten (unten Nr. 43ff.) massenhaft Versstücke (ja ganze Verse und Versfolgen) einfach fortschnitt, ohne sich um die entstehenden Lücken zu kümmern: s. z. B. R. 2,15f. 10,2. 14,5ff. 12f. 15. 1 K. 1,18. 26. 27—29. 2,12f. 14f. 15,58. 1 Th. 4,7. 10. 17. 5,2. 5. 13. 2 Th. 2,10. 11. 13. 3,8. 1 T. 3,4. 5. 8f. 10. 14. 4,4. 5. 6. 7. 16. 5,7. 11. 12. 14. 6,11. 12. 2 T. 2,16. 17. 19. 22. 26. 3,1. 6f. 9f. 12. 15. 16. 4,2. 3. 4. 5. 6. Von so bewußten und künstlichen Umgestaltungen der Einschübe, wie sie neuerdings H. Lietzmann bei seinen Experimenten mit der Dalmatosvita vorgenommen hat, habe ich nirgends sichere Spuren gefunden. Vielmehr erkennt man gerade an der Schwere und der Sonderart der Brüche zwischen Vor- und Nachtext, daß Fremdes so gut wie überall unvermittelt, d. h. ohne den Versuch einer Fugenvermittlung eingestellt wurde. Man kann sich das jetzt ganz gut mit Hilfe der sog. Personalkurven anschaulich machen.

21. Eine Personalkurve (s. Sievers, ZuW. [= Ziele und Wege der Schallanalyse] S. 74ff.) läßt sich, wie ich anderwärts ausgeführt habe (H. Lietzmann und die Schallanalyse 7ff. Eddalieder 173f.), ohne stimmliche Hemmung als Begleitung zu einem Text schlagen, soweit dieser als psychisches Continuum entstanden ist. Schneidet man nun aus einer solchen Textpartie etwa ein Mittelstück heraus (also Anfang und Ende des größeren Continuum fortlassend), so kann nicht nur zur Begleitung des verbliebenen Mittelstückes hemmungsfrei die ent-

sprechende Personalkurve geschlagen werden, sondern auch nach vorn wie nach hinten darüber hinaus, wenn man an Stelle des Gestrichenen einen dem Umfang nach entsprechenden, aber klanglich ganz indifferenten Text wie *lala...* oder dgl. spricht (nur natürlich dies *lala...* dem ganzen Vortragstenor des Mittelstückes anpassend, für das man dann den richtigen Einsatz der Personalkurve geradezu leichter findet, als wenn man nur das isolierte Mittelstück prüft). So kann man z. B. zu R. 2,12f. nicht nur von $\delta\sigma\iota \gamma\alpha\rho$ 12 bis $\delta\kappa\alpha\iota\omicron\theta\eta\sigma\omicron\nu\tau\alpha\iota$ 13 kontinuierlich fortschlagen, sondern danach auch noch eine Weile mit *lala...* fortfahren, und ebenso auch mit einem *lala*-Stück vor dem $\delta\sigma\iota \gamma\alpha\rho$ beginnen, ohne daß Hemmungen aufreten. Dehnt man aber diesen Versuch auf V. 11 aus, so ergibt sich, daß man bei diesem Text, obwohl er nur ganz wenige Worte umfaßt, weder vor- noch nachschlagen kann, d. h. daß dieser Textabschnitt immer nur aus gerade den paar Worten bestanden hat, die wir vor uns haben. Rechnet man ferner dazu, daß V. 11 die Stimme des Kommentators (oben Nr. 15) Timotheus zeigt, V. 12. 13 aber mit keiner der sonst laufenden Stimmen sprechbar ist, so bietet sich fast von selbst die Erklärung: V. 11 ist ein erläuternder Zusatz des Timotheus zu einem (hier nicht mehr erhaltenen, vgl. unten Nr. 30ff.) Passus des Paulus, und als solcher in seinem vollen Umfang erhalten; V. 12. 13 aber sind ein eingeschalteter Ausschnitt aus einem einst größeren, aber fremden Zusammenhang. Gehen wir weiter zu V. 14, so schließt sich dessen Text, der die Sosthenesstimme hat, mit relativ kleinem Übergangswiderstand an den Schluß des Timotheuspassus V. 11 an, weil die Worte des Sosthenes ja direkt an die des Timotheus anknüpfen, also mit wenigstens einseitiger Bindung an diese angearbeitet wurden, ehe der Einschub von V. 12. 13 erfolgte. In diesen Sosthenesworten spielt nun ferner der Begriff des νόμος die Hauptrolle: man sieht also auch noch leicht, wie die sosthenische νόμος-Stelle mit ihrem Schlagwort νόμος (oben Nr. 20) den νόμος-Ausschnitt aus dem Fremdbuch (V. 12f.) sozusagen attrahiert hat.

22. Man kann aus solchen Beispielen lernen, daß es bei einiger Übung gar nicht so schwer ist, komplett erhaltene Einzelstücke von bloßen Auszugsstücken, und damit sehr oft auch laufenden Text von jüngeren Einschaltungen von Fremdstücken (zumal der 'Kommentatoren', sowie der 'Interpolatoren und Scholiasten' von Nr. 24) zu trennen. Nur muß man sich natürlich auch dabei strengstens vor Übermüdung hüten, die sonst auch auf diesem Gebiete zwangsweise zu Selbsttäuschungen führt.

23. Der Umfang der eingearbeiteten Auszüge ist sehr verschieden. Manchmal umfassen sie nur eine einfache kurze Parallelstelle, manchmal aber auch längere Erörterungen: ja selbst Einarbeitungen des wesentlichen Inhalts ganzer einst selbständiger Werke kommen vor (man denke z. B. nur an die umfänglichen Einstellungen aus den Briefen des Anonymus X (oben Nr. 8).

24. Interpolationen und Scholien. Als letzte Zuwachsschicht stellen sich endlich die 'Interpolationen' im engeren Sinn des Wortes dar. Ich meine damit speziell mehr oder weniger scholienartige Zusätze, die (natürlich über die Kommentare von Timotheus und Sosthenes hinaus) im Anschluß an einen dem 'Interpolatar' gerade vorliegenden Text in ihrem Wortlaut erst neu geformt sind, wenn auch des öfteren in Anlehnung an Vorbilder, die an anderer Stelle begegnen. Diese Neuprägung des Wortlautes unterscheidet sie scharf von den Exzerpten, von denen bisher gesprochen wurde.

25. Von solchen Interpolationen können natürlich alle die Quellenschichten betroffen sein, deren im Vorhergehenden gedacht wurde. Es ist also auch durchaus möglich, daß Exzerpte, die bereits vor ihrer Herübernahme mit Interpolationen behaftet waren, in dieser erweiterten Form in den Kontext eingestellt wurden. Eben so gut können aber natürlich über-

nommene Exzerpte auch noch innerhalb ihrer neuen Stellung im Paulustext nachträglich interpoliert worden sein.

26. Der Umfang der einzelnen Interpolation ist, wenn man von den gelegentlich eingestreuten Schriftzitate absieht (die ja auch mit dem Wortlaut ihrer Zitate nicht einmal zu den eigentlichen Interpolationen gehören) meist gering: sie soll ja auch nur bereits Vorhandenes ausführen oder ergänzen. Im Gegensatz zu den eingearbeiteten Fremdstücken älterer Provenienz, die oft sehr Wichtiges bieten, enthält ein sehr großer Teil der scholienmäßigen Interpolationen nur Unwesentlicheres. Unwesentlicheres wenigstens für den vorauszusetzenden Standpunkt des allerältesten Urchristentums, mag man auch später auf gewisse manchmal mehr dogmatisch-spinöse als inhaltlich erhebliche Ausführungen Gewicht gelegt haben. Solche Interpolationen gerade stauen sich gern am Anfang und am Schluß der Briefe an. So hat z. B. der Paulus-Sosthenes-Text von R. 1,1—6 nicht weniger als 15 solcher Kleinzusätze erhalten, die sich meist auf gewisse subtile Fragen beziehen, über die man später offenbar zu disputieren liebte, und ähnlich zeigt der Timotheus-Schlußpassus R. 16,25—27 ganze elf Kleininterpolationen ähnlicher Art.

27. Indessen sind doch bei weitem nicht alle Interpolatoren unserer Briefe von gleichem Gepräge. Vielmehr muß hier noch auf einen sehr wesentlichen Unterschied zwischen Interpolation und Interpolation hingewiesen werden, der sich schon äußerlich durch eine charakteristische Verschiedenheit der Tonführung verrät, die ihrerseits wieder auf abweichende Entstehungsart zurückdeutet, je nachdem es sich um die Arbeit getrennter Einzelinterpolatoren oder um die gemeinsame Arbeit von Interpolatorengruppen handelt.

28. Bei der ersteren, alltäglicheren, Art von Interpolationen, die eigentlich alles das umfaßt, was man so gewöhnlich als (scholienmäßige) Interpolation zu bezeichnen pflegt (d. h. alles das, was seinerzeit ein einzelner für sich an irgendeiner Stelle einschleibt), schließt jedes eingeschobene Einzelstück mit einer deutlich fallenden Schlußkadenz, also z. B. in R. 1,1 die Interpolationen [κλητός ἀπόστολος] und [ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ]. Diese Kadenz ist ein klangliches Zeichen dafür, daß für den Urheber des des Zusatzes mit dem Schluß seiner Einfügung die Sache zu Ende war, daß er für sich nichts mehr in petto hatte und auch von anderen nichts mehr erwartete.

29. In scharfem Gegensatz hierzu hat die zweite Art von Interpolationen, die namentlich in den Pastoralbriefen, aber auch in den Briefen an die Kolosser und Thessalonicher hervortritt, einen ebenso deutlichen Abbruchsausgang mit steigendem Endton. Man vergleiche etwa, im Zusammenhang mit dem textlich Vorhergehenden eine Reihe wie Tit. 1,7:

[ὡς θεοῦ οἰκονόμον]

[μὴ ἀνύδαδη]

[μὴ ὀργίλον]

[μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην]

[μὴ αἰσχροκερδῆ]

usw. So spricht und betont im einzelnen nur jemand, der zwar momentan mit dem fertig ist, was er im Augenblick zu sagen hat, der aber zugleich erwartet, daß die Sache trotzdem weitergehe, d. h. daß ihm selbst noch etwas Neues einfallen, oder aber ein anderer den vom Vorredner abgebrochenen Faden der Rede wieder aufnehmen und neues ansinnen werde, bis ihn eventuell wieder ein dritter ablöst, usw. Für diese Art von Interpolationen ist also auch wieder charakteristisch, daß sie besonders gern haufenweise auftreten, weil bei ihnen das Ablösen des einen durch den anderen das Typische ist (was ja denn freilich auch nicht ausschließt, daß auch einmal einer allein redet, weil ihm kein anderer mehr Nachfolge

leistet). Sind aber in dieser Weise mehrere gleichzeitig an dem (NB. mündlich erfolgenden!) Interpolationsakt beteiligt und interessiert, so versteht man es auch leicht, daß hier im Gegensatz zu den alltäglicheren, scholienmäßigen (sc. Schreib-)Interpolationen, von denen oben die Rede war, auch oft genug materiell Gewichtigeres vorgetragen wird: denn bei jeder Diskussion wird es sich wohl zugleich um irgendein Problem handeln. Für die gesamte Sachlage bei unserer zweiten Art von Interpolationen finde ich wieder nur eine befriedigende Erklärungshypothese, nämlich die Annahme, hier sei jeweils über eine vorliegende Textstelle sozusagen in consensu einer Versammlung von Gläubigen debattiert worden, und dabei habe jeder der Teilnehmer, der etwas zu sagen wußte, das Seinige für den festzustellenden Neutext (bei Tit. 1,7 also z. B. für die Liste der Eigenschaften, die eine Gemeinde von einem Bischof fordern soll) zu Protokoll gegeben. Horcht man noch etwas genauer hin, so kann man auch wohl noch von Brief zu Brief gewisse Verschiedenheiten in der Lebendigkeit des Vortrags (größere oder geringere Intervalle, schnelleres und langsames Tempo u. dgl.) feststellen. Am lebendigsten scheint es bei den Titussitzungen hergegangen zu sein, in denen dies Büchlein für den Gemeindegebrauch redigiert wurde; am wenigsten lebhaft Tonbewegung scheinen mir unsere Interpolationen i. A. in den Thessalonicherbriefen aufzuweisen.

Ich habe diese Gruppen- oder Sammelinterpolationen im Text durch vorgesetzte Sterne ausgezeichnet, soweit mir eine Scheidung der beiden Arten möglich schien. Natürlich können ja auch bei einem und demselben Texte Interpolationen der beiden verschiedenen Arten nebeneinander vorgenommen sein.

30. Kürzungen. Neben all den im Vorstehenden besprochenen zahllosen Erweiterungen, die gewiß zu einem guten Teil auch Modernisierungstendenzen zum Ausdruck bringen, steht eine ebenfalls recht große Zahl von Kürzungen älterer Wortlaute, die wohl sicher so gut wie überall auf bewußter, d. h. also wieder redaktioneller Streichung von Textstücken beruht, deren man entraten zu können meinte. Mit solchen Streichungen hat, wie oben in Nr. 13 bemerkt wurde, schon Timotheus begonnen, und Sosthenes ist ihm darin gefolgt, sowohl dem Paulus wie dem Timotheus gegenüber. Denn wenn z. B. auf den nach seiner Intonation unvollständigen Paulussatz οὐ γὰρ ἀσχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον . . . R. 1,16, oder auf den ebenso unvollständigen Timotheussatz R. 1,20, der mit ἀναπολογίτους . . . schließt, direkt Sosthenes fortfährt, so ist das doch gewiß nicht anders zu beurteilen, als wenn sich an Paulinisches ἀτιμίας . . . R. 1,26 ein Timotheusstück anschließt: und zwar zeigen alle solchen Anschlüsse beim Übergang Kleinwiderstand, zum Zeichen dafür, daß die Fortsetzer an eben den uns vorliegenden gekürzten Text anarbeiteten. Und wer sollte da die Kürzung vorgenommen haben, als eben die Bearbeiter selbst, vor deren Zusätzen sich ja (wie ebenfalls oben bereits bemerkt wurde) dies Verkürzungsspiel durch die ganze überhaupt in Betracht kommende Textmasse hindurch in geradezu typischer Form fortsetzt.

31. Aber auch spätere Bearbeiter haben sich sicher oft der gleichen Methode bedient. So ist z. B. R. 1,9—13 ein Stück, in dem Paulus von seiner wiederholten Absicht eines Besuches in Rom redet, mit einem Exzerpt aus einer ganz ähnlichen Stelle des Anonymus X durcheinandergearbeitet. Soll da derjenige, welcher den Paulustext in V. 13 vorzeitig mit δεῦρο . . . abbrechen ließ, ein anderer gewesen sein als der ebenda mit den X- Worten ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν fortfuhr, und etwa wieder ein anderer als der Mann, der unmittelbar vorher auch den X-Text unvollendet auf ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς . . . auslaufen ließ? Ich vermag da nur an Einen zu denken, d. h. eben denjenigen, der das X-Stück in den Paulustext einarbeitete. Sehr beachtlich in diesem Zusammenhang ist übrigens die Tatsache, daß

auch der Galaterbrief und die Pastoralbriefe deutlich solche Kürzungen aufweisen, obwohl sie sonst ganz außerhalb der Redaktionssphäre von Timotheus-Sosthenes stehen.

32. Man muß also durchaus gewärtigen, daß auch noch im Verlauf der letzten Etappe der Textentwicklung Älteres gestrichen sein kann, namentlich da wo viel fremde Auszüge eingearbeitet worden sind. Man sieht das auch daraus, daß bisweilen nicht nur Einschubstellen aus gleicher Quelle durch innere Lücken voneinander getrennte Exzerpte sind (vgl. z. B. die zahlreichen Brüche in einem X-Abschnitt wie R. 11,13—25 u. dgl.), sondern auch Stücke von Timotheus und Sosthenes deutlich kommentatorischen Charakters und Tones ganz beziehungslos zwischen bzw. nach Fremdstücken stehen (z. B. $\tau \acute{\epsilon} \lambda \omicron \varsigma \gamma \acute{\alpha} \rho \nu \acute{\omicron} \mu \omicron \upsilon \chi \rho \iota \sigma \tau \acute{\omicron} \varsigma$ R. 10,4 oder $\Sigma \acute{\alpha} \lambda \lambda' \omicron \upsilon \kappa \alpha \tau' \acute{\epsilon} \pi \acute{\iota} \gamma \nu \omega \sigma \iota \nu$ R. 10,2), d. h. ohne alle Anknüpfung an ein Pauluswort, das sie hervorgerufen hätte. Das muß aber denn doch wohl auch dort einmal vorhanden gewesen sein, und es ist nur später dem eingearbeiteten Ersatzmaterial zum Opfer gefallen, wie so manches andre. Leider aber ergeben durchaus nicht alle klanglich sichergestellten Lücken im Text einen Anhalt für eine bestimmtere Vermutung darüber, wer im einzelnen Falle gestrichen haben möge, ein Früherer oder Späterer. Hier wird man also wohl definitiv auf einen Entscheid im strengeren Sinn des Wortes verzichten müssen.

33. Bezeichnung der verschiedenen Quellenschichten im Text. Zunächst sei hervorgehoben, daß alle Interpolationen im Sinne von Nr. 23 eingerückt und in [—] gesetzt sind (über den etwaigen Stern vor der Eingangsklammer s. Nr. 28 Schluß). Auf eine genauere Angabe der Stimmqualitäten wurde bei ihnen von vornherein verzichtet, denn sie sind ja meist so kurz, daß sie eine ganz sichere Taxe oft doch kaum gestatten. Sachlich hätte eine speziellere Austaxierung auch wohl keinen nennenswerten Vorteil geboten, da bei diesem Kleinzeug Eigentumsrechte kaum, wenn überhaupt je, festzustellen sind. So ist denn bei jeder Kleininterpolation hinter der Schlußklammer nur angegeben, ob sie mit N[ormalstimme] oder mit U[mlegstimme] (s. Eddalieder S. 172. ZuW. S. 76) zu sprechen ist. Das hilft wenigstens des öfteren die Nichtzusammengehörigkeit von Nachbarstücken noch deutlicher hervortreten zu lassen, als es durch die Probe mit der Personalkurve allein geschehen kann.

34. Zitate stehen zwischen „—“. Auch bei ihnen ist, da der Fremdurprung bei ihnen sowieso feststeht, nur noch der stimmliche Gegensatz von N und U bemerkt.

35. Der Anteil des Paulus ist als solcher nicht besonders ausgezeichnet: er füllt einfach die ganze Kolumnenbreite aus, ohne irgendwelche Randlinien. Übrigens spricht Paulus stets in Normalstimme, er wechselt aber Absatz um Absatz zwischen falltonigem und steigtonigem Redetypus, bzw. dem entsprechend zwischen rechts- und linkshändiger Begleitgeste. Die Anfänge und Schlüsse dieser Wechselabsätze (bzw. des aus ihnen Erhaltenen) sind durch ||—|| gekennzeichnet; außerdem ist am Schlusse jeder solchen Partie die jeweilige Gestenart durch [P(r)N bzw. [P(l)N, d. h. 'Paulusstimme mit Rechts- bzw. Linksgeste' markiert.

36. Alles Übrige ist durch Einrückung des Textes und Einschließung in |—| aus dem Verband des Ganzen herausgehoben. Das Eigentum von Timotheus, Sosthenes, Silvanus und Y, sowie einiges sonstige Kleinzeug, das sozusagen schon zur jeweiligen Editio princeps gehörte und doch nicht Paulinisch war, ist um einen Grad eingerückt, das später hinzugekommene Exzerptmaterial aus der Parallelliteratur um zwei Grade. Von den beiden Kommentatoren erhält Timotheus außerdem die linke Randleiste | nebst der Sigle T zu Eingang jedes Abschnittes, Sosthenes die linke Randleiste | nebst der Sigle S; Silvanus die linke Randleiste || und die Sigle s, Y die linke Randleiste | und die Sigle Y. Bei den Exzerpten sind auch die Randleisten und Siglen nach rechts eingerückt. Buch-

stabensiglen und besondere Randleisten sind hier nur noch ausnahmsweise verwandt (so z. B. für J, X, W, t); sonst sind die verschiedenen Quellen jedes einzelnen Briefes durchnummeriert (oben Nr. 10) und haben sie die gemeinsame (eingerrückte) Randleiste | erhalten.

37. Die Stimmtaxen sind im allgemeinen in etwas abgekürzter Form gegeben, d. h. meist ohne genauere Bezeichnung der Raumörter, von denen aus mit den Signalen bei der Kontrolle zu operieren ist. Wer hier selbständig nachprüfen will, muß diese Raumörter sowieso schon auch von sich aus finden können. Man wolle nur beachten, daß, wo in einem Brief dieselbe abgekürzte Form der Taxe mehrfach, aber mit verschiedener Numerierung (o. Nr. 35) auftritt, damit der Meinung Ausdruck gegeben werden soll, daß keine Quelleneinheit vorliege, und daß die abgekürzten Taxen bei genauerer Spezifizierung auch noch gewisse Differenzen aufweisen würden (z. B. eben hinsichtlich der Raumörter).

38. Auslassungen minderen Umfangs sind, wo es für den Vortrag wünschenswert schien, durch ... markiert, größere Streichungen innerhalb eines sonst zusammengehörigen Textes außerdem durch einen Querstrich zwischen den Zeilen (z. B. nach R. 1,6 und 7). Bei den Exzerpten aus der Parallelliteratur sind i. A. Lücken nur da angemerkt, wo es für die Führung des Vortrags besonders in Betracht kam (wie in R. 1,13 nach *πρὸς ὑμᾶς*)

39. Das Bindezeichen \smile am Schlusse einer Zeile und vor einem Einschub irgendwelcher Art (z. B. nach R. 1,1 *Ἰησοῦ*, oder 1,4 nach *ἡμῶν*) hebt ausdrücklich hervor, daß der vor der Einfügung des Zusatzes bestehende ursprüngliche Satzzusammenhang lückenlos und demgemäß (was höchst wichtig und beachtenswert ist) auch mit durchlaufender Personalkurve wiederhergestellt wird, wenn man die angemerkten Zutaten überspringt (also z. B. wenn man R. 1,1 liest *δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν, πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ*).

40. Prosaquellen und Versquellen. Paulus selbst schreibt durchgehends in Prosa (er zitiert nur einmal — gleich einem Unbekannten in 1 K. 5,6 — in G. 5,8f. den Vers *μικρὰ: ζύμη ὄλον τὸ φύραμα ζυμοῖ*), und ebenso sind die mit den Siglen J, T, S, s, W, X, x bezeichneten Texte (oben Nr. 3ff.) der Form nach prosaisch, desgleichen die Mehrzahl der bloß bezifferten Einschubquellen aus der Parallelliteratur. Nicht unbeträchtliche Teile der Briefe aber gehen auf versifizierte Quellen zurück. Zwei solcher Versquellen sind im NT. noch in ungestörtem Formzustand erhalten, der Jacobusbrief und der Judasbrief, deren jeder, entgegen der üblichen Meinung, auf einen einzigen Verfasser zurückgeht, und von Anfang bis Ende in Versen läuft. Auch die Apokalypse ist zum großen Teil in Versen abgefaßt, wie das meine Ausgabe nun zur Darstellung bringt. Innerhalb des Paulinenkreises sind, wie bereits S. 5 bemerkt wurde, die Grundlagen von 1. 2. T. und Tit. durch einen gemeinsamen Autor Y in Versen geschrieben, und umfangreiche Reste seiner Arbeit stecken auch noch in unserem Text. Das Übrige besteht meist mehr aus Kleinstücken, wie sie eben die oben geschilderten Exzerpierungsmethoden aus ihren ursprünglichen Zusammenhängen herausgeschnitten haben.

Alle Verspartien sind im Text durch ein Ausrufungszeichen hinter der Handnummer (bzw. Handsigle) am linken Rand gekennzeichnet. Verse und Strophen sind abgesetzt, die Cäsuren durch |, die Hebungen durch: hinter dem Vokal oder Diphthong ihrer Silbe hervorgehoben.

41. Verschiedene Arten von Prosa. Stil und Vortrag sind nicht in allef Prosaarten dieselben. Man kann etwa folgende Stufen unterscheiden, die selbstverständlich durch Übergangsstufen verbunden sein können.

a) Reine Prosa oder Großabsatzprosa: auch größere Gedankenzusammenhänge werden in continuo und derart geschlossen vorgetragen, daß auch wir sie nach unserer Gewohnheit absatzlos als Prosa drucken würden. Im Ganzen eignet sich ein solcher Vortragsstil eher für die kühlere Abhandlung als für den lebendig-eindringlichen Brief. Es ist also nicht eben verwunderlich, wenn sich in unseren Briefen nur wenig ausgeprägte Beispiele finden, wie etwa für Paulus selbst R. 2,17—20. 7,21—23. 12,9—13. 2 K. 8,1—2. 16—18. G. 2,11—14. 18—19. E. 3,1—7. 14—19. 20—21, oder sonst 1 K. 6,1—9. 7,1—4. 10,1—4. Es mag auch vieles von alten Großzusammenhängen bei Auswahl und Redaktion verloren gegangen sein.

b) Weit stärker vertreten ist die Kleinabsatzprosa, bei der nur je ein, noch dazu meist kürzerer Gedanke, unter Umständen sogar nur ein Unterteil eines größeren Satzverbandes, in einem Absatz vorgetragen wird, der sich von dem Folgeabsatz durch Pause und Art der melodischen Bindung ebenso abhebt wie beim Fall a) Großabsatz von Großabsatz. Das ist so ungefähr der Typus, daß jeder Absatz etwa dem entspricht, was man einen (kürzeren) 'Bibelvers' zu nennen pflegt, der ja denn doch wohl letzten Endes in der hebräischen Kleinstrophe sein (vor allem für den Umfang des Absatzes) maßgebendes Vorbild hat. Belege dafür finden sich überall in reichem Maße.

c) Bei steigender Lebendigkeit kann der Umfang des Absatzes noch mehr verringert werden, so daß etwas herauskommt, was man wohl etwa 'Zeilenprosa' nennen könnte: d. h. jedes kleinste Sätzchen, das meist auf weniger als einer vollen Druckzeile Raum hat, bildet einen Absatz für sich und ist danach intoniert, d. h. auch nach hinten und vorn im Vortrag wieder scharf von seiner Nachbarschaft geschieden. Paulinische Beispiele sind etwa R. 1,29—31. 3,27. 1 K. 9,1—7. 1 K. 12,15—23. 26. 27. 29. 13,4—8. 14,26. 2 K. 11,22—23; sonst etwa 2 K. 6,3—10. Ph. 2,1—5.

d) Als hebraisierende Prosa möchte ich endlich, in Ermangelung eines besseren Namens, eine Stilgattung bezeichnen, die zwar noch Prosa ist (d. h. des Taktes entbehrt und also zwar mit Personal- und Signalkurve, aber nicht auch mit einer Taktfüllkurve [Eddalieder S. 173 ff. = Nr. 14—17. ZuW. S. 77 ff.] begleitet werden kann), und doch eine versähnliche Gliederung der Gedankenmassen zum Ausdruck bringt. Das tritt natürlich auch unwillkürlich ganz oft bei den Prosaübersetzungen hebräischer Dichtungen des AT. hervor, bei denen dann gern nicht nur die stilistische Gliederung nach dem Prinzip des Parallelismus membrorum herrscht, sondern auch in jeder 'Halbzeile' so viel stark betonte Silben stehen, als der entsprechende hebräische Halbvers Hebungen hatte (auch die Zitate der Paulinen aus dem AT. bringen dafür Beispiele). Aber auch bei freier Textschöpfung ist dieser Stilmodus zu belegen, wenn eben nur der Autor gewöhnt ist, sozusagen im Stil hebräischer Dichtung zu denken, auch wenn er Griechisch schreibt. Als Beispiele können etwa R. 2,12f. 1 K. 2,10—11. 14,4. 15,47—49. E. 6,18—22. 1 T. 2,5—15. 3,16. 6,15—16 dienen. Im Text sind alle Partien dieser Art zeilen- bez. stropfenmäßig abgesetzt, auch sind die Einschnitte, denen im wirklichen Metrum eine Cäsar entsprechen würde, durch | markiert; dagegen fehlen Iktzeichen und das Ausrufungszeichen nach der Sigle (oben Nr 40).

42. Alle diese (und andere, feinere) Verschiedenheiten im *genus dicendi* müssen beim kontrollierenden Vortrag strengstens beachtet werden: ohne das ist eine wirkliche Stimmfreiheit nicht zu erreichen, also auch keine wirkliche Kontrolle möglich.

43. Tritt zu der in Nr. 41,d besprochenen Vortragsart noch der Takt hinzu, kann also zu den betreffenden Stellen auch noch eine der verschiedenen an sich möglichen Taktfüllkurven (Eddalieder S. 174 ff. = Nr. 16—17. ZuW. 77 ff.) als Begleitung geschlagen werden,

ohne die Stimmfreiheit zu stören, so tritt an die Stelle der Prosa nunmehr der wirkliche Vers: nur handelt es sich hier nicht um quantifizierende Verse im Sinne der antiken Metrik (abgesehen von dem bekannten Zitatvers $\text{Κρῆτες ἀεὶ ψεύδοιαι, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί}$ Tit. 1,11), sondern um akzentuierende Verse sehr freier Bildung, die mit reichlicher Anwendung von Vortragsmitteln wie schwebender Betonung (Metr. Studien 1, § 44ff.) vorzutragen sind (d. h. überall da, wo eine Vershebung auf eine sprachlich mindertonige Silbe fällt, zum Ausgleich zwangsweise schwebende Betonung u. dgl. fordern, wie das ja auch nicht nur fürs Deutsche gilt, sondern im ganzen Altertum sogar im Lateinischen Rechtens war; in scharfem Gegensatz allerdings gegen das Altgriechische, das schwebende Betonung nicht kannte).

44. Ich weiß nicht ob die hier in Rede stehende Versgattung in griechischer Literatur relativ alter Zeit sonst schon beobachtet ist. Meiner Erinnerung nach habe ich sie zunächst bei meiner ersten Beschäftigung mit den Pastoralbriefen im Sommer 1917 beobachtet, dann kam bei weitergehender Textbearbeitung neues Material hinzu (darunter einiges auch durch Schanze's Galaterbrief). Aber erst die im Januar 1923 (und wiederum in Anknüpfung an Beobachtungen von W. Schanze) vorgenommene Analyse des Jakobusbriefes (wie später die des Judasbriefes) ergab so viel zusammenhängende Verspartien, daß sich das Ohr für die Wahrnehmung der klanglichen Besonderheiten dieser Darstellungsart genügend schulen konnte. So ist es wohl erklärlich, daß ein guter Teil des in den Paulinen verstreuten (und recht oft verstümmelten, o. Nr. 20) Kleinmaterials von Versen erst bei der Revision der Gesamtmasse im Sommer 1923 gefunden werden konnte, was ich besonders im Hinblick auf meine Abweichungen von Schanze's Galatertext hervorheben möchte. Weiteres umfangreiches Material (aus der Apokalypse und dem Ev. Johannis) wurde erst nach Abschluß dieser Einleitung gefunden (s. Sievers, Johannesapokalypse, Leipzig 1925, oben S. 6).

45. Daß die ganze Dichtungsgattung als solche wesentlich älter ist, als die von ihr im NT. erhaltenen Reste, zeigt die vollkommen glatt durchgeführte Technik, die auf lange Übung schließen läßt. Sie muß auch schon zu Paulus' Zeiten für gewisse Zwecke (eindringliche Memorialliteratur) durchaus üblich und angesehen gewesen sein, wenn der Mann Y (oben Nr. 9) sich ihrer da bedienen kann, wo er (in den Pastoralbriefen) für Paulus und im Namen des Paulus schreibt. Wie verbreitet aber im ganzen schon die Gattung gewesen sein muß, davon kann man sich eine Vorstellung machen, wenn man erwägt, daß allein in die Paulinen (auch abgesehen von der Arbeit von Y und einigen eingesprengten Versziten) Exzerpte eingestellt sind, die auf 184 verschiedene 'Hände' zurückgehen. Natürlich brauchen diese vielen Hände nicht überall gleich volle, förmliche 'Gedichte' geliefert zu haben: im Gegenteil, manche Stelle mutet vielmehr einfach als ein flottierender Einzelspruch an, dem man die Versform gegeben hat, um ihn besser dem Gedächtnis einprägen zu können. Auch können ja ältere Gedichte selbst schon durch Zudichtungen von fremder Hand erweitert gewesen sein, ehe sie für die Redaktion der Paulinischen Texte benutzt wurden, und dann konnte ja das, was früher nur ein Einschub war, nach der Exzerpierung leicht als Arbeit einer besonderen Hand erscheinen.

46. Auch die Streuung der Verseinschübe bietet einiges, wie es scheint, Beachtliche dar. Ganz ohne metrische Stellen sind, wie oben Nr. 19 bereits bemerkt wurde, nur Eph. (abgesehen von einer Interpolationszeile in 5,12), Col. und Philem., sehr arm daran ist, ferner 2 Kor. (mit nur einem Einschub bei insgesamt 16 bezifferten Einschubshänden) und Phil. (mit 1 von 23); die übrigen Verhältniszahlen der Hände sind:

R. 7: 38 2 Th. 23: 37
 1 K. 14: 51 1 T. 54: 73
 G. 12: 21 2 T. 37: 37 (!)
 1 Th. 29: 51 Tit. 6: 15

Man sieht schon daraus, daß die Zahl der benutzten versifizierten Quellen sich um so mehr steigert, je mehr man sich dem Gebiet der praktischen Populartheologie nähert, wenn ein solcher Ausdruck erlaubt ist. Im 1. 2 Thess. 1 Tim. dominieren sie der Zahl nach über die gleichzeitig benutzten Prosaquellen, ja 2 Tim. hat überhaupt nur Verseinschübe, abgesehen von dem einen (nichtbezahlten und darum oben nicht mitgezählten) Exzerpt aus Ur-Johannes J (oben Nr. 10) in 2,20 (die Grüße in 4,21 gehören ja zum alten Bestand).

47. Auch das mag für die Geschichte der Einarbeitung nicht ganz ohne Bedeutung sein, daß die Verseinschübe innerhalb eines und desselben Briefes recht oft sozusagen serienweise verlaufen, d. h. ohne Unterbrechung durch vorher noch nicht dagewesene, also erst neu auftauchende Prosafragmente innerhalb der Einzelserie. So bilden z. B. größere oder kleinere 'Serien' in diesem Sinne die Hände R. 20—21. 1 K. 2—6. 14—16. G. 9—11. 13—21. 1 Th. 18—40. 2 Th. 4—5. 8—22. 24—25. 35—37. 1 T. 13—15. 17—18. 22—23. 25—34. 36—69. 71—73. 2 T. 1,1—11. 12—37 (dazwischen der Einschub aus J, oben Nr. 46). Tit. 7—8. 11—12. Das scheint doch darauf hinzuweisen, daß diese serienweisen Verseintragen erst vorgenommen sind, nachdem die Prosafragmente schon abgeschlossen waren: denn wären nachher noch neue Prosafragmente nachgetragen, so hätten solche Nachträge doch gewiß ebenso die glatte Abfolge der Versexzerte unterbrechen müssen, wie es tatsächlich des öfteren Prosastücke aus Quellen tun, die schon vor dem ersten Verseintrag einer Serie benutzt wurden.

48. Die Versformen sind in allem Prinzipiellen genau dieselben, wie die von mir in meinen Metr. Studien 4 festgestellten und ausführlich behandelten altgermanischen 'Sagverse'. Es mag daher gestattet sein, auch unsere neutestamentlichen Verse mit dem gleichen Namen zu belegen.

49. Die Sagverse wollen und sollen nicht einer besonderen Kunstentfaltung dienen. Sie sollen nur das Gedächtnis unterstützen. Das erreichen sie dadurch, daß Takt und Versmelodie streng eingehalten werden. In der Füllung herrscht dagegen größte Freiheit.

50. Der Takt ist der $\frac{2}{2}$ -Takt (genauer gesagt $\frac{2 \cdot 2}{4}$ -Takt, s. Sievers, Die altslaw. Vers-
 texte von Kiew und Freising (= Ber. d. Sächs. Ak. d. W., phil.-hist. Kl. 76 [1924], H. 2 S. 9) mit seinen verschiedenen Unterarten der Füllung, die von den Gegensätzen von steigender und fallender, von grader, bogender, kreisender und schleifender Tonführung abhängen, sowie von dem Gegensatz zwischen Normal- und Umlegstimme (o. Nr. 33). Darauf kann hier nicht näher eingegangen werden. Einiges Nähere s. in meinen Eddaliedern S. 173 (wo die 'kreisende' Tonführung als selbständige Untergattung nachzutragen ist: was dort noch zusammenfassend als 'krumm' bezeichnet wurde, muß in 'bogend' und 'kreisend' zerlegt werden: s. ZuW. 83f.).

51. Der musikalische $\frac{2}{2}$ - (bzw. $\frac{2 \cdot 2}{4}$ -) Takt umfaßt das Zeitmaß von zwei spaltbaren halben Noten, also von 4 einfachen Zeitwerten. Da auf jede solche einfache Zeitstrecke ohne weiteres eine besondere Note entfallen kann, so beträgt, wie in der Musik, so auch im Sprechvers, insonderheit auch im Sagvers, die Maximalzahl der 'Takt' (bzw. 'Fuß') füllenden Glieder (= Noten, Silben) von Haus aus vier. Viersilbige Füße sind daher auch im Sagvers nicht selten: sie bestehen aus einer Silbe Hebung und 3 Silben Senkung. Weit häufiger

sind aber dreisilbige Füße: (mit zweisilbiger Senkung), demnächst erscheinen zweisilbige (je eine Silbe für Hebung und Senkung), endlich auch einsilbige, die bloß aus einer, auf Fußlänge auszudehnenden Hebungssilbe bestehen. Als Durchschnittstypus der Füllung darf etwa die dreisilbige gelten. So gefüllte Füße können ohne weiteres beim Vortrag im gewöhnlichen Redetempo genommen werden. Steigt die Silbenzahl des Fußes auf 4, so muß das Silbentempo beschleunigt werden, sinkt sie auf 2 oder 1, so muß sich das Silbentempo verlangsamen, bzw. an geeigneter Stelle Überdehnung eintreten, wie etwa in dem deutschen Vers

Heiße Ma- | gister, heiße | Doktor | gar ||
 der in seinem Fußschema $\underline{\text{xx}} | \underline{\text{xxx}} | \underline{\text{x}} | \underline{\text{}}$, wie man sieht, ja auch 1—4 silbige Füße miteinander vereinigt.

52. Der Gegensatz zwischen sog. sprachlicher Länge und Kürze der Silben spielt im Sagvers keine allzu erhebliche Rolle, doch versteht es sich von selber, daß viel-silbige Füße oft leichter und wohllautender zu füllen sind, wenn wenigstens einige Stellen darin mit sprachlichen Kürzen besetzt werden. Indessen sind auch sprachliche Längen da keineswegs bei der Füllung (auch der Senkungsstrecken) ausgeschlossen. Am bequemsten fügen sie sich in die Senkung ein, wenn sie die dritte Stelle des viersilbigen Fußes besetzen, wie etwa in dem Halbvers $\delta\tau\iota | \tau\eta\iota | \nu \delta\iota\kappa\alpha\iota\omicron - | \sigma\acute{\upsilon} | \nu\eta\gamma$ R. 10,5 = $\text{xx} | \underline{\text{x}} - \text{x} | \underline{\text{x}}$, aber auch andere Arten von Füllung sind durchaus erlaubt; vgl. Versstücke und Verse wie $\kappa\alpha\rho - | \delta\iota\text{:} \alpha \gamma\acute{\alpha\rho} \pi\iota - | \sigma\tau\acute{\epsilon}\upsilon\text{:} \epsilon\tau\alpha\iota$ R. 10,10, $\kappa\upsilon - | \rho\acute{\iota}\text{:} \varphi \omicron\kappa \acute{\epsilon}\sigma - | \theta\acute{\iota}\text{:} \epsilon\iota$ R. 14,6, $\kappa\alpha\iota | \text{E} : \lambda\lambda\eta\nu\acute{\epsilon}\varsigma$ $\sigma\omicron - | \phi\acute{\iota}\text{:} \alpha\nu \zeta\eta - | \tau\omicron\upsilon\text{:} \sigma\iota\nu$ 1 K. 1,22, $\eta\text{:} \sigma\acute{\upsilon}\kappa \acute{\omega}\delta\iota - | \nu\omicron\upsilon\text{:} \sigma\alpha$ G. 4,27 u. dgl. Umgekehrt ist es klar, daß einsilbige Füße nur durch überdehnbare, d. h. in praxi lange Silben (Verf., Phonetik⁵ § 704 ff.) gefüllt werden können, wie in $\epsilon\iota\text{:} - | \delta\omega\text{:} \lambda\omicron\lambda\alpha - | \tau\text{r}\acute{\epsilon}\iota\text{:} \alpha, \theta\delta\text{:} - | \mu\omicron\iota\text{:}, \acute{\epsilon}\rho\iota - | \theta\epsilon\text{:} \alpha\iota$ G. 5,20, ($\acute{\omega}\text{:} - | \phi\acute{\epsilon}\text{:} \lambda\mu\acute{\omicron}\varsigma | \acute{\epsilon}\text{:} \sigma\iota\nu$ 1 T. 4,8), $\acute{\alpha}\lambda - | \lambda\acute{\eta}\text{:} - | \lambda\omicron\upsilon\text{:} \varsigma \pi\rho\omicron\kappa\alpha\lambda\omicron\upsilon\mu\epsilon\nu\omicron\iota$, $\acute{\alpha}\lambda - | \lambda\acute{\eta}\text{:} \lambda\omicron\iota\text{:} \varsigma \phi\theta\omicron - | \nu\omicron\upsilon\text{:} \nu\tau\epsilon\varsigma$ G. 5,26, $\acute{\alpha}\text{:} \lambda\lambda\acute{\alpha} \kappa\alpha\iota - | \nu\eta\text{:} | \kappa\tau\acute{\iota}\varsigma$ G. 6,15, $\chi\rho\acute{\omega}\text{:} | \delta\iota\text{:} \acute{\alpha} \tau\omicron\nu | \sigma\acute{\tau}\omicron\text{:} \mu\alpha\chi\omicron\nu$ 1 T. 5,23, oder (mit sog. Positionslänge) in $\iota\text{-} | \rho\acute{\alpha}\text{:} | \gamma\rho\acute{\alpha}\text{:} | \mu\mu\alpha\tau\alpha | \omicron\iota\text{:} \delta\alpha\varsigma$ 2 T. 3,15. — Ein paarmal muß ein einsilbiges Wort zerdehnt werden, um sich rhythmisch und melodisch richtig in den Vers einfügen zu lassen (wie im Hebräischen, s. Metr. Studien 1,164 ff.): $\acute{\epsilon}\alpha\nu\tau\acute{\omega}\text{:} | \zeta\eta\text{-}\eta\text{:}$ R. 14,7, $\pi\rho\epsilon\sigma\beta\upsilon\tau\acute{\epsilon}\text{:} \rho\alpha\varsigma | \mu\eta\text{-}\eta\text{:} \acute{\epsilon}\pi\iota - | \pi\lambda\acute{\eta}\zeta\eta\varsigma . . .$ 1 T. 5,1, $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha} | \pi\rho\epsilon\text{:} \sigma\beta\upsilon\tau\acute{\epsilon} - | \rho\omicron\upsilon\text{:} \kappa\alpha\tau - | \eta\text{:} \gamma\omicron\rho\acute{\iota}\alpha\text{:} \nu | \mu\eta\text{-}\eta\text{:} \pi\alpha\rho\alpha - | \delta\acute{\epsilon}\text{:} \chi\omicron\upsilon | \acute{\epsilon}\text{:} \kappa\tau\acute{\omicron}\varsigma$ 1 T. 5,19, $\pi\alpha\rho\alpha - | \kappa\acute{\alpha}\text{:} \lambda\epsilon\iota | \acute{\omega}\text{-}\acute{\omega}\text{:} \varsigma \pi\alpha - | \acute{\tau}\acute{\epsilon}\text{:} \rho\alpha, \nu\epsilon\omega - | \acute{\tau}\acute{\epsilon}\text{:} \rho\omicron\upsilon\varsigma | \acute{\omega}\text{-}\acute{\omega}\text{:} \varsigma \acute{\alpha}\delta\epsilon\lambda - | \phi\omicron\upsilon\varsigma, \nu\epsilon\omega - | \acute{\tau}\acute{\epsilon}\text{:} \rho\alpha\varsigma | \acute{\omega}\text{-}\acute{\omega}\text{:} \varsigma \acute{\alpha}\delta\epsilon\lambda\text{-}\phi\acute{\alpha}\text{:} \varsigma$ 1 T. 5,1. Umgekehrt muß aus gleichem Grunde im Hiatus stehendes ι oder ϵ unsilbisch (d. h. etwa wie j) gesprochen werden: $\iota\delta\iota\omicron\nu$ G. 6,5, $\acute{\epsilon}\nu\acute{\omega}\pi\iota\omicron\nu$ 2 T. 4,1. Jac. 4,10, $\omicron\iota\kappa\eta\tau\acute{\eta}\rho\iota\omicron\nu$ Jud. 6; $\text{I}\epsilon\rho\upsilon\sigma\alpha\lambda\acute{\eta}\mu$ G. 4,25. 26, $\kappa\acute{\upsilon}\rho\iota\omicron\varsigma$ 1 Th. 4,6, $\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\omega\varsigma$ 2 T. 1,5, $\acute{\epsilon}\acute{\alpha}\nu$ G. 5,17, $\sigma\acute{\tau}\acute{\epsilon}\rho\phi\omicron\varsigma$ 2 T. 2,19; $\gamma\epsilon\nu\acute{\epsilon}\sigma\epsilon\omega\varsigma$ Jac. 1,23. 3,6.

53. Der ersten Hebung jedes Verses kann nach freiem Belieben ein Auftakt von ein oder zwei Silben vorausgehen, nur mit der Einschränkung, daß bei mehrsilbigem Schlußfuß des vorhergehenden Verses die Zahl der unbetonten Silben zwischen den beiden Grenzhebungen nicht über drei steigt. Ganz ausnahmsweise begegnende Verstöße gegen diese Regel sind durch Pausieren zwischen den beiden Versen im Vortrag zu mildern. Ganz ausnahmsweise begegnen endlich auch dreisilbige Auftakte.

54. Der letzten Hebung eines Verses kann noch eine unbetonte Silbe folgen, oder auch deren zwei, d. h. der Vers kann auf $\acute{\upsilon}$, auf $\acute{\upsilon}\text{x}$ oder auf $\acute{\upsilon}\text{xx}$ ausgehen, vgl. etwa die aufeinander folgenden Versausgänge $\delta\iota\text{:} \kappa\alpha\iota\omicron - | \sigma\acute{\upsilon}\text{:} \nu\eta, \lambda\acute{\epsilon}\text{:} \gamma\acute{\epsilon}\iota, \acute{\alpha}\nu\alpha\beta\acute{\eta}\text{:} \sigma\epsilon\tau\alpha\iota, \omicron\upsilon\rho\alpha\nu\acute{\omicron}\text{:} \nu,$ $\kappa\alpha\tau\alpha\rho\gamma\epsilon\acute{\iota}\text{:} \nu$ R. 10,6; jedoch ist dabei der Schluß von Nr. 53 zu beachten. — Die Senkungsilben nach der Schlußhebung gehören meist demselben Wort an wie die Hebungsilben,

es gibt aber doch auch vereinzelt Ausnahmen von sog. 'überhängenden' Wörtern, wie etwa in den Versausgängen $\tau: \nu \alpha \text{ και} \parallel$ 1 T. 5,20, $\tau \acute{\omega}: \nu \chi \epsilon \rho \acute{\omega}: \nu \mu \omicron \upsilon \parallel$ 2 T. 1,6, $\tau \acute{\omicron}: \nu \acute{\alpha} \delta \epsilon \lambda \phi \acute{\omicron}: \nu \alpha \upsilon \tau \omicron \upsilon \parallel$ 1 Th. 4,6, oder $\acute{\alpha} \delta \epsilon \lambda \phi \omicron \iota: \mu \omicron \upsilon \parallel$ Jac. 1,7. 3,10. — Für die Bildung der Ausgänge vor der Cäsur gelten ähnliche Bestimmungen, nur sind überhängende Einzelwörter nach der Hebung da etwas häufiger als am Versende, vgl. etwa Cäsurbildungen wie $\kappa \alpha \rho \delta \iota: \alpha \sigma \omicron \upsilon \mid$ R. 10,6, $\acute{\upsilon} \mu \epsilon \iota: \varsigma \acute{\epsilon} \sigma \tau \epsilon \mid$, $\delta \iota \kappa \alpha \iota: \omicron \sigma \acute{\omicron} \nu \eta: \tau \epsilon$ 1 K. 1,30, $\nu \alpha \acute{\omicron}: \varsigma [\tau \omicron \upsilon] \theta \epsilon \omicron \upsilon \mid$ 1 K. 3,17 (wegen der Tilgung des Artikels vgl. 16), $\tau \epsilon \kappa \nu \iota: \alpha \mu \omicron \upsilon \mid$ G. 4,19, $\sigma \upsilon: \sigma \tau \omicron \iota \chi \epsilon \iota: \nu$ $\delta \acute{\epsilon} \mid$ ib. 25, $\delta \omicron \kappa \epsilon \iota: \tau \iota \varsigma \mid$ ib. 6,3, $\epsilon \iota: \sigma \iota \nu \gamma \acute{\alpha} \rho \mid$ Tit. 3,9, $\text{Ἀρτεμᾶ:} \nu \text{ πρὸς σε} \mid \acute{\epsilon} \lambda \theta \epsilon \iota: \nu \text{ πρὸς με} \mid$ ib. 3,12, $\acute{\alpha} \sigma \pi \acute{\alpha}: \zeta \omicron \nu \tau \alpha \iota: \sigma \epsilon \mid$ ib. 3,15, $\acute{\alpha} \delta \epsilon \lambda \phi \omicron \iota \mu \omicron \upsilon \mid$ Jac. 1,16. 19, $\pi \lambda \eta \sigma \iota: \omicron \nu \sigma \omicron \upsilon \mid$ ib. 2,8, $\acute{\alpha} \nu \theta \rho \omega: \pi \omicron \varsigma \eta \nu \mid$ ib. 5,17, $\acute{\alpha}: \gamma \gamma \acute{\epsilon} \lambda \omicron \upsilon: \varsigma \tau \epsilon \mid$ Jud. 6.

55. Wortbetonung und Versbetonung. Nach den allgemeinen Prinzipien des Baues der sog. akzentuierten Metra fallen die Vershebungen auch im neutestamentlichen Sagvers normaler Weise auf die Haupttonsilben der einzelnen Wörter. Davon kann fast jeder einzelne Vers deutliche Beispiele geben. Doch finden sich auch bestimmte typische Ausnahmen von diesen Regeln. Die Hauptfälle sind:

56. Einfache Doppelbetonung längerer Wörter im Verse. Auch das längste Wort hat in Prosa nur einen dominierenden Hauptton; im Verse aber können (bzw. müssen) längere Wörter auch zwei oder selbst drei Hebungen empfangen. Die 'Zusatzhebungen' stehen dann entweder

a) Vor dem sprachlichen Hauptton, wie in $\delta \iota: \kappa \alpha \iota \omicron \sigma \acute{\upsilon}: \nu \eta$ R. 10,6, $\acute{\omicron}: \mu \omicron \lambda \omicron \gamma \epsilon \iota: \tau \alpha \iota$ R. 10,10, $\acute{\epsilon}: \pi \iota \kappa \alpha \lambda \omicron \upsilon \mu \acute{\epsilon}: \nu \omicron \varsigma$ R. 10,12.

Ganz gewöhnlich ist diese Doppelbetonung bei Wörtern, die vor der Tonsilbe noch mindestens drei weitere Silben haben (Schema $\acute{\upsilon} x x \acute{\upsilon} (x)$), wie $\delta \iota: \kappa \alpha \iota \omicron \sigma \acute{\upsilon} \nu \eta$; etwa 125 Beispiele); seltener erscheint natürlich schon dreisilbige Senkung (Schema $\acute{\upsilon} x x \acute{\upsilon} (x)$), wie in $\acute{\epsilon}: \pi \iota \kappa \alpha \lambda \omicron \upsilon \mu \acute{\epsilon} \nu \omicron \varsigma$; etwa 13 Beispiele). In beiden Fällen schließt sich die metrische Betonung noch eng an die prosaische an. Stärkere Abweichung bringt schon das Schema $\acute{\upsilon} x \acute{\upsilon} (x)$ mit nur einer Silbe Senkung, wegen der dabei notwendigen, emphatisierenden Überdehnung (oben Nr. 51); ich finde dafür auch nur etwa zwölf Belege: $\sigma \upsilon: \sigma \tau \omicron \iota \chi \epsilon \iota: \text{ G. 4,25, } \epsilon \iota: \rho \eta \nu \acute{\epsilon} \delta: \acute{\epsilon} \tau \epsilon$ 1 Th. 5,13, $\acute{\epsilon}: \kappa \zeta \eta \tau \acute{\eta}: \sigma \epsilon \iota \varsigma$ 1 T. 1,4, $\sigma \omega: \tau \eta \rho \iota: \alpha \varsigma$ 2 T. 2,10; $\epsilon \upsilon: \lambda \omicron \gamma \omicron \upsilon \delta: \nu \tau \alpha \iota$ G. 3,9, $\epsilon \upsilon: \sigma \epsilon \beta \epsilon \iota: \alpha \varsigma$ 1 T. 3,16. 2 T. 3,5, $\acute{\epsilon}: \nu \tau \rho \epsilon \phi \acute{\omicron}: \mu \epsilon \nu \omicron \varsigma$ 1 T. 4,6, $\acute{\epsilon}: \gamma \kappa \alpha \tau \acute{\epsilon}: \lambda \iota \pi \epsilon \nu$ 2 T. 4,10, $\acute{\alpha}: \sigma \theta \epsilon \nu \acute{\omicron} \delta: \nu \tau \alpha$ 2 T. 4,20; $\acute{\alpha}: \nu \text{-} \epsilon \pi \iota: \lambda \eta \mu \pi \tau \omicron \varsigma \text{-} \omicron \iota$ 1 T. 3,2. 5,7. Ganz selten ist das Schema $\acute{\upsilon} \acute{\upsilon} (o. \text{Nr. 52})$ $\delta \upsilon: \mu \omicron \iota: \text{ G. 5,20, } (\acute{\omega}: \phi \acute{\epsilon}: \lambda \iota \mu \omicron \varsigma$ 1 T. 4,8); $\delta \epsilon: \sigma \acute{\omega}: \nu$ 2 T. 2,9, $\sigma \rho \upsilon: \delta \alpha \iota: \omega \varsigma$ Tit. 3,13, vgl. $\kappa \alpha: \rho \rho \acute{\omicron}: \varsigma$ Jac. 3,18, $\acute{\epsilon}: \chi \theta \rho \acute{\omicron}: \varsigma$ Jac. 4,4, $\alpha \iota: \tau \epsilon \iota: \sigma \theta \epsilon$, $\alpha \iota: \tau \epsilon \iota: \tau \epsilon$ Jac. 4,3. — Metrische Doppelbetonung vor dem sprachlichen Hauptton ist begreiflicher Weise auch wieder nur selten möglich: $\epsilon \iota: \delta \omega: \lambda \omicron \lambda \alpha \tau \rho \epsilon \iota \alpha$ G. 5,20, $\acute{\epsilon}: \tau \epsilon \rho \omicron \delta \iota: \delta \alpha \sigma \kappa \alpha \lambda \epsilon \iota: (\nu)$ 1 T. 1,3. 6,3.

b) Nach dem sprachlichen Hauptton, meist bei dem Sprachschema $\acute{\upsilon} \text{---} x$, wie in $\pi \rho \acute{\alpha}: \sigma \omicron \nu \tau \epsilon: \varsigma$ G. 5,21, $\kappa \alpha \upsilon \chi \acute{\eta}: \sigma \eta \tau \alpha \iota: \text{ 1 K. 1,29, } \acute{\epsilon} \zeta \alpha \pi \acute{\epsilon}: \sigma \tau \epsilon \iota \lambda \epsilon: \nu$ G. 4,6 (etwa 20 Beispiele), seltener bei dem Schema $\acute{\upsilon} \text{---} x$ mit Mittelkürze: $\acute{\epsilon} \zeta \epsilon \lambda \acute{\epsilon}: \zeta \alpha \tau \omicron: \text{ 1 K. 1,28}$ (dazu zwei dreiebigige $\acute{\epsilon}: \zeta \epsilon \lambda \acute{\epsilon}: \zeta \alpha \tau \omicron: \text{ ib. 27}), \sigma \upsilon \nu \epsilon \iota \delta \acute{\eta}: \sigma \omega: \varsigma$ 1 T. 1,5, $\phi \iota \lambda \acute{\alpha}: \rho \gamma \rho \omicron \iota: \text{ 2 T. 3,2, } \rho \acute{\upsilon}: \sigma \tau \alpha \iota: \text{ 2 T. 4,18, } \acute{\alpha}: \sigma \pi \alpha \sigma \alpha \iota: \text{ Tit. 3,15, und noch seltener nach Anfangskürze (Schema } \acute{\upsilon} x x): \phi \acute{\omicron}: \lambda \alpha \zeta \omicron: \nu$ 1 T. 6,20, $\phi \omega \tau \iota: \sigma \alpha \nu \tau \omicron: \varsigma$ 2 T. 1,10, oder direkt nach der Haupttonsilbe: $\acute{\alpha} \lambda \lambda \acute{\eta}: \lambda \omicron \upsilon: \varsigma \text{-} \omicron \iota: \varsigma$ G. 5,26 (vgl. $\omicron \upsilon: \tau \omega: \varsigma$ Jac. 1,11. 2,26. 3,5, $\pi \tau \alpha \iota: \sigma \eta$ ib. 2,10, $\delta \epsilon \iota: \zeta \omicron: \nu$ ib. 2,18, $\acute{\omega}: \sigma \pi \epsilon: \rho$ ib. 2,26, $\acute{\omega}: \sigma \alpha: \varsigma \text{ } \pi \sigma \tau \epsilon \acute{\upsilon}: \sigma \alpha \text{-} \nu \tau \alpha \varsigma$ Jud. 5, $\acute{\epsilon} \pi \iota \sigma \tau \rho \acute{\epsilon}: \psi \eta$ Jac. 5,19.

57. Einfache Akzentverschiebung, im Vortrag natürlich zu mildern durch schwebende Betonung. Auch dieser Vorgang ist ziemlich häufig. Es kommt vor

a) Vorschlebung um eine Stelle; am häufigsten bei zweisilbigen Wörtern (von der Tonsilbe an gerechnet), also Verschiebung auf eine Endsilbe: wie κρίνει: R. 2,16. 14,5, οὐτω:ς R. 10,6. G. 3,3, ἔγνω: R. 10,19; πρώτο:ς R. 10,19, πάντε:ς 1 K. 15,51. G. 3,28. 2 T. 3,12; γράφει: R. 10,5, νόμου: R. 10,5, ὅτι: R. 10,9. 2 T. 1,5. 3,1. 15, ἵνα: 2 T. 2,10, νόμο:ν G. 4,4 oder σωθήσῃ: R. 10,9; προέιπο:ν G. 5,21, ἀγάπη: 2 T. 3,10, Τρωάδι: 2 T. 4,13; Vorschlebung auf eine Mittelsilbe (die dann meistens lang ist), wie Ἑλλη:νος R. 10,12 ἔχου:σιν R. 10,2, πνεῦμα:τι G. 3,3, κύρι:ον R. 10,9, oder ὠδίνου:σα G. 4,27, ἀσφάλει:α 1 Th. 5,3; ἀδιάλει:πτον. 2 T. 1,3; — b) Vorschlebung um zwei Stellen (seltener), wie ἤκουσα:ν R. 10,17, πίστεω:ς 1 T. 4,1, ἄξι:ο:ς 1 T. 5,18; ἄβυσσο:ν R. 10,7, χάριτο:ς R. 12,3, δέχεται: 1 K. 2,14; προέρχεται: 1 T. 6,3.

58. Dasselbe verbunden mit Doppelbetonung nach Nr. 56:

a) Vorschlebung um eine Stelle: am seltensten mit nur einer Zwischensilbe zwischen den beiden Hebungen (der Worttonsilbe): wie πι:στεύσῃ:ς R. 10,9, αἰ:ρέσει:ς G. 5,20; ἐ:ργάζε:σθαι 1 Th. 4,11 oder κατα:σχύνῃ: 1 K. 1,27, ἀμα:ρτίαι:ς 1 T. 5,22, παραζη:λώσω: R. 10,19; mit zwei Zwischensilben, wie κοι:νωεύτω: G. 6,6, εὐ:σχημόνω:ς 1 Th. 4,12, νο:θεσία:ν Tit. 3,10; εὐ:δοκία: R. 10,1, ὕ:δροπότηι: 1 T. 5,23 oder συνα:ρτυροῦσῃ:ς R. 2,15, δικαι:οσύνη: 1 K. 1,30; oder ἀ:ντιλέγο:ντα R. 10,21, κληρο:νομήσου:σιν G. 5,21; ἐτέ:κνοφόρη:σεν 1 T. 5,10; mit drei Zwischensilben: συ:νοσηματίε:σθε R. 12,2, στρα:τολογήσα:ντι 2 T. 2,4.

b) Vorschlebung um zwei Stellen: mit zwei Zwischensilben wie ἀ:ντίκειτα: G. 5,17, κε:νόδοξοι: G. 5,26, φρο:ντίζωσι:ν Tit. 3,8, oder ἐνα:ργάζαμενοι: G. 3,3, ἐκτρέ:πόμενο:ς 1 T. 6,20; κατασχυ:νθήσεται: R. 10,11, κοιμηθη:σόμεθα: 1 K. 15,51; — mit drei Zwischensilben: συ:νκλειόμενοι: G. 3,23, ἀ:φιλάγαθο: 2 T. 3,3.

Dreifache Betonung in ἀ:ποθησα:ρίζο:ντας 1 T. 6,19.

59. Entsprechende Akzentzurückziehung findet sich öfter namentlich bei Wortverbindungen, deren eines (wieder meist zweisilbiges) Glied zur Proklise bzw. Enklise neigt oder doch geeignet ist; bei volltonigen Einzelwörtern ist die Zurückziehung viel seltener.

Beispiele für Formeln mit Proklise können etwa Präpositionen liefern, wie ἀ:πὸ 1 T. 1,2 usw., δι:ὰ 1 Th. 5,13 usw., ἐ:πὶ 1 T. 4,10 usw., κα:τὰ 2 T. 4,14, με:τὰ G. 4,25 usw., πα:ρὰ 2 T. 1,18, περὶ 1 Th. 5,25 usw., ὑ:πὸ G. 4,4, auch χω:ρὶς 1 T. 5,21, μετα:ξὺ R. 2,15 oder Sätze mit einleitendem ἀ:λλὰ wie R. 10,8 usw., oder Genetivformeln wie κρυ:πτὰ τοῦ σκότους 1 K. 4,5, τοῦ υἱ:οῦ αὐτοῦ G. 4,6 u. dgl., selbst σω:τήρ | πά:ντων 1 T. 4,10; Dativformeln: ἐν γα:στρὶ ἐχούσῃ 1 Th. 5,3; Attributivformeln: Χρι:στοῦ Ἰησοῦ u. ä. R. 2,16. G. 3,28. 1 T. 1,1. 4,6; πα:ντὶ ἔργω: 2 Th. 2,17 u. ä.; Beispiele für Enklise namentlich nachgestelltes ἐ:στιν, ἐ:στε 1 K. 3,16. 17 usw. (oft). Die sonstigen Beispiele lassen sich kaum weiter in Gruppen zerlegen.

Auch bei längeren Wörtern findet sich gelegentlich Zurückziehung: μη:κέτι οὖν R. 14,3 ἔλευ:θήρα ἐστίν G. 4,26, αἰω:νίου ζωῆς 1 T. 6,12, ἀνυπο:κρίτου πίστεως 2 T. 1,5, u. ä. desgl. Zurückziehung um zwei Stellen, wie etwa in Ἰερου:σαλήμ G. 4,26, παρο:ργιῶ R. 10,19, διδα:κτικόν. 1 T. 3,2, σε:αυτὸν 1 T. 4,16 u. ä. Besonders hart klingen solche Zurückziehungen am Versschluß: σα:ρκὸς G. 6,8, ἐ:κτὸς 1 T. 5,19; παραι:τοῦ 1 T. 4,7. 5,11, εὐσε:βεῖν 1 T. 5,4, ἐπαισχυ:νθήσ 2 T. 1,8; leichter sind sie schon vor der Cäsar: εἰ: τις πι:στῆ | ἔχει: χήρα:ς 1 T. 5,16, καὶ τὰ ἐ:ργα τὰ κα:λὰ | πρόδη:λά (ἐστί:ν) 1 T. 5,25.

60. Sinnesgliederung und Versgliederung gehen im großen und ganzen gut parallel, doch sind selbst schwerere Enjambements durchaus nicht ausgeschlossen. Auch

Wortbrechung durch die Cäsur findet sich relativ häufig: ἀ:πο | τολμᾶ: R. 10,20, ἀνακαί: νό | σει: R. 12,2, ἐ:ξελέ:ξα | το, 1 K. 1,27, κατα:σχό | νη: 1 K. 1,27 (2), καύχη: | στήται: 1 K. 1,29, πε:ρι | τομή: G. 6,15, συνειδή:σε | ω:ς 1 T. 1,5, ἀ:στοχή: | σα:ντες 1 T. 1,6, ἀ:ν | ἐπί:λημπτον 1 T. 3,2, δο:κιμα | ζέ:σθωσαν 1 T. 3,10, ἀ:γα | πτήφ: 2 T. 1,2, στή:τα:το | λογήσά:ντι 2 T. 2,4, αί:χμαλωτί:ζον | τε:ς 2 T. 3,6, κα:τᾶ | ἐφθαρμέ:νοι 2 T. 3,8; im Jacobus- und Judasbrief ist sogar Wortbrechung durch den Versschluß belegt: οὐκ ἐξ ἔ:ρ:- || γω:ν ἐδί:καώθη: Jac. 2,21, ἐν καί:ς ἀλα:- || ζονία:ς ἡμῶ:ν 4,16, τούτοι:ς ἐκ πο:ρ:- || νεύσα:σαι καί: ἀπελθοῦ:σαι Jud. 7.

61. Allgemeiner Charakter der exzerpierten Quellen. Es bedarf wohl keines besonderen Beweises dafür, daß fast die ganze benutzte Exzerptliteratur den Typus des Briefmäßigen trägt, so gut wie die Paulinischen Stücke selbst oder die Zugaben von Timotheus und Sosthenes bzw. die Schriftsätze von Silvanus und Y. Eine Ausnahme von der Regel machen die spärlichen Auszüge aus der Quelle J (oben Nr. 10), das eher evangelienmäßige Stück vom Abendmahl 1 K. 11,23—26, auch wohl manches von den versifizierten Lehrsprüchen, die namentlich in den Pastoralbriefen gehäuft auftreten und gewiß zu einem Teil der gnömischen Dichtung zuzuweisen sind, mag es sich dabei um flottierende Einzelsprüche oder um Ausschnitte aus gesonderten Lehrgedichten handeln. Woher stammen und wohin gehören dann aber die Briefe, die das Hauptmaterial für die Exzerptoren geliefert haben?

62. Hier scheint es mir nun keinem Zweifel unterliegen zu können, daß mindestens einzelne von den hier auftretenden Briefschreibern in demselben Verhältnis zu Paulus stehen, wie etwa Timotheus, Sosthenes, Silvanus und Y, d. h. daß sie eben so wie die Genannten im Namen, d. h. denn doch wohl zugleich im direkten Auftrag des Paulus schrieben. Wie wären sonst z. B. rein historische Stellen begreiflich wie **1 Th. 30'** (diese Zahlen beziehen sich auf die Nummern der einzelnen 'Hände' jedes Briefes, oben Nr. 11) διὰ τοῦτο αὐτὸ ἐπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστίν μου τέκνον ἀγαπητόν 4,17; **2 K. 1** ἐπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῆ 9,3; **2 K. 2** συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν 8,22; **E. 14 = C. 8** πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχτικός ὁ ἀγαπητός ἀδελφός καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ ὃν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς E. 6,21 = C. 4,7 (verglichen mit Y! 2 T. 4,12. Tit. 3,12); — **1 K. 21** ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶν δι' ὑμᾶς 4,16 (vgl. P 1 K. 16,12. Y! Tit. 3,13); **C. 11** καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ 4,17 (vgl. T Philem. 2); **C. 1** καθὼς ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν 1,7 (vgl. P C. 4,12); **G. 6** ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρος εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη 2,8 (vgl. P G. 2,7 unmittelbar vorher); **W** ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν 1 Th. 3,6, **1 T. 7** ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε 1,18, **1 T. 72** ὦ Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον 6,20; **G. 5** συναρᾶσθαι καὶ Τίτου 2,1 (vgl. P ebenda unmittelbar vorher); **2 K. 1** ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου 7,6; **2 K. 5** εἶτε ὑπὲρ Τίτου κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς σύνεργος 8,23 (vgl. P 2 K. 7,13f. 8,6. 16. 12,18. T 2 K. 2,13, Y 2 T. 4,10. Tit. 1,4). Auch die Erwähnung von Μακεδονία **2 K. 1** (7,5). **Ph. 23** (4,15). **1 Th. 1** (1,8). **1 Th. 22** (4,10) neben P 1 K. 16,5. 2 K. 1,16. 2,13. 8,1. 11,9, Y! 1 T. 1,3 oder von Λαοδικία **C. 2 C.** 2,1. 4,13. 15. **C. 10 C.** 4,16, Φίλιπποι **1 Th. 2** (2,2) neben T. Ph. 1,1 versteht sich sachlich gut nur von dem hier eingenommenen Standpunkt aus. Und so ließe sich noch manches Ähnliche beibringen (ich verweise beispielsweise noch auf

E. 1 δέσμιος 4,1 neben P. E. 3,1. Y! 2 T. 1,8, T. Philem. 1 und **2. T. 22** διωγμός 3,11 neben P. R. 8,35. 2 K. 12,10). Beachtlich für die Beurteilung der ganzen Sachlage scheint mir namentlich noch die Stelle 1 K. 5,9ff. zu sein. Hier geht in V. 9f. ein Stück von T voraus, und dem folgt mit V. 11 ein Stück von W, das sich im Wortlaut ungemein stark an das Vorstück anschließt. Liegt es da nicht am nächsten, anzunehmen, daß die Berührung von T und W sich aus der Benutzung einer gemeinschaftlichen Paulinischen Vorlage erkläre? Auch die schon oben einmal berührte Wiederkehr von **E. 14** (6,21f.) in **C. 8** (4,7f.: nur mit einigen Auslassungen im Eingang und der Einschlebung der Interpolation καὶ σύνδουλος) verdient auch hier noch einmal hervorgehoben zu werden, als Zeugnis für die Einschaltungstheorie; denn man wird doch wohl kaum annehmen mögen, daß ein und derselbe Schriftsteller (mag er nun Paulus geheißen haben oder sonstwie) zweimal eine so lange Stelle gleichen Wortlauts aus sich heraus konzipiert habe.

63. Was hier an der Hand einzelner Stellen ausgeführt wurde, die mit dem Lehrinhalt des Ganzen nicht näher zusammenhängen, läßt sich doch nun wohl auch ohne großen Zwang wenigstens im Prinzip auf die lehrhaften Teile der ausgezogenen Briefe übertragen. Denn allein schon die Tatsache, daß die Wissenschaft das Ganze bisher als einheitlich Paulinisches Gut hat betrachten können, beweist doch wohl, daß sachliche Unstimmigkeiten, die den Anschluß an die Gedankenwelt des Paulus verböten, im allgemeinen nicht vorliegen. Ich bin also tatsächlich der Meinung, daß auch alles dem Wortlaut nach Nichtpaulinische, also alles von fremder Hand Formulierte, seinem Inhalt nach in letzter Linie doch irgendwie wieder auf Paulinische Anregungen zurückgehe. Erwägt man, neben dem bereits Vorgetragenen, dazu noch die weitere Tatsache, daß der Wort- und Begriffsschatz der ganzen Masse (wie ich durch Eintragung zahlreicher, aber selbstverständlich nicht erschöpfender und namentlich das Allzuhäufige übergehender Kreuzverweise auf die Wiederkehr derselben Wörter und Wendungen innerhalb der Paulinen zu erhärten versucht habe) in weitem Umfang doch recht einheitlich ist, also auf eine leidlich homogene Masse von Sprechern oder Schreibern schließen läßt (vom Inhaltlichen will ich absichtlich gar nicht einmal reden), so wird man doch vielleicht vermuten dürfen, die Briefexzerpte möchten wenigstens in ihrer Hauptmasse direkt dem Schülerkreis des Paulus entstammen, so gut, wie das von denjenigen Partien unserer Texte gilt, bei denen sich ein spezieller Sonderverfasser (wie Timotheus, Sosthenes, Silvanus usw.) nachweisen ließ.

64. Ob nicht aber doch vielleicht noch ein gewisser und greifbarer Gegensatz zwischen dem auch formell (d. h. im Wortlaut) Paulinischen und dem vermuteten Gut seiner Schüler besteht, das zu untersuchen bin ich außerstande, da mir die dazu nötige Schulung in theologica fehlt. Im Ton glaube ich allerdings einen recht erheblichen Abstand zwischen Paulus und Nicht-Paulus herauszuempfinden. Paulus redet, wie ich ihn verstehe (vgl. schon oben S. 5 Fußnote) viel mehr im Ton eines leidenschaftlich erregten Missionars, der mehr durch die eindringliche Wärme seines Wortes die Gemüter der Hörer zwingt, als daß er argumentierend und dogmatisierend an ihren Verstand appelliert: bei seinen (gemutmaßten) Nachfolgern aber scheint mir der letztere Weg öfter beschritten zu sein, bei minderem innerem Feuer. Ob dann aber — wenn es sich wirklich so verhält — etwa nur Verschiedenheit der eigenen Naturanlage die Jünger dazu geführt haben möge, von der Art ihres Meisters abzuweichen, oder ob er ihnen doch auch darin etwa schon vorangegangen sein möge, daß er als Lehrer im engeren Kreise seiner eigentlichen 'Schüler' ihn beschäftigende Probleme anders behandelte als in den 'Missionsbriefen' (aus denen allein wir seine Wortlaute kennen),

darüber wage ich keine Vermutung auszusprechen. Dazu müßte erst eine scharfe Sonderung des gesamten Gedankenmaterials vorliegen, die das erkennen ließe, was Paulus direkt gesagt hat und was darüber hinaus ihm auf indirektem Wege noch vindiziert werden kann oder nicht kann. —

65. Die Arbeit an den Paulinen hat mich (große Unterbrechungen eingerechnet) seit dem Sommer 1917 beschäftigt. Daß mir auch jetzt noch bei ihr im einzelnen hie und da Fehler mit untergelaufen sind, ist mir bei der Schwierigkeit der ganzen Untersuchungsmethode selbstverständlich. Aber ich darf wenigstens mit voller Überzeugung sagen, daß die Texte so oft mit wesentlich gleichbleibenden Resultaten durchgearbeitet sind, daß ich es für ausgeschlossen halten muß, daß eine abermalige Revision noch irgendwie erhebliche Abweichungen von dem jetzt Gebotenen zutage fördern könne. Daß aber das Ganze trotz aller Ungunst der Gegenwart wirklich noch an das Licht der Öffentlichkeit hat treten können, das verdanke ich (und verdanken meine Leser, wenn ich solche finde, mit mir) der bereitwilligen finanziellen Beihilfe der Notgemeinschaft der deutschen Wissenschaft und der philologisch-historischen Klasse der Sächsischen Akademie der Wissenschaften, dem selbstlosen Opfermut des Herrn Verlegers und der nicht hoch genug zu schätzenden Hilfsbereitschaft, mit der sich Herr Pfarrer Dr. Gottfried Polster, da Typensatz praktisch ausgeschlossen war, der Herstellung der graphischen Vorlage für die Reproduktion des griechischen Textes unterzogen hat. Einen dritten, dem ich auch gern noch gedankt hätte, trifft mein Dank nicht mehr unter den Lebenden an. Je bescheidener Eberhard Nestle einst in seinem 'Begleitwort' den Anspruch ablehnte, in seinen Ausgaben des griechischen Neuen Testaments (von denen ich schließlich die 12. vom Jahre 1923 benutzt habe) eine eigene wissenschaftliche Textbearbeitung gegeben zu haben, um so schärfer muß ich betonen, daß ich, wo auch immer ich bei meinen schallanalytischen Untersuchungen neutestamentlicher Texte Stichproben mit verschiedenen Lesarten vornahm, mit verschwindenden und für die Sache geradezu nichts bedeutenden Ausnahmen immer wieder auf Nestle's Textgestalt als die für uns letzte direkt erreich- und verwendbare Grundform der Überlieferung zurückgeführt worden bin. Hätte ich mir statt dessen eine andere Endgestalt des Textes erst noch selbst rekonstruieren müssen, so wäre ich wohl mit der ganzen Arbeit nicht zu einem gedeihlichen Ende gekommen.

Leipzig, am 17. Oktober 1925.

E. Sievers.

Π Ρ Ο Σ Ρ Ω Μ Α Ι Ο Υ Σ

Cap. 1

1 || Παῦλος ... [P(r) N

S δούλος Χριστοῦ Ἰησοῦ

[κλητὸς ἀπόστολος (1Κ.1,1;R.1,6.7.8,28.1Κ.1,2.24)]U

[ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ]N

2 [ὃ προεπηγγείλατο (2Κ.9,5) διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ, ἐν γραφαῖς ἀγίαις]U

3 [περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ]U

[τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυεὶδ (2Τ.2,8), κατὰ σάρκα]U

4 [τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει]N

[κατὰ πνεῦμα ἀγιωσύνης (2Κ.7,1.1Th.3,13)]U

[ἐξ ἀναστάσεως (R.6,5.1Κ.15,12.13.21.42.Ph.3,10.2Τ.2,18) νεκρῶν]N

[Ἰησοῦ Χριστοῦ]U

S τοῦ κυρίου ἡμῶν,

5 [δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν, καὶ ἀποστολὴν (1Κ.9,2.G.2,8) εἰς ὑπακοὴν (R.5,19.6,16.15,18.16,19.2Κ.7,15.10,5.6.Philem.21) πίστεως (R.16,26)]U

[ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν]U

[ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ]U

6 [ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ (ο.1) Ἰησοῦ Χριστοῦ]U

7 S πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ.

[ἀγαπητοῖς τοῦ θεοῦ]N

[κλητοῖς ἀγίοις (v.1; 1K.1,2)]U [S=6w^ε5w^ρN

χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου
'Ιησοῦ ... (1K.1,3.2K.1,2.G.1,3.E.1,2.Ph.1,2.C.1,2; -
1Th.1,1.2Th.1,2.Philem.3; - 1T.1,2.2T.1,2.Tit.1,4) ||
[P(r) N

[Χριστοῦ]U

8 || Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ, υ (1K.1,4.14,18.Ph.1,3.
C.1,3.1Th.1,2.2,13.Philem.4; R.14,6.C.3,17.2Th.1,2.
2,13)

[μου]

[διὰ 'Ιησοῦ Χριστοῦ]U

[περὶ πάντων ὑμῶν]U

ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται (1K.2,1.9,14.11,26.
Ph.1,17.18.C.1,28) ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ (C.1,6).

9 μάρτυς γὰρ μου ἐστὶν ὁ θεὸς (Ph.1,8; 1Th.2,5), υ [P(1) N

S ὃ λατρεύω (2T.1,3; R.1,25.Ph.3,3) ἐν τῷ πνεύματι
μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, || [S=6w^ε5w^ρN

ὡς ἀδιαλείπτως (1Th.1,3.2,13.5,17) μνεῖαν ὑμῶν ποιού-
μαι (E.1,16.1Th.1,2.3,6.2T.1,3), υ

10 [πάντοτε (1K.15,58.E.5,20.1Th.2,16.2Th.2,13)]

[ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου (E.1,16)]U [N

[δεόμενος]U

εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐδοωθήσομαι (1K.16,2) υ

[ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ (R.12,2.15,32.1K.
1,1.2K.1,1.8,3.G.1,4.E.1,1.6,6.C.1,1.4,12.
1Th.4,3.5,18.2T.1,1)]U

ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς* (R.1,13,15,22.24.2K.1,15,16.2,1.1Th.2,18;1T.3,14.2T.4,9.Tit.3,12). ◡

11 ἐπιποθῶ (2K.5,2.9,14.Ph.1,8.2,26.1Th.3,6.2T.1,4) γὰρ ἰδεῖν (1Th.3,6.2T.1,4) ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ (R.12,8.E.4,28.1Th.2,8) χάρισμα ὑμῖν ◡

[πνευματικὸν]U

εἰς τὸ στηριχθῆναι (R.16,25.1Th.3,2.13.2Th.2,17.3,3) ὑμᾶς, ◡ [P(1) N

12 S τοῦτο δὲ ἐστὶν συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ, [S=6w^e5w^rN

13 X οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί (R.11,22.1K.10,1.12,1.2K.1,8.1Th.4,13), ὅτι πολλὰ κίς προεθέμην (R.3,25.E.1,9) ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς (ο.10)... [X=6gw^e6gw^f5gw^rU

καὶ ἐκαλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο... [P(1) N

X ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ (R.6,21) καὶ ἐν ὑμῖν.

[καθῶς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἐθνεσιν]

[X=6gw^e6gw^f5gw^rU

14 Ἑλλησίν τε καὶ βαρβάρους (1K.14,11.C.3,11), σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις (G.3,13.1T.6,9.Tit.3,3) ὀφειλέτης εἰμί (R.8,12.15,27.G.5,3). [P(1) N

15 S ὅσως τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι [S=6w^e5w^rN

16 οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι (R.6,21.2T.1,8.12.16) τὸ εὐαγγέλιον ... || [P(1) N

S δύναμις γὰρ θεοῦ (1K.1,18.24.2,5.2K.6,7.13,4.2T.1,8) ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι. ◡

[Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι (R.2,9.10.3,9;10,12.1K.1,24.10,32.12,13.G.3,28.C.3,11)]

17 δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ (R.3,5.21.22.10,3.2K.5,21) ἐν

αὐτῷ ἀποκαλύπτεται* (u. 18) ἐκ πίστεως* εἰς πίστιν.
 [S=6w²5w¹N
 [καθὼς γέγραπται· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως*
 ζήσεται."]U+U

18 || Ἀποκαλύπτεται* (R. 1, 17. 8, 18. 1K. 2, 10. 3, 13. 14, 30. G. 1, 16. 3, 23. E. 3, 5. Ph. 3, 15. 2Th. 2, 3. 6. 8) γὰρ ὁργὴ θεοῦ (E. 5, 6. C. 3, 6) ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν (R. 11, 26. 2T. 2, 16. Tit. 2, 12) καὶ ἀδικίαν* ἀνθρώπων ... || [P(r) N

|S τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ* κατεχόντων. [S=6w²5w¹N

19 |T διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν* ἐστὶν ἐν αὐτοῖς.
 [T=4k²4w¹N
 |S ὁ θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐφάνερωσεν*. [S=6w²5w¹N

20 |T τὰ γὰρ ἀόρατα (C. 1, 15. 16. 1T. 1, 17) αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν (E. 2, 10) νοούμενα (E. 3, 4. 20. 1T. 1, 7. 2T. 2, 7) καθορᾶται, ἢ τε ἀίδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους (R. 2, 1) ... [T=4k²4w¹N

21 |S διότι γνόντες τὸν θεὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ ἠεχαρίστησαν, ἀλλὰ ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς (R. 14, 1. 1K. 3, 20. Ph. 2, 14. 1T. 2, 8) αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη (R. 11, 10) ἡ ἀσύνετος (R. 1, 31. 10, 19) αὐτῶν καρδιά. [S=6w²5w¹N

22 | [φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν (1. K. 1, 20)]U

23 |T καὶ ἠλλαξαν* (1K. 15, 51. 52. G. 4, 20) τὴν δόξαν τοῦ ἀφάρτου θεοῦ (R. 3, 23. 5, 2. 15, 7. 1K. 10, 31. 11, 7. 2K. 4, 6. 15. Ph. 2, 11. 1T. 1, 11. Tit. 2, 13) ἐν ὁμοιώματι (R. 8, 3. Ph. 2, 7; R. 5, 14. 6, 5) εἰκόνας (R. 8, 29. 1K. 11, 7. 15, 49. 2K. 3, 18. 4, 4. C. 1, 15. 3, 10) φθαρτοῦ (1K. 9, 25. 15, 53. 54) ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν, καὶ τετραπόδων, καὶ ἑρπετῶν. [T=4k²4w¹N

24 || διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν, ... [P(1) N

|T εἰς ἀκαθαρσίαν (R. 6, 19. 2K. 12, 21. G. 5, 19. E. 4, 19. 5, 3. C. 3, 5. 1Th. 2, 3. 4, 7) τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σῶματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς. [T=4k²4w¹N

25 | [οἵτινες μετήλλαξαν* τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ

(R.3,7.15,8) ἐν τῷ ψεύδει]U

S καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν (ο.9) τῇ κτίσει
παρὰ τὸν κτίσαντα. [S=6w²5w²N

ὅς ἐστιν εὐλόγητος (R.9,5.2K.1,3.11,31.E.1,3) εἰς
τοὺς αἰῶνας. ἀμήν! (R.9,5) || √ [P(1) N

26 || Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς (u.28) εἰς πάσῃ
(C.3,5.1Th.4,5) ἀτιμίας (R.9,21.1K.11,14.15,43.2K.
6,8.11,21.2T.2,20) ... [P(r) N

27 T αἱ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετέλλαξαν² τὴν φυσικὴν/οἶ
χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν, (27) ὁμοίως τε καὶ ἀρ-
σενες, ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξ-
εκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους

[T=4k²4w²N

S ἀρσενες ἐν ἀρσενσιν. [S=6w²5w²N

T τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμπαθί-
αν (2K.6,13) ἣν ἔδει τῆς κλάνης (E.4,14.1Th.2,3.
2Th.2,11) αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.

[T=4k²4w²N

28 καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θεόν, √ [P(r) N

S ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει (Philem.6 εἰς) παρέδωκεν αὐτοὺς
ὁ θεὸς (ο.26) εἰς ἀδόκιμον (1K.9,27.2K.13,5.6.7.
2T.3,6.Tit.1,16) νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα.

[S=6w²5w²N

29 πεπληρωμένους πάσῃ (R.15,13.14.Ph.4,19.2Th.1,11) ἀδι-
κίᾳ ... [P(r) N

[πονηρίᾳ (1K.5,8.E.6,12). κλεονεξίᾳ (2K.9,
5.E.4,19.5,3.C.3,5.1Th.2,5). κακίᾳ (1K.5,8,
14,20.E.4,31.C.3,8.Tit.3,3)]U

1 μιστοῦς (R.15,14) φόβου. φόβου (G.5,21;Ph.1,
5.1T.6,4). ἐριδος (Ph.1,15.1T.6,4;R.13,13.1K.
1,11.3,3.2K.12,20.G.5,20.Tit.3,9), δόλου (2K.
12,16.1Th.2,3)

[κακοθηρίας]N

ψιθυριστάς (2K.12,20)

- 30 καταλόους (vgl. 2Κ.12,20) · θεοσυγεῖς. υ
 [ύβριστάς (1Τ.1,13). ύπερηφάνους (2Τ.3,2)] N
 ἀλαζόνας (2Τ.3,2) · έφευρετάς κακῶν.
 γονεῦσιν (2Κ.12,14.Ε.6,1.С.3,20.2Τ.3,2) ἀπει-
 θεῖς (2Τ.3,2; Tit1,16.3,3)
- 31 ἀσυνέτους (R.1,21 etc)
 ἀσυνθέτους.
 [ἀστόργους (2Τ.3,3). ἀνελεήμονας] N

[1=6w⁶U
 T οἵτινες τὸ δικαίωμα (R.2,26.5,16.18.8,4) τοῦ θεοῦ
 ἐπιγνόντες (1Κ.13,12.14,37.16,18.2Κ.1,13.14.6,9.
 13,5.С.1,6.1Τ.4,3) ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες
 ἀξιοὶ θανάτου εἰσίν. [T=4k²4w⁴N

S οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν
 (1Κ.7,12.13) τοῖς πράσσουσιν. [S=6w²5w⁴N

Cap. 2

1 T Διὸ ἀναπολόγητος (R.1,20) εἶ, ἢ ἄνθρωπε*, πᾶς ὁ
 κρίνων*. ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν
 κατακρίνεις (R.8,3.34.14,23.1Κ.11,32). [T=4k²4w⁴N

S τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις* ὁ κρίνων*. [S=6w²5w⁴N

2 T οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ* ἐστὶν κατὰ ἀλή-
 θειαν ἐπὶ τοῖς τοιαῦτα πράσσοντας ... [T=4k²4w⁴N

3 S λογίξῃ δὲ τοῦτο, ἢ ἄνθρωπε* ὁ κρίνων* τοὺς τὰ τοι-
 αῦτα πράσσοντας; υ

[καὶ ποιῶν αὐτὰ] U

ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ*; [S=6w²5w⁴N

4 T ἢ τοῦ πλοῦτου τῆς χρηστότητος* (R.3,12.11,22.2Κ.6,
 6.С.5,22.Ε.2,7.С.3,12. Tit.3,4) αὐτοῦ καὶ τῆς ἀν-
 οχῆς (R.3,26) καὶ τῆς μακροθυμίας (R.9,22.2Κ.6,6.
 С.5,22.Ε.4,2.С.1,11.3,12.1Τ.1,16.2Τ.3,10.4,2)

καταφρονεῖς (1Κ.11, 22.1Τ.4, 12.6, 2); ... [T=4k²4w²N

S ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν² τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιαν² (2Κ. 7, 9.10.2Τ.2, 25) σε ἀγει; [S=6w²5w²N

5 T κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον² καρδίαν θησαυρίζεις (1Κ.16, 2.2Κ.12, 14) σεαυτῷ ὀργήν.
[T=4k²4w²N

6 S ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς² καὶ ἀποκαλύψεως (R. 8, 19.16, 25.1Κ. 1, 7.14, 6.26.2Κ.12, 1.7.Γ.1, 12.2, 2.Ε.1, 17.3, 3.2Th. 1, 7) δικαιοκρασίας τοῦ θεοῦ, (6) ὅς² ἀποδώσει ἐκδασ-
την κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.² [S=6w²5w²N+U

7 T τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν (R. 5, 3.4.8, 25.15, 4.5.2Κ.1, 6.6, 4.12, 12.Ο.1, 11.1Th.1, 3.2Th.1, 4.3.5.1Τ.6, 11. 2Τ.3, 10.Τit.2, 2) ἔργου ἀγαθοῦ (R.13, 3.2Κ.9, 8.Ε.2, 10.Ph.1, 6.Ο.1, 10.1Τ.2, 10.5, 10.2Τ.2, 21.3, 17.Τit.1, 16.3, 1) δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν (1Κ.15, 42 etc.) ζητοῦσιν ζωὴν αἰώνιον (R. 5, 21.6, 22.23.Γ.6, 8. 1Τ.1, 16.6, 12.Τit.1, 2.3, 7),

8 τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας (2Κ.12, 20.Γ.5, 20.Ph.1, 17.2, 3) καὶ ἀπειθοῦσιν (R. 10, 21.11, 30.31.15, 31) τῇ ἀλη-
θείᾳ, πειθόμενοις (Γ.5, 7) δὲ τῇ ἀδικίᾳ, ὀργὴ καὶ θυμὸς (2Κ.12, 20.Γ.5, 20.Ε.4, 31.Ο.3, 8) ...
[T=4k²4w²N

9 S θλίψις (oft) καὶ στενοχωρία (R. 8, 35.2Κ.6, 4.12, 10) ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν,

[Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνοσ (R. 1, 16 etc.)]U

10 δόξα δέ, καὶ τιμὴ, καὶ εἰρήνη, παντὶ τῷ ἐργαζο-
μένῳ τὸ ἀγαθόν.

[Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι (ο.9)]U
[S=6w²5w²N

11 T οὐ γὰρ ἐστὶν προσωποληψία (Ε.6, 9.Ο.3, 25) παρὰ τῷ θεῷ.
[T=4k²4w²N

12 2 ὅσοι γὰρ ἀνόμως² ἤμαρτον, ἠνόμως καὶ ἀπολοῦν-
ται,
καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ² ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται.
ται.

13 οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ νόμου¹ δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ,
ἀλλ' οἱ ποιηταὶ νόμου¹ δικαιωθήσονται (oft).
[2=4k(a) UN

14 S όταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον² ἔχοντα,

[φύσει]

τὰ τοῦ νόμου² ποιῶσιν, οὗτοι νόμον² μὴ ἔχοντες ἑαυ-
τοῖς εἰσὶν νόμος.² [S=6w^c5w^fN

3!

15 οἱ: τινες ἐνδείκνυνται¹ τὸ ἔργον τοῦ νόμου²
γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,

Συνμαρτυρούση: s³ αὐτῶν¹ τῆ: s συνειδή: σεως⁴
καί: μετα: ξῦ⁵ ἀλλή: λων
τῶ: ν λογισμῶ: ν⁵ κατη: γορούντω: ν,
ἢ καί: ἀπο: λογουμέ: νων⁶.

16 'E: ν ἡ ἡμέ: ρα¹ κρίνει: ὁ θεός: s

τὰ κρυπτά: ⁷ τῶν ἀνθρώ: πων¹ κατὰ: τὸ εὐαγγέ: λιόν
μου: διὰ Χρι: στοῦ 'Ιησοῦ: .

¹(R. 9, 17. 22. 2K. 8, 24. E. 2, 7. 1T. 1, 16. 2T. 4, 14. Tit. 2, 10. 3, 2)

²(R. 3, 20. 28. G. 2, 16. 3, 2. 5. 10)

³(R. 8, 16)

⁴(R. 9, 1)

⁵(2K. 10, 4)

⁶(2K. 12, 19)

⁷(R. 2, 29. 1K. 4, 5. 14, 25. 2K. 4, 2)

[3=6gw^e(rkr.)lkr.) U

17 || Εἰ δὲ σὺ *Ιουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ νόμῳ,
(18) καὶ καυχᾶσαι (oft) ἐν θεῷ, (18) καὶ γινώσκεις τὸ
θέλημα, καὶ δοκιμάζεις (oft) τὰ διαφέροντα (Ph. 1, 10),

[κατηχούμενος (1K. 14, 19. G. 6, 6) ἐκ τοῦ νό-
μου] U

19 πέποιθας τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν
(20) σκότει, (20) παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων
(1K. 3, 1. 13, 11. G. 4, 1. 3. E. 4, 14) ...

[ἔχοντα τὴν μὴ ὀφθαλμὸν (2T.3,5) τῆς γνώσεως
(οἶτ) καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ]U

21 ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον ἑαυτὸν οὐ διδάσκει; ὁ κηρύσσων
(22) (οἶτ) μὴ κλέπτειν κλέπτεις; (22) ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν
μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδωλα ἱεροσυλεῖς; ...
[P(1) N

23 T ὅς ἐν νόμῳ^κ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως (R.4, 15.
5, 14.G.3, 19.1T.2, 14) τοῦ νόμου^κ τὸν θεὸν ἀτιμᾶζεις;
[T=4k^κ4w^κN

24 S τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν
τοῖς ἔθνεσιν. (U)

[καθὼς γέγραπται]U

25 περιτομὴ μὲν γὰρ ἀφελεῖ, ἐὰν νόμον^κ πράσῃς· ἐὰν
δὲ παραβάτης νόμου^κ (R.2, 27; G.2, 18) ᾖς, ἡ περιτομὴ
σου ἀκροβυστία γέγονεν.

26 ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα (R.1, 32 etc)
τοῦ νόμου^κ φυλάσῃ, οὐχ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς
περιτομὴν λογισθῆσεται;

27 καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον^κ, τε-
λοῦσα (R.13, 6.2K.12, 9.G.5, 16.2T.4, 7) σὲ τὸν διὰ
γράμματος (R.2, 29.7, 6.2K.3, 6.7) καὶ περιτομῆς
παραβάτην νόμου^κ (ο.25).

28 οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερωῖ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν
τῷ φανερωῖ ἐν σαρκὶ περιτομή.

29 ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ (ο.16) Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ
καρδίας ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι (ο.27).

[οὗ ὁ ἔπαινος (R.13, 3 etc) οὐκ ἐξ ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ]U
S=6w^κ5w^κN

Cap.3

1 || Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ἀφέλεια
τῆς περιτομῆς; ...
[P(r) N

2 S πολὺ κατὰ πάντα τρόπον (Ph.1, 18; 2Th.3, 16). πρῶτον

1 μὲν γὰρ¹ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ.
 2 [S=6wλ5w* N

3 τί γάρ (Ph.1,18); εἰ ἠπίστησάν τινες, μὴ ἡ ἀπιστία
 αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσῃ; ...

4 [μὴ γένοιτο!¹]U

[γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής, „πᾶς δὲ ἄνθρωπος
 ψεύστης“]U (1T.1,10.Tit.1,12)

[καθὼς γέγραπται: „ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν
 τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνε-
 σθαί σε.“]U+U

5 εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην (R.1,17 etc.)
 συνίστηναι, τί ἐροῦμεν (R.4,1.6,1.7,7.8,31.9,14.30);

μὴ ἀδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; ...

[κατὰ ἄνθρωπον λέγω]U

[P(r) N

6 [S μὴ γένοιτο!¹ ἐπεὶ πῶς κρίνει^x ὁ θεὸς τὸν κόσμον;
 2 [S=6wλ5w* N

7 εἰ δὲ ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ (R.1,25.15,8) ἐν τῷ ἐμῷ
 ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι καὶ
 ἐγὼ² ὡς ἁμαρτωλὸς (R.5,8.19.7,13.G.2,15.17.1T.1,9.15)
 κρίνομαι^x; ... || [P(r) N

8 [S καὶ μὴ καθὼς βλασφημοῦμεθα καὶ καθὼς φασίν τινες
 1 ἡμᾶς λέγειν ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ
 2 ἀγαθὰ;

[ἂν τὸ κρίμα ἐνδικόν ἐστίν]U

[S=6wλ5w* N

¹ [γὰρ] ² καγὼ

- 9 || Τί οὖν (R. 6, 15. 11, 7); προεχόμεθα; οὐ πάντως!
 προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας (R. 1,
 16 etc.) πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι ...
- 10 [καθὼς γέγραπται ὅτι Ὑ
 „οὐκ ἔστιν δίκαιος, οὐδὲ εἷς.“ —
- 11 „οὐκ ἔστιν ὁ συνιών, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν
 τὸν θεόν.
- 12 πάντες ἐξέκλιναν, ἵ ἄμα ἠχρεώθησαν.
 οὐκ ἔστιν ὁ ποιῶν χρηστότητα (R. 2, 4 etc.), ἵ
 οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. —
- 13 ἵ τῆφος ἀ: νεφγμέ: νος ἵ ὁ λά: ρυγξ αὐτῶ: ν,
 ταῖς γλώ: σσαις αὐτῶ: ν ἐδολιοῦ: σαν. “
 „ἴδς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.“ —
- 14 „ῶν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας (E. 4, 31) γέμει.“ —
- 15 „ὄξεις οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα,
 16 σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἵ ἐν ταῖς ὁδοῖς
 αὐτῶν,
 17 καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν.“ —
- 18 „οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι
 τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.“] [P(1) N

- 19 ὁ οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ
 λαλεῖ, ἐνα πᾶν στόμα φραγῆ (2K. 11, 10) καὶ ὑπόδικος
 γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ.
- 20 διότι ἐξ ἔργων νόμου (R. 2, 15 etc.) „οὐ δικαιωθήσε-
 ται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ.“ (U)
- 21 διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις (Philem. 6 etc.) ἁμαρτίας.
 νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ (R. 1, 17 etc.)

- 1 | πεφανέρωται, μαρτυρουμένη (R.10,2.1Κ.15,15.2Κ.8,
2 | 3.Γ.4,15.Σ.4,13.1Τ.5,10.6,13) ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ
3 | τῶν προφητῶν.
- 22 | δικαιοσύνη δὲ θεοῦ (ο.21) διὰ πίστεως Ἰησοῦ
3 | Χριστοῦ, εἰς πάντας τοὺς πιστεύοντας.
- (23) | οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολή (R.10,12;1Κ.14,7)·(23) πάν-
4 | τες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται (1Κ.1,7.8,8.12,24.
5 | 2Κ.11,5.9.12,11.Ph.4,12). τῆς δόξης τοῦ θεοῦ (R.1,
6 | 23 etc),
- 24 | δικαιοῦμενοι δωρεάν (2Κ.11,7.Γ.2,21.2Τη.3,8) τῆ
7 | αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως (R.8,23.1Κ.1,
8 | 30.Ε.1,7.14.4,30.Σ.1,14) τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
- 25 | ὃν προσέθετο (R.1,13.Ε.1,9) ὁ θεὸς ἱλαστήριον διὰ
9 | πίστεως ἐν τῇ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἐνδειξιν (R.3,26.
10 | 2Κ.8,24.Ph.1,28) τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ (u.26) διὰ
11 | τὴν κάθειρσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων (1Κ.6,18)
- 26 | ἐν τῇ ἀνοχῇ (R.2,4) τοῦ θεοῦ,
12 | πρὸς τὴν ἐνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ (ο.25) ἐν
13 | τῇ νῦν καιρῷ (R.11,5.2Κ.8,14),
14 | εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον, καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ
15 | πίστεως Ἰησοῦ. [S=6w²5w²N

27 || Ποῦ οὖν ἡ καύχησις (R.15,17.1Κ.15,31.2Κ.1,12.7,4.14.
8,24.11,10.17.1Τη.2,19);

ἐξεκλείσθη (Γ.4,17)!

διὰ ποίου νόμου;

τῶν ἔργων;

οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου*πίστεως ... ||

[P(r) N

28 4 λογίζομεθα γὰρ δικαιοῦσθαι πιστεῖ ἀνθρώπων χω-
ρις ἔργων νόμου* (R.2,15 etc) [4=4gksw (e) U

29 ἢ Ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον;

οὐχὶ καὶ ἐθνῶν;

ναὶ, καὶ ἐθνῶν! ...

[P(1) N

30 4 εἴπερ εἰς ὁ θεὸς δικαιοῦσαι περιτομὴν ἐκ πίστεως, καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως, ...

[4=4gkšw (e) U

31 νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως;

μὴ γένοιτο! ἀλλὰ νόμον ἱστανόμεν! ||

[P(1) N

Cap.4

1 || Τί οὖν ἐροῦμεν (R.3,5 etc.) εὐρηκέναι Ἀβραὰμ τὸν προπάτορα ἡμῶν κατὰ σάρκα; ... ||

[P(r) N

2 T εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα (1Κ.5,6.9,15.16.2Κ.1,14.5,12.9,3.Γ.6,4.Φ.1,26.2,16)

[ἀλλ' οὐ πρὸς θεόν]U

[T=4k~4w^r N

3 S τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει;

ἔπιστευσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. (U)

4 τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα.

5 τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιούντα τὸν ἀσεβῆ (R.5,6.1Τ.1,9) λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην.

6 καθάπερ καὶ Δαυεὶδ λέγει τὸν μακαριστὸν (R.4,9.Γ.4,15) τοῦ ἀνθρώπου ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων.

7 μακάριοι ὧν ἀρέσθησαν αἱ ἀνομίαι (R.6,19 etc.), καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι.

- 8 μακάριος ὁ ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογιῶται κύριος ἁμαρ-
ταν." (U)
- 9 ὁ μακαρισμὸς (R.4,6.G.4,15) οὗν οὗτος ἐπὶ τὴν
περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν;
λέγομεν γάρ·
"ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην" (U)
- 10 πᾶς οὗν ἐλογίσθη;
ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ;
οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ.
- 11 καὶ σημεῖον ἔλαβεν περιτομῆς ἀφραγίδα (1Κ.9,2.2Τ.
2,19) τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκρο-
βυστίᾳ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πι-
στευόντων δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι αὐ-
τοῖς [τὴν] δικαιοσύνην.
- 12 καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον,
ἀλλὰ καὶ (αὐ)τοῖς¹ ἀπέχουσι (G.5,25.6,16.Ph.3,16)
τοῖς ἔχουσιν (2Κ.12,18) τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ πίστεως
τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. [S=6wλ5w^rN
- 13 T οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία (οft) τῷ Ἀβραάμ ἢ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον² (R.4,14.8,17.G.
3,29.4,1.7.Tt.3,7) αὐτὸν εἶναι κόσμου, ἀλλὰ διὰ
δικαιοσύνης πίστεως. [T=4kλ4w^rN
- 14 S εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κενώνται (Ph.2,7
etc.) ἡ πίστις, καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία.
[S=6wλ5w^rN
- 15 T ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται. [T=4kλ4w^rN
- S οὗ δὲ οὐκ ἔστιν νόμος, οὐδὲ παράβασις (R.2,23 etc.)
- 16 διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι
βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι,
οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως
Ἀβραάμ,

¹ τοῖς

ὅς ἐστιν πατὴρ πάντων ἡμῶν.

17 καθὼς γέγραπται·

„ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε.“ (U)

κατέναντι (2Κ.2, 17.12, 19) ὃς ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ
ζωοποιούντος (R.8, 11.1Κ.15, 22.36.45.2Κ.3, 6.Γ.6, 21.
1Τ.6, 13) τοὺς νεκροὺς, καὶ καλούντος τὰ μὴ ὄντα
ὡς ὄντα.

18 ὅς παρ' ἐλπίδα ἐκ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γε-
γέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ εἰρη-
μένον·

„ὅπως ἔσται τὸ σπέρμα σου.“ (U)

19 καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει (R.14, 1) κατενόησεν
τὸ ἑαυτοῦ σῶμα νενεκρωμένον (C.3, 5), ἑκατονταέτης
που ὑπάρχων (1Κ.7, 26.11, 7.18, 12, 22.2Κ.8, 17.12, 16.
Γ.1, 14.2, 14.Φ.2, 6.3, 20), καὶ τὴν νέκρωσιν (2Κ.4,
10) τῆς μητρὸς Σάρρας·

20 εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη (R.14,
23.1Κ.4, 7.6, 5.11, 29.31.14, 29) τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλὰ
ἐνεδυναμώθη (E.6, 10.Φ.4, 13.1Τ.1, 12.2Τ.2, 1.4, 17)
τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ θεῷ

21 καὶ πληροφορηθεὶς (R.14, 3.Γ.4, 12.2Τ.4, 5.17) ὅτι
ὃ ἐπήγγελται (Γ.3, 19.1Τ.2, 10.6, 21.Τιτ.1, 2) δυνα-
τός ἐστιν καὶ ποιῆσαι.

22 διὸ καὶ² ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.“(U)

[S=6w^ε5w^ν N

23 T οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ,
(24) ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς. [T=4k^α4w^ν N

S οἷς μέλλει λογίζεσθαι,

τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν
κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν (R.8, 11.Γ.1, 1.Ε.1, 20.Γ.2, 12)

² [καὶ]

- 25 | ὅς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα" (R. 5, 15.16.17.18.
 | 20.11, 11.12.2K.5, 19.G.6, 1.E.1, 7.2, 1.5.C.2, 13) (U)
 | ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν (R. 5, 18) ἡμῶν.
 | [S=6wλ5w^rN

Cap. 5

- 1 || Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχωμεν πρὸς τὸν
 | θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, [P(r) N
- 2 | S δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν (E. 2, 18.3, 12) ἐσχίκαμεν.
 | [τῇ πίστει] U
 | [εἰς τὴν χάριν.] N
 | ταύτην, ἐν ἣ ἐστήκαμεν. [S=6wλ5w^rN
- καὶ καυχώμεθα* ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ (R. 1, 23
 etc.) . . . [P(r) N
- 3 | S οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα* ἐν ταῖς θλίψεσιν,
 | εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν (R. 2, 7 etc.) κατερ-
 (4) | γάζεται, (4) ἡ δὲ ὑπομονὴ (ο. 3) δοκιμὴν (2K. 8, 2
 | etc.), ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα.
- 5 | ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ
 | ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος
 | ἀγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. [S=6wλ5w^rN
- 6 | ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἔτι κατὰ καιρὸν
 | ὑπὲρ ἀσεβῶν (R. 4, 5 etc.) ἀπέθανεν*.
- 7 | μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται* . . . [P(r) N
- | S ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα (Philem. 15) τις καὶ τολ-
 | μῆ (R. 15, 18.1K. 6, 1.2K. 10, 2.12. 11, 21. Ph. 1, 14) ἀπο-
 | θανεῖν*. [S=6wλ5w^rN

8 συνίαταιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεὸς ... ||
[P(r) N]

9 S ὅτι ἐτι ἁμαρτωλῶν (R. 3, 7 etc.) ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν!

9 πολλῶ ὄν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

10 εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν (1Κ. 7, 11. 2Κ. 5, 18. 19. 20) τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ἰατρῇ αὐτοῦ.

11 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν (R. 11, 15. 2Κ. 5, 18. 19) ἐλάβομεν.

[S=6w^c5w^rN]

12 || Διὰ τοῦτο ὡσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία* εἰς τὸν κόσμον* εἰσῆλθεν, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας* ὁ θάνατος*, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος* διήλθεν (1Κ. 10, 1. 16, 5. 2Κ. 1, 16), ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον ... [P(1) N]

13 S ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία* ἦν ἐν κόσμῳ*, ἁμαρτία* δὲ οὐκ ἔλλογεῖται (Philem. 18) μὴ ὄντος νόμου.

14 ἀλλὰ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος* ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι (R. 1, 23 etc.) τῆς παραβάσεως (R. 2, 23 etc.) Ἀδὰμ, ὅς ἐστιν τύπος (R. 6, 17. 1Κ. 10, 6. Ph. 3, 17. 1Th. 1, 7. 2Th. 3, 9. 1Τ. 4, 12. Tit. 2, 7) τοῦ μέλλοντος.

[S=6w^c5w^rN]

15 ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα* (R. 4, 25 etc.), οὕτως καὶ τὸ χάρισμα, ~ [P(1) N]

S εἰ γὰρ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι* οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ* (R. 5, 17. 2Κ. 9, 15. Ε. 3, 7. 4, 7) ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσει-
σεν. [S=6w^c5w^rN]

16 καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δῶρημα^x .. ||
[P(1) N

[S τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα^x (R.5,18.8, 1), τὸ δὲ χάρισμα^x ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων^x εἰς διαίωμα^x (R.1,32 etc.).

17 εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι^x ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν^x (ο.14) διὰ τοῦ ἑνός, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεΐαν (2Κ.8,2.10,15) τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς^x τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἑνός 'Ιησοῦ Χριστοῦ.

18 ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος^x εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα^x, οὕτως καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος^x εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν (R.4,25) ζωῆς.

19 ὡςπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς (2Κ.10,6) τοῦ ἑνός ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ (ο.8) κατεστάθησαν (Tit.1,5) οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς (R.1,5 etc.) τοῦ ἑνός δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί.

20 νόμος δὲ παρεισήλθεν (G.2,4), ἵνα πλεονάσῃ (R.6,1.2Κ.4,15.8,15.Ph.4,17.1Th.3,12.2Th.1,3) τὸ παράπτωμα (ο.15). οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπέρισσευσεν (2Κ.7,4) ἡ χάρις,

21 ἵνα ὡςπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον (R.2,7 etc.).

[διὰ 'Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν]

[S=6wε5w^xN

Cap.6

1 || Τί οὖν ἐροῦμεν (R.3,5 etc.); ἐπιμένωμεν (R.11,22.23. Ph.1,24.C.1,23;1Κ.16,7.8.G.1,18.1Τ.4,16) τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ (R.5,20 etc.);

2 μὴ γένοιτο! οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ (u.10), πῶς

ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

- 3 ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ἑσοὶ ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν,
εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;
- 4 συνετάφημεν (C.2,12) σὺν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος (E.4,
4,5.C.2,12) εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡς περ ἠγέρθη Χριστὸς
ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡμεῖς
ἐν καινότητι (R.7,6) ζῆσιν περιπατήσωμεν.
- 5 εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὄμοιῳ ἔσθ' (R.1,23 etc.)
τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα.
- 6 τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος (E.4,
22.C.3,9) συνεσταυρώθη (G.2,19), ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶ-
μα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρ-
τίᾳ ... [P(r) N]
-
- 7 ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.
[S=6w²5w^r N]
-
- 8 εἰ δὲ ἀπέθανομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συν-
ζήσομεν (2K.7,3.2T.2,11) αὐτῷ,
- 9 εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνή-
σκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει (R.6,14.7,1.14,9.
2K.1,24.1T.6,15) ... [P(r) N]
-
- 10 ὁ γὰρ ἀπέθανεν τῇ ἁμαρτίᾳ (o.2), ἀπέθανεν ἐφ' ἡμᾶς
(1K.15,6)· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ θεῷ. [S=6w²5w^r N]
-

- 11 ὅπως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν
τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ θεῷ... [P(1) N]

[ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ]

- 12 μὴ σὺν βασιλευέντῳ ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ (R.8,11.
1K.15,53.54.2K.4,11.5,4) ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπ-
ακούειν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ.
- 13 μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα (R.13,12.2K.6,
7.10,4) ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυ-
τοὺς τῷ θεῷ, ὡσεὶ ἐκ νεκρῶν ζῶντας καὶ τὰ μέλη
ὑμῶν ὄπλα δικαιοσύνης (2K.6,7) τῷ θεῷ.

- 14 ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει (ο.9).
 οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον (R.6,15,1K.9,20.G.4,5,21,5,18), ἀλλὰ ὑπὸ χάριν (u.15) [S=6wλ5w' N]
-
- 15 τί οὖν (R.3,9 etc); ἁμαρτήσωμεν; [P(1) N]
 ὅτι οὐκ ἐσμέν ὑπὸ νόμον (ο.14), ἀλλὰ ὑπὸ χάριν [S=6wλ5w' N]
-
- 16 μὴ γένοιτο! οὐκ οἴδατε ὅτι ἅ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν* (R.1,5 etc), δούλοι ἐστε ἅ ὑπακούετε;.... [P(1) N]
 ἦτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς* εἰς δικαιοσύνην. [S=6wλ5w' N]
-
- 17 χάρις δὲ τῷ θεῷ, ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἁμαρτίας (u.20), ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον (R.5,14 etc) διδαχῆς (R.16,17.1K.14,6.26.2T.4,2.Tit.1,9) ... [P(1) N]
-
- 18 ἔλευθερωθέντες (R.6,22.8,2.21.G.5,1) δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε (u.22.1K.7,15.9,19.G.4,3.Tit.2,3) τῇ δικαιοσύνῃ.
- 19 ἀνθρώπινον (1K.2,13.4,3.10,13) λέγω, διὰ τὴν ἀσθενεῖαν τῆς σαρκὸς (G.4,13) ὑμῶν.
 ὡςπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ (R.1,24 etc) καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν (R.4,7.2K.6,14.2Th.2,3.7.Tit.2,14), οὕτως νῦν παρστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν (R.6,22.1K.1,30.1Th.4,3.4.4,7.2Th.2,13.1T.2,15). [S=6wλ5w' N]
-
- 20 ὅτε γὰρ δούλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας (ο.17), ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. [P(1) N]

- 21 Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε (R.1,13) τότε;
ἐφ' οἷς νῦν ἐπαιαχύνεσθε (R.1,16 etc.) ... [P(r) N

S τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος.

- 22 νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες (ο.18) ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας,
δουλωθέντες (ο.18) δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν
(ο.21) ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν (ο.19), τὸ δὲ τέλος
ζωῆν αἰώνιον (R.2,7 etc.) [S=6wε5wN

- 23 τὰ γὰρ ὀφάνια (1Κ.9,7.2Κ.11,8) τῆς ἁμαρτίας θάνατος,
τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος (ο.22).

[ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν]U [P(r) N

Cap.7

- 1 S Ἦ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί (γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶ),
ὅτι ὁ νόμος κυριεύει (R.6,14 etc.) τοῦ ἀνθρώπου
ἐφ' ὅσον χρόνον (1Κ.7,39.Γ.4,1) ζῆ;

- 2 ἢ γὰρ θπανδρος γυνῆ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται (1Κ.7,
27.39) νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται
ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.

- 3 ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς* χρηματίσει,
ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ·

ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ
νόμου.

[τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλὶδα* γενομένην
ἀνδρὶ ἑτέρῳ]U

- 4 ὅστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε (R.8,13.
36.2Κ.6,9) τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ,
εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς [ἑτέρῳ] τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερ-
θέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν (R.7,5.Γ.1,6.10) τῷ
θεῷ.

- 5 ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα (R.8,18.2K.1,5.6.7.G.5,24.Ph.3,10.C.1,24.2T.3,11) τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο (1K.12,6.11.2K.1,6.4,12.G.2,8.3,5.5,6.E.1,11.20.2,2.3,20.Ph.2,13.C.1,29.1Th.2,13.2Th.2,17) ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι (ο.4) τῆ θανάτῃ.
- 6 γυνὴ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν αὐτῇ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι (R.6,4) πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γραμματος (R.2,27 etc). S=6w²5w² N

7 || Τί οὖν ἐροῦμεν (R.3,5 etc);

ὁ νόμος ἁμαρτία; μὴ γένοιτο!

ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνωμεν, εἰ μὴ διὰ νόμου^{*}... [P(1) N

!S τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἴδμεν, εἰ μὴ ὁ νόμος^{*} ἔλεγεν· οὐκ ἐπιθυμήσεις (R.13,9.1K.10,6.G.5,17.1T.3,1). [S=6w²5w² N+U

8 ἀφορμὴν (R.7,11.2K.5,12.11,12.G.5,13.1T.5,14) δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς^{*} (R.7,9.13.13,9.1K.7,19.14,37.E.2,15.6,2.C.4,10) κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν. [P(1) N

!S χωρὶς γὰρ νόμου^{*} ἁμαρτία νεκρά. [S=6w²5w² N

9 ἐγὼ δὲ ἔζημι χωρὶς νόμου^{*} ποτέ· ἐλθοῦσας δὲ τῆς ἐντολῆς^{*} (ο.8) ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν.

10 ἐγὼ δὲ ἀπέθανον, καὶ εὑρέθη μοι ἡ ἐντολή^{*} (ο.8) ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον ... [P(1) N

11 !S ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα (ο.8) διὰ τῆς ἐντολῆς^{*} (ο.8) ἐξηπάτησέν (2K.11,3 etc) με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν.

12 ἄστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ* (ο.8) ἅγια
καὶ δίκαια καὶ ἀγαθὴ [S=6w^c5w^rN]

13 τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ ἐγένετο θάνατος; μὴ γένοιτο! ἀλλὰ
ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατ-
εργαζομένη θάνατον ... [P(1) N]

'S ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν (1Κ.12,31 etc.) ἁμαρτω-
λὸς (R.3,7 etc.) ἡ ἁμαρτία.

[διὰ τῆς ἐντολῆς* (ο.8)]

14 οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικὸς ἐστίν.
[S=6w^c5w^rN]

ἐγὼ δὲ σὰρκινός (1Κ.3,1.2Κ.3,3) εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ
τὴν ἁμαρτίαν ... [P(1) N]

15 'S ὁ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω,
τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ, τοῦτο ποιῶ. [S=6w^c5w^rN]

16 εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ, ὅτι
καλὸς ...

17 νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλὰ ἡ ἐνοικοῦ-
σα (2Κ.6,16.Ο.3,16.2Τ.1,5.14) ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία*. [P(1) N]

18 'S οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ (R.8,9.11.1Κ.3,16.1Τ.6,16)
ἐν ἐμοί*, τοῦτ' ἐστὶν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν· τὸ
γὰρ θέλειν παράκειταί (u.21) μοι, τὸ δὲ κατεργά-
ζεσθαι τὸ καλὸν οὐ. [S=6w^c5w^rN]

19 οὐ γὰρ ὁ θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλὰ ὁ οὐ θέλω* κακόν, τοῦ-
το πράσσω. [P(1) N]

20 'S εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω*, ἐγὼ τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατ-
εργάζομαι αὐτό, ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοί* (ο.18)
ἁμαρτία. [S=6w^c5w^rN]

21 || Εύρισκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ κα-
 (22) λόν (2Κ.13, 7.Γ.6, 9), ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται
 (23) (ο.18). (22) συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ
 τὸν ἔσω ἄνθρωπον (Ε.3, 16), (23) βλέπω δὲ ἕτερον νόμον
 ἐν τοῖς μέλεσίν μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ
 νοῦς μου καὶ αἰχμαλωτίζοντά (2Κ.10, 5.2Τ.3, 6) με ἐν,
 τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσίν μου. ||
 [P(r) N]

24 || ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος! τίς με ῥύσεται (R. 11, 26.15,
 31.2Κ.1, 10.Γ.1, 13.1Th.1, 10.2Th.3, 2.2Τ.3, 11.4, 17.18)
 ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; ... || [P(1) N]

25 || χάρις τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. . . ||
 [P(r) N]

|| ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῷ δουλεῦω νόμῳ θεοῦ, τῇ
 δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτίας ... || [P(1) N]

Cap. 8

1 || Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα (R. 5, 16.18) τοῖς ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ! || [P(r) N]

2 | S ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰη-
 | σοῦ ἠλευθέρωσέν (R. 6, 18 etc.) σε ἀπὸ τοῦ νόμου
 | τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. [S=6w^ε5w^ρ N]

3 τὸ γὰρ ἀδύνατον (R. 15, 1) τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἦσ' ἐνεὶ διὰ
 τῆς σαρκός, ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας, ἐν ὁμοιώ-
 ματι (R. 1, 23 etc.) σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας
 κατέκρινεν (R. 2, 1 etc.) τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί.

4 ἵνα τὸ δικαίωμα (R. 1, 32 etc.) τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν
 ὑμῖν, τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ
 πνεῦμα ... [P(r) N]

5 | S οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν,
 | οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος.

6 | τὸ γὰρ φρόνημα (R. 8, 7.27) τῆς σαρκὸς θάνατος,

τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωῆ καὶ εἰρήνη.

7 διότι τὸ φρόνημα (ο.6) τῆς σαρκὸς ἐχθρα εἰς θεόν·
τῆ γὰρ νόμφ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ
δύναται·

8 οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῶ ἀρέσαι (1Th.2,15.4,1)
οὐ δύνανται.

9 ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστέ ἐν σαρκί, ἀλλὰ ἐν πνεύματι,
εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ (R.7,18 etc.) ἐν ὑμῖν.
εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ
ἐστιν αὐτοῦ.

10 εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δια
ἀμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωῆ δια δικαιосύνην.

11 εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ
νεκρῶν (R.4,24 etc.) οἰκεῖ (R.7,18 etc.) ἐν ὑμῖν,
ὁ ἐγείρας ἐκ νεκρῶν Χριστὸν Ἰησοῦν (s.o.) ζωοποι-
ήσει (R.4,17 etc.) καὶ τὰ θνητὰ (R.6,12 etc.) σῶμα-
τα ὑμῶν δια τοῦ ἐνοικούντος (2Κ.6,16.C.3,16.2Τ.1,
5.14) αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν. [S=6w²5w¹N

12 || *Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται (R.1,14 etc.) ἐσμέν·

οὐ τῆ σαρκί ...

[P(1) N

! S τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν*.

[S=6w²5w¹N

13 εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε*, μέλλετε ἀποθνήσκειν,

εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε (R.7,
4 etc.), ζήσεσθε.

14 ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοι υἱοὶ εἰσιν θεοῦ.

15 οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας (R.8,21.G.4,24.5,1)
πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας (R.8,
23.9,4.G.4,5.E.1,5) ...

[ἐν ᾧ κράζομεν· ἀββᾶ ὁ πατήρ (G.4,6)]U

[P(1) N

- 16 S αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ (R.2,15.9,1) τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμεν τέκνα θεοῦ (R.8,21.9,8.Ph.2,15).
- 17 εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι (R.4,13 etc.)· κληρονόμοι μὲν θεοῦ, συγκληρονόμοι (E.3,6) δὲ Χριστοῦ, εἴπερ ἀντιπλάσσομεν (1K.12,26), ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.
- 18 λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα (R.7,5 etc.) τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι (R.1,18 etc.) εἰς ἡμᾶς. [S=6w²5w¹N

19 ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία (Ph.1,20) τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν (R.2,5 etc.) τῶν υἱῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται (R.8,23 25.1K.1,7.G.5,5.Ph.3,20). [P(1) N

20 S τῇ γὰρ ματαιότητι (E.4,17) ἡ κτίσις^x ὑπετάγη, οὐχ ἐκούσα (1K.9,17), ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐφ' ἐλπίδι.

21 διότι καὶ αὕτη ἡ κτίσις^x ἐλευθερωθήσεται (R.6,18 etc.) ἀπὸ τῆς δουλείας (o.15) τῆς φθορᾶς (1K.15,42.50.G.6,8.C.2,22) εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ (o.16). [S=6w²5w¹N

22 5! οἰ:δαμεν γὰ:ρ' ὅτι πᾶ:σα ἡ κτί:σις^x

συστενά:ζει καὶ: συνωδί:νει

ἀ:χρι τοῦ νῦ:ν. [5=6gw¹6gw¹(τ/μ, a) U

23 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν (R.11,16.16,5.1K.15,20.23.16,15) τοῦ πνεύματος ἔχοντες ~

[ἡμεῖς καὶ αὐτοί]U

ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν^x (2K.5,2.4;vgl.u.26), υἱοθεσίαν (R.8,15 etc.) ἀπεκδεχόμενοι (o.19)... [P(1) N

S τὴν ἀπολύτρωσιν (R.3,24 etc.) τοῦ σώματος ἡμῶν.

- 24 ἡ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλεπομένη* οὐκ
ἔστιν ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει* τις, τί καὶ ἐλπίζει*;
[S=6w²5w⁴N
-
- 25 εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν* ἐλπίζομεν*, δι' ὑπομονῆς (R.2,7
etc.) ἀπεκδεχόμεθα (ο.19) ... [P(1) N
-
- 26 ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται τῇ
ἀσθενείᾳ ἡμῶν. [S=6w²5w⁴N
-
- τὸ γὰρ τί προσευξόμεθα καθὼς δεῖ οὐκ οἴδαμεν.. [P(1) N
-
- ἄλλὰ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερευτυχάνει στεναγμοῖς*
(vgl. ο.23) ἀλαλήτοις. [S=6w²5w⁴N
-
- 27 ὁ δὲ ἐραυνῶν τὰς καρδίας οἶδεν τί τὸ φρόνημα (ο.6 etc.)
τοῦ πνεύματος ... [P(1) N
-
- ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυχάνει* (R.8,34.11,2) ὑπὲρ ἀγίων
[S=6w²5w⁴N
-
- 28 οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ
(1K.16,16.2K.6,1) εἰς ἀγαθόν ... [P(1) N
-
- 28 ὡς κατὰ πρόθεσιν (R.9,11.E.1,11.3,11.2T.1,9.3,
10) κλητοῖς (R.1,1 etc.) οὐαίν. [S=6w²5w⁴N
-
- 29 ὅτι οὗς προέγνω (R.11,2), καὶ προώρισεν (R.8,30.1K.2,
7.E.1,5.11) συμμόρφους (Ph.3,21) τῆς εἰκόνος (R.1,23
etc.) τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ... [P(1) N
-
- ὡς εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον (C.1,15.18) ἐν πολ-
λοῖς ἀδελφοῖς. [S 6w²5w⁴N
-
- 30 οὗς δὲ προώρισεν (ο.29), τούτους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ
οὗς ἐκάλεσεν, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὗς δὲ ἐδικαί-
ωσεν, τούτους καὶ ἐδόξασεν ... || [P(1) N

- 31 || Τί σὺν ἐροῦμεν (R. 3, 5 etc.) πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; [P(r) N]
-
- 32 | S ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο (R. 11, 21. 1K. 7, 28. 2K. 1, 23. 12, 6. 13, 2), ἀλλὰ ὑπὲρ ἡμῶν^x πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται (1K. 2, 12. 2K. 2, 7. 10. 12, 13. G. 3, 18. E. 4, 32. Ph. 1, 29. 2, 9. C. 2, 13. 3, 13. Philom. 22); [S=6w²5w^r N]
-
- 33 τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ (C. 3, 12. Tit. 1, 1; R. 16, 13. 1T. 5, 21. 2T. 2, 10); θεὸς ὁ δικαίων!
- 34 τίς ὁ κατακρινῶν (o. 3); Χριστὸς Ἰησοῦς ὁ ἀποθανῶν! ... [P(r) N]
-
- | S μᾶλλον δὲ ἐγερθεῖς!
 | [ὅς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ (C. 3, 1)] U
 | [ὅς καὶ ἐντυγχάνει (o. 22) ὑπὲρ ἡμῶν] U
 | [S=6w²5w^r N]
-
- 35 τίς ἡμᾶς χωρίζει ἀπὸ τῆς ἀγάπης^x (u. 39) τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία (R. 2, 9 etc.) ἢ διωγμὸς (2K. 12, 10. 2Th. 1, 4. 2T. 3, 11), ἢ λιμὸς (2K. 11, 27), ἢ γυμνότης (2K. 11, 27), ἢ κίνδυνος (2K. 11, 26), ἢ μάχαιρα (R. 13, 4. E. 6, 17); ... || [P(r) N]
-
- 36 | T καθὼς γέγραπται ὅτι „ἐνεκεν σοῦ θανατούμεθα (R. 7, 4 etc.) ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα ἀπαγῆς.“ (U)
- 37 ἄλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. [T=4k²4w^r N]
-
- 38 | 6 πέπεισμαι (R. 14, 14. 15, 14. 2T. 1, 5. 12) γὰρ ὅτι ὅτε θάνατος ὅτε ζωὴ, ὅτε ἄγγελοι ὅτε ἀρχαὶ ὅτε ἐνεστῶτα (1K. 3, 22. 7, 26. G. 1, 4. 2Th. 2, 2. 2T. 3, 1) ὅτε μέλλοντα (1K. 3, 22), ὅτε δυνάμεις,
- 39_s ὅτε θῆγμα (2K. 10, 5) ὅτε βάθος (R. 11, 33. 1K. 2, 10. 2K. 8, 2. E. 3, 18), ὅτε τις κτίσις ἕτερα, δυνήσεται ἡμᾶς χωρίζαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης^x τοῦ θεοῦ (o. 35).

[τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν] U
 [6=6gw²²(εω)5gw¹U

Cap.9

- 1 X Ἀλήθειαν λέγω (2Κ.12,6.1Τ.2,7) ἐν Χριστῷ·
 οὐ ψεύδομαι (2Κ.11,31.Γ.1,20.1Τ.2,7) συναρ-
 τυρούσης (R.2,15.8,16) μοι τῆς συνειδήσεώς
 (R.2,15) μου ἐν πνεύματι ἀγίῳ,
- 2 ὅτι λύπη (2Κ.2,1.3.7.7,10.9,7.Ph.2,27) μοί
 ἐστὶν μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος (2Τ.4,3) ὁδύνη
 (1Τ.6,10) τῆ καρδία μου.
- 3 ἠυχόμεν γὰρ ἀνάθεμα (1Κ.12,3.16,22.Γ.1,8.9)
 εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν
 ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν (R.16,7.11,21) μου
 κατὰ σάρκα.
- 4 οἱ τινὲς εἰσὶν Ἰσραηλεῖται, ὧν ἡ υἱοθεσία (R.
 8,15 etc) καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθήκαι (R.11,27
 1Κ.11,25.2Κ.3,6.14.Γ.3,15.17.4,24.E.2,12) καὶ
 ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία (R.12,1) καὶ αἱ ἐπ-
 αγγελίαι,
- 5 ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν Χριστὸς τὸ κατὰ σάρ-
 κα, ὁ ὧν ἐπὶ πάντων θεός.
- [εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν! (R.1,25)]
 [X=6gw²²6gw²5gw¹U
- 6 J οὐχ οἶον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν (Γ.5,4) ὁ λόγος
 τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραήλ, οὗτοι
 Ἰσραήλ. (7) οὐδ' ὅτι εἰσὶν σπέρμα Ἀβραάμ (R.
 11,1.2Κ.11,22.Γ.3,29), πάντες τέκνα.
 [J=4k²4w²N
- 7 W ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα".
- 8 τοῦτ' ἐστὶν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα
 τέκνα τοῦ θεοῦ (R.8,16 etc), ἀλλὰ τὰ τέκνα
 τῆς ἐπαγγελίας (Γ.4,28) λογίζεται εἰς σπέρμα.
 (9) ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· κατὰ τὸν και-
 ρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῆ Σάρρα υἱός."
 [(N)

- 10 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ῥεβέκκα ἐξ ἑνὸς κοίτην
 (11) ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. (11) μήπω γὰρ
 γεννηθέντων μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον,
 (12) ἕνα ἢ κατ' ἐκλογὴν (R. 11, 5. 7. 28. 1Th. 1, 4) πρό-
 θεσις (R. 8, 28 etc.) τοῦ θεοῦ μένη, (12) οὐκ ἐξ
 ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος ἐρρέθη αὐτῇ ὅτι
 "ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι".
 13 [καθάπερ γέγραπται: "τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν
 δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα".] [W=6gw²5gw⁴(rkr.) U
 [U+U]

14 || Τί σὺν ἐροῦμεν (R. 3, 5 etc.); μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ;
 μὴ γένοιτο!... || [P(1) N

15 W τῷ Μωϋσεῖ γὰρ λέγει: "ἐλεήσω^x ὃν ἂν ἐλεῶ^x, καὶ
 οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω." [W=6gw²5gw⁴(rkr.) U
 [(+U)]

16 X Ἄρα σὺν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος
 (1K. 9, 24. 26. G. 2, 2. 5, 7. Ph. 2, 16. 2Th. 3, 1), ἀλλὰ
 τοῦ ἐλεῶντος θεοῦ ...

17 λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ ὅτι, εἰς αὐτὸ τοῦτο
 ἐξήγειρά (1K. 6, 14) σε, ὅπως ἐνδειξῶμαι (R. 2,
 15 etc) ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως δια-
 γελῆ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ."
 [X=6gw²5gw⁴5w²U(+U)]

18 || Ἄρα σὺν ὃν θέλει ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκληρύνει... || [P(r) N

19 || ῥεῖς μοι σὺν τί ἐτι μέμφομαι; τῷ γὰρ βουλήματι αὐ-
 τοῦ τίς ἀνθέστημεν (R. 13, 2. G. 2, 11. E. 6, 13. 2T. 3, 8. 4,
 15);... || [P(1) N

20 || ὦ ἄνθρωπε, μενοῦνγε (R. 10, 18. Ph. 3, 8) σὺ τίς εἶ ὁ ἀντ-
 αποκρινόμενος τῷ θεῷ;... || [P(r) N

|| μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι" (1T. 2, 13) τί με ἐποίη-
 σας οὕτως;... || [(U)+P(1) N

21 || ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν (oft) ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ
 τοῦ αὐτοῦ φυράματος (R. 11, 16. 1K. 5, 6. 7. G. 5, 9) ποιῆσαι
 ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος (R. 9, 22. 23. 2K. 4, 7. 1Th. 4, 4. 2T.
 2, 20. 21), ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν (R. 1, 26 etc.);... || [P(r) N

- 22 || εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι (ο.17) τὴν ὀργὴν καὶ
 γνωρίσαι* τὸ δυνατόν αὐτοῦ, ἤνεγκεν ἐν[πολλῇ] μακρο-
 θυμία (R.2,4 etc.) σκευή (ο.21) ὀργῆς κατηρτισμένα
 (1K.1,10.2K.13,11.G.6,1.1Th.3,10) εἰς ἀπώλειαν (Ph.
 1,28.3,19.2Th.2,3.1T.6,9) ... || [P(1) N
- 23 | J καὶ ἵνα γνωρίσῃ* τὸν πλοῦτον τῆς δόξης (E.1,18.
 3,16.C.1,27) αὐτοῦ ἐπὶ σκευή (ο.21) ἐλέους, ἃ
 προητοίμασεν (E.2,10) εἰς δόξαν,.. [J=4k^24w^N
- 24 | T οὓς καὶ ἐκάλεσεν* ἡμᾶς, οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ
 καὶ ἐξ ἐθνῶν. [T=4k^24w^N
- 25 | ?! ὡς καὶ: ἐν τῷ Ὡ:σηὲ λέ:γει·
 „καλέσω τὸν οὖν λαὸν μου, ' καὶ τὴν οὐκ ἠγαπη-
 26 καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ' οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς·! οὐ
 [μένην ἠγαπημένην,
 [λαὸς μου ὑμεῖς,
 ἐκεῖ κληθήσονται' υἱοὶ θεοῦ ζῶντος (2K.3,3.6,
 [16.1Th.1,9.1T.3,15.4,10).”
- 27 | Ἰσραήλ:ας δὲ κρᾶ:ζει' ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ:
 „ἐὰν ἦ ὁ ἀριθμὸς' τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ' ὡς ἡ ἄμμος
 [τῆς θαλάσσης,
 τὸ ὑπόλειμμα σωθήσεται.
- 28 | λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων' ποιήσει κύ-
 [ριος ἐπὶ τῆς γῆς.”(U)
- 29 | καὶ καθῶ:ς προεῖρη:κεν (2K.7,3.13,2.G.1,9)
 [Ἰσραήλ:ας·
 „εἰ μὴ κύριος Σαβαὼθ' ἐγκατέλιπεν (2K.4,9.2T.
 [4,10,16) ἡμῖν σπέρμα,
 ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν
 [ἀμοιῶθημεν.”(N)
 [7=5gw^J^rkr.) U
- 30 || Τί οὖν ἐροῦμεν (R.3,5 etc.); ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα*
 δικαιოსύνην* (R.9,31.12,13.14,19.1K.14,1. Ph.3,12.14.
 1Th.5,15;1T.6,11.27.2,22) κατέλαβεν (1K.9,24.E.3,18.
 Ph.3,12.13.1Th.5,4) δικαιოსύνην*, δικαιოსύνην δὲ τὴν
 ἐκ πίστεως*... [P(1) N

31 J Ἰαραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης εἰς νόμον
οὐκ ἔφθασεν. [J=4k²4w²N

32 διὰ τί; ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων. [P(r) N

B προσέκοιταν (R.14,21) τῇ λίθῳ τοῦ προσκόμματος²
(R.14,13.20.1K.8,9),

33 [καθὼς γέγραπται: ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών¹ λί-
θον προσκόμματος,² καὶ πέτραν σκανδάλου,³
καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῇ¹ οὐ καταιοχυνθήσε-
ται.⁴] [B=6gw²(anb) U(+U+U)

Cap. 10

1 7! κκ' κκ' κκ', ἀδελφοί:

ἡ μὲν εὐδοκία: (E.1,5.9.Ph.1,15.2,13.2Th.1,
[11] τῆς ἐρήμ:ς καρδίας:ς
καὶ ἡ δέησις (2K.1,11.9,14.E.6,18.Ph.1,4.19
4,6.1T.2,1.5,5.2T.1,3) πρὸς τὸν θεόν:
ὕπερ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν.

2 Μαρτυρῶ: (R.3,21 etc.) γὰρ αὐτοῖς:ς¹ ὅτι ζῆλον
ἔχουσιν κκ' κκ' κκ' [θεοῦ: (2K.11,2)
[7=5gw²(rkr) U

S ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν (Philem.6 etc.) [S=6w²5w²N

X ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην (R.1,
17 etc.), καὶ τὴν ἰδίαν ζητοῦντες στήσαι, τῇ
δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν.
[X=6gw²5gw²6gw²U

4 T τέλος γὰρ νόμου Χριστός. [T=4k²4w²N

S εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. [S=6w²5w²N

5 7! Μαύσῃ:ς γὰρ γράφει:

ὅτι τῆ:ν δικαιοσύ:νην* ' τῆ:ν ἐκ νόμου:
 ὃ ποιήσας ἄνθρωπος ' ζήσεται ἐν αὐτῇ."

6

ἥ: δὲ ἐκ πί:στεως ' δι:καιού:νην*
 οὕτως λέγει:·

μὴ εἰπῆ:ς ἐν τῇ καρδί:ῃ σου· ' τί:ς ἀναβή:σεται
 εἰ:ς τὸν οὐρανό:ν;
 τοῦτ' ἔστι:ν Χριστὸ:ν καταγαγεῖ:ν.

7

ἢ τί:ς καταβή:σεται ' εἰ:ς τὴν ἄβυσσο:ν;
 τοῦτ' ἔστι:ν Χριστὸ:ν ' ἐκ νεκρῶ:ν ἀναγαγεῖ:ν.

8

ἀ:λλὰ τί λέγει; ' ἐγγύ:ς σου τὸ ῥῆ:μα
 ἔστι:ν, ἐν τῷ στό:ματί σου:,
 καὶ ἐ:ν τῇ καρδί:ῃ σου:·
 τοῦτ' ἔστι:ν τὸ ῥῆ:μα τῆς πί:στεως,
 ὃ: κηρύ:σσομεν.

9

ὅτι: ἐὰν ὁ:μολογή:σῃς(R.10,10.1Τ.6,12.Tit.
 ἐν τῷ στό:ματί σου: ' κύρι:ον Ἰησοῦ:ν,
 καὶ πι:στεύσῃ:ς ' ἐν τῇ: καρδί:ῃ σου:
 ὅ:τι ὁ θεὸ:ς αὐτὸν ἠ:γειρεν
 ἐ:κ νεκρῶ:ν, σωθή:σῃ:·

10

καρδί:ῃ γὰρ πιστεύ:εται ' εἰ:ς δικαιοσύ:νην,
 στό:ματι δὲ ὁ:μολογεῖ:ται (ο.9)
 εἰ:ς σωτηρί:αν.

- 11 λέγει γὰρ ἡ γραφή:
 πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ:
 οὐ καταισχύθησεται.:
- 12 οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολή: (R. 3, 22; 1Κ. 14, 7)
 'Ιουδαίου τε καὶ Ἑλλήνου (R. 1, 16 etc.).
 ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πᾶντων
 πλουτῶν (1Κ. 4, 8. 2Κ. 8, 9. 1Τ. 6, 9) πᾶντας
 τοὺς ἐπικαλουμένους (R. 10, 14) αὐτόν.
- 13 „πᾶς“ γὰρ „ὁς ἀνὴρ“ ἐπικαλέσεται:
 τὸ ὄνομα κυρίου (1Κ. 1, 2. 10. 5, 4. 6, 11. Ε. 5,
 20. C. 3, 17. 2Th. 1, 12. 3, 6. 2Τ. 2, 19) σωθήσεται.
 [7=5gw^h(rkr.)U (+U)]

- 14 || Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται^x (R. 10, 12. 13. 1Κ. 1, 2. 2Κ. 1, 23. 2Τ. 2, 22) εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν^x; πῶς δὲ πιστεύσωσιν ὃν οὐκ ἤκουσαν^x; πῶς δὲ ἀκούσωσιν^x χωρὶς κηρύσσοντος;
- 15 πῶς δὲ κηρύξωσιν, ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν (1Κ. 1, 17. 2Κ. 12, 17. 2Τ. 4, 12);

[καθότι γέγραπται· „ὡς φράζοι οἱ πόδες ἰσχυρῶν τῶν εὐαγγελιζομένων ἀγαθῶν.“] U+N [P(1) N]

- 16 |S ἄλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ: [S=6w^h5wⁿ N

7!

'Ἡσαίας γὰρ λέγει·

„κύριε, τίς ἐπίστευσεν^x τῇ ἀκοῇ^x (R. 10, 17. 1Κ. 12, 17. G. 3, 2. 5. 1Th. 2, 13. 2Τ. 4, 3. 4) ἡμῶν;“
 [7=5gw^h(rkr.)U (+U+N)]

- 17 ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς^x (ο. 16), ἡ δὲ ἀκοή^x διὰ βήματος Χριστοῦ ... || [P(1) N]

- 17! ἀλλὰ λέ:γω· μὴ οὐ: κ ἤκουσα:ν⁷,
 18 μενοῦ:ν γε(R. 9, 20 etc.) εἰς πᾶ:σαν τὴν γῆ:ν
 ἐξῆ:λθεν ὁ φθό:γγος αὐτῶ:ν,
 καὶ: εἰς τὰ πέ:ρατα ἰ
 τῆς οἰ:κουμένη:ς
 τὰ βῆ:ματα αὐτῶ:ν.᾽
- 19 ἀλλὰ λέ:γω· μὴ: ἰ Ἰσραῆ:λ οὐκ ἔγνω:ς;
 πρῶτο:ς Μωϋσῆ:ς λέγει:
- „ἐγὼ: παραζη:- ἰ λῶσω:(R. 11, 11. 14. 1K. 10, 22)
 ἐπ' οὐ:κ ἔθνηι:, [ὑμᾶ:ς.
 ἐπ' ἔθνηι: δαυνέ:τω(R. 1, 21 etc.) ἰ παρο:ργιῶ
 [(E. 6, 4 etc.) ὑμᾶ:ς.᾽
- 20 Ἰσαΐ:ας δὲ ἀ:πο- ἰ τολμᾶ:καὶ λέγει:·
 „εὔρέθη:ν τοῖς ἐμέ: μὴ ζητοῦ:σιν,
 ἐμφανῆ:ς ἐγενό:μην
 τοῖς ἐμέ: μὴ ἐ:περωτῶ:σιν.᾽
- 21 πρὸς δὲ τὸ:ν Ἰσραῆ:λ ἰ λέγει· „ὄ:λην τὴν
 ἐξεπέ:τασα τὰς χεῖ:ράς μου: [ἡμέ:ραν
 πρὸς λαὸ:ν ἀπειθοῦ:ντα(R. 2, 8 etc.) ἰ καὶ ἀ:ντι-
 [λέγο:ντα(Tit. 1, 9. 2, 9).᾽
 [7=5gw⁷ (rkr.)U (+U)

Cap. 11

1 || Δέγμα οὖν· μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ" (u.2.1T. 1,19); μὴ γένοιτο!

καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλεΐτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ (R.9,6 etc), φυλῆς Βενιαμείν.

2 οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ" (o.1) ὃν προέγνω (R.8,29). ἢ οὐκ οἴδατε ἐν Ἡλείῳ τί λέγει ἡ γραφή; [P(r) N

ἢ ὡς ἐντυγχάνει (R.8,27 etc) τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ. [S=6w²5w⁷N

3 κύριε, τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν, τὰ θυσιαστήριά (1K.9,13.10,18) σου κατέσκαψαν, καὶ ἐγὼ² ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχὴν μου." (U)

4 ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμὸς; „κατέλιπον“ ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἀνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ (R. 14,11.E.3,14.Ph.2,10) τῇ Βάβυλ "..." [P(r) N

5 **B** οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ (R.3,26 etc.) λίμμα κατ' ἐκλογὴν (R.9,11 etc.) χάριτος γέγονεν·

6 εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων, ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις. [B=6gw⁶(apb)U

7 || Τί οὖν (R.3,9.6,15); ὃ ἐπιζητεῖ (Ph.4,17) Ἰσραήλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ (o.5) ἐπέτυχεν... ||

[οἱ δὲ λοιποὶ ἐκπρώθησαν (2K.3,14)]

8 [καθάπερ γέγραπται·

„ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἰ πνεῦμα κατανούξεως.“

„ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν ἰ καὶ ὄτα τοῦ μὴ ἀκούειν, εἰς τῆς σήμερον ἡμέρας (2K.3,14)“ [U+N+U

9 [καὶ Δαυεὶδ λέγει·

γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἰ εἰς παγίδα (1T.
[6,9;3,7.2T.2,26) καὶ εἰς θήραν,
καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἄνταπόδομα
[αὐτοῖς.

10 σκοτισθήτωσαν (R.1,21) οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν ἰ διὰ παντὸς σὺνκαμψόν."]
[P(1) N

11 || Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν ἕνα πέσωσιν; μὴ γένοιτο!... ||
[P(r) N

B ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι (R.4,25 etc.) ἡ σω-
τηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι* (R.10,
19 etc.) αὐτούς.

12 εἰ δὲ τὸ παράπτωμα (ο.11) αὐτῶν πλοῦτος κόσ-
μου, καὶ τὸ ἥττημα (1K.6,7) αὐτῶν πλοῦτος
ἔθνῶν, πόσω μᾶλλον τὸ πλήρωμα (R.11,25.13,10.
15,29.1K.10,26.G.4,4.E.1,10.23.3,19.4,13.C.1,
19.2,9) αὐτῶν; [8=6gw^b(anb)U

13 **X** Ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς ἔθνεσιν. ἐφ' ὅσον μὲν οὖν
εἰμι ἐγὼ ἔθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου
δοξάζω,...

14 εἰ πως παραζηλώσω (R.10,19 etc.) μου τὴν σάρκα,
καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν.

15 εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ (R.5,11.2K.
5,18.19) κόσμου, τίς ἢ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ
ἐκ νεκρῶν;

16 εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ (R.8,23 etc.) ἁγία, καὶ τὸ φύ-
ραμα (R.9,21 etc.)· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ
οἱ κλάδοι.

17 εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν (u.19.20)
σὺ δὲ ἀγριέλαιος (u.24) ὧν ἐνεκεντρίσθης (u.
19.23.24) ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνὸς (1K.9,23.
Ph.1,7) τῆς ῥίζης τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας
ἐγένου,...

18 μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων.

εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάξεις
(R.15,1.G.5,10.6,2.5.17), ἀλλὰ ἡ ῥίζα σέ.

- 19 Ἐρεῖς οὖν· ἐξεκλάσθησαν (ο.17) κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐνκεντρισθῶ (ο.17);
- 20 καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν (ο.17), οὐ δὲ τῇ πίστει ἐσθηκας (2Κ.1,24;1Κ.16,13).
 μὴ ὑψηλὰ φρόνει (R.12,16, vgl. 1Τ.6,17), ἀλλὰ φοβοῦ.
- 21 εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο (R.8,32 etc.), οὐδὲ σοῦ φείσεται.
- 22 Ἴδε οὖν χρηστότητα (R.2,4 etc.) καὶ ἀποτομίαν* θεοῦ.
 ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομία*, ἐπὶ δὲ σὲ χρηστότης θεοῦ, ἐὰν ἐπιμένῃς (R.6,1 etc.) τῇ χρηστότητι (s.o.), ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ (u.24. 2Κ.11,12).
- 23 κάκεινοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμένωσιν (ο.22) τῇ ἀπιστίᾳ, ἐνκεντρισθήσονται* (ο.17).
 [δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ θεὸς πάλιν ἐνκεντρίσαι αὐτούς]U
- 24 εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης (ο.22) ἀγριελαίου (ο.17), καὶ παρὰ φύσιν ἐνκεντρίσθησ* (ο.17) εἰς καλλιέλαιον, πόσῃ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν ἐνκεντρισθήσονται* τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ.
- 25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, (R.1,13 etc.)
 [X=6gw^{cl} 5gw^{cl} 6gw^{cl} U
-
- J ... τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ᾔτε ἐν ἑαυτοῖς φρόνιμοι (R.12,16) [J=4k^{cl} 4w^{cl} N
-
- X ὅτι πᾶρως (E.4,18) ἀπὸ μέρους (R.15,15.24. 2Κ.1,14.2,5) τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἀχρι οὗ τὸ πλήρωμα (ο.12) τῶν ἐθνῶν εἰσελθῇ.
 [X=6gw^{cl} 6gw^{cl} 5gw^{cl} U
-
- 26 8 καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται.
 [καθὼς γέγραπται·
 ἄξει ἐκ Σιών ὁ βυβόμενος (R.7,24 etc.), ἀποστρέψει (2Τ.1,15.4,4. Tit.1,14) ἀσεβείας (R.1, 18 etc.) ἀπὸ Ἰακώβ! (U)-

27

καὶ αὕτη αὐτοῖς ἢ παρ' ἐμοῦ διαθήκη (R. 9, 4 etc.), ὅταν ἀφέλῳμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. ^U

28

κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν (R. 9, 11 etc.) ἀγαπητοί.

[διὰ τοὺς πατέρας]U

29

ἀμεταμέλητα (2Κ. 7, 10) γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις (1Κ. 1, 26. 7, 20. Ε. 1, 18. 4, 1. 4. Φ. 3, 14. 2Th. 1, 11. 2Τ. 1, 9) τοῦ θεοῦ.

30

ὡπερ γὰρ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε (R. 2, 8 etc.) τῷ θεῷ, νῦν δὲ ἐλεήθητε* τῇ τούτων ἀπειθείᾳ* (R. 11, 32. Ε. 2, 2. 5, 6), ...

31

οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν (R. 2, 8 etc.) τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει, ἵνα καὶ αὐτοὶ νῦν ἐλεηθῶσιν. [8=6gw^a(anb)U

32

9 συνέκλεισεν (G. 3, 22. 23) γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπειθειαν*(ο. 30), ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. [9=6gw^a(Eo)U

33

J ὁ βάθος (R. 8, 39 etc.) πλούτου καὶ σοφίας... [J=4k^a4w^aN
W καὶ γνώσεως θεοῦ (2Κ. 10, 5)!

ὡς ἀνεξεραύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι (Ε. 3, 8) αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ!

34

τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος [αὐτοῦ ἐγένετο

35

ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται [(R. 12, 19. 1Th. 3, 9. 2Th. 1, 6) αὐτῷ.] (U)

36

ὅτι ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα!

[αὐτῷ ἢ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν! (R. 16, 27. G. 1, 5. Φ. 4, 20. 1Τ. 1, 17. 2Τ. 4, 18)]

[W=6gw^a5gw^a(rkr) U

Cap. 12

- 1 10 Πα: ρακαλῶ: οὖν' ὑμᾶ:ς, ἀδελφοί: (R. 15, 30. 16, 17.
[1Κ. 1, 10. 4, 16. 16, 15. Ε. 4, 1. 1Th. 4, 10. 5, 14),
διὰ τῶ:ν οἰκτιρῶ:ν (2Κ. 1, 3. Ph. 2, 1. C. 3, 12)
[τοῦ θεοῦ:,
παραστή:σαι τὰ σώ:ματα' ὑμῶ:ν ἑσθία:ν
ζῶ:σαν, ἀγία:ν τῷ θεῷ:,
εὐά:ρεστον (R. 12, 2. 14, 18. 2Κ. 5, 9. Ε. 5,
[10. Ph. 4, 18. C. 3, 20. Tit. 2, 9), τῆ:ν
λογικῆ:ν λατρεί:αν (R. 9, 4) ὑμῶ:ν.
- 2 Καὶ μὴ συ:νοχηματίζε:σθε' τῷ αἰῶ:νι τούτῳ:
[(1Κ. 1, 20. 2; 6. 8. 3, 18. 2Κ. 4, 4. Ε. 1, 21),
ἀλλὰ με:ταμορφοῦ:σθε (2Κ. 3, 18)
τῆ: ἀνακαι:νώ:σαι: (Tit. 3, 5) τοῦ νοό:ς,
εἰς τὸ: δοκιμά:ζειν ὑμᾶ:ς
τί: τὸ θέλη:μα' τοῦ θεοῦ: (R. 1, 10 etc.) τὸ ἀγα-
[θό:ν,
καὶ εὐά:ρεστο:ν (ο. 1) καὶ τέλει:ον (1Κ. 2, 6.
13, 10. 14, 20. Ε. 4, 13. Ph. 3, 15. C. 1, 28. 4, 12);
- 3 Λέγω γὰ:ρ διὰ τῆ:ς χάριτο:ς
τῆ:ς δοθεί:σης μοι: (G. 2, 9 etc.)
παντί: τῷ ὄ:ντι ἐν ὑμῖ:ν,
μὴ ὑ:περφρονεῖ:ν' παρ' ὃ δεῖ: φρονεῖ:ν,
ἀλλὰ: φρονεῖ:ν' εἰς τὸ σω:φρονεῖ:ν (2Κ. 5, 13.
[Tit. 2, 6)
ἐκά:στη ἡ:ς ὁ θεό:ς
ἐμέ:ρισεν μέ:τρον (2Κ. 10, 13; 1Κ. 1, 13. 7, 17.
[34) πί:στεως.
[10=6gw^αε U
- 4 11 καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι πολλὰ μέλη ἔχομεν,
τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν,

5 οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, τὸ
δὲ καθ' εἶς ἀλλήλων μέλη. [11=6gw⁶5gw⁶U

6 12 ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δο-
(7) θεΐσαν (G.2,9 etc.) ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφη-
(8) τείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως· (7) εἴτε
διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδασκων,
ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· (8) εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ
παρακλήσει (R.15,4.5.1K.14,3.2K.1,3-7.7,4.7.
13.8,4.17.Ph.2,1.1Th.2,3.2Th.2,16.1T.4,13.
Philem.7)· ὁ μεταδιδούς (R.1,11 etc.), ἐν ἀπλό-
τητι (2K.8,2 etc.), ὁ προϊστάμενος (1Th.5,12.
1T.3,4.5.12.5,17.Tit.3,8.14), ἐν σπουδῇ* (R.12,
11.2K.7,11.12.8,7.8.16), ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι
(vgl.2K.9,7) [12=6gw⁶ε (rkr.) U

9 ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος (2K.6,6.1T.1,5.2T.1,5). ἀποστύ-
γουντες τὸ πονηρὸν κολλῶμενοι (1K.6,16.17) τῷ ἀγαθῷ·
(10) τῇ φιλαδελφίᾳ (1Th.4,9) εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι,
(11) τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, (11) τῇ σπουδῇ* (ο.8) μὴ
ὀκνηροὶ (Ph.3,1), τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ κυρίῳ δου-
(12) λεύοντες, (12) τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένον-
(13) τες (1K.13,7.2T.2,10.12), τῇ προσευχῇ προσηκτεροῦντες
(R.13,6.C.4,2;E.6,18), (13) ταῖς χρεαίαις

[τῶν ἀγίων]U

κοινωνοῦντες (R.15,27.G.6,6.Ph.4,15.1T.5,22), τὴν φι-
λοξενίαν (vgl.1T.3,2.Tit.1,8) διώκοντες. || [P(1) N

14 εὐλογεῖτε (1K.4,12.10,16.14,16.G.3,8.9.E.1,3) τοὺς
διώκοντας...

εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε!...

15 χαίρειν μετὰ χαιρόντων, κλαίειν μετὰ κλαιόντων... || N
[P(r)]

16 T τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες* (R.15,5;2K.13,11.
Ph.2,2.4,2) [T=4k⁴4w⁴N

S μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες* (R.11,20), ἀλλὰ τοῖς ταπει-
νοῖς (2K.7,6.10,1) συναπαγόμενοι (G.2,13)
[S=6w⁶5w⁶N

J ..., μὴ γίνεσθε φρόνιμοι* (R.11,25) [J=4k⁴4w⁴N

[παρ' ἑαυτοῖς]U

- 17 **W** μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες·
 [προνοοῦμενοι (2Κ.8, 21.1Τ.5, 8) καλὰ ἐνώπιον"
 πάντων ἀνθρώπων"]
- 18 εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων*
 εἰρηνεύοντες (2Κ.13.16.1Th.5, 13)
- 19 μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες (2Κ.10, 6), ἀγαπητοί
 (2Κ.7, 1.12, 19. Ph.4, 1), ἀλλὰ ὁδοὶ (E.4, 27)
 τῆ ὁργῆ·
 [γέγραπται γάρ· (U)
 ἔμοι ἐκδίκησις (2Κ.7, 11.2Th.1, 8), ἐγὼ ἀντ-
 ἄποδώσω (R.11, 35 etc.)" (U)]
- [λέγει κύριος]U
- 20 ἀλλὰ
 ἂν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψάμιζε (1Κ.13, 3)
 αὐτόν· ἂν διψᾷ, πότιζε (1Κ.3, 2.6.7.8.12, 13)
 αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἀνθρακας πυρὸς σω-
 ρεύσεις (2Τ.3, 6) ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ·]U
 [W=6gw²5gw^r(rkr.) U]
- 21 13 μὴ νικᾷ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ
 τὸ κακόν. [13=6w⁶(e/a) N]

Cap. 13

- 1 || πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις (Ph.2, 3.3, 8.4, 7)
 ὑποτασσέσθω...

οὐ γὰρ ἔστιν ἐξουσία* εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ, αἱ δὲ οὔσαι ὑπὸ
 θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. [P(1) N]

- 2 **T** ὅστε ὁ ἀντιτασσόμενος

[τῆ ἐξουσίᾳ*]

τῆ τοῦ θεοῦ διαταγῆ ἀνθέστηκεν* (R.9, 19 etc.).

[T=4k²4w^rN]

S οἱ δὲ ἀνθεατηκότες* ἑαυτοῖς κρίμα λήμψονται.

[S=6w²5w^rN]

3 13 οἱ γὰρ ἄρχοντες (1Κ.2,6.8.Ε.2,2) οὐκ εἰσὶν φόβος* τῷ ἀγαθῷ* ἔργῳ (R.2,7 etc.), ἀλλὰ τῷ κακῷ* [13=6gw^e(a) N

θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι* τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθόν* ποιεῖ καὶ εὖ εἰς ἐπαινον (R.2,29.1Κ.4,5.2Κ.8,18.Ε.1,6.12.14. Ph.1,11.4,8) ἐξ αὐτῆς... || [P(1) N

4 T θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν* σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν*. [T=4k^a4w^rN

'S ἐὰν δὲ τὸ κακόν* ποιῆς, φοβοῦ* οὐ γὰρ εἰκὴ (1Κ.15, 2.Γ.3,4.4,11.Γ.2,8) τὴν μάχαιραν (R.8,35 etc.) φορεῖ. [S=6w^a5w^rN

T θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν*, ἔκδικος (1Th.4,6) εἰς ὀργὴν* τῷ τὸ κακόν* πράσσοντι. [T=4k^a4w^rN

5 'S διὸ ἀνάγκη ὑποτάσασθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν*, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. [S=6w^a5w^rN

6 T διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους* τελεῖτε (R.2,27 etc.). λειτουργοὶ (R.15,16. Ph.2,25) γὰρ θεοῦ εἰσὶν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες (R.12,12 etc.). [T=4k^a4w^rN

7 || ἀπόδοτε πᾶσιν τὰς ὀφειλάς* (1Κ.7,3). τῷ τὸν φόρον* τὸν φόρον, τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος, τῷ τὸν φόρον* τὸν φόρον, τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν. [P(r) N

8 13 μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε*, εἰ μὴ τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν*. [13=6gw^e(a) N

'S ὁ γὰρ ἀγαπῶν* τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν*. [S=6w^a5w^rN

9 || τὸ γὰρ, οὐ μοιχεύσεις, οὐ φονεύσεις, οὐ κλέψεις,.... οὐκ ἐπιθυμήσεις" (R.7,7 etc.) (N), καὶ εἴ τις ἕτερα ἐντολή (R.7,8 etc.), ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἀνακεφαλαιοῦται (Ε.1,10), ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον* σου ὡς σεαυτὸν (U)"..... [P(r) N

10 14 ἡ ἀγάπη* τῷ πλησίον* κακὸν οὐκ ἐργάζεται... [14=6w^a5w^r(Eo) N

	<u>15</u> πλήρωμα ^r (R.11,12 etc.) σὺν νόμου ἢ ἀγάπῃ ^x [15=6w ^a g ^e U
11	<u>J</u> καὶ τοῦτο εἰδότες τὸν καιρὸν... [J=4k ^a 4w ^a N <u>W</u> ὅτι ὅρα ἤδη ὑμᾶς ἐξ ὅπνου ἐγεροθῆναι. [W=6gw ^a 5gw ^r (rkr.) U [νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστατεύσαμεν]U
12	<u>J</u> ἡ νύξ προέκοψεν (G.1,14.2T.2,16.3,9.13), ἡ δὲ ἡμέρα ἠγγικέν (Ph.2,30) [J=4k ^a 4w ^a N
	<u>16</u> ἀποθνήσκει (E.4,22.25.C.3,8) σὺν τὰ ἔργα τοῦ σκότους (E.5,11), ἐνδυναμώμεθα ^r (R.13,14.1K.15,53 54.2K.5,3.G.3,27.E.4,24.6,11.14.C.3,10.1Th.5, 8) δὲ τὰ ὅπλα (R.6,13 etc.) τοῦ φωτός [16=6w ^a 5w ^r (anb) U
13	<u>J</u> ὡς ἐν ἡμέρᾳ ... [J=4k ^a 4w ^a N <u>W</u> εὐαχημόνως περιπατήσωμεν (1Th.4,12;1K.14,40) [W=6gw ^a 5gw ^r (rkr.) U
	<u>17!</u> xx ^r xx ^r , ' μὴ κώ:μοις καὶ μέ:θαις, μὴ κοί:ταις καὶ: ἀσελγεί:αις(2K.12,21.G. [5,19.E.4,19), μὴ ε:ριδι(R.1,29 etc.)καὶ ζή:λῳ(1K.3,3)' x ^r [xx-x(G.5,20r.) [17=4k 6w ^b (xüeee,·,r/l)e) U
14	<u>18</u> ἀλλὰ ἐνδύσασθε ^x (σ.12) τὸν κύριον, υ [Ἰησοῦν Χριστόν]U καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε. [εἰς ἐπιθυμίας]U [18=6w ^e 4(e) U

Cap.14

1 || Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει (R.4,19) προσλαμβάνεσθε^x
(R.14,3.15,7.Philem.17) ...

[μη εἰς διακρίσεις (1Κ.12,10) διαλογισμῶν
(R.1,21 etc)] U

2 ὃς μὲν πιατεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα
ἐσθίει... [P(r) N

3 13 ὁ ἐσθίων* τὸν μὴ ἐσθίοντα* μὴ ἐξουθενείτω (R.
14,10.1Κ.1,28.6,4.16,11.2Κ.10,10.Γ.4,14.1Th.
5,20), ὁ δὲ μὴ ἐσθίων* τὸν ἐσθίοντα* μὴ κρινέτω*
[13=6gw^e(e)* N

19! ὁ θεὸς ε γὰρ αὐτὸν ν προσελά: βετο* (ο.1)
[19=6w^h5w^g(rkr.) U

4 οὐ τίς εἶ ὁ κρίνων* ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ
στήκει (1Κ.16,13.Γ.5,1.Ph.1,27.4,1.1Th.3,8.2Th.2,15)
ἢ πίπτει... [P(r) N

20! xk-x x'x'· σταθῆ: σεται (2Κ.13,1) δέ:·

δυνατεῖ: (2Κ.9,8.13,3) γὰρ ὁ κύριος ' στή:σαι
[αὐτό: ν...
[20=4kq||4kq (r) U

5 21! ὃς μὲν ν γὰρ[±] κρίνει*: ἡμέ:ραν παρ' ἡμέ:ραν,

ὃς δὲ: κρίνει* πᾶ:σαν ἡμέ:ραν...

ἐκα:στος ἐν τῷ: ' ἰδί:φ νοί:

πλη:ροφορεί:σθω(R.4,21 etc)!...

6 ὁ φρονῶ: ν τὴν ἡμέ:ραν ' κυρί:φ φρονεῖ:,

καί: ὁ ἐσθί:ων* ' κυρί:φ ἐσθί:ει*

εὐ:χαριστεῖ: (R.1,8 etc) ' γὰρ τῷ θεῷ: ...

καὶ ὁ: μὴ ἐσθί:ων* ' κυρί:φ οὐκ ἐσθί:ει*,

καὶ εὐ:χαριστεῖ: τῷ θεῷ: ...

7 οὐδεὶς γὰρ ἡμῶ:ν ' ἑαυτῷ: ζη-ῆ:,

καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ: ἀποθνή:σκει...

[21=6gw^h5gw^d(a) U/N

8 J εάν τε γάρ ζῶμεν* τῷ κυρίῳ ζῶμεν*, εάν τε απο-
θνήσκωμεν*, τῷ κυρίῳ ἀποθνήσκομεν*. εάν τε οὖν
ζῶμεν*, εάν τε ἀποθνήσκωμεν*, τοῦ κυρίου ἐσμέν.
[J=4k²4w²N

9 13 εἰς τοῦτο γάρ Χριστὸς ἀπέθανεν* καὶ ἐζησεν*, ἵνα
καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων* κυριεύσῃ (R.6,14 etc.)
[13=6gw⁶(a)*N

10 οὐ δὲ τί κρίνεις* τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ οὐ τί ἐξουθε-
νεῖς (o.3) τὸν ἀδελφόν σου; [P(r) N

J πάντες γὰρ παρασθησόμεθα τῷ βήματι (2K.5,10)
τοῦ θεοῦ.

11 [γέγραπται γάρ·

ζῶ* ἐγώ, λέγει κύριος, ' ὅτι ἐμοὶ κάμνει πᾶν
[γόνυ (R.11,4 etc.),
καὶ πᾶσα γλῶσσα ' ἐξομολογήσεται (R.15,9.
[Ph.2,11) τῷ θεῷ.]N U
[J=4k²4w²N

12 21! δ:ρα οὖν¹ ε:καστος ἡμῶν

περὶ: ἑαυτοῦ: λόγον δώ:σει...

[τῷ θεῷ]

[21=6gw⁶5gw^d(anb) U/N

13 22! μη:κέτι οὖ:ν ' ἀλλή:λους κρί:νωμεν*.

δ:λλὰ τοῦτο κρί:νατε* μᾶ:λλον·

τὸ μη: τιθέ:ναι πρό:σκομμα(R.9,32 etc.)' τῷ:

[ἀδελφῶ:
ἢ σκά:νδαλον(R.16,17.1K.1,23.G.5,11) -xx
[-x. [22=5gw⁶6gw⁶(6gw⁶(e/rkr.)N

14 οἶδα καὶ πέπεισμαι (R.8,38 etc.) ἐν κυρίῳ ' Ἰησοῦ, ὅτι
οὐδὲν κοινόν* δι' ἑαυτοῦ... [P(r) N

I εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινόν* εἶναι.

[ἐκείνῳ κοινόν*]U

[T=4k²4w²N

15 23 εἰ γὰρ διὰ βρώμα^x (R. 14, 20. 1K. 3, 2. 6, 13. 8, 8. 13. 10, 3. 1T. 4, 3) ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται (2K. 2, 2 ετα), οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς...
[23=6gw^d6gw^d (:, r/1, a) N

24! μὴ: τῷ βρώ: ματί^x σου:

ἐκεῖ: νον ἀπό: λλυε ' -χχ -x...

[ὕπερ οὗ Χριστοῦ ἀπέθανεν] U

[24=6gw^d6gw^d(ehb) U

16 25 μὴ βλασφημεῖσθε οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν...
[25=3gw(e) N

17 26 οὗ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ (1K. 4, 20. 6, 9. 10. 15, 50. G. 5, 21. E. 5, 5. C. 4, 11. 2Th. 1, 5) βρωμα^x (1K. 8, 4. 2K. 9, 10. C. 2, 16) καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη...
[26=6gw^d(a) N

27! καὶ χαρὰ: ἐν πνεύ: ματι ἀγί: φ.

[27=6gw^d5gw^d(rkr.) U

18 28 ὁ γὰρ ἐν τούτῳ δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρεστος (R. 12, 1 ετα) τῷ θεῷ καὶ δοκιμος (R. 16, 10. 1K. 11, 19. 2K. 10, 18. 13, 7. 2T. 2, 15) τοῖς ἀνθρώποις.
[28=6gw^d(a) U

19 || ἀρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκομεν (R. 9, 30 ετα) ||
[P(r)] N

29 καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς (R. 15, 2. 1K. 3, 9. 14, 3. 5. 12. 26. 2K. 5, 1. 10, 8. 12, 19. 13, 10. E. 2, 21. 4, 12. 16. 29) τῆς εἰς ἀλλήλους...
[29=6gw^d(a) U

20 || μὴ ἐνεκεν βρώματος^x (ο. 15) κατάλυε (2K. 5, 1. G. 2, 18) τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ... ||
[P(1) N

30 πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος^x (ο. 13) ἐσθίουσι...
[30=6gw^d5gw^d(anb) U

21 || καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν^x κρέα (1K. 8, 13) μηδὲ πιεῖν οἶνον ... ||
[P(r) N

31 μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει^x (R. 9, 32; ο. 20)
[31=6gw^d(e) U

22 || οὐ πίστιν ἦν ἔχεις, κατὰ σεαυτὸν ἔχε... ||

[ἐνώπιον τοῦ θεοῦ (2Κ.4,2.7,12.Γ.1,20.1Τ.2,
3.5,4.21.6,13.2Τ.4,1)]U [P(1) N

J μακάριος ὁ μὴ κρίνων^x ἑαυτὸν...

[ἐν ᾧ δοκιμάζει]U

[J=4k^a4w^aN

23 32 ὁ δὲ διακρινόμενος^x (R.4,20 etc) ἐὰν φάγη^x (ο.
21), κατακρίνεται (R.2,1 etc)...

[ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως^x]U [32=6gw^d(1kr/a) N

33 πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως^x, ἁμαρτία ἐστίν.
[33=6w^d(a) U

Cap.15

1 34 ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατόι (1Κ.1,26.2Κ.13,
9) τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων (R.8,3) βαστά-
ζειν (R.11,18 etc)...

[καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν^x]U

[34=6gw^c5gw^f(Eo,rkr) N

2 35 ἕκαστος ἡμῶν τῇ κλησίῳ ἀρεσκέτω^x...

[εἰς τὸ ἀγαθόν]N

[πρὸς οἰκοδομήν (R.14,19 etc)]U

[35=6gw^c5gw^f(anb) U

3 28 καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἠρεσεν^x...
[28=6gw^c(a) U

36 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται^x „οἱ ὄνειδιζομενοὶ (1Τ.3,7)
τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐξέπεσαν ἐπ' ἐμέ.“

[36=6gw^f(1kr) U+U

4 J ὅσα γὰρ προεγράφη^x, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκα-
λίαν ἐγράφη^x, [J=4k^a4w^aN

W εἶνα διὰ τῆς ὑπομονῆς (R.2,7 etc) καὶ διὰ τῆς
παρακλήσεως (R.12,8 etc) U

[τῶν γραφῶν]

τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν·

5 ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως
(ο.4) δὴν ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις
(R.12,16 etc.),

[κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν]U

6 ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν
θεόν* (u.9).

[καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ]
[W=6gw^w, 5gw^w (rkr.) U

7 37 διὸ προσλαμβάνεσθε (R.14,1 etc.) ἀλλήλους,
καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς...

[εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ (R.1,23 etc.)]U
[37=6gw^w (üww, a) U

8 38 λέγω γὰρ Χριστὸν διάνκονον γεγενῆσθαι περιτο-
μῆς ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ (R.1,25.3.7), εἰς τὸ
βεβαιῶσαι (1K.1,6.8.2K.1,21.C.2,7) τὰς ἐπαγ-
γελίας τῶν πατέρων. [38=6gw^w 5gw^w (anb) U

9 13 τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεόν* (ο.6).

[καθὼς γέγραπται· „διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι
(R.14,11 etc.) σοι ἐν ἔθνεσιν, καὶ τῷ ὀνόμα-
τί σου ψαλῶ (1K.14,15. E.5,19).”]U+U
[13=6gw^e (a)* N

10 39 καὶ πάλιν λέγει·

„εὐφράνθητε (2K.2,2.G.4,27), ἔθνη ἑμετὰ τοῦ λαοῦ
καὶ πάλιν· [αὐτοῦ, (U)

11 καὶ πάλιν·
„αἰνεῖτε πάντα τὰ ἔθνη τὸν κύριον, καὶ ἐπαινε-
[σάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.“ (U)
12 καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει·

„ἔσται ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος
ἐπ’ αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν.“ (U) [ἔρχειν ἔθνῶν·
[39=6w^w (a) U

- 13 | 13 ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος* πληρῶσαι ὑμᾶς (R.1,29 etc.) χαρᾶς καὶ εἰρήνης (G.5,22)!
- [ἐν τῷ πιστεύειν]U
- [εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι]N
- [ἐν δυνάμει (R.15,19.1K.2,5.2K.6,7) πνεύματος ἁγίου (u.19)]N [13=6gw^e(a)* N
-
- 14 || πέπεισμαι (R.8,38 etc.) δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοί. (R.1,29) ἐστε ἀγαθωσύνης (G.5,22. E.5,9.2Th.1,11)... ||
- [πεπληρωμένοι πάσης (R.1,29 etc.) τῆς γνώσεως]U
- [δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νοθετεῖν (1K.4,14. C.1,28.3,16.1Th.5,12.14.2Th.3,15)]U [P(x) N
- 15 || τολμηροτέρως δὲ ἔγραψα ὑμῖν.υ
- [ἀπὸ μέρους (R.11,25 etc.)]U
- ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς,υ
- [διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι (G.2,9 etc.) ἀπὸ τοῦ θεοῦ]U
- 16 [εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν (R.13,6 etc.) Χριστοῦ Ἰησοῦ εἰς τὰ ἔθνη]U
- [ιερούργουντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ]U
- εἶνα γένηται ἡ προαφορὰ (E.5,2) τῶν ἐθνῶν.
- [εὐπρόσδεκτος (R.15,31 etc.)]N
- [ἡγιασμένη (1K.1,2.6,11.7,14. E.5,26.1Th.5,23.1T.4,5.2T.2,21) ἐν πνεύματι ἁγίῳ]U [P(1) N
-
- 17 | S ἔχω οὖν τὴν καύχησιν (R.3,27 etc.) ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν. [S=6wλ5w'N
-
- 18 | T οὐ γὰρ τολμήσω (R.5,7 etc.) τι λαλεῖν ἢν οὐ κατεργάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ...

[εἰς ὑπακοήν (R.1,5 etc.) ἐθνῶν]U

[λόγῳ καὶ ἔργῳ (C.3,17.2Th.2,17)]N

19 [ἐν δυνάμει^x σημείων καὶ τεράτων (2K.12,12; 2Th.2,9)]U

[ἐν δυνάμει^x πνεύματος ἁγίου (ο.13)]U
[T=4k^a4w^rN

X ὅστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέσθαι τὸ εὐαγγέλιον^x τοῦ Χριστοῦ.
[X=6gw^e5gwⁱ6gw^eU

20 T^x ... οὕτως δὲ φιλοτιμούμενον (2K.5,9.1Th.4,11) εὐ-
αγγελίζεσθαι^x, οὐχ ὅπου ἀνομάσθη^x Χριστός, ἐνα μὴ
ἐπ' ἄλλότριον θεμέλιον (1K.3,10.11.12.E.2,20.1T.
6,19.2T.2,19) οἰκοδομῶ (1K.3,12;8,1.10.10,23.14,
11.17.G.2,18.1Th.5,11) [T=4k^a4w^rN

21 39 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· ὄψονται οἷς οὐκ ἀνηγγέ-
λη (2K.7,7) περὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν
συνήσουσιν.^x [39=6gw^e(1kr.) U+N

22 [διὸ]

καὶ ἐνεκοπτόμην (G.5,7.1Th.2,18) τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς (R.1,10 etc.)... [P(1) N

23 X γυνὴ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι
(2K.11,10.G.1,21) τούτοις.
[X=6gw^e6gw^e5gw^eU

24 T^x ἐπιποθίαν δὲ ἔχων

[τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς (R.1,10 etc.)]U

ἀφ' ἑ¹ ἰκανῶν ἐτῶν ... [T=4k^a4w^rN

24 X ... ὡς ἂν πορεύωμαι^x εἰς τὴν Σπανίαν (u.24)...
[X=6gw^e6gw^e5gw^eU

T^x ... ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος^x θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ
ὕψ' ὑμῶν προπεμφθῆναι (1K.16,6.11.2K.1,16.Tit.3,
13), U

¹ἀπὸ

[ἐκεῖ]

25 ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους (R.11,25 etc.) ἐμπλησθῶ.
[T=4k²4w²N

X νυνὶ δὲ πορεύομαι* εἰς Ἱερουσαλήμ*.

[διακονῶν (2K.3,3.8,19.20,1T.3,10.13.2T.1,
18.Philem.13) τοῖς ἀγίοις]U

26 [ἠυδόκησαν (2K.12,10 etc.) γὰρ Μακεδονία καὶ
'Αχαΐα]U [X=6gw²5gw²6gw²U

T* ...κοινωνίαν (1K.1,9.10,16.2K.6,14.8,4.9,13.13,13.
G.2,9.Ph.1,5.2,1.3,10.Philem.6) τινὰ κοιῆσθαι
εἰς τοὺς πτωχοὺς (2K.6,10.G.2,10.4,9)...

[τῶν ἀγίων* τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ]

27 [ἠυδόκησαν (ο.26) γὰρ]

..καὶ ὀφειλέται εἶσιν (R.1,14 etc.) αὐτῶν. ...

εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινωνήσαν (R.12,
13 etc.) τὰ ἔθνη, ὀφείλουσιν (1K.5,10.7,36.9,10.11,
7.10.2K.12,11.14.E.5,28.2Th.1,3.2,13.Philem.18)
καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς (1K.3,13.9,11.2K.1,12.10,4)
λειτουργῆσαι αὐτοῖς.

28 [τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας (2K.7,2.8,6.11.G.3,3.
Ph.1,6)]U

[καὶ σφραγισάμενος (2K.1,22.E.1,13.4,30)
αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον]U [T=4k²4w²N

X ἀπελεύσομαι* δι' ὑμῶν εἰς Σπανίαν (ο.24)*

[X=6gw²6gw²5gw²U

29 T* οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος* πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι (R.
11,12 etc.) εὐλογίας (R.16,18.1K.10,16.2K.9,5.6.G.
3,14.E.1,3) Χριστοῦ ἐλεύσομαι*.

30 40 παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί (R.12,1 etc.), διὰ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς
ἀγάπης τοῦ πνεύματος, συναγωνίσασθαι μοι ἐν
ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν,

31 ἵνα βυασθῶ (R.7,24 etc.) ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων
(R.2,8 etc.),

[ἐν τῇ Ἱουδαίᾳ]U

καὶ ἡ διακονία μου ὡ

[ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ^h (ο.26)]U

εὐπρόσδεκτος (ο.16.2Κ.6,2.8,12) ὡ

[τοῖς ἀγίοις^h (ο.25.26)]U

γένηται,

32

ἵνα ἐν χαρᾷ ἐλθῶν ὡ

[πρὸς ὑμᾶς]U

διὰ θελήματος θεοῦ (R.1,10 etc.) συναναπαύσωμαι ὑμῖν.

33

ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης (1Th.5,23 etc.) μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν! [40=6gw^h(nh/ff-üwww,e/a) N

Cap.16

1

X Συνίσταμι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν.
[X=6gw^hh/6gw^h5gw^eU

t^r οὕσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεν-
χρεαῖς,

2

ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε (Ph.2,29.Tit.2,13)
ἐν κυρίῳ (Ph.2,29),

[ἀξίως (E.4,1.Ph.1,27.C.1,10.1Th.2,12)
τῶν ἀγίων]

καὶ παραστήτε (2T.4,17) αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν
χρήξη (2Κ.3,1) πράγματι (1Κ.6,1.2Κ.7,11.
1Th.4,6).

καὶ γὰρ αὐτὴ προστατίς πολλῶν ἐγενήθη,
καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ. [t=4w(e) U

3

X ἀσπίασαθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν (1Κ.16,19.2T.4,
19) [X=6gw^hh/6gw^h5gw^eU

t^r τοὺς συνεργούς (R.16,9.21.1Κ.3,9.2Κ.1,24.

8,23.Ph.2,25.4,3.C.4,11.Philem.1.24) μου
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

4 ὅτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν
 τράχηλον ὑπέσθησαν (1Τ.4,6),

οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ,

ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν,

5 καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν (1Κ.
 16,19.C.4,15.Philem.2) [t=4w(e) U

X ἀπαύσασθε Ἐπαινετὸν τὸν ἀγαπητὸν μου (R.16,
 8.9.1Κ.10,14.Ph.2,12)· [X=6gw^e 6gw^{e2} 5gw^e U

't^x ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ (R.8,23 etc.) τῆς Ἀσίας
 εἰς Χριστόν. [t=4w(e) U

6 X ἀπαύσασθε Μαρίαν· [X=6gw^e U

't^x ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν (R.16,12.1Κ.4,12.15,
 10.16,16.G.4,11.E.4,28.Ph.2,16,C.1,29.1Th.
 5,12.1Τ.4,10.2Τ.2,6) εἰς ὑμᾶς. [t=4w(e) U

7 X ἀπαύσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγε-
 νεῖς μου (R.9,3.16,11.21) καὶ συναιχμαλώτους
 μου (C.4,10.Philem.23)· [X=6gw^{e2} 5gw^e 6gw^e U

't^x ὅτινες εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις.

[οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γέγοναν ἐν Χριστῷ] U
 [t=4w(e) U

8 X ἀπαύσασθε Ἀμπλῆατον τὸν ἀγαπητὸν μου (ο.5)·

[ἐν κυρίῳ] U

9 ἀπαύσασθε Οὐρβανὸν· [X=6gw^{e2} 5gw^e 6gw^e U

't^x τὸν συνεργὸν (ο.3) ἡμῶν

[ἐν Χριστῷ] U [t=4w(e) U

X καὶ Στάχυν· [X=6gw^e U

't^x τὸν ἀγαπητὸν μου (ο.5) [t=4w(e) U

10 X ἀσπάσασθε Ἀπελλὴν τὸν δόκιμον (R.14,18 etc.)
ἐν Χριστῷ.υ

[ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου]υ

11 ἀσπάσασθε Ἑρφίδιονα.υ [X=6gw^{e2}5gw^e6gw^{eδ}U

τῷ τὸν συγγενῆ μου (ο.7) [t=4w(e) U

X ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου.υ [X=6gw^{eδ}U

τῷ τοὺς ὄντας ἐν κυρίῳ. [t=4w(e) U

12 X ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν, τὰς κοπιώσας
(ο.6) ἐν κυρίῳ.υ [X=6gw^{e2}5gw^eU

τῷ ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἣτις πολλὰ
ἐκοπίασεν (ο.6) ἐν κυρίῳ,

13 ἀσπάσασθε Ῥοῦφον, τὸν ἐκλεκτὸν (R.8,33
etc.) ἐν κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ
ἐμοῦ.

14 ἀσπάσασθε Ἀσύνκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμῆν,
Πατρόβαν, Ἑρμᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς
ἀδελφούς.

15 ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Ἠρέα
καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ,
καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας.

[ἀγίους] [t=4w(e) U

16 || ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ! (1Κ.16,20.2Κ.13,
12.1Th.5,26) || [P(1) N

X ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι.

[τοῦ Χριστοῦ]υ [X=6gw^{eδ}6gw^{e2}5gw^eU

17 40 παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί (R.12,1 etc.), σκο-
πεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας (G.5,20) καὶ τὰ
σκάνδαλα (R.14,13 etc.) παρὰ τὴν διδαχὴν (R.
6,17 etc.)

[ἦν ἡμεῖς ἐμάθετε]υ

ποιούντας, καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν.

[40=6gw^a(nn/ff-ūwww,e/a) U

18 31 οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ κυρίῳ ἡμῶν

[Χριστῷ]U

οὐ δουλεύουσιν,

ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ (1Κ.6,13.Ρη.3,19),

καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας (R.15, 29 etc.) ἐξαπατῶσιν (2Κ.11,3 etc.) τὰς καρδίας τῶν ἀνάκων. [31=6gw^a(e) U

19 X ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο.

...ἐφ' ὑμῖν οὖν χαίρω.

θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκε-
ραίους (Ρη.2,15) δὲ εἰς τὸ κακόν.

20 ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης (1Th.5,23 etc.) συντρί-
ψει τὸν σατανᾶν (1Κ.5,5.7,5.2Κ.2,11.11,14.1Th.
2,18.2Th.2,9.1Τ.1,20.5,15) ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν.

[ἐν τάχει]U

ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ μετ' ὑμῶν!
[X=6gw^a | 6gw^b 5gw^c U

21 T^x ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Τιμόθεος,

[ὁ συνεργός μου (ο.3)]U

καὶ Δούκιος, καὶ Ἰάσων, καὶ Σωσίπατρος.

[οἱ συγγενεῖς μου (R.9,3.16,7.11)]U

[T=4k^a4w^rN

22 t^x ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος, ὁ γράψας τὴν
ἐπιστολήν.

[ἐν κυρίῳ]U

23 ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου καὶ ὅλης
τῆς ἐκκλησίας.

ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐραστός, ὁ οἰκονόμος (1Κ. 4,1.2.Γ.4,2.Tit.1,7) τῆς πόλεως, καὶ Κου-
άρτος ὁ ἀδελφός. [t=4w(e) U

25 Τ^x τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίζαι (R.1,11 etc.)...

[κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου]U

[καὶ τὸ κήρυγμα (1Κ.1,21.2,4.15,14.2Τ.4,17. Tit.1,3) Ἰησοῦ Χριστοῦ]N

[κατὰ ἀποκάλυψιν (R.2,5 etc.)]U

[μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις (2Τ.1,9.Tit.1, 2) σεσηγημένου]U

26 [φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν]N

[προφητικῶν]U

[κατ' ἐπιταγὴν (1Κ.7,6.24.8,8.1Τ.1,1.1.Tit.1, 3.2,5;1Κ.7,25) τοῦ αἰωνίου θεοῦ]N

[εἰς ὑπακοὴν πίστεως (R.1,5)]U

[εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος]N

27 [μόνῳ σοφῷ θεῷ (1Τ.1,17)]U

[διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ]N

ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν! (R.11, 36 etc.) [T=4k^a4w^fN

EDUARD PFEIFFER
VERLAG FÜR ORIENTALIA UND RELIGIONSGESCHICHTE
LEIPZIG, NORDSTRASSE 30

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ

ARCHIV FÜR NEUTESTAMENTLICHE ZEITGESCHICHTE UND KULTURKUNDE

HERAUSGEGEBEN VON
JOHANNES LEIPOLDT

INHALT DES ERSTEN BANDES

- Balla: *Der Erlösungsgedanke in der israelitisch-jüdischen Religion.* 71
Bendinelli: *Il concetto dell' oltretomba nel monumento sepolcrale di „Octavia Paulina“.* 122
Bonnet: *Die Symbolik der Reinigungen im ägyptischen Kult.* (Mit 8 Abbildungen.) 103
Casel: *Die Liturgie als Mysterienfeier.* (Besprechung.) 85
Cown: *The Testament of Solomon.* (Besprechung.) 84
Dieterich: *Hellenistische Volksreligion und byzantinisch-neugriechischer Volksglaube. I. Teil.* 2
Fiebig: *Die Mekhilla und das Johannes-Evangelium.* 57
Gulkowitsch: *Der kleine Talmudtraktat über die Samariter, übersetzt und erklärt.* 48
— *Der kleine Talmudtraktat über die Sklaven, übersetzt und erklärt.* 87
Jeremias: *Besprechung von Cown, The Testament of Solomon.* 84
— *Der Eckstein.* 65
— *Wo lag Golgotha und das heilige Grab?* 141
Kittel: *Grundsätzliches und Methodisches zu den Übersetzungen rabbinischer Texte.* 60
Klāmeth: *Zu den Marienquellen Palästinas.* (Mit 6 Abbildungen.) 131
Krauss: *Die Instruktion Jesu an die Apostel.* 96
Leipoldt: *Besprechung von Casel, Die Liturgie als Mysterienfeier.* 85
— *Darstellungen von Mysterientaufen.* 46
— *Archäologisches zur Isisreligion.* 126
Leisegang: *Der Bruder des Erlösers.* 24
Pohrt: *Besprechung von Zl. inski, Die Religion des Hellenismus.* 174
Regling: *Archäologisches zur Isisreligion.* (126) 130
Smend: *Untersuchungen zu den Acta-Darstellungen von der Bekehrung des Paulus.* 34
Zelinski: *Die Religion des Hellenismus* (Besprechung) 174

ABBILDUNGEN UND TAFELN

1.—5. Isiskult: 5 Lichtdrucktafeln.

1.—4. Neapel, Museo Nazionale (aus Herculaneum): Isisdienst.

1. Nach einem alten Kupfer, Tafel Seite 126.
2. Dasselbe nach Photographie, Tafel Seite 127.
3. Das Pendant nach altem Kupfer, Tafel Seite 128.
4. Dasselbe nach Photographie, Tafel Seite 129.

5. Berlin, Münzkabinett: Münzen zum Isisdienst.

6. Jenseitsvorstellungen.

6. Roma, Museo Nazionale: L'oltretomba nel monumento di Octavia Paulina (Das Kinderparadies), Kunstdrucktafel Seite 122.

7.—12. Marienverehrung.

7. Marienbrunnen zu Nazareth, Seite 134.
8. Marienrästbrunnen bei Bethlehem, Seite 135.
9. Sykomore zu Matarea, Seite 136.
10. Marienquelle Jerusalems, Seite 138.
11. Marienquelle Jerusalems, Seite 139.
12. Marienquelle Ain Karim, Seite 140.
(7—12 nach Originalphotos des Verfassers.)

13.—22. Zum Taufkult.

13.—20. Ägyptische Reinigungszeremonien:

13. Königstaufe, Seite 106.
14. Priestertaufe, Seite 109, Abb. 2.
15. Becken für die Priestertaufe, Seite 109, Abb. 3.
16. Totenreinigung, Seite 111.
17. Totenreinigung, Seite 112.
18. Die Kultfeier am Grabe mit Ritual, Seite 115.
19. Mundöffnung, Seite 117.
20. Totenreinigung nach dem Totenbuch, Seite 119.

21.—22. Mysterientaufen:

21. Eleusische Taufe, Kunstdrucktafel, Seite 46.
22. Bakchische Taufe, Kunstdrucktafel, Seite 47.

QUELLEN

1. Traktat Abadim, }
 2. Traktat Kuthim, }
- } Einleitung und Übersetzung von Dr. Lazar Gulkowitsch.

EDUA
VERLAG FÜR ORIENT
LEIPZIG

B 2205

Α Γ Γ
ARCHIV FÜR NEU
ZEITGESCHICHTE U

HERAUSGE

JOHANNES

2. BAND

IN

Dr. Gottfried Polster (Hohenkirch)
*Der kleine Talmudtraktat über die
merkungen*

(Mit 1 Tafel: Traktat Gerim nach
95 f. 571-a.)

Privatdozent Pfarrer Lic. Paul Fiebig
Der Erzählungsstil der Evangelien

Privatdozent Dr. Heinrich Sulze (D
ΑΙΩΝΙΑΙΟΣ ΚΗΡΟΙ

(Mit 6 Abbildungen)

Professor D. Dr. Johannes Leipold
Eine römische Attisfigur

(Mit 1 Lichtdrucktafel)

EDUARD PFEIFFER
ORIENTALIA UND RELIGIONSGESCHICHTE
LEIPZIG, NORDSTRASSE 30

Γ Γ Ε Λ Ο Σ

NEUTESTAMENTLICHE
WISSENSCHAFT UND KULTURKUNDE

AUSGEGEBEN VON
JOHANNES LEIPOLDT

HEFT 1

INHALT

	Seite
Hohenkirchen bei Lunzenau) <i>Abhandlung über die Proselyten, Text, Übersetzung, Be-</i>	2—38
Gerim nach der Münchener Handschrift Cod. Mon. Hebr.	
A. Fiebiger (Leipzig) <i>Über die Evangelien</i>	39—43
H. Sulze (Dresden)	44—50
J. Leipoldt (Leipzig) <i>Über die</i>	51—52

Volum

ume 2

126

DIE PAULINISCHEN

KLANGLICH UNTERSUCHT UND HERAUSGEGEBEN

VON

EDUARD SIEVER

II. HEFT:

KORINTHER UND GALATER

VERLAG VON EDUARD PFEIFFER / LEIPZIG

1929

E HEN BRIEFE

UND HERAUSGEGEBEN

SIEVERS

FT:
ND GALATER

LEIPZIG S. 3., KANTSTRASSE 75

DIE PAULINISCHEN

KLANGLICH UNTERSUCHT UND HERAUSGEGEBEN

VON

EDUARD SIEVER

II. HEFT:

KORINTHER UND GALATENER

GEDRUCKT MIT UNTERSTÜTZUNG
DER
NOTGEMEINSCHAFT DER DEUTSCHEN
UND DER SÄCHSISCHEN AKADEMIE
DER WISSENSCHAFTEN

VERLAG VON EDUARD PFEIFFER / LEIPZIG

1929

IE

HEN BRIEFE

T UND HERAUSGEGEBEN

ON

SIEVERS

EFT:

UND GALATER

TERSTÜTZUNG DER

DEUTSCHEN WISSENSCHAFT

SCHEN AKADEMIE

NSCHAFTEN

/ LEIPZIG S. 3., KANTSTRASSE 75

Div

Sept 2 23

2 pts

Π Ρ Ο Σ Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ι Ο Υ Σ Α

Cap.1

1 Παῦλος

[κλητὸς (R.1,1 etc.)]U

ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ ...

[P(r) N

T διὰ θελήματος θεοῦ (R.1,10 etc.), <καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός (2Κ.1,1. C.1,1. Philem.1)>, [T=4k²4w¹N

S καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός [S=6w²5w¹N

2 T τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ (1Κ.10,32.11,16.22.15,9.2Κ.1,1.Γ.1,13.1Th.2,14.2Th.1,4.1T.3,5.15) τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ,

[ἡγιασμένοις (R.15,16 etc.) ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ]U

[κλητοῖς ἁγίοις (R.1,1 etc.;?)]U

ὄν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις (R.10,14 etc.) τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου (R.10,13 etc.)

[ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ]U

ἐν παντὶ τόπῳ (2Κ.2,14.1Th.1,8.2Th.3,16.1T.2,8) αὐτῶν καὶ ἡμῶν. [T=4k²4w¹N

3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ, (R.1,7 etc.)

[Χριστοῦ]U

[P(r) N

4 T Ἐὐχαριστῶ τῷ θεῷ (R.1,8 etc.) πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν (Γ.2,9 etc.) ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, (5) ὅτι ἐν παντὶ ἐκλουτίσθητε (2Κ.6,10.9,11) ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνῶσει, (6) καθὼς τὸ μαρτύριον (1Κ.2,1.2Th.1,10.1T.2,6.2T.1,8) τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη (R.15,8 etc.) ἐν ὑμῖν,

(5)
(6)

7 (7) ὦστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι (R.3,23 etc.) ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους (R.8,19 etc.) τὴν ἀποκάλυψιν (R.2,5 etc.) τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
[T=4k²4w⁴N

8 ὅς καὶ βεβαιώσῃ* (ο.6) ὑμᾶς ἕως τέλους (2Κ.1,13) ἀνέγκλητους (C.1,22.1Τ.3,10.Τit.1,6.7) ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου (1Κ.5,5.2Κ.1,14.1Th.5,2.2Th.2,2; Ph.2,16) ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ||
[P(r) N

9 W πιστὸς ὁ θεός. (1Κ.10,13.2Κ.1,18; 2Th.3,3), δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν (R.15,26 etc.) τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.
[W=6gw²5gw⁴(rkr.U)

10 1 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί (R.12,1 etc.), διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου (ο.2) ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες. [1=4k(a) N

|| καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα (1Κ.11,18.12,25), ἥτε δὲ καθηρτισμένοι (R.9,22) ἐν τῷ αὐτῷ νοί καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ (1Κ.7,25.40.2Κ.8,10. Philem.14). [P(1) N

11 1 ἐδηλώθη (1Κ.3,13.C.1,8) γὰρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Κλόης, ὅτι ἐριδες (R.1,29 etc.) ἐν ὑμῖν εἰσιν, ... [1=4k(a) N

12 T λέγω δὲ τοῦτο ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μὲν εἰμι Παῦλος, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ (1Κ.3,4.5.6.22.4,6.16,12. Tit.3,13), ἐγὼ δὲ Κηφᾶ (1Κ.3,22.9,5.15,5.G.1,18. 2,9.11.14).

[ἐγὼ δὲ Χριστοῦ]U

[T=4k²4w⁴N

13 1 μεμέριεται (R.12,3 etc.) ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;
[1=4k(a) N

14 εὐχαριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα* εἰ μὴ Κρίσπον καὶ (15) Γάϊον· (15) ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε*
[P(1) N

16 T ἐβάπτισα* δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον (1Κ.16,15.17). λοιπὸν (2Κ.13,11.1Th.4,1.2Τ.4,8) οὐκ οἶδα εἰ τίνα ἄλλον ἐβάπτισα*.
[T=4k²4w⁴N

17 οὐ γὰρ ἀπέστειλέν (R.10,15 etc.) με Χριστὸς βαπτίζειν,
ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι. || [P(1) N

§ οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῆ (Ph.2,7 etc.) ὁ
σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ (G.6,12.Ph.3,18;G.6,14)
[S=6w²5w²N

18 2! ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ:
τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρί:α (1Κ.1,21.23.
[2,14.3,19) ἐστί:ν,
τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμί:ν
δύναμι:ς θεοῦ (R.1,16 etc.) ἐστί:ν' κκ' κκ'

19 [γέγραπται γὰρ· ἀπολώ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν
καὶ τὴν σύνεσιν" (E.3,4.C.1,9.2,2.2T.2,7) τῶν
συνετῶν ἀθετήσω (G.2,21.3,15.1Th.4,8.1T.5,
12)."]U+U [2=6gw²(eb) U

20 T* Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συνζητητῆς τοῦ αἰῶ-
νος τούτου (R.12,2 etc.);

οὐχὶ ἐμάρνανεν (R.1,22) ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσ-
μου" (1Κ.3,19); [T=4k²4w²N

21 W ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ (1Κ.1,24.2,7.
E.3,10) οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν
θεόν, εὐδόκησεν ὁ θεὸς (2Κ.12,10 etc.) διὰ τῆς
μωρίας (ο.18) τοῦ κηρύγματος" (R.16,25 etc.) σω-
σαι τοὺς πιστεύοντας. [W=6gw²5gw²(pkk) U

22 3! ἐπειδὴ: καὶ 'Ιουδαῖ:οι' σημεῖ:α αἰτοῦ:σιν'
καὶ Ἑλληνες σοφί:αν ζητοῦ:σιν,
[3=6w²(ab) U

23 4! ἡμεῖ:ς δὲ κηρύ:σσομεν' Χριστὸ:ν ἑσταυρομέ:νον,
'Ιουδαῖ:οι:ς' μὲν σκά:νδαλον(R.14,13 etc.)'
[ἔθνεσι:ν δὲ μωρί:αν(ο.18),

24 αὐτοῖ:ς δὲ τοῖς κλητοῖ:ς(R.1,1 etc.)' 'Ιουδαῖ:-
[οι:ς' τε καὶ Ἑλλησίν(R.1,16 etc.)
Χριστὸ:ν θεοῦ δύ:ναμιν(R.1,16 etc.)' καὶ: θεοῦ
[σοφί:αν(ο.21)]4=4k (a) U

- 25 W ὅτι τὸ μῦθον (1K.1,27.3,18.4,10.2T.2,23.Tit. 3,9) τοῦ θεοῦ σοφώτερον² τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενές (1K.4,10) τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον (1K.4,10) τῶν ἀνθρώπων. [W=δgw²5gw²(rkr.) U
- 26 3! κκ' κκ'-κ: ' βλέ: πετε γὰ: ρ' τὴν κλη: σιν(R.11,29 [etc]) ὑμῶ: ν, ἀδελφοί:, ὁ: τι οὐ πολλοί: ' σοφοί: κατα: σά: ρκα, ' οὐ: πολλοί: δυνατοί: (R.15,1 etc), οὐ πολλοί: εὐγενεῖ: ᾧ(u.28), ' κκ' κκ'- ' κκ' κκ'- κκ' [3=δw⁶(ab) U
- 27 5! -κκ -κκ ' -κκ -κ, ἀ: ἀλλὰ τὰ μω: ρά² τοῦ κδ: σμου² ἐ: ξ-ελέ: ξα-' το: (1K.1,27.28.E.1,4) ὁ θεός: σ ἐ: να κατα: σχύ-' νη: τοὺς σοφοῦ: σ,² καὶ: τὰ ἀσθενή: (ο.25) τοῦ κδ: σμου² ἐ: ξ-ελέ: ξα-' το: ὁ θεός: σ ἐ: να κατα: σχύ-' νη: τὰ ἰσχυρά: (ο.25.1K.4,10)
- 28 καὶ: τὰ ἀγενή: (ο.26) τοῦ κδ: σμου καὶ: τὰ ἐξου: θενημέ: να(R.14,3 etc.) ἐξελέ: ξατο: ' ὁ θεός: σ τὰ μὴ ὁ: ντα, ἐ: να τὰ ὁ: ντα ' κατα: ργήση: [5=4k¹6w⁶(xüææ,1/r,a) U
- 29 6! κ'κκ'κ'κ ' κ'κκ'κ'κ ' κ'κκ'κ'κ ὁπω: σ, μὴ καυχή: -' σηται: πᾶσα σά: ρξ' ἐνώ: πλον [τοῦ θεοῦ: ². [6=4k¹4w⁶N
- 30 3! ἐξ αὐτοῦ: δὲ ὑμεῖ: σ ἐστε,¹ [ἐν Χριστῷ 'Ιησοῦ]U ὁ: σ ἐγενή: θη' σοφί: ᾧ ἡμῶ: ν ἀπὸ θεοῦ:, δικαιο: σούνη: τε' καὶ ἀ: γιασμῶ: σ(R.6,19 etc.)' [καὶ ἀπολύτρωαις(R.3,24 etc.)]U ἐ: να κ'κκ'κ
- 31 [καθῶς γέγραπται· "ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω"]U+U "ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ [3=δw⁶(ab) U

Cap.2

- 1 || Καὶ ἐγὼ¹ ἔλθων πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπερ-
 οχήν (1Τ.2,2) λόγου² ἢ σοφίας^x καταγγέλλων (R.1,8 etc.)
 ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ (1Κ.1,6 etc.),...
- 2 οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χρι-
 στόν. [P(τ) N

X ...καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον...

- 3 καὶ ἐγὼ¹ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ
 (2Κ.7,15.Ε.6,5.Ρη.2,12) πολλῶ ἐγενόμην πρὸς
 ὑμᾶς ...

- 4 καὶ ὁ λόγος^x μου καὶ τὸ κήρυγμα (R.16,25 etc.)
 μου οὐκ ἐν πειθοῖ[s]

[σοφίας^x λόγοις]U

ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως,

- 5 ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων (1Κ.
 2,13), ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ (R.1,16 etc.;15,13
 etc.). [X=6gw² / 6gw² 5gw² U

- 6 W σοφίαν^x δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις (R.12,2
 etc.)...

[σοφίαν^x δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου^x (R.12,2 etc.)
 οὐδὲ τῶν ἀρχόντων (R.13,3 etc.) τοῦ αἰῶνος
 τούτου^x (u.8)]U

[τῶν καταργουμένων]U

- 7 W ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν^x (1Κ.1,21 etc.) ἐν
 μυστηρίῳ, ,

[τὴν ἀποκεκρυμμένην (Ε.3,9.Γ.1,26)]U

ἣν προώρισεν (R.8,29 etc.) ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώ-
 νων

[εἰς δόξαν ἡμῶν]N

- 8 [ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου
 (o.6) ἔγνωκεν]U

[εἰ γὰρ ἐγνώσαν*, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς
δόξης ἐσταύρωσαν]U

9

[ἀλλὰ καθὼς γέγραπται·

„ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, ἢ οὖς οὐκ ἤκουσεν”,

καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου· οὐκ ἀνέβη”, (U)

„ὅσα ἠτοίμασεν (2Τ.2,21. Philem.22) ὁ θεὸς
τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.”]U [W=6gw^h5gw^v(rkr) U

10

7

.....'
ἡμῖν γὰρ ἀπεκάλυψεν (R.1,18 etc.) ὁ θεὸς' διὰ
[τοῦ πνεύματος*
.....'

τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, ἢ καὶ τὰ βάθη (R.
[8,39 etc.) τοῦ θεοῦ.

11

τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων' τὰ τοῦ ἀνθρώπου,

εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου' τὸ ἐν αὐτῷ;

οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ' οὐδεὶς ἐγνώκεν,

εἰ μὴ τὸ πνεῦμα* τοῦ θεοῦ.

[7=4k(a) || 6w^h(lkr|a) U

12

8! ἡμεῖς δὲ σὲ τὸ πνεῦμα* τοῦ κόσμου ἐλάβο-
[μεν,

ἀλλὰ τὸ πνεῦμα* τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ:.

xx'-xx'-x, ἢ: να εἰδῶμεν

τὰ ὑπὸ: τοῦ θεοῦ: ἢ χαρισθέντα (R.8,32 etc.)
[ἡμῖν: v.

xx'-xx'-x ἢ x'-xx'-x

xx'-xx'-x ἢ x'-xx'-x

13

ἀ: καὶ λαλοῦμεν' x'-xx'-x,

x'-xx'-x ἢ x'-xx'-

[8=6wq^h5wq^h(rkr) U

9 ...οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης (R.6,19 etc.)
σοφίας (ο.5) λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύμα-
τος*....

[πνευματικοῖς πνευματικῶς συγκρίνοντες (2Κ.
10,12)] U [9=6gw^ε (e|1κκ.)U

14 8! κκ' κκ' ' ψυχικὸς (1Κ.15,44.46) δὲ ἀνθρώπος
οὗ: δέχεται: τὰ τοῦ πνεύματος^ε.

[τοῦ θεοῦ]U

κκ'-κκ'-κ ' κ'-κκ'-κ

μωρί:α(1Κ.1,18 ετα) γὰρ αὐτῶ: ἐστι:ν,
καὶ οὐ δύ:ναται γνῶ:ναι' κ'-κκ'-κ

[ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται (1Κ.2,15.4,3,
4.9,3.10,25.27.14,24)] U

κκ'-κκ'-κ ' κ'-κκ'-κ

κ'-κκ'-κ ' κ'-κκ'-

κκ'-κκ'-κ ' κ'-κκ'-.

15 6 δὲ πνευματικὸς^ε ἀνακρί:νεται (ο.14) μὲν πά:ν
[τα.

[αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται] U
[8=6gw^ε 5gw^ε (τκκ.) U

10! τί:ς γὰρ ἐγνω: νοῦν^ε κυρί:ου' δ:ς συμβιβά:σαι
[(E.4,16.C.2,2.19) αὐτό:;

[ἡμεῖς δὲ νοῦν^ε Χριστοῦ ἔχομεν] U
[10=6gw^ε (eb) U

Cap. 3

1 11 καὶ ἐγώ¹, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν...

[ὡς πνευματικοῖς^ε (R.7,14)] U

[ἀλλ' ὡς σαρκίνοισ^ε (R.7,14)] U

[ὡς νηπίοις (R.2,20 ετα) ἐν Χριστῶ] N

2 γάλα ὑμᾶς ἐπότισα (R.12,20 etc.), οὐ βρῶμα (R.14,15 etc.) ...

[οὐκ ἔδυνασθε]U

ἀλλ' οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε*...

3 [ἔτι γὰρ σαρκικοί* (R.15,27 etc.) ἐστε]U

οἳ οὐ γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις (R.1,29 etc.; 13,13)...

[οὐχὶ σαρκικοί* ἐστε;]U

[καὶ κατὰ ἀνθρώπον περιπατεῖτε]U

[11-4kq^r.4wq^r (e) N

4 T^r ὅταν γὰρ λέγη τις· ἐγὼ μὲν εἶμι Παύλου, ἕτερος δὲ ἐγὼ 'Απολλῶ (1Κ.1,12 etc.), οὐκ ἀνθρώποι ἐστε;

5 τί οὖν ἐστὶν 'Απολλῶς (ο.4); τί δὲ ἐστὶν Παῦλος; διάκονοι;

[δι' ὧν ἐπιστεύσατε]U

[T=4k^r.4w^r N

12 ... καὶ ἐκάστην ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν.

[12=6w^r.5w^r (rkr.) U

6 T^r ἐγὼ ἐφύτευσα (1Κ.3,7.8.9,7), 'Απολλῶς (ο.4) ἐπότισεν (ο.2), ἀλλὰ ὁ θεὸς ἤρξανε (1Κ.6,7.2Κ.9,10.10,15.Ε.4,15.Ο.1,6.10)

7 ὅστε οὕτως ὁ φυτεύων (ο.6) ἔστιν τι οὕτως ὁ ποτίζων (ο.6); ἀλλ' ὁ αὐξάνων (ο.6) θεός.

8 ὁ φυτεύων (ο.6) δὲ καὶ ὁ ποτίζων (ο.2) ἔν εἰσιν.

[T=4k^r.4w^r N

12 ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται (u.14) κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

[12=6w^r.5w^r (rkr.) U

9 13 θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί (R.16;3 etc.), θεοῦ γε-
ώργιον

θεοῦ οἰκοδομῆ (R.14,19 etc.) ἐστε.

10 κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δωθεῖσάν μοι (G.2,9 etc.) ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον (R.15,20 etc.) ἔθηκα (u.11)

ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ* (1Κ.3,12.14.Ε.2,20.Ο.2,
7;vgl.R.15,20 etc.)

[ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ]*U

11 θεμέλιον(ο.10) γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖ-
ναι(ο.10) παρὰ τὸν κείμενον.

[ὅς ἐστίν Ἰησοῦς Χριστός]

12 εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ(ο.10;R.15,20 etc.) ἐπὶ
τὸν θεμέλιον(ο.10) χρυαῖον, ἀργύριον, λίθους τι-
μίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην,

13 ἐκάστου τὸ ἔργον* φανερόν γενήσεται.

ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει(1Κ.1,11 etc.) ὅτι ἐν πυρὶ*
ἀποκαλύπτεται(R.1,18 etc.)... [13=δω²(e/a) U

14! καὶ ἐκά: στου τὸ ἔ: ργον' ὁποι: ὄν ἐστι: ν, ' τὸ
[πῦ: ρ* αὐτὸ: δοκιμά: σει. [14=δω²gU

14 W εἴ τις τὸ ἔργον* μενεῖ ὁ ἐποικοδόμησεν(ο.10),
15 μισθὸν λήμψεται(ο.8). εἴ τις τὸ ἔργον* κατα-
καήσεται, ζημιωθήσεται(2Κ.7,9.Ph.3,8). αὐτὸς
δὲ σωθήσεται, ὅσως δὲ ὡς διὰ πυρός*.
[W=δgw²δgw²(rkr) U

16 15! οὐκ οἶ: δατε ὁ: τι' ναδ: σ θεοῦ(1Κ.3,17.2Κ.6,16.
[2Th.2,4) ἐ: στε, ' καὶ τὸ πνεῦ: μα
[τοῦ θεοῦ]U
ἐν ὑμῖ: ν οἰκεῖ: (R.7,8 etc.);

17 εἴ τι: σ τὸν ναδ: ν' τοῦ θεοῦ: (ο.16) φθείρει: , '
[φθερεῖ: τοῦτο: ν ὁ θεός: σ!

ὁ: γὰρ ναδ: σ [τοῦ] θεοῦ(ο.16)' α: γιός ἐ: ὑτιν,
[οἶ: τινές ἐ: στε ὑμεῖ: σ.
[15=δgw²(ff,eb) U

18 T^x Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω (2Κ.11,3 etc.).

εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τού-
τῳ (R.12,2 etc.), μωρὸς(1Κ.1,25 etc.) γενέσθω, ἵνα
γένηται σοφός.

19 ἢ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου(1Κ.1,20) τούτου μωρία(1Κ.
1,18 etc.) παρὰ τῷ θεῷ ἐστίν.

- 20 [γέγραπται γάρ· ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς·
ἐν τῇ πανουργίᾳ(2Κ.4,2.11,3.Ε.4,14) αὐτῶν"]
U+U
[καὶ πάλιν· κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισ-
μοὺς(R.1,21 etc.) τῶν σοφῶν, ' ὅτι εἰσὶν μά-
ταιοι"(1Κ.15,17.Τιτ.3,9)]N+U [T=4k²4w²N
- 21 11 ὅσπερ μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις.
[11=4kq²4wq²(e) N
- 16! πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν.
[16=6gw²5gw²(anb) U
- 22 T* εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλῶς(ο.4) εἴτε Κηφᾶς(1Κ.1,12
etc.)· εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος· εἴτε ἐν-
εατώτα εἴτε μέλλοντα(R.8,38 etc.)· πάντα ὑμῶν·
(23) ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστοῦ δὲ θεοῦ.[T=4k²4w²N

Cap.4

- 1 17 ὅσπως ἡμᾶς λογιζέσθω ἀνθρώπος, ὡς ὑπηρέτας
Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους² μυστηρίων θεοῦ.
[17=6gw²(ehb) U
- 2 18 ὅδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις², ἵνα
πιατός τις εὑρεθῇ
[18=3gw||3gw(üeee,·,r/1,eb) U
- 3 ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν(1Κ.6,2.15,9.Ε.3,8) ἐστὶν ἵνα
ὑφ' ὑμῶν ἀνακρίθω(1Κ.2,14 etc.)...
- [ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης(R.6,19 etc.) ἡμέρας]
- ἀλλ' οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω^x(ο.3)...
- 4 [οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῷ σύνοιδα]
- ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι... [P(r) N
- S ὁ δὲ ἀνακρίνων(1Κ.2,14 etc.) με κύριός ἐστιν.
[S=6w²5w²N
- 5 19 ὅσπερ μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε^x, ἕως ἄν ἔλθῃ ὁ
κύριος.
[19=6gw²5gw²(rkr.) U

20! ὁ:ς καὶ φωτί:σαι' τὰ κρυ:πτὰ(R.2,16 etc.) τοῦ
 [ακό:τους,
 καί: φανερώ:σαι' τὰς βουλά:ς τῶν καρδιῶ:ν.
 [20=6gw⁴(a) U

T' ... ,καὶ τότε ὁ βλαπτικός(R.13,3 etc.) γενήσεται ἐνώ-
 στη ἀπὸ τοῦ θεοῦ. [T=4k²4w¹N

6 21 ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα(2Κ.11,13.14.
 15.Ph.3,21) εἰς ἑμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶν(1Κ.1,12
 etc.) δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε,·

[τὸ μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται]

<καὶ> ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φουαιούθε(1Κ.
 13,4 etc.) κατὰ τοῦ ἐτέρου. [21=5gw⁶6gw⁴(ehb)U

7 τίς γάρ σε διακρίνει(R.4,20 etc.); τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ
 ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;||
 [P(r) N

8 18 ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ· ἤδη ἐπλουτήσατε(R.10,
 12 etc.)· χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ σφελδόν
 (2Κ.11,1.Γ.5,12) γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ
 ἡμεῖς ὑμῖν συνβασιλεύσωμεν(2Τ.2,12)
 [18=3gw||3gw (üeee,·,r/l,e) U

9 22 δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσ-
 χάτους ἀπέδειξεν(2Th.2,4) ὡς ἐπιθανατίους,
 ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις
 καὶ ἀνθρώποις [22=6gw⁴(rkr/lkr) U

10 23! ἡμεῖ:ς μωροὶ(1Κ.1,25 etc.) δι:ὰ Χριστό:ν, ὑμεῖ:ς
 [δὲ φρόνιμοι:(1Κ.10,15.2Κ.11,19) ἐν Χριστῶ:·
 ἡμεῖ:ς ἀσθενεῖ:ς, ὑμεῖ:ς δὲ ἰσχυροί:(1Κ.1,25.
 [27]).
 ὑμεῖ:ς ἐνδοξοί:(Ε.5,27), ἡμεῖ:ς δὲ ἀτιμοί:
 [(1Κ.12,23)· [23=6gw²(ehb) N

11 18 ἄχρι τῆς ἀρτι φρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν,
 (12) καὶ γυμνιτεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα(2Κ.12,7)
 καὶ ἀστατούμεν, (12) καὶ κοπιῶμεν(R.16,6 etc.)
 ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν.
 [18=3gw||3gw (üeee,·,r/l,e) U

(13) 24 λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν (R.12,14 etc.), διακω-
 μένοι ἀνεχόμεθα (2Κ.11,1.4.19.20.Ε.4,2.Γ.3,13.
 2Th.1,4.2Τ.4,3), (13) δυσφημούμενοι παρακαλού-
 μέν... [24=6gw⁶5gw⁶(lkr) U

- 25 ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγεγήθημεν.
[25=6gw^e (e) U
- 26
πάντων περιψήμα εὐς ἀ:ρι(1Κ.8,7.15,6).
[26=5gw^h6gw^h (ehb) U
- 14 W Ὅθεν ἐντρέπων(2Th.3,14.Tit.2,8) ὑμᾶς γράφω ταῦτα.
[ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ(u.17.E.5,1.2T.1,2) νοουθετῶν (R.15,14 etc.)] U
[W=6gw^h5gw^h (rkr) U
- 15 27 ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγούς(G.3,24.25) ἔχητε,
[ἐν Χριστῷ] U
ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας... [27=6w^h5w^h (rkr) U
- 28 ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. [28=1w||1w (eee, ·, r/1, a) U
- 16 29 παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς(R.12,1 etc.), μιμηταί μου γίνεσθε(1Κ.11,1 etc.)
[29=6gw^h (ab) U
- 17 30 Διὰ τοῦτο αὐτὸ ἐπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστίν μου τέκνον ἀγαπητὸν(o.14) καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὅς ὑμᾶς ἀναρνήσει(2Κ.7,15.2T.1,6) τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χριστῷ.
[Ἰησοῦ] N [30=6gw^h5gw^h (ab) U
- 31 ..., καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω.
[31=6gw^h (a) U
- 18 32 ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιωθήσασιν^h (1Κ.13,4 etc.) τινες.
[32=5gw^h (rkr) N
- 19 || ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ.
[P(1) N
- 32 καὶ γινώσκει οὐ τὸν λόγον^h τῶν πεφυσιωμένων(o.18), ἀλλὰ τὴν δύναμιν.
[32=5gw^h (rkr) N
- 20 33 οὐ γὰρ ἐν λόγῳ^h ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ (R.14,17 etc.), ἀλλ' ἐν δυνάμει.
[33=6w^h5w^h (ahb) U

21 τί θέλετε; ἐν βάρβω ἐλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύμα-
τις τε πραύτητος(2Κ.10,1.Γ.5,23.6,1.Ε.4,2.Ο.3,12.2Τ.2,
25.Τιτ.3,2); [P(1) N

Cap.5

1 T* ὅπως(1Κ.6,7.15,29) ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία(1Κ.
6,13.18.7,2.2Κ.12,21.Γ.5,19.Ε.5,3.Ο.3,5.1Th.4,3),
καὶ τοιαύτη πορνεία ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἴσατε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν [T=4κ²4w^rN

2 32 καὶ ὑμεῖς πεφουσιωμένοι(ο.4,18.19) ἐστέ, καὶ
οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε(2Κ.12,21), ἐνὰ ἀρθῆ ἐκ
μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο πράξας;
[32=5gw²(rkr.)N

3 T* ἐγὼ μὲν γὰρ ἀπῶν(2Κ.10,1.11.13,2.10.Ph.1,27.Ο.2,5)
τῷ σῶματι, παρῶν(2Κ.10,2.11.11,9.13,2.10.Γ.4,18.20.
Ο.1,6)δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρῶν τὸν σῶ-
(4) τως [τοῦτο] κατεργασάμενον (4) ἐν τῷ ὄνοματι τοῦ
κυρίου(Ρ.10,13 etc.) [Ἰησοῦ] συναχθέντων ὑμῶν καὶ
(5) τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου
[ἡμῶν Ἰησοῦ], (5) παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ
(Ρ.16,20 etc.) εἰς ἄεθρον(1Th.5,3.2Th.1,9.1Τ.6,9)
τῆς σαρκὸς, ἐνὰ τὸ πνεῦμα σωθῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυ-
ρίου (1Κ.1,8 etc.) [T=4κ²4w^rN

6 W Οὐ καλὸν τὸ καύχημα(Ρ.4,2 etc.) ὑμῶν.
[W=6gw²5gw^r(rkr.) U

31 οὐκ οἴδατε ὅτι
! μικρὰ: ζύμη^r ὁ:λον! τὸ φύ:ραμα(Ρ.9,21 etc.)ζυ-
" [μοῖ:(Γ.5,9)]" [31=6gw²(a)U+U

7 W ἐκκαθάρατε(2Τ.2,21) τὴν παλαιὰν ζύμην, ἐνὰ ἦτε
νέον φύραμα(ο.6), καθὼς ἔατε ἀζύμοι.
[W=6gw²5gw^r(rkr.) U

18 καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη Χριστός.
[18=3gw||3gw(·,r/1,e) U

8 W ἴσατε ἑορτάζομεν μὴ ἐν ζύμῃ^r παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύ-
μη^r κακίας(Ρ.1,29 etc.) καὶ κνηρίας(Ρ.1,29 etc.)
ἀλλ' ἐν ἀζύμοις^r εἰλικρινίας(2Κ.1,12.2,17;vgl.
Ph.1,10) καὶ ἀληθείας. [W=6gw²5gw^r(rkr.) U

9 T* Ἐγραψα ὑμῖν^r ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι^r

(10) (1Κ.5,11.2Th.3,14) πόρνοις^x(10)(οὐ πάντως τοῖς πόρνοις(1Κ.5,11.6,9.Ε.5,5.1Τ.1,10) τοῦ κόσμου τούτου, ἢ τοῖς πλεονέκταις(υ.11.6,10.Ε.5,5) καὶ ἀρπαξίν(1Κ.5,11.6,10) ἢ εἰδωλολάτραις(1Κ.5,11.6,9.10,7.Ε.5,5), ἐπεὶ ἀφείλετε(R.15,27 etc.) ἀρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν).... [T=4k^a4w^rN]

11 W νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν, μὴ συναναμίνγυσθαι^x ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος(ο.10) ἢ πλεονέκτης(ο.10) ἢ εἰδωλολάτρης(ο.10) ἢ λοιδορὸς(1Κ.6,10) ἢ μέθυσος(1Κ.6,10) ἢ ἀρπαξ(ο.10), τῇ τοιοῦτῃ μὴ συνεσθίειν(G.2,12).

12 τί γάρ μοι τοὺς ἔξω(1Κ.5,13.2Κ.4,16.Γ.4,5.1Th.4,12) κρίνειν; οὐχὶ τοὺς ἔσω(2Κ.4,16) ὑμεῖς κρίνετε;(13) τοὺς δὲ ἔξω(ο.12) ὁ θεὸς κρίνει^x.

(13) [W=6gw^a5gw^r(rkr.) U] ἐξάρτατε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν [J=4k^a4w^aN]

Cap.6

1 30 Τοιμῶ(R.5,7 etc.) τις ὑμῶν πρᾶγμα(R.16,2 etc.) ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι^x ἐπὶ τῶν ἀδίκων, (2) καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων;(2) ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινούσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται^x ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων (3) ἐλαχίστων(1Κ.4,3 etc.);(3) οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν, μή τιγε βιωτικά;(4) βιωτικά μὲν οὖν κριτήρια ἐάν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενήμενους(R.14,3 etc.) ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τοῦτους καθίζετε;(5) πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω(1Κ.15,34). οὕτως οὐκ ἐνι(G.3,28.Γ.3,11) ἐν ὑμῖν [οὐδεὶς] σοφός, ὃς δυνήσεται διακρίναι(R.4,20 etc.) ἀνα μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ;(6) ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται^x, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων;(7) ἤδη μὲν [οὖν] ὅλως(1Κ.5,1 etc.) ἤτηγμα(R.11,12) ὑμῖν ἐστίν, ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε;(1Κ.6,8.7,5.1Τ.6,5);(8) ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε(ο.7), καὶ τοῦτο ἀδελφούς;(9) ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἀδικοὶ θεοῦ βασιλείαν(R.14,17 etc.) οὐ κληρονομήσουσιν(υ.10.15,50.Γ.4,30.5,21); [30=6gw^a5gw^r(ab) U]

U^x μὴ πλανᾶσθε(1Κ.15,33.Γ.6,7.2Τ.3,13.Τit.3,3).

[T=4k^a4w^rN]

(10) S οὔτε πόρνοι(1Κ.5,10 etc.) οὔτε εἰδωλολάτραι(1Κ.5,10 etc.) οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῦνται(1Τ.1,10)(10) οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται(1Κ.5,10 etc.), οὐ μέθυσοι(1Κ.5,11), οὐ λοῖδοροι(1Κ.5,11), οὐκ ἀρπαγες(1Κ.5,10 f.) βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν(ο.9) [S=6w^h5w^rN

11 34 καὶ ταῦτά τινες ἦτε.
ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιασθητε(R.15,16 etc.), ἀλλὰ ἐδικαιώθητε...
[ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου(R.10,13 etc.)]U
[Ἰησοῦ Χριστοῦ]U
[καὶ ἐν τῷ πνεύματι]U
[τοῦ θεοῦ ἡμῶν]U [34=6gw^h5gw^r(ahb)N

12 35 πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλὰ¹ οὐ πάντα συμφέρει(1Κ.10,23.12,7.2Κ.8,10.12,1)
πάντα μοι ἔξεστιν(1Κ.10,23), ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι(1Κ.7,4) ὑπὸ τινος.
[35=6gw^h5gw^r(ab) N

13 36 τὰ βρώματα(R.14,15 etc.) τῆ κοιλιᾶ(R.16,18 etc.), καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν.[36=1gk^r(üeee,a)U

T^r ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει.
[T=4k^h4w^rN

30 τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ(1Κ.5,1 etc.), ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι.[30=6gw^h5gw^r(ab)U

14 T^r ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἡγείρειν, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ(R.9,17) διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
[T=4k^h4w^rN

15 30 οὐκ οἴδατε(υ.16.19) ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ κοιήσω πόρνης(υ.16) μέλη; μὴ γένοιτο!

16 ἢ οὐκ οἴδατε(ο.15) ὅτι ὁ κολλώμενος(R.12,9 etc.) τῆ πόρνη(ο.15) ἐν σῶμα¹ ἐστίν;

[„ἔσονται γὰρ¹ φησίν, „οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν¹”]
[U

17 ὁ δὲ κολλώμενος(ο.16) τῷ κυρίῳ ἐν πνεῦμά ἐστίν.
[30=6gw^h5gw^r(ab) U

- 18 Τ' φεύγετε τὴν πορνείαν(1Κ.5,1 etc.)· [T=4k²4w¹N
- W πᾶν ἁμάρτημα(R.3,25) ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός· ἐστίν· ὃ δὲ πορνεύων(1Κ.10,8) εἰς τὸ ἴδιον σῶμα· ἁμαρτάνει. [W=6gw²5gw¹(rkr.) U
- 19 30 ἢ οὐκ οἴδατε(ο.15) ὅτι τὸ σῶμα· ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος ἐστίν;
- [οὐ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ;]U
- [καὶ οὐκ ἐστέ ἐαυτῶν;]U [30=6gw²5gw²(ab) U
- 20 Τ' ἠγοράσθητε(1Κ.7,23.30) γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεόν!
- [ἐν τῷ σώματι· ὑμῶν]U [T=4k²4w¹N

Cap.7

- 1 30 Περὶ δὲ ἧν ἐγράψατε, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναῖκος μὴ
- (2) ἀπειθεῖν(2Κ.6,7)·(2)διὰ δὲ τὰς πορνείας(1Κ.5,1 etc.) ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔχεται, καὶ
- (3) ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἔχεται.(3)τῆ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀποδίδωται(R.13,7) ὁμοίως δὲ
- (4) καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ.(4)ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει(1Κ.6,12), ἀλλὰ ὁ ἀνὴρ ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλὰ ἡ γυνή. [30=6gw²5gw¹(ab) U
- 5 W μὴ ἀποστερεῖτε(1Κ.6,7 etc.) ἀλλήλους, εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάσῃτε τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε, ἵνα μὴ πειράξῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς(R.16,20 etc.), διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.
- 6 [τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συνγνώμην]U
- [οὐ κατ' ἐπιταγὴν(R.16,26 etc.)]U [W=6gw²5gw¹(rkr.) U
- 7 12 θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτὸν (u.8). [12=6w²5w¹(rkr.) U
- W ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ, ὃ μὲν οὕτως, ὃ δὲ οὕτως. [W=6gw²5gw¹(rkr.) U

8

12 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις (1. κ. 7, 11) καὶ ταῖς χήραις (1. Π. 5, 3, 4, 5, 9, 11, 16) καλῶν αὐτοῖς ἴαν μελῶσιν ὡς καὶ ἰγῶ ^(ο, 7) [12: 64^α 54^β (4κ7) U

9

Π εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται (1. κ. 9, 25), γαμησάτωσαν* κριτέον γὰρ ἔσθιν γαμῶν* (κ. 10, 20, 23, 24, 26, 29, 1. Π. 4, 3, 5, 11, 14) ἢ πυροῦσθαι (2. κ. 11, 29, Ε 6, 16 [7: 4κ^α 4κ^β N

10

τοῖς δὲ γαμηκόσιν* (ο. 9) παραγγίλλω [7(2) N

Σ (οὐκ ἰγῶ, ἀλλὰ δ κύριος) [Σ: 64^α 54^β N

γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρός μὴ χωρισθῆται,* ~ [7(2) N

11

Σ (ἴαν δὲ καὶ χωρισθῆ^χ, μετὶ αὐτῶν ἀγάμος (οθ), ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω (R. 9, 10 etc) [Σ: 64^α 54^β N

καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀγίται* || [7(2) N

12

Π τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω ἰγῶ* ~ [7: 4κ^α 4κ^β N

Σ (οὐχ ὁ κύριος) [Σ: 64^α 54^β N

(13)

Π εἰ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἀπίστον*, καὶ αὕτη θυνηδοκῆ (R. 1, 32) οἰκίῳ μετ' αὐτοῦ μὴ ἀπίστον* αὐτὴν (13) καὶ γυνή ἧς ἔχει ἄνδρα ἀπίστον*, καὶ οὗτος θυνηδοκῆ* οἰκίῳ μετ' αὐτῆς, μὴ ἀγίτω* τὸν ἄνδρα. [7: 4κ^α 4κ^β N

14

18 ἡγίασται (R. 15, 16 etc) γὰρ ὁ ἀνὴρ* ^{κ1}
[ὁ ἀπίστος*] ἰν τῇ γυναικί*
καὶ ἡγίασται ἡ γυνή ^{κ1}
[ἡ ἀπίστος*] ἰν τῷ ἀνδρὶ* [18: 3γ^α 113γ^β (U, V, 12, 2) U

37 ... ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ἡμῶν ἀκάθαρτα (2. κ. 6, 17 Ε 5, 5) ἔσθιν, τῶν δὲ ἀγῶ ^{κ1}
[ἔσθιν] [37: 3κ 11 3κ (U, V, 1, 2) U

15

Π* εἰ δὲ ὁ ἀπίστος* χωρίζεται*, χωριζέσθω*. [7: 4κ^α 4κ^β N

16 οὐ δεδούλωται (κ. 6, 18 etc.) δ ἀδελγός, ἢ ἡ ἀδελφή ἐν τοῖς τριούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ
κίεκληκεν ὁ ἄλλος δ ἄλλῃς.
[16 = 3gn || 3gn (uill, ·, r, f, a) u]

16

ἢ τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἀνθρῶ ὀσώσεις; ἢ τι οἶδας, ἀνθρ, εἰ τὴν γυναῖκα
ὀσώσεις;
[16: 6gn ὀ 5gn ὀ (κκ) u]

17

17 Ἦ^x εἰ μὴ ἐκάστῳ ὡς μεμέρικεν (κ. 12, 3 etc.) δ κύριος, ἐκάστον ὡς κέκληκεν ὁ ὀσώσας,
οὕτως περιπατεῖτω.
[17 = 4κ^a 4ω⁸ N u]

37 ... καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσις διατάσσονται. (1. κ. 9, 14, 11, 34,
16, 1. γ. 3, 19. Πη. 1, 5)
[37 = 3ω || 3ω (uill, ·, l, e) u]

18

18 Ἦ^x περιτεμημένος (γ. 2, 3, 5, 2, 3, 6, 12, 13, κ. 2, 11) τις ἐκλήθη; μὴ ἐπιστάθῃ ἐν ἀκρο-
βυστίᾳ κέκληται τις; μὴ περιτεμηθῶν
[18 = 4κ^a 4ω⁸ N u]

19

19 38 ἢ περιτομή ὀσδέν ἔστιν, καὶ ἡ ἀκροβυστία ὀσδέν ἔστιν.
[ἀλλὰ τήρησις ἐν τοῦτων (κ. 7, 8 etc.) θεοῦ.] [38 = 1gn ὀ u 1gn ὀ (uill, ·, r, k, a) u]

20

20 18 ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει (κ. 14, 29) ὅ ἕκλήθη, ἐν ταύτῃ μετέτω.
[18 = 3gn || 3gn (uill, ·, r, e) u]

21

21 Ἦ^x δούλος ἐκλήθη; μὴ σοι μελέτω ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἑλεῦθερος γενέσθαι, μᾶλλον χροῖσαι
[17 = 4κ^a 4ω⁸ N u]

22

22 5 ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δούλος ὀσπελευθέρως κυρίου ἔστιν· ὁμοίως ὁ ἑλευθέρως
κληθεὶς ὀσδούλος ἔστιν ἁριστῶν.
[5 = 6ω ὀ 5ω ὀ N u]

23

23 Ἦ^x τιμὴς ἡγοράσθητι (1 κ. 6, 20 etc.) μὴ γένεθι δούλος ἀνθρώπων. [17 = 4κ^a 4ω⁸ N u]

24

24 18 ἕκαστος ἐν ὃ ἐκλήθη
[ἀδελγός] u
ἐν τούτῳ μετέτω (ο. 20)
[παρὰ θεῶ] u
[18 = 3gn u 3gn (uill, ·, r, e) u]

25

25 Ἦ^x περὶ δὲ τῶν παρθέτων (αυ 28) ἐπιταγήν (κ. 16, 26 etc.)
[κυρίου] u
οὐκ ἔχω
[17 = 4κ^a 4ω⁸ N u]

Ἦ^x γράμην (1 κ. 1, 10 etc.) δι' εἰδόμε (2 κ. 8, 10) ὡς ἡλιγμένως ...
[ὑπο κυρίου] u
[πιστός, εἶναι] u
[17 = 6gn ὀ 5gn ὀ (κκ) u]

26 $\underline{\Gamma}^x$ νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπέρχην (R. 4, 19 etc.) διὰ τὴν ἐπιεικῆσαν (R. 8, 38 etc.) ἀπάγκην [T: 4κ^a 4ν^δ N

$\underline{\Sigma}$ ὅτι καλὸν ἄνδράπα τὸ οὕτως εἶναι [S= 6ν^c 5ν^δ N

27 $\underline{\Gamma}^x$ δέσσει (R. 7, 2 etc.) γυναικί; μὴ ζήτει λύσει· λείψουσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ

28 ζήτει γυναῖκα.
ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃς (0.9), οὐχ ἡμάρτες, καὶ ἐὰν γῆμῃ ἢ παρθένος (0.25), οὐχ ἡμάρτες [T: 4κ^a 4ν^δ N

$\underline{\Sigma}$ ἠλέειν δὲ ἐν τῇ σαρκὶ εἴσουσιν οἱ τοιοῦτοι. [S= 6ν^c 5ν^δ N

$\underline{\Gamma}^x$ ἐγὼ δὲ ὑμῶν φεείσομαι (R. 8, 32 etc.). [T: 4κ^a 4ν^δ N

29 $\underline{\Psi}$ τοῦτο δὲ γῆμι, ἀδελφοί· ὁ καιρὸς συνισταλμένος ἐστίν. [H: 6ρν^c 5ρν^δ (νκτ) ἔ

30 $\underline{\Gamma}^x$ τὸ λοιπὸν (E. 6, 10, P. 3, 1. 48. 2 B. 3, 4), εἶνα καὶ οἱ εἴστες γυναικας ὡς μὴ εἴστες ὄντι, (30) καὶ
(31) οἱ κλειότες ὡς μὴ κλειότες, καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἄφορδοι οἱ
(0.23) ὡς μὴ κατεχόμενοι, (31) καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ κατεχόμενοι (10, 2, 10) [T: 4κ^a 4ν^δ N

$\underline{\Sigma}$ παρήγει γὰρ τὸ σχῆμα (P. 2, 7) τοῦ κόσμου τούτου [S= 6ν^c 5ν^δ N

32 $\underline{\Sigma}$ 35 θείων δὲ ὑμῶν ἀμερόντων εἶναι... [S5= 6ρν^c 5ρν^δ (αβ) N

(33) $\underline{\Sigma}$ 18. ὁ ἄβραμος⁸ (0.8) μεριμνᾷ^x (1κ. 7, 33. 34. 12, 35. P. 2, 20. 46) τὰ τοῦ κυρίου, πῶς ἀφίσῃ
τῷ κυρίῳ· (33) ὁ δὲ γαμήσας (0.9) μεριμνᾷ^x (0.32) τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀφί-
σῃ τῇ γυναικί. ὕ

34 [καὶ μεμερίσται (R. 12, 3 etc.)] ἔ

καὶ [ἢ γυτή ἢ ἄβραμος^x (0.8) καὶ] ἔ

ἢ παρθένος μεριμνᾷ^x (0.33) τὰ τοῦ κυρίου, εἶνα ἢ ἀγία καὶ τῷ σώματι
καὶ τῷ πνεύματι, ἢ δὲ γαμήσας (0.9) μεριμνᾷ^x τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀφίσῃ
τῷ ἀνδρί. [18= 3ρν^ω 3ρν^ω (ἰίεεε., λ, ρ) ἔ

35 $\underline{\Gamma}^x$ τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν δύμγορον (1κ. 10, 33) λέγω· [T: 4κ^a 4ν^δ N

$\underline{\Sigma}$ οὐχ εἶνα βρόχοι ὑμῶν ἐπιβάλλω, ἀλλὰ [S= 6ν^c 5ν^δ N

$\underline{\Gamma}^x$ <καὶ> [πρὸς] τὸ εὐέχημον (1κ. 12, 24) καὶ εὐπάρεφοι τῷ κυρίῳ

[ἀπερισεδέσταις] ἔ

36 εἰ δὲ τις ἀσχημονεῖ (1κ. 13, 5) ἐπὶ τῇ παρθένον^x αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ἢ ὑπερκίμος,

Καὶ οὕτως θυεῖλει (κ. 15, 27 etc.) γίνεσθαι] ἢ
ὁ θέλει ποιῆσαι

[T= 4κ^α 4ω^β N

οὐχ ἁμαρτάνει γαμίζωσα (ο. 9)! ||

[P(L) N

37 T^x ὅς δὲ ἐβηκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἰσραῖος (1κ. 15, 58. ε. 1, 23; vgl. 1 T. 3, 15), ἢ
[μὴ ἔχον ἀνάγκη] ἢ
[ἐξουσίαν δὲ ἔχει (περὶ τοῦ ἰδίου βελήματος)] ἢ
[καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ] N
[ετηρεῖν (2κ. 11, 9. Ε. 4, 3. 1 T_b. 5, 23. 1 T_c. 5, 22. 6, 14. 2 T. 4, 7) τὴν αὐτοῦ παρ-
θέτον^x] ἢ

38 κἀλλῶς ποιήσῃ.
ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν εαυτοῦ παρθέτον^x, καλλῶς ποιῆ, καὶ ὁ μὴ γαμίζων
κρεῖττοσ ποιήσῃ. [T= 4κ^α 4ω^β N

39 Ἡ γυνὴ δέδεται (κ. 7, 2 etc.) ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ (κ. 7, 1 etc.) ὁ ἀνήρ αὐτῆς· ἔστι δὲ
καμηλόη (1κ. 11, 30. 15, 6. 18, 20. 51. 1 T_b. 4, 13, 14, 15) ὁ ἀνήρ, ἐλευνίφα ἔστιν ὁ θέλει γαμηθῆναι (α. 9).

40 μακαριώτερα δὲ ἔστιν, ἔστι οὕτως, μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμη (ο. 10).
δοκῶ δὲ καὶ ἐγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν. [N= 6ρ^α 5ρ^ω P(κκ) ἢ

Cap. 8

1 T^x Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων (1κ 8, 4, 7, 10, 10, 19, 29) οἴομαι ὅτι πάντες γράωσι^x ἔρχομεν
[T= 4κ^α 4ω^β N

18 ἢ γράωσι^x φυσιοῦ (1κ. 13, 4 etc.), ἢ δὲ ἀράπη^x οἰκοδομεῖ (κ. 15, 20 etc.).
[18= 3ρ^ω || 3ρ^ω (ἴωω, ·, λ, ε) ἢ

2
(3) 5 εἴ τις δοκεῖ ἐγνακέναι^x τι, οὕτω ἔγρα^x καὶ ὡς δὲ γράωσι^x. (3) εἰ δέ τις ἀγαπᾷ
τὸν θεόν, οὕτως ἔγνωσται^x ὑπ' αὐτοῦ. [5= 6κ^α 5ω^β N

4 T^x περὶ τῆς βραύτας (κ. 14, 17 etc) οὖν τῶν εἰδωλοθύτων (α. 1), οἴομαι ὅτι οὐδὲν εἰδωλον
ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἰς^x (κ. 16)
5 καὶ γὰρ ἔπειθ' εἰσὶν λεθροίται θεοὶ ἢτε ἐν ἀφανῶ ἢτε ἐπὶ γῆς, ὡσπερ εἰδὲν θεοὶ
πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί, [T= 4κ^α 4ω^β N

6 W ἀλλ' ἡμῶν εἰς θεός (ο. 4) ἢ
[ὁ πατήρ] ἢ
[ἐξ οὗ τὰ πάντα^x] ἢ
[καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν^x] ἢ

1 καὶ γὰρ

καὶ εἰς κύριος.
 [Ἰησοῦς Χριστός] ἔ
 [οὐδ' οὐδ' τὰ πάντα] ἔ
 [καὶ ἡμεῖς οὐδ' αὐτοῦ] ἔ

[N= 69^α 59^β (7κν) ἔ7 Τ^α ἄλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἢ γράωσις *[T= 4κ^α 4ν^β N

8 δ τινὲς δὲ τῆ θρηνηεία (1κ. 11, 16) εἰς ἄρτι (1κ. 4, 13 etc.) τοῦ εἰδωλοῦ ἄς εἰδωλόθυτον (ο.1)
 εἰς θύλοισι, καὶ ἢ θυτεῖσθῶσι αὐτῶν ἀσθενῆς * οὐσα μολύνεται. [S= 69^α 59^β N

8 Τ^α βρώμα (2. 14, 15 etc.) δὲ ἡμῶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ οὔτε ἐὰν μὴ γράωμεν ἑσπερ
 οὐμῶνα (2. 3, 23 etc.), οὔτε ἐὰν γράωμεν περισεύωμεν.

9 βλέπει δὲ μὴ πως ἢ ἐξουσία ὑμῶν αὐτῆ πρόβλημα (2. 9, 32 etc.) γένηται τοῖς ἀσθενέσιν *

10 ἐὰν γὰρ τις ἴσῃ δὲ τὸν ἔχοντα γράωσι^α ἐν εἰδωλῷ κατακείμενον, οὐχὶ ἢ θυτεῖσθῶσι αὐτοῦ
 ἀσθενεῖς * ὅτος οὐκοσμομηθήσεται (ο.1) εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα (ο.1) ἐσθίει;

11 ἀπόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν^α ἐν τῇ σῇ γράωσι *[ὁ ἀσελγὸς^α οὐδ' ὄν Χριστὸς ἀπίθαι][T= 4κ^α 4ν^β N

12 ἢ οὕτως δὲ ἀμαρτανότες εἰς τοὺς ἀσελγῶν^α καὶ τυπότες αὐτῶν τῆ θυτεῖ-
 σθῶσι ἀσθενεῖσθῶν^α εἰς Χριστὸν ἀμαρτανάτε. [N= 69^α 59^β (7κν) ἔ

13 Τ^α δόσπερ (1κ. 10, 14) εἰ βρώμα (ο. 8) σκανδαλίζει (2κ. 11, 29) τὸν ἀσελγόν^α μου, οὐ μὴ γράω κῆρα
 (2. 14, 21) εἰς τὸν αἰῶνα, ἐὰν μὴ τὸν ἀσελγόν^α μου σκανδαλώ. [T= 4κ^α 4ν^β N

Cap. 9

1 ἢ Οὐκ εἰμὶ ἐλευθῆρος;
 οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος;
 οὐχὶ Ἰησοῦς τὸν κύριον ἡμῶν εἶφακα;

2 οὐ τὸ ἔργον μου ἡμεῖς ἔσθε ἐν κυρίῳ;
 εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ. ἢ

[T(η) N

Τ^α ἢ γὰρ θφραγίς (2. 4, 11 etc.) μου ὠ
 [τῆς ἀποστολῆς (2. 1, 5 etc.)]
 ἡμεῖς, ἔσθε.
 [ἐν κυρίῳ]

3 Τ^α ἢ ἐμὴ ἀπολογία (2κ. 7, 11. 2. 1. 16. 2. 7, 4, 16) τοῖς ἐμὶ ἀνακρίνουσιν (1κ. 2, 14 etc.) ἔσθε αὐτῆ
 [T= 4κ^α 4ν^β N

4 || μή οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν γαστρῶν καὶ πιετρῶν;
 5 μή οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀσελεῖν^κ χυταῖκα περιφέρει; [P(L) N

¶ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀσελεῖ^κ
 [τοῦ κυρίου] ἡ
 καὶ Κηφᾶς (1κ. 1, 12 etc.); [T= 4κ^α 4π^β N

6 ἢ μοῦτος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι;
 7 τίς στρατεύεται (2κ. 10, 3, 1Τ. 1, 18, 2Τ. 2, 4) ἰδίως ὄργανους (κ. 6, 23 etc) ποιεῖ; τίς
 φυτεύει (1κ. 3, 6, 7-8) ἀμπελῶνα, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει
 ποιμῆτη, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμῆτης οὐκ ἐσθίει; [P(L) N

8 δ. μὴ: κατὰ αἰ νῆρωρον^κ ταῦτα λαλῶν, [ἡ] καὶ ὁ νόμος^κ ταῦτα οὐ λέγει
 9 ἔν γὰρ τῷ Μωϋσείῳ νόμῳ^κ γέγραπται.

οὐ κημά: σεις βούιν ἀλοῶντα^κ (κ. 10. 1Τ. 5, 19).
 μὴ: τῶν βουῖν^κ μέλει: τῷ θεῷ:; [δ= 6γν^α 5γν^β (κ^α) ἡ

10 ¶^κ ἢ δε' ἡμᾶς^κ πάντως λέγει; [T= 4κ^α 4π^β N

39 δε' ἡμᾶς^κ γὰρ ἐγράφη, ὅτι ὀφείλει (κ. 15, 27 etc.) ἐπ' ἑλπίδι ὁ ἀφορεῖν ἀφορεῖν,
 καὶ ὁ κλοῦν^κ (ο. 3) ἐπ' ἑλπίδι τοῦ μετέχειν (1κ. 9, 12. 10. 17. 21. 30) [39= 6γν^α 16γν^β (κ^α), κ. 2. 10]

11 40 εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ πνευματικὰ ἐσπεύραμεν (1κ. 15, 36. 37. 42. 43. 44. 2κ. 9, 6. 10β. 6, 7, 8),
 μίαν εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ (κ. 15, 27 etc.) νηροῖσμεν (2κ. 9, 6. 7. 6, 7, 8. 9);
 12 εἰ ἄλλα τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν (ο. 10), οὐ μάλλιν ἡμεῖς; [40= 6γν^α (κ^α) ἡ N

¶^κ ἀλλ' οὐκ ἐρησάμενα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα σείρομεν (1κ. 13, 7. 1Τ. 3, 1-5), ἐκ
 μῆτρα ἐκκοπήν ὀφίμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. [T= 4κ^α 4π^β N

13 40 οὐκ εἰδότε ὅτι οἱ τὰ ἑρὰ (2Τ. 3, 15) ἐργάζομενοι τὰ ἐκ τοῦ ἑρῶ ἐσθίουσιν, οἱ
 τῷ θεοκρατηρίῳ (κ. 11, 3 etc.) παρεσθίουσιν τῷ θεοκρατηρίῳ συμπερίζονται;
 [40= 6γν^α (κ^α) ἡ N

14 ¶^κ οὕτως καὶ ὁ κύριος δέταξεν (1κ. 9, 17 etc.) τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν (κ. 18 etc.)
 ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. [T= 4κ^α 4π^β N

1 πιετρ

15 W ἐγὼ δὲ οὐ κέχημαι οὐδεὶ τούτων.

[W= bgn^c, sgn^g (rkr) U

T^x οὐκ ἔγραφα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί.

[T= 4κ^a ~ 4m^g N

W... καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καλύψαι^x (R. 4, 2 etc.) μου...

? ... οὐδεὶς κενώσει.

[?]

16 T^x ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι κούνημα^x (0.16) ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται

[T= 4κ^a ~ 4m^g N

W οὐαὶ γὰρ μοὶ ἔστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι^x

17 εἰ γὰρ ἔκων (R. 8.20) τοῦτο πράξω, μισθὸν^x ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οὐκοιμίαν (E. 1.10, 3, 2. 9. C. 1. 25. 1. T. 1, 4) πεπίστευμαι.

[W= bgn^c, sgn^g (rkr) U

18 τίς οὖν μοὶ ἔστιν ὁ μισθός^x;

(P(L) N

T^x ἵνα εὐαγγελιζόμενος^x ἀσάπανόν ἤθω τὸ εὐαγγέλιον, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθῆναι (1Κ. 7, 31) τῆ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

[T= 4κ^a ~ 4m^g N

19 ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσι ἐμμαντὸν ἐδούλωσα (R. 6, 18 etc.), ἵνα τοὺς πλείους κερδήσω (μ. 20. 21. 22 Pb. 3, 8).

20 καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω (0.19), τοῖς ὑπὸ νόμον (R. 6, 14 etc.) ὡς ὑπὸ νόμον (μὴ ὢν ἀπὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω (0.19).

21 τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος (2Th. 2. 8. 1T. 4, 9) (μὴ ὢν ἄνομος ἀποσ, ἀλλ' ἔνομος Χριστοῦ), ἵνα κερδάσω (0.19) τοὺς ἀνόμους.

22 ἐγενόμην τοῖς ἀδελφεῖν ἀδελφός, ἵνα τοὺς ἀδελφεοὺς κερδήσω (0.19), τοῖς πᾶσι γέγονα πάντα, ἵνα πάντας εἴπας σώσω.

23 πάντα δὲ παῶν διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συνκαιρωθῶς (R. 14, 17 etc.) αὐτοῦ γένημαι. [P(L) N

24 οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ ἐρέχοντες^x (R. 9, 4 etc.) πάντες μὲν εἰρήουσι^x, εἰς δὲ λαμβάνει^x τὸ βραβεῖον (Pb. 3, 14; vgl. C. 3, 15);

οὕτως εἰρήεται^x ἵνα καταλάβῃ^x (R. 9, 30 etc.)] N

25 πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος (C. 1, 29, 4, 12. 1T. 4, 10, 6, 12. 2T. 4, 7) πάντα ἑκκεῖνεται (1Κ. 7, 9),

ἐκκεῖναι μὲν οὖν, ἵνα νικηθῶν (R. 1, 23 etc.) στίβανον (Pb. 4, 1. 1Th. 2, 19. 2P. 4, 8) ἔ

λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἀγλαφοῦν] U

26 ἐγὼ τοίνυν οὕτως εἰρήω^x (0.24) ὡς οὐκ ἀσέλω (vgl. 1Κ. 14, 8; 1T. 6, 17), οὕτως πικτεῖν ὡς οὐκ ἄρα δέρων (2Κ. 11, 20).

[40= bgn^a (eb) N

27 T^x ἀλλὰ ὑπαπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλεωθῶ, μὴ πᾶς ἄλλοις κερδήσας αὐτὸς ἀδόκιμος (R. 1, 28 etc.) γένημαι.

[T= 4κ^a ~ 4m^g N

Cap. 10

1 29 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί (R. 1, 13 etc.), ὅτι αἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ
 2 τῆν μεγάλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θλασῆς δεήλασαν (R. 5, 12 etc.) (2) καὶ
 3 πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ θλασῆσιν. (3) καὶ
 4 πάντες εὐ τὸ αὐτὸ πνευματικῶν * βρώμα (R. 14, 15 etc.) ἔφαγον, (4) καὶ πάντες τὸ αὐ-
 τὸ πνευματικῶν * ἕνιον * πόμα.
 Ἐπιπορ* γὰρ ἐκ πνευματικῆς * ἀκολουθοῦσης πέτρας, ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ
 Χριστός] U

5 ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θεός.
 [κατισερωάθησαν γὰρ ἐν τῷ ἐρήμῳ] U [29= 69π^α(αβ) U

6 40 Ταῦτα δὲ εἴποι (R. 5, 14 etc.) ἡμῶν ἐξηγήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυ-
 7 μητὰς κακῶν, κατὰς καὶ ἐκείτοις ἐπεθύμησαν (R. 7, 7 etc.).
 8 μὴ δὲ εἰδωλολατρεῖν (1κ. 5, 10 etc.) γένεσθε, κατὰς τινες αὐτῶν.
 [ὡσπερ γέγραπται: „ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαρύκων καὶ κίβιν, καὶ ἀνέστησαν
 παῖζειν.] U + U
 9 μὴ δὲ πορνεύωμεν (1κ. 6, 18), κατὰς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεισαν μετ'
 ἡμῶν εἰκοσιτρεῖς χιλιάδας.
 10 μὴ δὲ ἐκπιφάσσωμεν τὸν κύριον, κατὰς τινες αὐτῶν ἐπιφάσαν, καὶ ὑπὸ τῶν
 ὄψεων ἀπώλλυντο.
 μὴ δὲ χορρεύετε (vgl. P. 2, 14), κατὰς τινες αὐτῶν ἐχορρεύσαν, καὶ ἀπώλλογτο
 ὑπὸ τοῦ ὄλοθρευτοῦ. [40= 69π^α(εβ) N

11 Τ^π ταῦτα δὲ τυπικῶς, συνέβαινεν ἐκείτοις.
 Ἐξερραγή δὲ πρὸς ρουδιεῖαν (E. 6, 4. Π. 1, 3, 10) ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώ-
 12 των κατήγγηκεν (1κ. 14, 36. E. 4, 13, 1. P. 3, 11)] U
 ὥστε ὁ δοκῶν εἶσθαι βλεπέω μὴ πέσῃ. [Π= 4κ^α 4π^β N

13 Ἡ πειρασμός (γ. 4, 14. 1Π. 6, 9) ὑμᾶς, οὐκ εἴληγεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος (R. 6, 19 etc.),
 πιστός δὲ ὁ θεός (1κ. 1, 9 etc.), ὃς οὐκ ἔδωκε ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ
 ποιήσει ὑμῶν τῶ πειρασμῷ καὶ τῆν ἔκθεσιν τοῦ δύνασθαι ὑπερεκεῖν (2Π. 3, 11)
 [H= 69π^α 59π^β(κτ) U

14 Τ^π Διότι (1κ. 8, 13), ἀγαπητοί μου (R. 16, 5 etc.), φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας 3)
 (γ. 5. 20. ε. 3, 5) [Π= 4κ^α 4π^β N

15 Ἡ... ὡς φροῖμοις (1κ. 4, 10 etc.) λέγω κρίνατε ὑμεῖς ὁ ψυγμ. [H= 69π^α 59π^β(κτ) U

16 Τ^π τὸ ποτήριον (1κ. 10, 21. 11, 25. 26. 27. 28) τῆς εὐλογίας (R. 15, 29 etc.) ὃ εὐλογῶμεν (R. 12, 14 etc.),
 οὐκ εἰς κενὴν (R. 15, 26 etc.) ἔστιν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τὸν ἄρτον δὲ κλῶμεν,
 17 οὐκ εἰς κενὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἔστιν;
 ὅτι εἰς ἄρτος, ἐν σώμα αὐτοῦ πολλοὶ ἔσμεν.

30 εἰ ἐγὼ χάριτι μετέλω (ο. 17), τὲ βλασφημιῶμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ; [T: 4κ² 4ν² N

31 ἢ εἴτε ὄντι ἐπίστετε, εἴτε πίστετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν θεοῦ (κ. 1, 23 etc.)
[ποιεῖτε] ἠ [N= 69π² 59ν² (rkt.) ἠ

32 Ἦ ἀπρόσκοποι (Pb. 1, 10) καὶ Ἰουδαῖοι, γένοιθε, καὶ Ἕλλησι (κ. 1, 16 etc.), καὶ τῇ ἐκ-
κλησίᾳ τοῦ θεοῦ (1κ. 1, 2 etc.) [T: 4κ² 4ν² N

33 Ἦ καθὼς, καὶ ἐγὼ ¹⁾ πάντα πᾶσι ἀφῆκω.
[μὴ ζήσῶν τὸ ἑμαυτοῦ (1κ. 13, 5 etc.) δόμωσθον (1κ. 7, 35), ἀλλὰ τὸ εὖν
πολλῶν.] ἠ
[εἶνα σωθῶσιν.] ἠ [N= 69π² 59ν² (rkt.) ἠ

Cap. 11

1 Ἰμμηταί μου γένοιθε (1κ. 4, 16. Ε. 5, 1. 1Pb. 1, 6, 2, 14 ἐ. π. Pb. 3, 17), καθὼς καὶ ἐγὼ ¹⁾
Χριστοῦ. [T(L) N

2 43 Ἐπαυνῶ δὲ ὑμᾶς ὅτι πάντα μου ἰμμηθηθε, καὶ καθὼς παρέσθκα ὑμῖν τὰς παρ-
αδόσεις (γ. 1, 14. Ε. 2, 8. 2Pb. 2, 15, 3, 6) κατέχει ... [43= 6π² (εβ) ἠ

3 44 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι πατὴρ ἀνθρώπος ἢ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστιν, κε-
4 γαλὴ δὲ θυμακός, ^{*} ὃ ἀνήρ ^{*} (υ. π. Ε. 5, 23) κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ θεός
5 πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ μεγαλῆς ἔχων κατα-
σχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ,
6 πᾶσα δὲ θυτὴ προσευχομένη ^{*} ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτω
(μ. 13) τῇ κεφαλῇ κατασχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. ἔτ γάρ ἐστιν καὶ τὸ αὐτὸ
7 τῇ ἐξουσιῇ (μ. 6).
8 εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται (μ. 7) θυτὴ, καὶ κεφαλῶν. εἰ δὲ αἰσχρὸν (Ε. 5, 12 etc.)
9 θυμακὶ τὸ κεφαλῶν ἢ ξυράσθαι (ο. 5), κατακαλύπτει τὸν (ο. 7).
10 ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ἀφείλει (κ. 15, 27 etc.) κατακαλύπτει τὸν κεφαλῆν,
εἰκῶν (κ. 1, 23 etc.) καὶ δόξα θεοῦ (κ. 1, 23 etc.) ὑπαρχῶν (κ. 4, 19 etc.). ἢ θυτὴ δὲ
δόξα ἀνθρώπος ἐστιν.
οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ θυμακός, ἀλλὰ θυτὴ ἐξ ἀνθρώπος.
καὶ γὰρ οὐκ ἐπέσθη ἀνὴρ διὰ τὴν θυμακία, ἀλλὰ θυτὴ διὰ τὸν ἀνθρῶ.
διὰ τοῦτο ἀφείλει (ο. 7) ἢ θυτὴ ἐξουσιᾶν ἔχει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.
[διὰ τοῦτος ἀγγέλους.] ἠ [44 = 6π² (εβ) ἠ

11 Ἦ πλὴν οὔτε θυτὴ ^{*} χωρὶς ἀνθρώπος, ^{*} οὔτε ἀνὴρ ^{*} χωρὶς θυμακός. ^{*}
[ἐν κυρίῳ.] ἠ

12 ὡςπερ γὰρ ἢ θυτὴ ^{*} ἐκ τοῦ ἀνθρώπος, ^{*} οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ ^{*} διὰ τῆς θυμακός. ^{*}
[T: 4κ² 4ν² N

1) καθὼς

12 ... τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ. [12= 6ω^ε 5ω^δ(τκκ) U

13 45 ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνεται <εἰ> πρόπον ἐσθὲν γυναικᾶ ἀκαταλόγητος (ο.5) τῷ θεῷ προσευχόμεναι; [45= 5ω^δ γ 6ω^ε 2 U

14 Π^α οὐδὲ ἡ φύσις αὐτῆ διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀτῆς μὲν ἐὰν κομᾶ (μ.15), ἀπειρία (R. 1, 26 etc) αὐτῷ ἐστί;

15 γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾶ (ο.14), δόξα αὐτῆ ἐστί. ~

[ὅτι ἡ κόμη^α ἀτῆ περιβολαίου δίδοται αὐτῆ] U

16 εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόσοφος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν (1Κ.8,7) οὐκ ἔχομεν. [ὁδοὶ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ (1Κ.1,2 etc)] U [T= 4κ^α 4ω^δ N

17 Ἡ τοῦτο· οἱ παραγγέλλων οὐκ ἐπαιτῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρείττοσ, ἀλλὰ εἰς τὸ ἥσοσ συνήθειαν (1Κ. 11, 18, 20, 33, 34, 14, 23, 26).

18 πρῶτον μὲν γὰρ συνειρημέτων (ο. 17) ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα (1Κ. 1, 10 etc) ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν (R. 4, 19 etc)

[καὶ μέρος ἐ πιστεύω] U

[W= 6γω^ε 5γω^δ(τκκ) U

19 J δὲ γὰρ [καὶ] αἰρέσεις, (γ.5,20) ἐν ὑμῖν εἶναι, ἐπὶ [καὶ] αἱ δοκιμαί (R. 14, 18 etc.) γὰρ τοῖς γίνονται ἐν ὑμῖν. [J= 4κ^α 4ω^α N

20 Ἡ συνειρημέτων (ο.17) οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔσται κυριακὸν δειπνον(ω) φαγεῖν.

21 ἕκαστος γὰρ τὸ ἕδιον δειπνον(ο.20) προλαμβάνει (γ.4¹) ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὅς μὲν πειτᾶ, ὅς δὲ μετῶν (1Π, 3, 7).

22 μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθῆν καὶ πίνειν.

[ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ(ο.16) καταγραφούετα (R. 2, 4 etc); καὶ J

<ἡ> κατασφύνητε τοὺς μὴ ἔχοντας; [W= 6γω^ε 5γω^δ(τκκ) U

J εἰ εἶπω ὑμῖν ἐπαύσω ὑμᾶς, ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαιτῶ.

[J= 4κ^α 4ω^α N

23 W ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῶν, ὅτι ὁ κῆρυξ ἐπὶ ἡσθῆσ ἐν τῇ νυκτὶ ἢ παρέδωκε, [W= 6γω^ε 5γω^δ(τκκ) U

(24) 46, ἔλαβον ἄστυ, (24) καὶ ~

[ἐὶ παρεστήσας] U

ἔλαβον καὶ εἶπεν.

[46= 4ω^δ 3ω^δ(δ) U

J τοῦτο μοῖ ἐστί τὸ δῶμα.

[τὸ ἐπὶς ὑμῶν δίδόμενον] U

[τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν (μ.25)] U

[J= 4κ^α 4ω^α N

25 46 ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον (1Κ. 10, 16 etc.), ~

[μετὰ τὸ δεῦπνῆσαι] U

[46= 4ω^δ 3ω^δ(δ) U

J τοῦτο ~

- 26 ^[τὸ ποτήριον* (α.ο.)]
 'μοῦ ἐστὶν τὸ αἷμα.'
 [ἡ κενὴ διαθήκη (ρ. 9, 4 εα., 2 κ. 3, 6) ἐστίν] \cup
 [ἐν τῷ ἰμῷ αἵματι] \cup
 [τοῦτο ποιεῖτε
 [δοῦναι ἐὰν πίνετε] \cup
 εἰς τὴν ἑμὴν ἀνάμνησιν (α. 24)] \cup
 26 δοῦναι γὰρ ἐὰν ἐπιθῆτε*
 [τὸν ἄρτον τοῦτου] \cup
 καὶ ~
 πίνετε*, τὸν θάνατόν ἐμου
 [τοῦ κυρίου] \cup
 καταγγέλλετε (ρ. 10 εα.)
 [ἄχρι οὗ ἔλθῃ] \cup
- [J = 4κ^a ἢ 4κ^b N
-
- 27 \cup ὥστε, ὅς ἂν ἐπιθῆ* τὸν ἄρτον* ἢ πίνῃ* τὸ ποτήριον* (α. 25) τοῦ κυρίου ἀνα-
 ξίως, ἐνοχος ἐστὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν αἵματος τοῦ κυρίου.
 [W = 6 γρ^a ἢ 5 γρ^b (1 κτ.)] \cup
-
- 28 \cup δοκιμασθῆτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου* ἐπιθῆτω, καὶ ἐκ τοῦ
 ποτηρίου* (α. 25) πινέτω*.
 29 ὃ γὰρ ἐπιθῆτω* καὶ πίνων* κρέμα (α. 34) ἑαυτῷ ἐπιθῆτω* καὶ πινέτω*
 [μὴ διακρίνων* (ρ. 4, 20 εα.) τὸ ὄνομα] \cup [T = 4κ^a ἢ 4κ^b N
-
- 30 \cup διὰ τοῦτο ἐν ὑμῶν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀρρωστοὶ, καὶ κοιμῶνται (1 κ. 7, 39 εα.)
 ἕκαστοι (1 κ. 15, 9. 2 κ. 2, 8. 16. 3, 5. 2 κ. 2, 2). [W = 6 γρ^a ἢ 5 γρ^b (1 κτ.)] \cup
-
- 31 \cup εἰ δὲ ἑαυτοὺς διακρίνομεν* (α. 29), οὐκ ἂν ἐκρυσθῆμεθα*
 32 κρυσθῆμεν δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου κρυσθῆμεθα (1 κ. 8, 9. 1 κ. 1, 20. 2 κ. 2, 25. 2 κ. 2, 12).
 [ἵνα μὴ θὼν τῷ κόσμῳ κατακρυσθῶμεν (ρ. 2, 1 εα.)] \cup [T = 4κ^a ἢ 4κ^b N
-
- 33 \cup ὥστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι (α. 17) εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε
 (1 κ. 16, 11).
 34 εἰ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐπιθῆτω, ἵνα μὴ εἰς κρέμα (α. 29) συνέχησθε (α. 17).
 τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθῃ διατάξομαι (1 κ. 7, 11 εα.).
 [W = 6 γρ^a ἢ 5 γρ^b (1 κτ.)] \cup

1 **47!** περι: δὲ τῶν πνευ: - 'ματικῶ: ν', ἀδελφοί:,
οὐ θέ: λω: ὁμα: ὁμοῦ: ν (2. 1, 13 etc.)... [47=59^α ἢ (h-ῶππππ, τκτ) U]

2 **12,** οἴδατε ὅτι ὅτι ἐβή ἦτε πρὸς τὰ εἰδωλὰ τὰ ἀσωνα (1κ. 14, 10) ὡς ἂν ἤμενοι
ἀπαρμενοῦ... [12=67 ἢ 57^α (τκτ) U]

3 Διὸ πρῶτον τῶν, ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι* θεοῦ λαλῶν λέγει· ἀνθρώπου (2. 9, 3 etc.) ἤ-
σαός, καὶ οὐδεὶς ὀνομάσκει· κύριος Ἰησοῦς, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἄγίῳ.

4 Διακρίσεις· δὲ γαρυμμάτων εἶναι, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα, (5) καὶ διακρίσεις διακονῶν
(5) εἶδεν, καὶ ὁ αὐτός κύριος, (6) καὶ διακρίσεις ἐνεργημάτων* (1κ. 10) εἶδεν, ὁ δὲ
(6) αὐτός θεός.
[ὁ ἐνεργῶν* (2. 7, 5 etc.) τὰ πάντα ἐν πᾶσιν] [P(1)N]

7 **ἢ** ἐκάστω δὲ δίδεται ἢ φανέρωσις (2κ. 4, 2) τοῦ πνεύματος* πρὸς τὸ συμ-
φῆσον (2κ. 12, 1, 1κ. 10, 23 etc.) [W=69^α ἢ 59^α (τκτ) N]

8 **40** ὡ μὴν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος* δίδεται λόγος σοφίας, ἀλλὰ δὲ λόγος
γνώσεως,
[κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα*] U
9 ἐτέρω πίστεως,
[ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι*] U
ἀλλὰ δὲ γαρύματα λαλῶν (1κ. 28, 30),
[ἐν τῷ ἐνὶ πνεύματι*] U
10 ἀλλὰ δὲ ἐνεργήματα* (α. 6) ὀνομασθῶν (1κ. 12, 28),
ἀλλὰ δὲ ὁ προσφῆται,
ἀλλὰ δὲ διακρίσεις (2. 14, 1) πνευμάτων,
ἐπέξω γένη γλωσσῶν (1κ. 12, 28),
ἀλλὰ δὲ ἐξηγητῶν (1κ. 14, 26) γλωσσῶν (1κ. 12, 30). [40=69^α (εβ) U]

11 πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ* (2. 7, 5 etc.) τὸ ἐν* καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διακροῦν* ἰδῶν*
ἐκάστω καθὼς βοῦκεται* (1κ. 18) [P(1)N]

12 **Γ** καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα* ἐν* ἔστιν, καὶ μέλη πολλὰ ἔχει, πάντα δὲ τὰ μέλη
τοῦ σώματος*
[πολλὰ ὄντα] U
ἢ ἴσιν σῶμα*, οὕτως καὶ ὁ χριστός. [Γ=44^α ἢ 47^α N]

υ [δὲ]

2 ἰδῶν

13 καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι* ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σώμα* ἐβαπτισθῆμεν, ~ [P(1)N]

§ εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλληγες (κ. 1, 16 δε.), εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι (β. β. 20. β. 4, 9. C. 3, 11). [Σ. 670^c 57ⁿ N]

καὶ πάντες ἐν πνεύμα* ἐποτίσθημεν (κ. 12, 20 δε.) [P(1)N]

14 ¶ καὶ γὰρ τὸ σώμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος.
[ἀλλὰ πολλὰ] U

[T=4κ^a 47ⁿ N]

15 ¶ εἰ ἐπὶ ὁ πούς· οὐκ εἰμι γίς, οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;

16 καὶ εἰ ἐπὶ τὸ οὖς· οὐκ εἰμι ὀφθαλμὸς, οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;

17 εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμὸς, ποῦ ἡ ἀκοή (κ. 10, 16 δε.);

εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις;

18 νῦν δὲ ὁ θεὸς ἐτίετο τὰ μέλη, ἐν ἑκάστῳ (β. 4, 7. 16. C. 4, 6. 17κ. 2, 11. 27κ. 1, 3) ἀδελφῶν ἐν τῷ σώματι.

[καθὼς ἡ δέληθεν* (α. 11)] U

19 εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα;

20 νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα.

21 οὐ δύναται δὲ ὁ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ· χεῖρά σου οὐκ ἔχει (α. 24. β. 4, 20. 17κ. 1, 6. 1, 9. 12. 5, 1), ἢ πάλιν ἡ κέρατα τοῖς ποσίν· χεῖρά ἡμῶν οὐκ ἔχει,

22 ἀλλὰ πολλῶ μάλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπερχειν (κ. 4, 19 δε.) ἀναγκαῖα (2κ. 9, 5. 7κ. 1, 24. 2, 25. 16κ. 3, 14) ἔσται,

23 καὶ αἱ δοκοῦμεν ἀσθενέστερα (1κ. 4, 10) εἶναι τοῦ σώματος, τοῦτους τεμῆν περισσοτέραν* περιτέθειμέν. ¶ [P(1)N]

¶ καὶ τὰ ἀσθενήματα ἡμῶν περισσοτέρην* περισσοτέραν* ἔχει. [T=4κ^a 47ⁿ N]

24 ¶ τὰ δὲ ἐσθενήματα* (1κ. 7, 35) ἡμῶν οὐ χεῖραν ἔχει (α. 11).

ἀλλὰ ὁ θεὸς συνέκρθεν τὸ σῶμα...

[P(1)N]

¶ τῷ ὑστερογενέῳ (κ. 3, 13 δε.) περισσοτέραν* δοῖς τεμῆν,

[T=4κ^a 47ⁿ N]

25 ἕνα μὴ ἢ ὄργισμα (1κ. 1, 10 δε.) ἐν τῷ σώματι.

[P(1)N]

¶ ἄλλα τὸ αὐτὸ εἶπερ ἀλλήλων μεμεμνῶσιν (1 K. 7, 32 etc.) τὰ μέλη.
[W-69^a n. 59^a (1 K. 7) U

26 καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος,
συνπάσχει (2. 9, 17) πάντα τὰ μέλη·
εἴτε δοξάζεται μέλος,
συνχαίρει (1 K. 13, 6. Π. 2, 17. 10) πάντα τὰ μέλη.

27 ἑμῶς δὲ εἶτε σῶμα Χριστοῦ,
καὶ μέλη ἐκ μέρους (1 K. 13, 9. 10. 12).

[P(e)N

28 ¶ καὶ οὗς μὴ εἶθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ·
πρῶτον ἀποστόλους·^x
δευτέρου προφητάς·^x
τετάρτον διδασκάλους·^x.
[Ἐπίετα δυνάμεις^x (1 K. 12, 10. 30)] U
[Ἐπίετα γαστρώματα^x ἱαμάτων^x (1 K. 12, 9. 29)] U
[ἀντιλήμεις] U
[κυβερνήδεις] U
[γέννη γλωσσῶν (1 K. 12, 10)]

[W-69^a n. 59^a (1 K. 7) U

29 μὴ πάντες ἀπόστολοι;^x
μὴ πάντες προφῆται;^x
μὴ πάντες διδασκαλοί;^x

[P(e)N

30 μὴ πάντες δυνάμεις^x (ο. 28);
μὴ πάντες γαστρώματα^x ἔχουσιν ἱαμάτων^x (ο. 9. 28);
μὴ πάντες γλωσσῶν^x λαλοῦσιν;
μὴ πάντες διερμηνεύουσιν (1 K. 14, 5. 13. 27, vgl. 12, 10);

[40-69^a (ed) N

31 § Ἐρροῦτε (1 K. 13, 4. 14, 1. 39. 2 K. 11, 2. J. 4, 17. 18) δὲ τὰ γαστρώματα^x τὰ μείζονα.
[8-67^a n. 58^a N

¶ καὶ εἰ καθ' ὑπερβολὴν (2. 7, 13. 2 K. 1, 8. 4, 7. 17. 12, 7. J. 1, 13) ὁδὸν ἡμῶν δεικνύμι. ¶
[P(r)N

Cap. 13

1 ¶ Ἐὰν ταῖς γλώσσαις^x τῶν ἀνθρώπων λαλοῦ^x καὶ τῶν ἄγγέλων, ἀραπην δὲ μὴ
ἔχω, γέγονα γαλκὸς ἡγῶν ἢ κτύβαλον ἀλαλάξον·

2 και ἐὰν ἔγω προσφητεῖαν^x, καὶ εἶδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνώ-
σιν^x, ...

καὶ ἐὰν ἔγω πᾶσαν τὴν πίστιν, ...
[ὡστε δεη μωδουδναί (c. 1, 13) u
... ἀράπην^x δὲ μὴ ἔγω, οὐδὲν ἔγω.]

3 καὶ ἐὰν γινώσκω (β. 12, 20) πάντα τὰ ὑπερβουτῶ μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σώμα
μου εἰς κέντηθον, ἀράπην^x δὲ μὴ ἔγω, οὐδὲν ἀφελούμαι.

4 ἡ ἀράπην^x μακροθυμῶν (1 Πκ. 5, 14):
ἡ ἀράπην^x μακροθυμῶν ἡ ἀράπην^x.
οὐ ζήλοῦ (1 κ. 12, 31 εἰς.).
ἡ ἀράπην^x οὐ πειπερῶν εἶσαι.
οὐ γυνδουτῶ (1 κ. 4, 6. 18. 19. 5, 2. 8, 1. C. 2, 18).

5 οὐκ ἀγγεμονεῖ (1 κ. 7, 36).
οὐ ζῆτος τὰ εαυτῆς (1 κ. 10, 24. 33. 2 κ. 12, 14. Πκ. 2, 21).
οὐ παροξύνεται.

6 οὐ λορίζεται τὸ κακόν.
οὐ γὰρ εἰς ἐπὶ τῆ ἀδικίας.
συγγαίρου (1 κ. 12, 20 εἰς.) δὲ τῆ ἀληθείας.

7 πᾶντα δοῖται (1 κ. 9, 12. 1 Πκ. 3, 1. 5).
πᾶντα πιστεύει.
πᾶντα ἐλπίζει.
πᾶντα ὑπομένει (β. 12, 12 εἰς.).

8 Ἡ ἀράπην^x οὐδέποτε πίπτει...
[εἴτε δὲ προσφητεῖαι^x, καταρρηθῆσονται^x.
εἴτε γλώσσας^x, παύονται.
εἴτε γνώσεις^x, καταρρηθῆσονται.] N

9 [ἐκ μέρους (μ. 10) γὰρ γεννώμεθα^x, καὶ ἐκ μέρους^x προσφητούμεθα] u
10 [ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλος (β. 12, 2 εἰς.), τὸ ἐκ μέρους^x (c. 9) καταρρηθῆσεται] u

11 ὅτε ἦμην νῆπιος (β. 2, 20 εἰς.), ἐλλοιουν ὡς νῆπιος, ἐφρόνου ὡς νῆπιος, ἐλομίζομην
ὡς νῆπιος.
ὅτε γεγονὸς ἀγῆς, καθήρηκα^x τὰ τοῦ νηπίου. CP (c) N

12 J. βλέπομεν γὰρ ἄρτι^x δὲ ἐδοκίμου ἐν αἰνύματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς
πρόσωπον. [d=4κ^x a 4w^x N

N ἄρτι γεννώμεθα ἐκ μέρους^x (c. 9), τότε δὲ ἐκγεννώμεθα (β. 1, 32 εἰς.) καθῶς
καὶ ἐκγεννώμεθα. [w=6gn^x n 5gn^x (nκ^x) u

13 - νυνὶ δὲ μένει ~

[P(ε)N

I πίστις, ἐλπίς

[T=4κ²∩4π²N

ἀγάπη*.

[P(ε)N

I τὰ τρία ταῦτα· μέλων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη*.

[T=4κ²∩4π²N

Cap. 14

1

12 ... δώκετε (κ. 9, 30 εα.) τὴν ἀγάπην*, ...

[ἐηλοῦσι (1κ. 12, 31 εα.) δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον ἢ ἕνα προφη-
τεῦντε* (α. 5)] U [12=6π²∩5π²(πκ.) U

2

11 ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση* οὐκ ἀνθρώπους λαλεῖ, ἀλλὰ θεῶ.

[11=6π²∩5π²(πκ.) U

48 οὐδὲς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ* μυστήρια·

[48=6π²(ε)|6π²(α) U

3

11 ὁ δὲ προφητεῶν* ἀνθρώπους λαλεῖ οἰκοδομῆν*, καὶ παράκλησιν (κ. 12, 8 εα.)
καὶ παραμυθίαν (vgl. π. 2, 1).[11=6π²∩5π²(πκ.) U

4

48 ὁ λαλῶν γλώσση* ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ* (κ. 15, 20 εα.),
ὁ δὲ προφητεῶν* ἑκκλησίαν οἰκοδομεῖ.[48=6π²(ε)|6π²(α) U

5

12 ὄρω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλιῶν γλώσσαις*, μᾶλλον δὲ ἕνα προφητεῶντε* (ο. 1)

[12=6π²∩5π²(πκ.) U

I μέλων δὲ ὁ προφητεῶν* ἢ ὁ λαλιῶν γλώσσαις*.

[T=4κ²∩4π²N

11 ἐκτός· εἰ μὴ διεμνησθῆ (1κ. 12, 30 εα.), ἕνα ἢ ἐκκλησίαν οἰκοδομῆν (ο. 3) λαλῶν.

[11=6π²∩5π²(πκ.) U

6 νυνὶ δὲ, ἀδελφοί, ἴδαν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλιῶν*, τί ὑμᾶς ὠφελεθῶ; [P(ε)N

† ἐὰν μὴ ἤμῶν λαλήσω^τ ἢ ἐν ἀποκαλύψει (R. 2,5 στα), ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητεία^τ ἢ διδαχῇ (R. 6,17 στα); [T-4k^a n 4n⁺ N]

- 7 ὅμως τὰ ἄφωνα φωνὴν δίδόντα (u.9), εἴτε ἀλλός, εἴτε κίθαρα, ἐὰν διαστολῆν (R. 3,22 στα) τοῖς φθόγγου μὴ δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ ἀλλοῦμενον, ἢ τὸ κίθαραζοῦμενον;
- 8 καὶ γὰρ ἐὰν ἀόηλον (σφ. 1κ.9,26. 1π.6,17) δαδ.πυξ (1κ.15;52. 1π.4,16) φωνὴν δῶ (o.7), τίς παραδικενάδουσα (2κ.9,2.3) εἰς πόλεμον;
- 9 οὕτως καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς γλώσσης^τ, ἐὰν μὴ εὐσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλοῦμενον^τ; [P(e)N]

† ἴδετε γὰρ εἰς ἀξια λαλοῦντες^τ.

[T-4k^a n 4n⁺ N]

- 10 τοσαῦτα εἰς τύχου (1κ.15,27) γένη φωνῶν εἶδον ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ἄφωνον^τ
- 11 ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς; ἔσομαι τῶ λαλοῦντι^τ βαρβαρος (R. 1,14 στα), καὶ ὁ λαλοῦν^τ ἐν ἐμοὶ βέββαρος.
- 12 οὕτως καὶ ἡμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί (J. 1,14-16. 2,14) ἔστε πνευμασῶν, περὶ τὴν οἰκοδομὴν (o.3) τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε. [P(e)N]

† ἵνα περισδεύητε.

[T-4k^a n 4n⁺ N]

- 13 † δὴ ὁ λαλοῦν γλώσση^τ προσευχέσθω^τ ἵνα διεξηγητῆν (1κ. 12,30 στα). [N-6gn^o n 5gn⁺ (rkr.) U]

- 14 ἐὰν γὰρ προσεύξωμαι^τ γλώσση, τὸ πνεῦμα^τ μου προσεύχεται^τ, ὁ δὲ νοῦς^τ μου ἀκασπός (E. 5,11. 1π. 3,14) ἔστω. † [P(e)N]

- 15 † τί οὖν ἔστω; προσεύξομαι^τ τῷ πνεύματι^τ, προσεύξομαι^τ δὲ καὶ τῷ νοῦ^τ. [P(r)N]

† γαλῶ (R. 15,9 στα) τῷ πνεύματι^τ, γαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῦ^τ.

[T-4k^a n 4n⁺ N]

16 ἐπεὶ ἐὰν εὐλογῆς (2. 12, 14 δε.) πνεύματι, ὃ ἀναπλήρων (1κ. 16, 17. 3. 6, 2. 1κ. 2, 30. 17κ. 2, 16) τὸν
 ἑσπρον τοῦ ἰδιώτου (1κ. 14, 23. 24. 2κ. 11, 6), πῶς ἔρεθ τοῦ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; [P(r)N]

17 ἢ ἐπειδὴ τί λόγους οὐκ εἶδεν·

οὐ μὴν γὰρ καλῶς εὐχαριστοῦς*, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οὐκοδομεῖται (α. 4).

[W-6γν^α 75γ^α (rkr) U]

18 Τ* εὐχαριστῶ* τῷ θεῷ (2. 1, 8 δε.) πάντων ἡμῶν μᾶλλον ρηϊσμοῖς λαλῶ*.

19 ἀλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ θεῶν κίρτε λόγους τῶν νοῦ μὴν καλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλοις
 κατηγγήσω (2. 2, 18 δε.), ἢ μυσίους λόγους ἐν ρηϊσῶ. [T-4κ^α 74κ^α N]

20 ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ (2. 1, 29 δε.) νηυσίζετε, ταῖς δὲ
 φρεσίν τέλειου (2. 2, 2 δε.) γίνεσθε. || [P(r)N]

21 48 ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, ὅτι ἐν ἑτερορρηϊσμοῖς* καὶ ἐν ψιλῶν ἐτέρων
 καλῆσῶ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εὐακονόνοθαί* μου, λέγει κύριος.

[48-6γν^α (eb) N+U]

22 48 ὥστε· αἱ ρηϊσμοὶ* εἰς θεμιτῶν εἶδον, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπί-
 στοῖς*, ἢ δὲ προσφητεῖα οὐ τοῖς ἀπίστοις*, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.

[48-6γν^α (e) 6γν^α (a) U]

23 49 ἐὰν οὖν συνέλθῃ (1κ. 11, 17 δε.) ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πάντες λαλῶ-
 σιν ρηϊσμοῖς*, εἰδελθῶν δὲ ἰδιώται (α. 16) ἢ ἀπίστοι* οὐκ ἐροῦν ὅτι μαϊνέθη;
 24 ἐὰν δὲ πάντες προσφητεύωσιν*, εἰδελθῇ δὲ τις ἀπίστος* ἢ ἰδιώτης (α. 16), ἐλθέ-
 γησαι (2. 5, 11. 13. 17. 5, 20. 27. 4, 2. 1κ. 1, 9. 13. 2, 15) ὑπὸ πάντων*,

[ἐκκεκρίνεται (1κ. 2, 14 δε.) ὑπὸ πάντων*] U

25 <καὶ> τὰ κρηπτά (2. 2, 16 δε.) τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνεσθαι.

[καὶ οὕτως κερῶν ἐπὶ κερῶσπον προσκορηθῆσιν τῷ θεῷ, ἀπαγγέλλων
 (17κ. 1, 9) ὅτι ὅτως (3. 3, 21. 17. 5, 3. 5. 16. 6, 19) ὁ θεὸς ἐν ἡμῶν εἶδεν]

[49-5π^α 6π^α U]

26 || Τί οὖν ἴδον, ἀδελφοί;
 ὅταν συνείρησθε (α. 23), ἕκαστος γαλμὸν (2. 5, 19. 6. 3, 16) ἔχει·
 διδαχὴν (α. 6) ἔχει·
 ἀποκάλυψιν (α. 6) ἔχει·
 ρηϊσμοὺς ἔχει·
 ἐξημερίαν (1. κ. 12, 10 δε.) ἔχει.

πάντα πρὸς οὐκοδομὴν (α. 3) γινέσθαι.

[P(e)N]

- 27 Τ εἴτε γλώσση τις λαλεῖ*, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τριῶν, καὶ ἀνά μέρος, καὶ εἰς δύο·
μηρυνέτω* (1κ. 12, 30 δε.). [Τ-4κ^α 4π^β Ν
- 28 Ν εἰν δὲ μὴ ᾗ διαμνηστεύσῃ*, οὐράτω ἐν ἐκκλησίᾳ (μ. 34)· εἰντῶ δὲ λαλεῖτω*,
καὶ τῶ θεῷ. [Ν-6π^α 5π^β (πκ) U
- 29 Τ προσφῆται* δὲ δύο ἢ τριῶν λαλεῖτωσαν*. [Τ-4κ^α 4π^β Ν
- Ν καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν (2. 4, 20 δε.). [Ν-6π^α 5π^β (πκ) U
- 30 Τ εἰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῆ (2. 1, 10 δε.) καθημένῳ (ε. 3, 1), ὁ πρῶτος οὐράτω.
[Τ-4κ^α 4π^β Ν
- 31 Ν δύνασθε γὰρ καθ' ἑκαστὸν προσφῆται*, ἵνα πάντες μαθητῶν καὶ πάν-
τες παρακαλῶνται. [Ν-6π^α 5π^β (πκ) U
- 32 Τ καὶ πνεύματα προφητῶν* προφήταις* ὑποτάσσεται*. [Τ-4κ^α 4π^β Ν
- 33 Σ οὐ γὰρ ἔστιν ἀκαταστάσις (2κ. 6, 5, 12, 20) ὁ θεός, ἀλλὰ εἰρήνης. [Σ-6π^α 5π^β Ν
- 34 Τ ὡς ἐν πόδασι ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἀγίων, αἱ γυναικες* ἐν ταῖς ἐκκλησίαις* οὐράτωσαν
(ο. 18). [Τ-4κ^α 4π^β Ν
- Σ οὐ γὰρ ἐπιτρέπεται (1κ. 16, 7, 17. 2, 12) αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν*.
[καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει] U [Σ-6π^α 5π^β Ν
- 35 Τ εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοῦ ἑτέρου ἀνδρός ἐπιρωτάτωσαν. [Τ-4κ^α 4π^β Ν
- Σ αἰσχρὸν (ε. 5, 12 δε.) γὰρ ἔστιν γυναικί* λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. [Σ-6π^α 5π^β Ν
- 36 Η ἀφ' ἧκῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ (2κ. 4, 2. 2κ. 1, 14. 6. 1, 25. 1Π. 2, 13. 1Υ. 4, 5. 2Υ. 2, 9. 2κ. 2, 5) ἐξῆλθεν
ἢ εἰς ἡμᾶς μόνους καθήνησεν (1κ. 10, 11 δε.); [Π(ε) Ν
- 37 Τ^κ εἰ τις δοκεῖ προφήτης* εἶναι, ᾗ πνευματικῶς, ἐδωκεν ὁ θεός (2. 1, 32 δε.) αἱ γράφαι ἡμῶν,
οὗ κριεῖον ἔστιν ἐντολή (2. 7, 8 δε.).
- 38 εἰ δέ τις ἄροῦ, ἄροῦται. [Τ-4κ^α 4π^β Ν

39

¶ ὡστε, ἀδελφοί μου, ζηλοῦτε (1κ. 12, 21. κ. α.) τὸ προφητεῖον*, καὶ τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσας. [H= 69° 2 59° (1κ.) U

40 πάντα δὲ ἐδωγγμῶως (α. 13, 13. 1κ. 4, 12) καὶ κατὰ τὰς ἐκ (ε. 2, 5) γινέσθω. ||

[P(ε)N

Cap. 15

1 || Γνωρίζω δὲ ὑμῶν, ἀδελφοί, ~

[P(τ)N

¶ τὸ εὐαγγέλιον, ὃ ἐγγεγραμμένον* ὑμῶν, ~

[T= 4κ^o 2 4κ^o N

§ (ὃ καὶ παρελάβετε)

[S= 6κ^o 2 5κ^o N

¶ ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε.

[T= 4κ^o 2 4κ^o N

§ (δι' οὗ καὶ σώζεσθε)

[S= 6κ^o 2 5κ^o N

2 οὕτω λόγῳ ἐγγεγραμμένον* ὑμῶν.

[P(τ)N

¶ εἰ κατέχετε.

[T= 4κ^o 2 4κ^o N

§ ἐκτός, εἰ μὴ εὐκῆ (α. 13, 4 κ. α.) ἐπιστάδατε.

[S= 6κ^o 2 5κ^o N

3 παρέδωκα γὰρ ὑμῶν ἐν πρώτοις, ~

[P(τ)N

¶ (ὃ καὶ παρελάβον*)

[T= 4κ^o 2 4κ^o N

ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν, ~

[P(τ)N

§ κατὰ τὰς γραφάς (u. 4)

[S= 6κ^o 2 5κ^o N4 καὶ ὅτι ἐτάφη,
καὶ ὅτι ἐγέρθηται, ~

[P(τ)N

1 τῇ ἡμέρᾳ τῇ αὐτῇ [P-4K^a n 4M^a N

2 § κατὰ τὰς γραφάς (ο. 3), [S-6M^c n 5M^a N

5 καὶ ὅτι ὠφθῆ^x κηρῶ (1K. 1, 12 etc.). [P(r) N

6 1 ἔτα τοὺς δώδεκα. [P-4K^a n 4M^a
 2 [ἔπειτα ὠφθῆ^x ἑπτακκοσίους ἀδελφοὺς ἐφ' ἑαυτῶν] U

3 § ἐφ' ὧν οἱ πλείονες μένουσιν ἕως ἄρτι (1K. 4, 13 etc.), τινὲς δὲ ἐκοιμήθησαν (1K. 7, 39 etc.). [S-6M^c n 5M^a N

7 1 ἔπειτα ὠφθῆ^x Ἰακώβω. [P-4K^a n 4M^a N

2 § ἔτα τοὺς ἀποστόλους πάντων. [S-6M^c n 5M^a N

8 ἔβησαν δὲ ~ [P(r) N

3 § πάντων [S-6M^c n 5M^a N

4 1 ὡς περὶ τῷ ἐκτρέματι [P-4K^a n 4M^a N

ὠφθῆ^x καὶ ἐμοί. ^U [P(r) N

9 ¶ Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος (1K. 4, 3 etc.) τῶν ἀποστόλων ὃς οὐκ ἐμὸ ἐκάνως (1K. 11, 30 etc.)
 καλέσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδώκα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ (1K. 1, 2 etc.),

10 γάρ τινι δὲ θεοῦ ἐμὸ ὁ ἐμὸ, καὶ ἡ γὰρ αὐτοῦ ἢ ὡς ἐμὸ οὐ κενῆ (1K. 15, 14. 58. 2K. 6, 1. 3. 2. 2.
 5. 5. 6. Pk. 2, 16. C. 2, 8. 1Th. 2, 1. 3, 5) ἐρενήθη.
 ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίεσα (2. 16, 6 etc.).

[ὅτι ἐγὼ δὲ, ἀλλὰ ἡ γὰρ τοῦ θεοῦ ὅν ἐμοί] U

11 ἔστι οὖν ἐγὼ, ἔστι ἐκίνοι, οὕτως κηρῶσομεν^x, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε. ¶ [P(r) N

12 ¶ Εἰ δὲ κηρῶσομεν^x ὅτι ἐκ κηρῶν ἐγγήσεται, πῶς λήθουσι ἐν ἡμῶν τινες, ὅτι ἀνά-
 στασις νεκρῶν (2. 1, 4 etc.) οὐκ ἔστιν; ¶ [P(r) N

^U κἀμοί

13 || εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν (α.13) οὐκ ἔδωκεν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγγήρεται (α.15). || [P(ε)N]

14 || Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγγήρεται, κενὸν (α.10) ἄρα τὸ κησθημα (β. 16, 25 εἰς.) ἡμῶν, κενὴ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν. || [P(ρ)N]

15 || Ἐθελοκόμενά δὲ καὶ ψευδομαρτυροὶ τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν (β. 3, 21 εἰς.) κατὰ τοῦ θεοῦ. ||
[ὅτι ἤγρευον* τὸν Χριστόν] U
[ὄν οὐκ ἤγρευον*, εἰ παρ' ἄρα νεκροί* οὐκ ἐγείρονται*] U
16 [εἰ γὰρ νεκροί* οὐκ ἐγείρονται*, οὐδὲ Χριστὸς ἐγγήρεται (α.13)] U
17 [εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγγήρεται*, ματαῖα (1 κ. 3, 20 εἰς.) ἡ πίστις] U
[ἡμῶν] U
[ἔτι ἔδωκεν ἐν ταῖς ἐμαρτυρίαις ἡμῶν] N
18 [ἄρα καὶ οὗ κοιμηθέντες (α.6) ἐν Χριστῶ ἀπάλογοι] N [P(ε)N]

19 || Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν Χριστῶ ἡλικιόους ἐπιμένον, ἡλιωότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐμέν, ~ [P(ρ)N]

20 T νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγγήρεται ἐκ νεκρῶν [T=4κ^ε~4π^ρ N]

S ἀπαρχή (β. 8, 23 εἰς.) τῶν κοιμημένων (α.6) [S=6π^ρ~5π^ρ N]

21 T ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν (α.12). [T=4κ^ε~4π^ρ N]

22 S ὡςπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῶ πάντες ζωοποιθήσονται (β. 4, 17 εἰς.) [S=6π^ρ~5π^ρ N]

23 ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τέρματι. [P(ρ)N]

T ἀπαρχή (α.20) Χριστὸς, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. [εἴτα τὸ τέλος, ὅταν παραδίδῃ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ] U [καὶ παύσῃ] [T=4κ^ε~4π^ρ N]

|| ὅταν καταργῆσθ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πῶσαν ἐξουσίαν... [καὶ δυνάμιν]

25 || ὅτι γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἀρχὴ οὐ, θῆ* πάντας, τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας* αὐτοῦ*.

26 **ἢ** ἔργατος ἐρήθς καταργεῖται ὁ θάνατος.
[πάντα γὰς ὑποτάξεν* ἀπὸ τοῦς ποδάς αὐτοῦ*] [D¹-69^h n 59^h (1K) U]

27 **Ἦ** ὅταν δι' εὐχῆς ὅτι πάντα ὑποτέτακται*, ὅθλον ὅτι ἐκτός τοῦ ὑποτάξαντος* αὐτῶ τὰ πάντα*

28 ὅταν δέ ὑποταγῆ* αὐτῶ τὰ πάντα*, τότε καὶ αὐτοῦς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται* τῶ ὑποτάξαντι* αὐτῶ τὰ πάντα.* [T¹= 4^h n 4^h N]

ἢ ἕνα ἧ ὁ υἱὸς πάντα* ἐν πᾶσιν [D¹-69^h n 59^h (1K) U]

29 **Ἦ** ἐπεὶ· τί ποιήσουσιν οἱ βαπτισθῆμενοι* ὑπὲς τῶν νεκρῶν; [T¹= 4^h n 4^h N]

ἢ εἰ ὅλως (1Κ. 5, 1 ετα) νεκροὶ οὐκ ἐρείθονται (μ. 32), τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲς αὐτῶν; [D¹-69^h n 59^h (1K) U]

30 **Ἦ** τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὄραν;

31 καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν ὦ.
[ἔμετέραν]
καύρησιν (2. 3, 21 ετα), ἀδελφοί, ἦν ἔγω ἐν Χριστῶ.
[Ἦ ἡσοῦ τῶ κηρύξῃ ἡμῶν]

32 εἰ κατὰ ἀνθρώπον ἐθρησευμάγησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος; [T¹= 4^h n 4^h N]

ἢ εἰ νεκροὶ οὐκ ἐρείθονται (ο. 29), «φύσμεν καὶ πλώμεν, ἀθριον γὰς ἀποθνήσκουμέν.» [D¹-69^h n 59^h (1K) U n N]

33 **Ἦ** μὴ πλανᾶσθε (1Κ. 6, 9 ετα)· «φθείρουσιν ἤδη γρηγορὰ εὐαγγέλιον κακά.» [T¹= 4^h n 4^h N + U]

34 **ἢ** ἐκνήψατε δοκαίως (1Κ. 2, 10. Tit. 2, 12), καὶ μὴ ἐμαρτύρετε. [D¹-69^h n 59^h (1K) U]

Ἦ ἀγνωστὰ γὰς θεοῦ τινος ἔχουσιν. [T¹= 4^h n 4^h N]

ἢ πρὸς ἐντροπήν ὑμῶν λαλῶ (1Κ. 6, 5). [D¹= 69^h n 59^h (1K) U]

- 35 Ἀλλὰ ἐρεῖ τις· πῶς ἐρίθονται οἱ νεκροί; πῶς δὲ θάψονται ἔρχονται;
 36 ἄφρων (2κ. 11, 16, 19, π. 6, 11, 8, 5, 17), οὗ ὁ σπείρεις (1κ. 9, 11 κ.), οὗ ζωοποιεῖται (α. 22), ἐὰν μὴ ἀπο-
 37 καί ὁ σπείρεις (α. 36), οὗ τὸ σῶμα τὸ φημιθόμενον σπείρεις, ἀλλὰ φημιθόμενον κόκκον εἰ το-
 ραί (1κ. 14, 10) ὄστου, ἢ τινος τῶν κοκκῶν. [P(r)N]

38 Τ ὁ δὲ νεκρὸς θλώσων ἀπὸ τοῦ θάψαι, ~ [T=4κ^α 4κ^β N

Σ παντὸς ἠθέλησεν. [S=6κ^α 5κ^β N

Τ καὶ ἐκάστω τῶν θάψαιμάτων ἴδιον θάψαι. [T=4κ^α 4κ^β N

- 39 οὐ πᾶσα ὄψα ἢ ἀπὸ τῆς ὄψα, ἀλλὰ ἄλλη μὴ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ ὄψα κτηνῶν, ἄλλη δὲ
 40 ὄψα πτηνῶν, ἄλλη δὲ ἔρβων.
 40 καὶ θάψαιματα ἐπουράνια (1κ. 15, 40, 49, 8, 1, 3, 20, 2, 6, 3, 10, 6, 12, Πκ. 2, 10, 27, 4, 10), καὶ θάψαιματα ἐπι-
 41 γεια (1κ. 5, 1, Πκ. 2, 10, 3, 19) ἀλλὰ ἔτιμα μὴ ἢ τῶν ἐπουρανίων ὄψα*, ἔτιμα δὲ ἢ τῶν ἐπι-
 γειῶν.
 41 ἄλλη ὄψα* ἡλίου, καὶ ἄλλη ὄψα σελήνης, καὶ ἄλλη ὄψα* ἀστέρων*. [P(r)N]

Τ ἀστέρων* γὰρ ἀστέρων* διαφέρει ἐν ὄψα. [T=4κ^α 4κ^β N

- 42 οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις (2κ. 1, 4 κ.). ~ [P(r)N

Σ τῶν νεκρῶν [S=6κ^α 5κ^β N

- 43 θάψαι (α. 36) ἐν φθώρα (2κ. 8, 21 κ.), ἐρίθεται ἐν ἀφθώρα (2κ. 2, 17, 1κ. 15, 30, 53, 54, 8, 24, 27, 1, 10)
 (43) θάψαι ἐν ἀπύρῳ (2κ. 1, 26 κ.), ἐρίθεται ἐν ὄψα*: θάψαι (α. 36) ἐν ἀστέροισι, ἐρίθεται
 ἐν σὺνδμο. [P(r)N]

44 Τ θάψαι (α. 36) σῶμα ψυχικόν*, ἐρίθεται* σῶμα πνευματικόν. ~ [T=4κ^α 4κ^β N

- 45 ἢ εἰ ἔστιν θάψαι ψυχικόν* (α. 36), ἔστιν καὶ πνευματικόν*
 [οὕτως καὶ γέγραπται, ἐγένετο ὁ πρῶτος [ἀνθρώπος]* Ἀδάμ· εἰς ψυχὴν* ζῶσαν,
 ὁ ἔσχατος Ἀδάμ εἰς πνεῦμα* ζωοποιῶν (α. 22).*] ἢ ἢ [N=6κ^α 5κ^β (1κ. 2) ἢ

46 Τ ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν*, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν* (α. 44), ἔπειτα δὲ τὸ πνευματικόν*.

47 18 ὁ πρῶτος ἀνθρώπος ἔκ τῆς γῆς γοικός,
ὁ δεύτερος ἀνθρώπος ἔξ οὐρανοῦ.

48 οὗτος ὁ γοικός, ποιῶντες καὶ οἱ γοικοί,
καὶ οὗτος ὁ ἐπουράνιος (α.40), ποιῶντες καὶ οἱ ἐπουράνιοι.

49 καὶ κανὼς ἐφορέδαμιν ἡν εἰκόνα (κ.1, 23 κτ.) τοῦ γοικοῦ,
φορέδαμιν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουράνιου (α.40). [18-39 πρὸς Ἰωάν. 1:27, 28]

50 Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι ὁμοίᾳ καὶ εἰμα βασιλείαν θεοῦ (κ.14, 17 κτ.) κληρονομήσαί.
[1 κ. 6, 9 κτ.] οὐ δύνανται. [CP(1) N]

19 οὐδέ ἡ φθορά (κ.8, 21 κτ., α.42) τὴν ἀφθαρσίαν (α.42 κτ.) κληρονομή.
[CP: 4 κ. 14 κ. 15 N]

51 50 ἰδοὺ: μυστήριον ἡμῶν λέγω:
πάντες οὐ: κοιμηθή: ὁμοίᾳ: (α.6),
πάντες δ' ἀλλήλα γ: ὁμοίᾳ: (κ.1, 23 κτ.),

52 ἐν ἀπό: μου, ἐν γίγνη: ὀφθαλμοῦ:
ἐν τῇ: ἐργα: τῇ θέλει γρη (1 κ. 14, 8 κτ.).

δα: λπίσται: γὰρ, καὶ: οἱ νεκροί:
ἐξεργη: θούται: ἀφθαρτοί:
καὶ ἡμῶ: 5 ἀλλήλα γ: ὁμοίᾳ: (α.51). [

53 51 δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν (κ.1, 23 κτ.) τοῦτο ἐνθάδε ἀφθαρσίαν (α.50),
καὶ τὸ φθαρτὸν (κ.6, 12 κτ.) τοῦτο ἐνθάδε ἀθανάσιαν (1 κ. 6, 16).

54 ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο (α.53) ἐνθάδε ἀφθαρσίαν (α.50),
καὶ τὸ φθαρτὸν τοῦτο (α.53) ἐνθάδε ἀθανάσιαν (α.53),
τότε γίνονται ὁ λόγος...
[ὁ γεγραμμένος] N [51-69 κ. 14 κ. 15] U

55 20 κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος (κ.5, 51).
σου θάνατος, θάνατος, τὸ νίκος; σου θάνατος, θάνατος; [3-4 κ. 14 κ. 15 N]

56 21 τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος.
[CP: 4 κ. 14 κ. 15 N]

57 τῷ δὲ θεῷ χάρις, τῷ δίδοντι (κ.8, 16) ἡμῶν τὸ νίκος (α.55) N
[διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ] U

58 **Γ**^α ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπῆτοι (Ρθ. 4, 1. Γ. 4, 7, 9. Philom. 16), ἔδραστοι (1 κ. 7, 37. Γ. 1, 23) γέ-
 νονοι, ἀμετακίνητοι, περιβουόντες ἐν τῷ ὄρει τοῦ κυρίου.
 [πάντοτε (R. 1, 10 etc.)]
 [ἰδοῦστε ὅτι
 , xx - xx - x ' ὁ κόπος ἡμῶν' οὐκ ἔστι κενός (α. 10) ἐν κυρίῳ.] **U** + **U**
 [Γ: 4κ^α 4κ^β N

Cap. 16

1 **Τ**^α Πρὸς δὲ τῆς λογίας (α. 2) τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, ὡς περ δούταφα (1 κ. 7, 17 etc.) τῶν ἐκκλησιῶν...
 [τῆς Γαλιλαίας] ἢ
 οὕτως καὶ ἡμεῖς ποιῶμεν.
 2 κατὰ μίαν σαββάτου ἑκάστου ἡμῶν παρ' ἐαυτῶ τιθέτω θησαυροῦ (R. 2, 5 etc.), ὅτι
 ἐὰν σούσῳται (R. 1, 10), ἐὰν μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογίαι (α. 1) γίνονται. [Γ: 4κ^α 4κ^β N

3 || ὅταν δὲ παραμένωμαι (2 Γ. 4, 16), οὗς εἰν δοκιμάθητε, δι' ἐπιστολῶν τούτους πέμψω...
 [ἐπιπέμψω τὴν γὰρ ἡμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ] ἢ
 4 ἐὰν δὲ ἄξιον ᾗ τοῦ καὶ ἐμὲ πορεύεσθαι, ἐὰν ἐμοὶ χερσῶνται.

5 ἐλθόνταμι δὲ πρὸς ἡμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν* δεύλω* (R. 5, 12 etc.), ~ [P(1)N

(6) **η** Μακεδονίαν* γὰς δεύλομαι* (R. 5, 12 etc.), (6) πρὸς ἡμᾶς, δι' τυχόν καταμινῶ,
 ἢ καὶ παραγέμωμαι (R. 3, 12). [Γ: 4κ^α 4κ^β N

ἔνα ἡμῶν με προπέμψητε (R. 15, 24 etc.), ὅδ' ἐὰν πορεύωμαι
 7 (αἷ θύλω γὰς ἡμᾶς ἀπὸ ἐν παροῦσῳ ἔδωκ). [P(1)N

Τ^α ἐλπίσω γὰς χρονον τινὰ ἐπιμείνωμαι* (R. 6, 1 etc.) πρὸς ἡμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέψῃ [1 κ.
 14, 34 etc.). [Γ: 4κ^α 4κ^β N

8 ἐπιμινῶ* (α. 7) δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντεκοστῆς. || [P(1)N

Ζ ἄρα γὰρ μοι ἀνέωρον (2 κ. 2, 11. Γ. 4, 3) μετὰ καὶ ἐπιτρέψῃ (Philom. 6), καὶ ἀντιμει-
 9 μενοι (R. 5, 17. R. 1, 22. 2 R. 2, 4. 1 Γ. 1, 10. 5, 14) πολλοί. [Γ: 4κ^α 4κ^β N

9 καμίε

10 || Εὐὰν δὲ εἴληθ' Ἐπιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφοβῶς (R. 1, 14) γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἐργάσεται, ὡς καὶ ἐγώ.

11 μή τις σὺν αὐτὸν ἐξουθενῆσθ' (R. 14, 3 etc.). Προσπεμψατε (16) δὲ αὐτὸν ἐν εὐφρονίᾳ, ἵνα εἴληθ' πρὸς με· ἐκδέχομαι (1κ. 1, 33) γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ (1κ. 1, 12 etc.) τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα εἴληθ' πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα, ἵνα τὸν εἴληθ'. ἐλύθηται δὲ ὅταν οὐκ αἰσθῆσθ'.

13 Γενησθε ὅτε (C. 4, 2. 1Th. 5, 6, 10). ὁμήκοτε (R. 14, 4 etc.; 11, 20 etc.) ἐν τῇ πίστει. ἀνδρίζεσθε. κραταυόουθε (E. 3, 16).

14 πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γενέσθω.

15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί (R. 12, 1 etc.), οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανά (1κ. 1, 16, 17), ὅτι ἐστὶν ἀπαρχή (R. 8, 23 etc.) τῆς Ἀγρίας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἑσίοις· ἔταφεν αὐτοῦς. [P(r)N]

16 § ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσῃτε τοῖς τοιοῦτοις*.
[καὶ παντὶ τῷ δουλοῦντι (R. 8, 20 etc.) καὶ κοπιῶντι (R. 16, 6 etc.)] [S-67° n 57° U]

17 γάρω δὲ ἐπὶ τῇ παροουσίᾳ Στεφανά (0.15), καὶ Φορουνάτου, καὶ Ἀγρίκου· [P(r)N]

¶ ὅτι τὸ ὑμῶν ὑπὲρ ἄλλων (2κ. 8, 14, 9, 12, 11, 9, R. 2, 30, C. 1, 24, 1Th. 3, 10) ὅστωι ἀνεκλήρωσεν (1κ. 14, 16 etc.). [P-46° n 47° N]

18 ἀνεκουσεν (2κ. 7, 13, Philom. 7, 20) γὰρ τὸ ἑμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. [P(r)N]

§ ἐπειγινώσκειτε (R. 1, 32 etc.) σὺν τοῖς τοιοῦτοις*. [S-67° n 57° U]

19 X Ἀποδέχονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι·
[τῆς Ἀσίας] U
ἀποδέχεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ, πολλὰ Ἀπολλῶ καὶ Πρέβικα (R. 16, 3 etc.) σὺν τῇ καὶ οἴκῳ αὐτῶν ἐκκλησίᾳ (R. 16, 5 etc.).
20 ἀποδέχονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοί πάντες. [X-69° n 59° 169° n U]

|| ἀποδάσκατε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπῃ (R. 16, 16 etc.). || [P(e)N]

21 || ὁ δοκασμός τῇ ἐπιθ' γινεῖ Πάυλον (C. 4, 18, 2Th. 3, 17). || [P(r)N]

* καὶ γὰρ

22 Γ^x εὖ τις σὺ φιλεῖ τὸν κήριον, ἦτοι ἀνάθεμα (2.9, 3 etc.)
μεγαλὸν ἀθέ!

[T. 416 n 47 N]

23 || Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μετ' ὑμῶν! ||

[P(6)N]

Ν ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν.
[ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ]

[N. 69 n 59 (1/2) U]

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

Cap. 1

1 | Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ...

[P(1)N

Τ* διὰ δειλήματος θεοῦ (R. 1, 10. etc.); καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφεός (1Κ. 1, 1. etc.) τῆ ἐκκλησίας τοῦ
 θεοῦ (1Κ. 1, 2. etc.) τῆ οὐκ ἐν Κορίνθῳ, ἐν τοῖς ἔργοις πάντων τοῖς οὖν ἐν ὄλῳ τῆ Ἀραβίας
 [P: 4° 4° N

2 | χάρις ὑμῶν καὶ εὐεργετῆ ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ (R. 1, 1. etc.)
 [Χριστοῦ]

[P(1)N

3 | Τ* Εὐλόγητος (R. 1, 15. etc.) ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν
 οὐρανῶν (R. 12, 1. etc.) καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως (R. 12, 1. etc.)
 4 | ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλῶν τοὺς
 ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως (α. 3) ἧς παρακαλούμεθα αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ θεοῦ.
 5 | ὅτι πάντως περιδεύει τὰ παθήματα (R. 7, 5. etc.) τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ Χριστοῦ
 περιδεύει καὶ ἡ παρακλήσις (α. 3) ἡμῶν.
 6 | εἴτε δι' ἀνομιάντων, ὑπὲρ τῆς ἡμῶν παρακλήσεως (α. 3) καὶ δωτηρίας· εἴτε παρακαλου-
 μέντων, ὑπὲρ τῆς ἡμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης (R. 7, 5. etc.), ἐν ὑπομονῇ (R. 2, 7. etc.)
 τῶν αὐτῶν παθμάτων (α. 5), ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν.
 7 | καὶ ἡ εὐλογία ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ἡμῶν, εἰδοτες ὅτι ὡς κοινωνοὶ (1Κ. 10, 18. etc.) εἴτε τῶν
 παθμάτων (α. 5) οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως (α. 3). [P: 4° 4° N

8 | **Χ** οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀρροῦν, ἀδελφοί (R. 1, 13. etc.) ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν
 τῆς γενουμένης ἐν τῇ Ἄβδα, ὅτι καὶ ὑπερβολὴν (1Κ. 12, 31. etc.) ὑπὲρ δύναμιν ἐπαρη-
 9 | θμῶν (2Κ. 5, 4, 1Π. 5, 16), ὅσπερ ἐπαπορηθήναί (1Κ. 4, 8) ἡμᾶς καὶ τοῦ ἔθν.
 10 | ἄλλα αὐτοῖ ἐν εαυτοῖς τὸ ἀπόκρημα τοῦ θανάτου ἐβήκαμεν, ἵνα μὴ πεπονηθῶς
 ᾤμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐπιβουλεύοντι τοὺς νεκροῦς·
 ὅς ἐκ τῆς θλιπτικῆς θανάτου ἐρύσαστο (R. 7, 14. etc.) ἡμᾶς καὶ ξύσασται, εἰς ὃν ἡλιπία-
 μεν ὅτι καὶ εἴτε ξύσεται,
 [δυνουπονηθῶσαν καὶ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῆ δειψῆς (R. 10, 1. etc.)] ἢ
 ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν ἐπαρρησθηῖ ὑπὲρ
 ἡμῶν.

- 12 ἢ γὰρ κατήκουσ (2. 3, 27 etc.) ἡμῶν αὐτῆ ἰδοῦν, τὸ μαρτύριον (1κ. 1, 6 etc.) τῆς δυνατέως
 13 θεῶς ἡμῶν, οὗ ἐν ἀριστερῇ καὶ ἐλλησινίᾳ (1κ. 5, 8 etc.) τοῦ θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ βαρ-
 14 κικῆ (2. 15, 27 etc.), ἀλλ' ἐν γὰρ τοῦ θεοῦ ἀνεστέρω φημῶν (2. 2, 3. 17. 3, 15) ἐν τῷ κόσμῳ,
 15 περιδοστέρας (2κ. 2, 4. 7, 13. 15. 11. 23. 12, 15. 3. 1, 14. 1κ. 1, 14. 1κ. 2, 7) δὲ πρὸς ἡμᾶς.
 16 οὐ γὰρ ἄλλα φάσκειν ἡμῶν, ἀλλ' ἢ ἂ ἀναμινάσκωτε (2κ. 3, 2. 15. 2. 3, 4. 2. 4, 16. 1κ. 5, 27)
 17 ἢ καὶ ἐπιρυνάσκωτε (2. 1, 32 etc.), ἐπιπέτω δὲ οὗ ἐως τέλους (1κ. 1, 8) ὑπερκατέβωτε,
 18 καθὼς καὶ ἐπέβρωτε (2. 23) ἡμῶν ἀπὸ μέρους (2. 11, 25 etc.), οὗ καὶ ἡμέα (2. 4, 2 etc.) ἡμῶν
 19 ἐβρωτε, καθάπερ καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου (1κ. 1, 8 etc.) ἡμῶν Ἰησοῦ.
 [X-690² 590¹ 690² U

- 15 ! [καὶ. ταύ. τῆ. τῆ. περιουθῆ. 6μ.] N
 16 Ἐβουλόμην πρότερον πρὸς ἡμᾶς ἐλθεῖν (2. 1, 16 etc.) ἵνα δευτέρην γὰρ ἐν ὄψει
 17 καὶ δὲ ὑμῶν ἐλθεῖν (2. 5, 12 etc.) εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς
 18 ὑμᾶς (2. 15), καὶ ὑφ' ὑμῶν προσημνηθῆναι (2. 15, 24) εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
 19 τοῦτο οὖν βουλόμηνος μῆτι ἀρα τῆ ἰλαφρίας (2κ. 2κ. 4, 17) ἐρηθάρμην; ἢ ἂ βουλόμηνος κατὰ
 20 ἄεσμα βουλόμηνος,
 21 ἵνα ἢ πρὸς ἡμῶν τὰ ναὶ καὶ καὶ τὸ οὐ οὐ (2. 18, 19);
 22 πιστός δὲ ὁ θεὸς οὗ (1κ. 1, 9 etc.) ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ἡμᾶς οὐκ ἔδωκε ναὶ καὶ οὐ (2. 17).
 23 ὁ τοῦ θεοῦ γὰρ νέος Χριστὸς Ἰησοῦς ὁ ἐν ἡμῶν δι' ἡμῶν κηρυχθείς, δι' ἡμῶν καὶ Σιλουά-
 24 νου καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐρέτετο ναὶ καὶ οὐ (2. 17), ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ μέροντι.
 25 ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίας θεοῦ, ἐν αὐτῷ τῷ ναί.
 26 ... δὲ καὶ δὲ αὐτῶν τὸ ἀμὴν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν.
 27 ὁ δὲ βαβαίων (2. 15, 8 etc.) ἡμῶν οὖν ἡμῶν εἰς Χριστὸν καὶ γέρας ἡμῶν θεός, ...
 28 ὁ καὶ σφραγισάμενος (2. 15, 28 etc.) ἡμῶν καὶ δόξος τὸν ἀρραβῶνα (2κ. 5, 5. 2. 7, 14) τοῦ πνεύμα-
 29 τος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν...
 30 Ἐρῶ δὲ μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι (2. 10, 14 etc.) ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, οὗ φειδόμενος
 31 (2. 8, 32 etc.) ἡμῶν οὐκ ἔτι ἦλθεν εἰς ἕδραν τὸν.
 32 οὐκ οὗ κινεῖσθαι (2. 8, 9 etc.) ἡμῶν τῆς πίστεως; ἀλλὰ δυνατοί (2. 16, 5 etc.) ἔδωκε τῆς
 33 γὰρ ἡμῶν. || [P(e)N

T τῆ γὰρ πίστεως ἐδοθήκατε (2. 11, 20, 1κ. 16, 13).

[T=4κ² 4κ¹ N

Cap. 2

1 Ἐκρωα δὲ ἑμαυτῶ τούτο τὸ μὴ κάλιν ἐν λυπη (2.9, 26 δε.) πρὸς ἡμᾶς ἰσθῆν (2.1, 10 δε.).
 2 εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ (2κ. 2, 4, 5, 6, 10, 7, 8, 9, 11, 8, 4, 30, 17κ. 4, 13) ἡμᾶς, καὶ τίς ὁ εὐφραίνων (2.15, 16 δε.)
 3 μὲ εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἑμοῦ;
 καὶ ἔγραφα τούτο αὐτῷ ἕνα μὴ ἰσθῆν λυπῶν (α.1) ἐγὼ ἀφ' ὧν ἔδει με γράσειν. [P(r)N]

T* πεποικώς ἐπὶ πάντας ἡμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ γὰρὰ πάντων ἡμῶν ἔστιν. [T-4^κ ~ 4^π N]

4 ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ θυνοῆς καρδίας ἔγραφα ἡμῶν διὰ πολλῶν θανατόων.
 [P(r)N]

T* οὐ γὰρ ἕνα λυπηθήτε (α.2), ἀλλὰ τὴν ἀράχην ἕνα πρῶτε ἦν ἐγὼ περιβοστέρας (2κ. 1, 12 δε.)
 εἰς ἡμᾶς. [T-4^κ ~ 4^π N]

5 Ἐὶ δὲ τίς λυπηθήκειν (α.2), οὐκ ἐμὲ λυπηθήκειν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους (2. 11, 25 δε.), ἕνα μὴ
 ἐπιβρωῶ (17κ. 2, 9, 27κ. 3, 8) πάντας ἡμᾶς. [P(r)N]

6 X ἕκανὸν (1κ. 11, 30 δε.) τῷ τοιοῦτῳ ἡ ἐπιτομία αὐτῆ ἢ ὑπὸ τῶν πλιούτων,
 7 ὥστε τουναντίον (3, 2, 7) μᾶλλον ἡμᾶς γαρίβασθαι (2. 8, 21 δε.),
 [καὶ παρακαλεῖσθαι] ἢ
 μὴ πως τῆ περιβοστέρας λυπη (α.1) καταποθῆ (2κ. 5, 4) ὁ τοιοῦτος.
 [X-69^π ~ 59^π 169^π ~ 6 U]

8 διὸ παρακαλῶ ἡμᾶς κυρῶσαι (3, 3, 15) εἰς αὐτὸν ἀράχην. [P(r)N]

9 X εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραφα, ἕνα γινῶ τὴν δοκιμὴν (2κ. 8, 2 δε.) ἡμῶν, εἰ εἰς πάντα
 ὑπήκοοί (2κ. 2, 8) ἔσθε. [X-69^π ~ 59^π U]

10 Ὡ δὲ τι γαρίξιδ^x (α.7), καὶ ἐγὼ^ψ [P(r)N]

11 X καὶ γὰρ ἐγὼ ὁ κηγάρισμα^x, εἴ τι κηγάρισμα^x, δι' ἡμᾶς ἐν προσωπίπῳ
 Χριστοῦ (2κ. 4, 6).
 [ἕνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν (2κ. 12, 11 δε.) ὑπὸ τοῦ θανάτου (2. 16, 20 δε.)] ἢ
 [οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ ψήματα (2κ. 3, 14, 4, 4, 10, 5, 11, 3, 2κ. 4, 7) ἀννοσῶμεν] ἢ
 [X-69^π ~ 169^π ~ 59^π U]

12 Ἐλθῶν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα ~ [P(r)N]

ψ κἀγὼ

§ εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ

[S-6° ~ 5° N

¶ καὶ θύσας μοι ἀνευγμένῃς (1κ.16, 9.στ.) ἐν κυρίῳ

[T-4κ^o ~ 4° N

13 οὐκ ἔβηκα ἀπὸ αὐτῶν (2κ.7, 5. 8, 13. 2κ.17) τῷ πνεύματι μου, ~

[P(7) N

¶ τῷ μὴ εἰσεῖν με τίτον τὸν ἀδελφόν μου,

[T-4κ^o ~ 4° N

ἀλλὰ ἀποσταθήμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.

[P(7) N

14 **Χ** τῷ δὲ θεῷ χάρις, τῷ πάντοτε ὑπερβιόντι (C. 2, 15) ἡμῶς

[ἐν τῷ Χριστῷ] Ὡ
καὶ τὴν ἰσχυρὰν (μ. 16. 8. 5, 2. κ. 4, 10) τῆς γνώσεως τοῦ φανεροῦντι

[τοῖς ἡμῶν] Ὡ

[ἐν παντὶ τόπῳ (1κ.1, 2.στ.)]

15 ὅτι Χριστοῦ εὐαγγέλιον (E. 5, 2. κ. 4, 10) εἰμέν...

[τῷ θεῷ] Ὡ

[X-6° ~ 5° 16° ~ 6° Ὡ

§ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις

[S-6° ~ 5° N

16 **Χ** οἷς μὲν ὁμοίᾳ (σ. 14) ἐκ θανάτου εἰς θάνατον,
οἷς δὲ ὁμοίᾳ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν.

[X-6° ~ 5° 16° ~ 6° Ὡ

|| καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἕκανός (1κ. 11, 30.στ.);

17 οὐ γὰρ εἴμεν ὡς εἰ πολλοί, κατῆλιότεις τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.

[P(8) N

¶ ἀλλ' ὡς ἐξ εὐλοκρινίας (1κ. 5, 8.στ.) ~

[ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ] Ὡ

[κατ'ἐναντι (R. 4, 17.στ.) θεοῦ] Ὡ

[ἐν Χριστῷ] Ὡ

λαλοῦμεν.

[T-4κ^o ~ 4° N

Cap. 3

1 Χ Ἀρχόμεθα πάλιν εαυτοὺς δυνατοῦσθαι;
 ἢ μὴ ἰσχύομεν (2.16, 2) ὡς τινες δυνατοῦσθαι ἐπιστολῶν (μ. 2.3), πρὸς ὑμᾶς,
 ἢ ἐξ ὑμῶν;
 2 ἢ ἐπιστολῇ (α.1) ἡμῶν ὑμῶν ἔδωκε
 ἔγγεγραμμένη (μ. 3) ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
 ἠρανοδοκίμην καὶ ἀναραιοδοκίμην (2.κ. 1, 13 κ.) ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων,
 3 [φανεροῦσθαι ὅτι ἔδωκε ἐπιστολῇ (α.1) Χριστοῦ διακονηθεῖσα (2.15, 2 κ.) ὑφ'
 ὑμῶν] U
 ἔγγεγραμμένη (α.2) οὐ μέλανι, ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος (2.9, 26 κ.),
 οὐκ ἐν, πλαξίν λιθίναις, ἀλλ' ἐν, πλαξίν καρδίαις διαρκείας (2.7, 19 κ.),
 [Χ-ἔργον 5. ἔργον 16 κ.] U

4 πεποιθῆσθαι (2.κ. 1, 15, 8, 22, 2. ε. 3, 12. κ. 3, 4) δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς
 τὸν θεόν.
 5 οὐ γὰρ ἀπ' εαυτῶν ἴκανοί. (1.κ. 11, 30 κ.) ἔδομεν λογισθεῖσθαι τί ὡς ἐξ εαυτῶν, ἀλλ' ἢ ἴκα-
 νότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ,
 6 [ὡς καὶ ἐκάνωμεν (β. 1, 12) ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης (2.9, 4 κ.), 1.κ.
 11, 25] U
 οὐ βράμματος*, ἀλλὰ πνεύματος
 τὸ γὰρ βράμμα* (2.2, 27 κ.) ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ (2.4, 1 κ.). || [P(1)N]

7 1 εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν βράμμασιν* ἐπιτεταμμένη λίαν ἐφ-
 ἤνη ἐν δόξῃ
 (ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσειν (μ. 13) τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ (μ. 13) προσώπων
 Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ)
 [τὴν καταργημένην] U
 8 πῶς οὐ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἐστὶ ἐν δόξῃ;
 9 εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατασκευῆς (2.κ. 7, 3) δόξα, πολλῶ μᾶλλον περιουσία
 ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐστὶ δόξα.
 10 καὶ γὰρ οὐ δόξασθαι τὸ ἀδοξασμένον ἐν ταύτῃ τῷ μέρει εἴκελον τῆς ὑπερ-
 βιολογίας (ε. 3, 19 κ.) δόξης.
 11 εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ.
 [1-6 κ. 2 (κ. κ.)] U

12 Υ ἔροντες οὖν τοιαύτην ἐπιδοῦσα, πολλῇ παρηγορίᾳ (2.κ. 7, 4. ε. 3, 12. 6, 19. κ. 1, 20.
 2, 15. 1.τ. 3, 13. Πίλεμ. 8) βράμμεθα.
 13 [καὶ] οὐ καθάπερ Μωϋσῆς ἐπέθευ κάλυμμα (μ. 14, 15, 16) ἐπὶ τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ, ...
 [πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσειν (α.7) τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ (α.7) τέλος τοῦ κατα-
 γουμένου] U
 14 ἀλλὰ ἀπαράνη (2.κ. 11, 7) τὰ νοήματα (2.κ. 2, 1 κ.) αὐτῶν.
 ἄρα γὰρ τῆς βήμερον ἡμέρας (2.κ. 11, 2) τὸ αὐτὸ κάλυμμα (α. 13) ἐπὶ τῆ ἀναμύσει
 (1.τ. 4, 13) τῆς παλαιᾶς διαθήκης (α. 6) μένει,
 15 [μὴ ἀνακαλυπτομένου (μ. 10) ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται] U
 ἀλλ' ἔως βήμερον ἡνίκα ἀν ἀναραιοδοκῆται (α. 2) Μωϋσέως κάλυμμα (α. 13) ἐπὶ
 τὴν καρδίαν αὐτῶν κείται.

16

ἡνίκα δὲ εἰς ἐπιτομήν (Σ. 4, 9. 1Πκ. 1, 9) πρὸς κύνιον, περιαιρούται τὸ
κάλυμμα

[X-690^ε 590^δ 1690^ε (17κ) U+U

17

Σ ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμα ἔδωκεν·
αὐτὸ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου, ἐλευθερία.

[S. 60^ε 50^δ N

18

Χ ἡμῶς δὲ πάντες ἀνακαλυφθέντες (ο. 14) προσώπως τὴν δόξαν κυρίου κα-
τακαλύφμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα (2. 2, 10 κτ.) μεταμορφούμεθα (2. 12, 2).
[ἀπὸ δόξης ἕως δόξαν] U
[καθάρσει ἀπὸ κυρίου πνεύματος] U

[X-690^ε 590^δ 1690^ε (17κ) U

Cap. 4

1

1 Διὰ τοῦτο, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκα-
κοῦμεν (2κ. 4, 16. Σ. 6, 9. Ε. 3, 13. 2Πκ. 3, 13),

2

ἀλλὰ ἀποκαλύψαμε τὰ κρυπτά (2. 2, 16 κτ.) τῆς ἀδολογίας·
μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ (1κ. 3, 19 κτ.), μὴ δὲ δολοῦντες τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ (1κ. 14, 36 κτ.),

ἀλλὰ τῇ γανερωδίᾳ (1κ. 12, 7) τῆς ἀληθείας συνεισάγοντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν
βουεσίαν ἀνθρώπων ἐναίσιον τοῦ θεοῦ (2. 14, 12 κτ.)

[1-60^ε (17κ) U

3

Χ εἰ δὲ καὶ ἔδωκεν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις
ἔδωκεν κεκαλυμμένον, ~

[X-690^ε 1690^ε 590^δ U

4

1 ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου (2. 12, 1 κτ.) ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα (2κ. 2, 11 κτ.)
τῶν ἀπίστων

[1-60^ε (17κ) U

Χ εἰς τὸ μὴ ἀγνοῦν τὸν φωτισμὸν (ο. 6) τοῦ εὐαγγελίου. ~

[τῆς δόξης (1Π. 1, 11) τοῦ Χριστοῦ] U .

[δὲ ἔδωκεν εἰκὼν τοῦ θεοῦ (2. 1, 23 κτ.; ε. 1, 15)] U

5

οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύττομεν, ἀλλὰ Χριστόν, ~

[ἡβοῦν κύριον] U

ἑαυτοὺς δὲ δόκλους ἡμῶν. ~

[δοκῶ ἡβοῦν] U

6

ὅτι ὁ θεὸς δὲ εἰπὼν ἐκ βόσκους φῶς λαμψαί,

ὃς ἐλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,

πρὸς φωτισμὸν (ο. 4) τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ (2. 1, 23 κτ.),

ἐν προσώποις Χριστοῦ (2κ. 2, 10).

- 7 Ἔρχομαι δὲ τὸν θάνατον τοῦτον ἐν ὄψεσιν ὑμῶν (2.Κ. 9, 11 ε.κ.),
 ἵνα ἡ ὑπερβολὴ (1Κ. 12, 31 ε.κ.) τῆς δυνάμεως ᾗ τοῦ θεοῦ. ~
 [καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν] U
- 8 ἐν παντί κλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ βιαιοπραγοῦμενοι (2.Κ. 6, 12),
 ἀποροῦμενοι (3. 4, 10), ἀλλ' οὐκ ἐξαποροῦμενοι (2Κ. 1, 8),
 9 δεικνύμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι (2.Κ. 9, 12 ε.κ.),
 καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι.
 10 πάντοτε τὴν νέκρωσιν (2. 4, 19) τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες (2. 4, 14),
 ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.
 11 αὐτὸ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα, ~
 [ὁ δὲ Ἰησοῦς] U
 ἵνα καὶ ἡ ζωὴ ~
 [τοῦ Ἰησοῦ] U
 φανερωθῇ ἐν τῇ ἁγίῃ (2. 6, 11 ε.κ.) βασιλείᾳ ἡμῶν.
 12 ὥστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῶν ἐνεργεῖται (2. 7, 5 ε.κ.), ἡ δὲ ζωὴ ἐν ἡμῶν.
-
- 13 ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως ~
 [κατὰ τὸ γεγραμμένον,] ἐπίστευσα, διὰ ἐλάλησά" I N + U
 καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, ~
 [ὁ δὲ καὶ καλοῦμεν] U
 14 εἰδότες ὅτι ὁ ἐρχόμενος τὸν ~
 [κύριον] U
 Ἰησοῦν (2. 4, 14 ε.κ.) καὶ ἡμεῖς ὅν Ἰησοῦ ἐρεῖ καὶ παραστήσει ὅν ἡμῶν.
 15 τὰ γὰρ πάντα δι' ἡμῶν, ἵνα ἡ χάρις πληθυνθῆται (2. 5, 10 ε.κ.) διὰ τῶν κλιόνων
 τῶν ἐνεργούντων διὰ τοῦ θεοῦ (2. 6).
 16 Διὸ οὐκ ἐγκαταλείψομεν (2. 1, 10 ε.κ.), ἀλλ' οὐ καὶ ὁ ἐξω (1Κ. 5, 12 ε.κ.) ἡμῶν ἀνθρώ-
 17 πος διαφύλαξται (1Τ. 6, 5), ἀλλ' ὁ δεῖμα (1Κ. 5, 12 ε.κ.) ἡμῶν ἀνακαινοῦται (2. 4, 14)
 ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς.
 18 τὸ γὰρ κληρονομία ἐλαττον (2. 6, 1, 17) τῆς χάριτος κατ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερ-
 19 βολὴν (1Κ. 12, 31 ε.κ.) αἰώνιον βάρος (3. 6, 2, 1Τ. 2, 7) δόξης κατεργασθεῖσαι ἡμῶν,
 20 μὴ ἀποποιῶνται ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα ~
 τὰ γὰρ βλεπόμενα προβάλλει, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια. [ὁ θεὸς] U

Cap. 5

- 1 X Οὐ δάμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος (1Κ. 15, 40 ε.κ.) ἡμῶν οἰκία τοῦ κτήριου
 (2. 4) καταλυθῇ (2. 14, 10 ε.κ.), οἰκοδομηθῆναι (2. 14, 19 ε.κ.) ἐκ θεοῦ ἔρχομαι,
 2 οἰκίαν ἀειδοποιήσαν (2. 2, 11), αἰώνιον, ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 3 καὶ γὰρ ἐν τούτῳ σινηζόμεν (2. 2, 10 ε.κ.), τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ
 4 ἐπερνοδοῦσθαι (2. 3, 4) ἐπιποθοῦντες (2. 1, 11 ε.κ.),
 5 εἰ μὴ καὶ ἐνδοξάμενοι (2. 13, 12 ε.κ.), οὐ γινώσκοντες, εἰς τὸ θεοδοῦσθαι.
 6 καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ κτήρι (2. 1) ἐπὶ τῆς (2. 1) βασιλείας (2Κ. 1, 8 ε.κ.),
 7 ἐφ' ᾧ οὐ φέλομεν ἐνδοξάσθαι ἀλλ' ἐπινοδοῦσθαι (2. 2),
 8 ἵνα καταποθῇ (2Κ. 2, 7) τὸ κτήριον (2. 6, 12 ε.κ.) ἐπὶ τῆς ζωῆς.
 9 ὁ δὲ κατεργασόμενος ἡμῶν εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός.
 [ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν τὸν ἀραβῶνα τοῦ πνεύματος (2Κ. 1, 22, 2. 1, 14)] U

- 6 θαρροῦντες (α. 8, 7, 16, 10, 1, 2) ὄν πάντοτε, καὶ ἰδότες,
 7 ὅτι ἐνημοῦντες (α. 8, 9) ἐν τῷ δώματι ἐνημοῦν (α. 8, 9) ἀπὸ τοῦ κυρίου·
 8 διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ ἰδούσ (1 Π. 5, 12)
 9 θαρροῦμεν (α. 6) δὲ καὶ εὐδόκουμεν (2 Κ. 12, 10 ε. κ.) μᾶλλον ἐνημοῦσθαι (α. 6) ἐκ τοῦ
 10 δώματος, καὶ ἐνημοῦσθαι (α. 6) πρὸς τὸν κύριον.
 11 δύο καὶ φιλοτιμωμένα (2, 15, 20, 1 Π. 4, 11), εἴτε ἐνημοῦντες (α. 6) εἴτε ἐνημοῦν-
 12 τες (α. 6), οὐδέποτε (2, 12, 1 ε. κ.) αὐτῶ ἔλθαι.
 13 τῆς γὰρ πάντας ἡμῶς φανερωθῆναι διὰ ἑμπεροῦν τοῦ βήματος (2, 14, 10) τοῦ
 14 Χριστοῦ,
 15 ἵνα κομιθῆται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ δώματος πρὸς ἃ ἔπραξε, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε
 16 φαῦλον.
 17 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπου, κείθμεν, θεῶ δὲ περιανερωμένα
 18 ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ἡμῶν περιανερωθῆναι.
 19 οὐ πάλιν ἑαυτοῦς δυνηθέντομεν ἡμῶν, ἀλλὰ ἀφοσιῶν (2, 7, 1 ε. κ.)
 20 ἑσάμενος ἡμῶν καυχήματος (2, 4, 2 ε. κ.) ὑπὲρ ἡμῶν,
 21 ἵνα ἔχηται πρὸς τοὺς ἐν προβάτω καυχωμένους, καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ.
 22 εἴτε γὰς εἰδόμεν, θεῶ,
 23 εἴτε δωροδοκούμεν (2, 12, 3 ε. κ.), ἡμῶν.
 24 ἢ γὰς ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ ἐνέχει (2, 1, 23) ἡμῶς,
 25 κείναντας τοῦτο, ὅτι εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν·
 26 ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον;
 27 καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν,
 28 ἵνα οἱ ζῶντες, μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσω, ἀλλὰ τῶ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ
 29 ζῶσθῆντι.
 30 ὅτι ἡμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οὐδαμὲν κατὰ μέρος·
 31 εἰ καὶ ἠνώκαμεν κατὰ μέρος Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γνωσκόμεν.
 32 ὅτε εἰ τις ἐν Χριστῶ, καὶνὴ κείνης (2, 6, 15; 6, 1, 15, 23)
 33 τὰ ἀγαθὰ παρήλθεν, ἴσον μέρος κενῶν·
 34 τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ, τοῦ καταλλάξαντος (2, 5, 10 ε. κ.) ἡμῶς ἑαυτῶ διὰ
 35 Χριστοῦ, καὶ δότης ἡμῶν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς (2, 5, 4, 11, 15, 2 Π. 5, 19),
 36 ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῶ κῆρυγμα κατὰλλάξων (α. 18) ἑαυτῶ, μὴ λογισμέ-
 37 νος αὐτοῖς τὰ παρὰ πτώματα (2, 4, 25 ε. κ.) αὐτῶν,
 38 καὶ θύμενος ἐν ἡμῶν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς (α. 18).
 39 ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβερούμεν (2, 6, 20), ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δὲ ἡμῶν
 40 δέησθαι ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάξῃτε (α. 18) τῶ θεῶ.
 41 τὸν μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν,
 42 ἵνα ἡμῶς γνωσθῆναι δικαιοσύνην
 43 [τοῦ (2, 1, 13 ε. κ.)] ἡ
 44 ἐν αὐτῶ.

Cap. 6

1 **X** Συνεργοῦντες (2, 8, 20 ε. κ.) δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν (1 Κ. 15, 10 ε. κ.)
 2 τὴν γὰρ τοῦ θεοῦ δέξασθαι ἡμῶς·

[λόγον γὰρ·

„ κενῶν δέκτω“ (2, 4, 10) ἰσχυροῦσθε,
 καὶ ἐν ἡμῶς δικαιοσύνην ἰσχυροῦσθε.] ἡ + ἡ

ἰδοὺ νῦν καιρὸς ἐπαρθεὶς ἄριστος* (Ρ. 15, 31 εὐ.), ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας.*

- 3 μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες περισκοπή,
 4 ἵνα μὴ μαμνηθῆ (2κ. 8, 20) ἢ διακονή,
 5 ἀλλ' ἐν παντί δυναστάοντες ἑαυτοῖς ὡς θεοῦ διάκονοι,
 (5) ἐν ὀπομοσῇ (Ρ. 2, 7 εὐ.) πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις,
 (6) ἐν στενοχωρίαις (Ρ. 2, 9 εὐ.), (5) ἐν πληγαῖς (2κ. 11, 23), ἐν φυλακαῖς (2κ. 11, 23),
 ἐν ἀκαταστάσει (1κ. 14, 33 εὐ.), ἐν κηλοῖς, ἐν ἀρεσκυνίαις (2κ. 11, 27),
 (6) ἐν νηστεύσει (2κ. 11, 27), (6) ἐν ἀγνοσίῳ (2κ. 14, 5), ἐν πτώσει,
 (7) ἐν μακροθυμίᾳ (Ρ. 2, 4 εὐ.), ἐν χρηστότητι (Ρ. 2, 4 εὐ.), ἐν πνεύματι ἀγάπης,
 (7) ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτου (Ρ. 12, 9 εὐ.), (7) ἐν λόγῳ ἀληθείας (Ε. 1, 13. Ε. 1, 5. ὑ. 2, 15), ἐν ἐν-
 8 κάρμῳ θεοῦ (Ρ. 1, 16 εὐ., 15, 19 εὐ.)
 διὰ τῶν ἀπλῶν τῆς δικαιοσύνης (Ρ. 6, 13 εὐ.) τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,
 8 διὰ δόξης καὶ ἀγαθίας (Ρ. 1, 16 εὐ.), διὰ ἀνωφημίας καὶ ὑψημίας*
 (9) ὡς πλάτου (1Τ. 4, 1) καὶ ἀληθείας, (9) ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐκπεριωθημένοι (Ρ. 1, 26 εὐ.)
 ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶντων, ὡς παιδευόμενοι (1κ. 11, 32 εὐ.), καὶ μὴ θανα-
 10 τούμενοι (Ρ. 7, 4 εὐ.),
 ὡς ὑποποκείμενοι (2κ. 2, 2 εὐ.), αὐτὸ δὲ φαίροντες,
 ὡς πτωχοὶ (Ρ. 15, 16 εὐ.), πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες (1κ. 1, 5 εὐ.),
 ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

- 11 Τὸ σῶμα ἡμῶν ἀνέωρεν πρὸς ὑμᾶς...
 [Κορίνθιοι] ἢ
 ἡ καρδιά ἡμῶν ἐκπλατύνεται (κ. 13)...

- 12 οὐ στενοχωρεῖσθε (2κ. 4, 8) ἐν ἡμῶν στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς ἐπιβλήγουσιν (2κ. 7, 15.
 Ρ. 1, 8. 2, 1. Ε. 3, 12. Νίλων. 7. 16. 20) ὑμῶν.
 13 τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμεθεῖναι (Ρ. 1, 27), ὡς τίνους, λέγω, πλατύνθητε (α. 11) καὶ ἡμῶν.
 14 μὴ γίνεσθε ἐπερξυρόντες ἀπίστοις.
 τὴν γὰρ μετοχὴν δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας (Ρ. 6, 19 εὐ.),
 15 ἢ τὴν κοινωρίαν (Ρ. 15, 16 εὐ.) φαντὶ πρὸς σκοτος;
 τὴν δὲ συμπεριληφθεὶς Χριστοῦ πρὸς Βίλλας,
 16 ἢ τὴν μίαν (Ε. 1, 12) ποιεῖν μετὰ ἀπίστον;
 τὴν δὲ συγκατάθεσιν καὶ θεοῦ (1κ. 8, 16 εὐ.) μετὰ εἰδωλῶν;
 ἡμῶν γὰρ καὶ θεοῦ ἕμεν ζῆντος (Ρ. 9, 16 εὐ.).
 [καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς οὗτος
 "ἐνοικῆσαι (Ρ. 8, 11 εὐ.) ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκπεριπατήσω,
 καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός.
 καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός."]-ἢ + ἢ + Ν
- 17 διό:
 "ἐξέλιπετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορέσθητε, λέγει κύριος, ~ ἢ
 [καὶ ἀκαθάρστον (1κ. 7, 14 εὐ.) μὴ ἀποστέθει (1κ. 7, 1).] Ν
 ① καὶ ἐγὼ ② εἰσδέξομαι ὑμᾶς,
 18 καὶ ἔσομαι ὑμῶν εἰς πατέρα, καὶ ἡμῶν ἐβίβθε μοι εἰς υἱόν."*
 [καὶ θυγατέρας] ἢ
 [λέγει κύριος παντοκράτωρ] ἢ

Cap. 7

1 **X** Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπήσοι (2. 12, 17. etc.), καθ' ἑσθ' ὡς μὲν (ε. 5, 26. etc.) ἐάντος αὐτοῦ κατὰ τὸν μόνον.

[ὁμοίος καὶ πνεύματος] **U**
[ἐπιτιλοῦντες (2. 15, 18. etc.) ἀγαπᾶσθην (2. 1, 4. etc.) ἐν φόβῳ θεοῦ] **U**
[χρησάσθε ἡμᾶς] **U**

(3) οὐδένα ἠδουκῆσθαι, οὐδένα ἐρθεύσθαι, οὐδένα ἐπλευροκῆσθαι (2. 12, 17. etc.) πρὸς κατάκριτον (2. 3, 9) οὐδένα (3) προειρηκῆ (2. 9, 28. etc.) γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔστω εἰς τὸ δυναποθεῖν καὶ δουλέην (2. 6, 1. 2. 7, 11).

4 πολλή μοι παραβολή (2. 3, 12. etc.) πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καὶ ἡγέτης (2. 3, 27. etc.) εἰς ὑμῶν.

πεπληρωμαι τῆ παρακλησει (2. 12, 18. etc.), ὑπερπεριδεδόμαι (2. 5, 20) τῆ χάριτος. [1-6m⁶ 2. 5m⁶ 16m⁶ (1. 2. 7) U

4 **1** ... ἐπὶ πάθει τῆ θλίψεως ἡμῶν.

5 καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἐσηκην ἀνέδον (2. 2, 13. etc.) ἢ ἄλλῃ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντί θλιβόμενοι.

ἔξωθεν (1. 7, 2) μάχαι, ἐξωθεν φόβοι.

6 ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς (2. 12, 16. etc.) παρεκάλειεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ τ' αὐτοῦ.

7 οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλησίᾳ (2. 12, 18. etc.) ἢ παρακληθῆ ἐν θλίψεως, ἀναγγελλῶν (2. 15, 21) ἡμῶν τὴν ἡμῶν ἐπιπόνησον (1. 11), τὸν ἡμῶν δυνάμει, τὸν ἡμῶν ἔχον εἰς ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρήσθαι. [1-6m⁶ 2 (1. 2. 7) U

8 **2** ὅτι εἰ καὶ ἐλυπήθη (2. 2, 2. etc.) ἡμᾶς ἐν τῇ ἐπιπονήᾳ, οὐ μεταμέλομαι εἰ καὶ μετεμέλομαι, βλέπων ὅτι ἡ ἐπιπολή ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὧσαν ἐλυπήσαν ἡμᾶς, (9) νῦν γάρ τοι.

(9) οὐ γὰρ ἐλυπήθητε (ο. 8), ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετένοιαν (2. 2, 4. etc.) ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεόν, ἔνα ἐν μηδονί ἡμελωθήτε (1. 3, 15. etc.) εἰς ἡμῶν. (10) γὰρ κατὰ θεόν λῶσον (2. 9, 2. etc.) μετένοιαν (ο. 9) εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον (2. 11, 29) ἐγγάζεται, ἢ δὲ τοῦ κόσμου λύση θάνατον κατεργάσεται.

11 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν ἀποσπῆναι (α. 8) εὐδὴν καὶ ἐργάσασθαι ἡμῶν
 βραχύνῃ* (2. 12, 1 στα.) ἀλλὰ ἐποσπῆναι (1κ. 9, 3 στα.), ἀλλὰ ἀφανίστηναι, ἀλλὰ φθῆναι,
 ἀλλὰ ἐπιπόθην* (α. 7), ἀλλὰ ἔζηλον, ἀλλὰ ἐκδέχων.
 ἐν παντί θανάτωσθε ἐαυτοὺς ἀφροῦς (2κ. 11, 2. 2κ. 4, 8. 17. 5, 2. Tit. 2, 5) εἶναι τοῦ
 πράγματος (2. 16, 2 στα.) [2-3 gm || 3 gm (lince, ., l/r, d) U]

12 || ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῶν οὐκ ἐνεκεν τοῦ ἀδικηθῆναι, οὐδὲ ἐνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος,
 ἀλλ' ἐνεκεν τοῦ φανερῶσθαι τὴν βραχύνῃ* (2. 12, 8 στα.) ὑμῶν τὴν ὑπερῆμῶν εὐφροσύνην
 (13) ἐνώπιον τοῦ θεοῦ (2. 14, 2 στα.). (13) διὰ τοῦτο παρακαλέσθητε.
 ἐπεὶ δὲ τῆ παρακλήσει (2. 12, 8 στα.) ἡμῶν περιδοστέρας (2κ. 1, 12 στα.) μᾶλλον ἐράσμεν ἐπεὶ τῆ
 χάρις τίτον, οὐ ἀναπέλασται (2κ. 16, 18 στα.) τὸ πένθημα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ἡμῶν.
 14 ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπερῆμῶν κικαλήθηται, οὐ κατασχύνθη, ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ
 ἐλάληθαιμεν ἡμῶν, οὕτως καὶ ἡ κἀργήσας (2. 3, 37 στα.) ἡμῶν ἐπεὶ τίτον ἀληθῆρα ἐρενήθη.
 [P(r) N]

15 Τ* καὶ τὰ πλάγρια (2κ. 6, 12 στα.) αὐτοῦ περιδοστέρας (α. 13) εἰς ἡμᾶς ἔστων, ἀναμνησθέντες
 μένου (1κ. 4, 17 στα.) τὴν πάντων ἡμῶν ὑπακοήν (2. 1, 5 στα.), ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου (1κ. 2, 2 στα.)
 ἐδέξαθε αὐτόν.
 16 γαίρω ὅτι ἐν παντί φερῶ ἐν ὑμῶν! [T-4κ* ~ 4π* N]

Cap. 8

1 || Γνωρίζομαι δὲ ὑμῶν, ἀδελφοί, τὴν χάριν* (α. 9) τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλη-
 (2) σίαις τῆς Μακεδονίας, (2) ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ (2. 5, 4. 2κ. 2, 9. 9, 13. 13, 3. 2κ. 2, 22) θλίψεως
 ἢ περιδοστέρας (2. 5, 17 στα.) τῆς χάριτος αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάνους (2. 8, 39 στα.) ποιοῦνται* (α. 9)
 αὐτῶν ἐπιδοστέρας εἰς τὸ πλοῦτος τῆς ἀποδοστέρας (2. 12, 8. 2κ. 9, 11. 13. 11, 2. 6. 6, 5. 6. 3, 22)
 αὐτῶν.
 3 ὅτι κατὰ δύναμιν (μιαστωρῶ! 2. 3, 21 στα.) καὶ παρὰ δύναμιν ἀνθήσεται (2κ. 8, 17)
 4 μετὰ πολλῆς παρακλήσεως (2. 12, 1 στα.) δοστέρας ἡμῶν τὴν χάριν* (α. 9). . . [P(e) N]

Σ καὶ τὴν κοινωνίαν (2. 15, 20 στα.) τῆς διακονίας.
 [τῆς εἰς τοὺς ἀφροῦς (2κ. 9, 1)] U [S-6π* ~ 5π* N]

5 Τ καὶ οὐ κατὰς ἡλιπίδαμεν, ἀλλὰ ἐαυτοὺς ἔδωκαν
 τῷ κυρίῳ. [πρωτων] U [T-4κ* ~ 4π* N]

(6) . . . καὶ ἡμῶν διὰ τοῦτο θεοῦ (2. 1, 10 στα.), (6) εἰς τὸ παρακαλέσθαι ἡμᾶς τίτον, ἵνα κα-
 τὰς προσηύξατο* (α. 11), οὕτως καὶ ἐπιστελέθη (2. 15, 20 στα.) εἰς ἡμᾶς καὶ τὴν χάριν* (α. 9)
 ταύτην. [P(e) N]

7 2 ἀλλ' ὅσπερ ἐν παντὶ περιβουέτε, πιστέτε καὶ λόγῳ καὶ γνώσει, καὶ πάθῃ
 ἁπονοῆ^x (2. 12, 2. 24.), καὶ τῇ ἐφ' ἡμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ, ἕνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι^x
 (ο. 1. 24.) περιβουήητε. [2. 29η || 39η (ἕσπε: (11, 2) U

8 3 οὐ κατ' ἐπιταγήν (2. 16, 2. 24.) λόγῳ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐπίσεως ἁπονοῆς^x (ο. 7), καὶ τὸ
 τῆς ἡμετέρας ἀγάπης^x (ο. 7) μνησίων (2κ. 4, 3. 24.) δοκιμάζων. [3-59η⁸ (11κ.) N

9 4 μνησκόετε γὰρ τὴν χάριν (ο. 1. 24.) τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς
 ἐπεώρησεν ἁλοῦτος (ε. 2, 4. 11. 6, 11) αὐν, ἵνα ὑμῶς τῇ ἐκείνου παταγίᾳ^x (ο. 2) ἁλο-
 τήσῃτε (2. 10, 2. 24.). [4. 69η⁸ (11κ.) U

10 5 καὶ γνώμη (1κ. 7, 10. 24.) ἐν τούτῳ δίδωμι (1κ. 7, 25)
 τούτο γὰρ ὑμῶν θυμῶρει (1κ. 7, 23. 24.), οὕτως οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι,
 ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προσηγησάσθαι (ο. 6) ἀπο πέρι (2κ. 9, 2).
 11 ἦν δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελεῖσθαι (ο. 6) ὅπως καθέπερ ἡ προθυμία (2κ. 8, 2. 19. 24.)
 12 τοῦ θέλειν, οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελεῖσθαι (ο. 6) ἐκ τοῦ ἔχειν.
 εἰ γὰρ ἡ προθυμία (ο. 11) πρόκειται, καθὸ εἰν ἔχῃ ἐκπρόθετος (2. 15, 21. 24.), οὐ κατὰ οὐκ
 ἔχει. [5-69η⁸ (α) N

13 3 οὐ γὰρ ἕνα ἄλλους ἀνεύς (2κ. 2, 13. 24.), ὑμῶν θλίψης ἀλλ' ἐφ' ἰσότητος^x (ε. 4, 1).
 [3-59η⁸ (11κ.) N

14 2 ἐν ταῦ νῦν καιρῷ (2. 3, 26. 24.) τὸ ὑμῶν περιβουῆμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑπέστημα (1κ.
 16, 17. 24.), ἕνα καὶ τὸ ἐκείνων περιβουῆμα γένηται εἰς τὸ ἡμῶν ὑπέστημα, ὅπως γένη-
 ται ἰσότης^x (ε. 4, 1).
 [καθὸς γέγραπται: ὁ τὸ πολλὸ οὐκ ἐπλεόνασεν (2. 5, 20. 24.), καὶ ὁ τὸ ὀλίγον
 οὐκ ἧλάττωσεν.] U + U [2-39η || 39η (ἕσπε: (11, 2) U

16 γάρεις δὲ τῷ θεῷ τῷ δίδόντι (1κ. 15, 27) τὴν αὐτὴν ἁπονοῆν (ο. 7) ἕπερ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τί-
 17 του^x (11) ὅτι τὴν μὴν παρακλήσιν (2. 12, 2. 24.) ἐδέξατο, ἁποδαίστερος (μ. 22) δὲ ὑπεδείχην (2. 4, 19. 24.)
 αὐτάρετος (2κ. 8, 3) ἐφ' ἡλῶν πρὸς ὑμᾶς.
 18 συνεπέμαρμιν^x (μ. 22) δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὐ ὁ Ἰπαινος (2. 13, 3. 24.) ἐν ταῦ ἐσαγγελίᾳ.
 [17(2) N

19 5... διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.
 οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ γεροστονηθείς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν, συνέκοσμος ἡμῶν ἐν τῇ
 χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένη^x (2. 15, 25. 24.) ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν
 [αὐτοῦ]
 τοῦ κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν (ο. 11) ἡμῶν. [5-69η⁸ (α) N

20	<p><u>X</u> βεβλόμενοι (2 Π. 3, 9) τούτο, μή τις ἡμῶς μωμηθῆται (2 κ. 9, 3) ἐν τῇ ἀφορῇ τῆς ἐπι- τῆς τῆς διακονουμένης (α. 19) ἐφ' ἡμῶν. [X-6gn^a 16gn^a 5n^a U</p>
21	<p><u>6</u> προσοῦμιν (2. 12, 17 κτ.) γὰρ κατὰ σὺ μόνον ἑνώπιον κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων. [6-6gn^a 16gn^a (Lac.)^a U</p>
22	<p><u>2</u> συνεπέμψαμεν^a (α. 18) δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς, πολλὰ καὶ ἐκουσίῳ (α. 17) ὄντα, νυνὶ δὲ πολλὴ ἐκουσίῳ πεποιθήσει (2 κ. 1, 15 κτ.) πολλῇ τῇ εἰς ἡμῶν. [2-3gn^a 16gn^a (Lac.)^a U</p>
23	<p><u>5</u> ... εἴτε ὑπὲρ Πέτρου^a κουνιῶν (1 κ. 19, 18 κτ.) ἐμὸς καὶ εἰς ἡμῶν συνεξῆς (2. 16, 3 κτ.) εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀποστόλοι ἐκκλησιῶν... [5-6gn^a 16gn^a (Lac.)^a U</p>
24	<p><u>X</u> τὴν οὖν ἐνδοξον (2. 3, 25 κτ., 2. 1, 22) τῆς ἀγάπης ἡμῶν κατ' ἡμῶν καυχῆσθε (2. 3, 47 κτ.) ὑπὲρ ἡμῶν (2 κ. 9, 3) εἰς αὐτοῖς ἐνδείκνυμι (2. 2, 15 κτ.) εἰς προσῶπον τῶν ἐκκλη- σιῶν. [X-6gn^a 16gn^a 5gn^a 16gn^a U</p>

Cap. 9

1	<p><u>7</u> Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους (2 κ. 8, 4) περιέδοθι μοι ἔστω τὸ γρά- φων ἡμῶν. [7-5n^a 16gn^a (Lac.)^a U</p>
2	<p><u>5</u> οὐδα γὰρ τὴν προσομίαν (2 κ. 8, 11 κτ.) ἡμῶν ἢ ὑπὲρ ἡμῶν καυχῶμαι Μακεδόνων, ὅτι Ἄγαθα περιεβουλεύσασθε (1 κ. 14, 8 κτ.) ἀπὸ Πέτρου (2 κ. 8, 10), καὶ τὸ ἡμῶν ἔθλος ἡρώδου (α. 3, 21) τοῖς πλείονας. [5-6gn^a 16gn^a (Lac.)^a U</p>
3	<p><u>1</u> ἔπιγραμμα δὲ τοῖς ἀδελφοῖς^a ἵνα μὴ τὸ καύχημα (2. 4, 2 κτ.) ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ἡμῶν^a (2 κ. 9, 22) κενανθῇ (1 κ. 9, 15, 2. 2, 1 κτ.) ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον περιεβουλεύσασθε (α. 2) ἦτε, μὴ πως εἰς ἑλλῶσιν ὄντι ἐμοὶ Μακεδόνες^a, καὶ εὐφρανῶν ἡμῶν ἀπαρθεσκυλάτους, καταβύθιστον ἡμῶν (ἵνα μὴ ἀφραμῶν ἡμῶν) ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ (2 κ. 11, 17)</p>
5	<p><u>7</u> ἀναγκαῖον^a (1 κ. 12, 2 κτ.) οὖν ἠγγράμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς^a ἵνα προσέλθω- σιν εἰς ἡμῶν καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν προσηγγελμένην (2. 1, 2) εὐλοσίαν^a (2. 15, 23 κτ.) ἡμῶν, ταύτην ἐσομένην εἶναι οὕτως ὡς εὐλοσίαν^a καὶ μὴ ὡς κλιονεξίαν (2. 1, 29 κτ.). [7-5n^a 16gn^a (Lac.)^a U</p>

- 6 2 τούτο δὲ
 ὃ ἐπίειραν* (1κ.9, 11α.) φειδομένως¹ φειδομένως καὶ θερίσει (1κ.9, 11α.),
 καὶ ὃ ἐπίειραν* ἐπ' ἐυλογία² ἐπ' ἐυλογία² καὶ θερίσει... (U) [?]]
- 7 8 ἑκάστος καθὼς προφητεῖα τῆ καρδίας, μὴ ἐκ λύπης (R. 9, 2 αα.). ἢ ἔφ' ἀνάγκης* (α.5)
 [B-49κ 114η(ι, ε)τ] U
- 9! Ἐλαρόν (αφ. R. 12, 8) γὰρ δὲ τῶν ἀγαθῶν· ὁ θεός. [B-69κ^α 75 γη^α (κκ.)] U
- 8 10 δυνατοῦ (R. 14, 4 αα.) δὲ ὁ θεός πᾶσαν γὰρ περιδεῦσθαι εἰς ἡμᾶς, ἵνα ἐν παντί
 πάντοτε πᾶσαν ἀντάγκων (1Τ. 6, 6) ἔχοντες περιδεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν
 (R. 2, 7 αα.).
 [καθὼς γέγραπται
 ἑκδοκίων ἐδάκην τοῦς πένητον,
 ἢ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα."] U [10-69κ^α 4 (α)β, ε] U
- 10 5 ὃ δὲ ἐπιπροφητῶν (I. 3, 3. C. 2, 19) ἐπίειρα τῶ ἐπίειρα² (α.6) καὶ ἔστον εἰς βρωῶν
 (R. 14, 12 αα.) ἡσυχίαν, καὶ πληθύνει τὸν ὄπθρον ἡμῶν, καὶ ἀφ' ἡδου (1κ. 3, 6 αα.) τὰ
 γνήματα τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν. [5-69κ^α (α)* N
- 11 11 ἐν παντί πλουτίζόμενοι (1κ. 1, 5 αα.) εἰς πᾶσαν ἀπλόητα* (2κ. 8, 2 αα.), ἥτις κατεργά-
 ζεται δι' ἡμῶν ὑγαριστοῦσαν τῷ θεῷ. [14-69κ^α 2 (α)β] U
- 12 12 ὅτι ἡ δικαιοσύνη² τῆς λειτουργίας (R. 2, 11. 30) ταύτης οὐ μόνον ἐστὶν προβανα πλη-
 ροῦσα (2κ. 11, 9, vgl. 1κ. 16, 17) τὰ ὑποεργήματα (1κ. 16, 17 αα.) τῶν ἀγίων, ἀλλὰ καὶ πρ-
 οβουθεύουσα διὰ πολλῶν ὑγαριστοῦσαν τῷ θεῷ. [14-69κ^α 75 γη^α (κκ.)] U
- 13 13 διὰ τῆς δοκιμῆς (2κ. 8, 2 αα.) τῆς δικαιοσύνης² ταύτης δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ ἐξ-
 ἰσότη² (I. 2, 5 αα.) τῆς ἡμολογίας (1Τ. 6, 12, 13) ἡμῶν εἰς τὸ ἐπαγγέλιον...
 [τοῦ Χριστοῦ] U [13-69κ^α (κκ.)] U
- 14 14 καὶ ἀπλόητε* (2κ. 8, 2 αα.) τῆς κοινωνίας (R. 15, 16 αα.) εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας...
 [14-69κ^α 4 (α)β, ι, κ, λ, μ, ν, ζ] U
- 14 1 καὶ αὐτῶν δεήσει (R. 10, 1 αα.) ὑπὲρ ἡμῶν ἐπιπροϋθύντων (R. 1, 11 αα.) ἡμῶς διὰ τὴν
 ὑπερβάλλουσαν (E. 3, 19 αα.) γὰρ τοῦ θεοῦ ἐφ' ἡμῶν. [14-69κ^α 4 (κκ.)] U
- 15 1 γὰρ τῶ θεῷ ἐπὶ τῆ ἀνεκδήγησῶ αὐτοῦ δαριεῖ (R. 5, 15 αα.). [17-4κ^α 74 κ^α N

Cap. 10

1 || Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς κραυγῆς (1κ.4, 21 δε.) καὶ ἐκτεκνίας τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόβωπον μὲν ταπεινός (2. 12, 16 δε.) ἐν ἡμῖν, ἀπὸν* (1κ.5, 3 δε.) δὲ θαρσῶ (2κ.5, 6 δε.) εἰς ὑμᾶς.

2 δέομαι δὲ τὸ μὴ χαρῶν* (1κ.5, 3 δε.) θαρσῆσαι (ο.1) ἐγὼ πεποιθῆσαι (2κ.3, 4 δε.) ἢ λογιζομαι τολμηθῆσαι* (2.5, 7 δε.) ἐπὶ τῆς τοῦ λογιζομένου ἡμᾶς αἰς κατὰ βάσκα περιπατούντας.

3 ἐν βασκί γὰς περιπατούντες οὐ κατὰ βάσκα θεραπεύομεθα (1κ.9, 7 δε.)

4 τὰ γὰς θεῶν (2. 6, 10 δε.) τῆς θεραπείας (1τ. 1, 10) ἡμῶν οὐ βασκικά (2. 15, 17 δε.), ἀλλὰ δυνατὰ τοῦ θεοῦ πρὸς καθάρσειν* (2κ. 10, 8, 13, 16) ὄντων ἡμῶν,

(5) λογιζομένους (2. 2, 15) καθαρῶν ὄντων (5) καὶ πᾶν ἄγλημα (2. 8, 39) ἐπισημαίνον (2κ. 11, 20. 1τ. 2, 8) κατὰ τῆς γραφῆς τοῦ θεοῦ (2κ. 11, 39) καὶ ἀγμάλων ἔχοντες (2. 7, 23 δε.) πᾶν νόημα (2κ. 2, 1 δε.) εἰς τὴν ὑπακοήν* (2. 1, 5 δε.) τοῦ Χριστοῦ,

6 καὶ ἐν ἐδομῶν ἔχοντες ἐκδοκῆσαι (2. 12, 19) πᾶσαν παρακοήν (2. 5, 19). ||

[ὅταν πληρωθῆ ὑμῶν ἡ ὑπακοή* (ο.5)] [P(7)N]

7 || Τὸ κατὰ πρόβωπον βλίπτει... [P(6)N]

15 εἰ τις πέποιθεν ἐαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τούτο λογιζέσθω* (ο.11) πάλιν ἐφ' ἐαυτοῦ, ὅτι κατὰς αὐτοῦ Χριστοῦ, οὕτως καὶ ἡμῶς. [15-60⁴ (εβ.λατ.) U]

8 16 εἰν τι γὰς περιεσώσισθον τι καυχήσασθαι πρὸς τῆς ἐφουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκον ὁ κύριος εἰς ὀκλοδομήν (2. 14, 19 δε.) καὶ οὐκ εἰς καθάρσειν* (2κ. 10, 4, 13, 16) ἡμῶν, οὐκ ἀδύνατον ἔσθαι,

9 εἶνα μὴ ὀφθαί αἰς ἐν ἐκφορῶν ἡμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.

10 ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ μὲν, φράσιν βαρεῖσαι καὶ ἐδύνασθαι, ἡ δὲ παρουσία* τοῦ σώματός ἀδύνατος καὶ ὁ λόγος ἐξουθενούμενος (2. 14, 3 δε.) [16-60⁵ (εβ.λατ.) U]

11 15 ... τούτο λογιζέσθω* (ο.1) ὁ ταυούτος, ὅτι οἳοί ἐμεν τῶν λόγων δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες* (ο.1) τοιοῦτοι οἱ παρόντες* (ο.1) ὄντες ἔργα. [15-60⁶ (εβ.λατ.) U]

12 17 οὐ γὰς τολμησῶμεν* (ο.2) ἐρηκῆσαι ἢ θυκεῆσαι (1κ. 4, 13) ἐαυτοῦς τοῖον τῶν ἐαυτοῦς θυρωστατόντων (ο.18), ἀλλὰ αὐτοῖ ἐν ἐαυτοῖς ἐαυτοῖς μετροῦντες καὶ θυκεῖντες ἐαυτοῖς ἐαυτοῖς οὐ θυναῖδον.

13 ἡμῶς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα (ο.15) καυχήσομεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος (ο. 15. 16. 3.6.16) ὃ ἐμείρεθον ἡμῶν ὁ θεὸς μέτρον, ἐφικέσθαι (ο.14) ἄχρι καὶ ἡμῶν.

14 οὐ γὰς αἰς μὴ ἐφικνούμενοι (ο.13) εἰς ἡμᾶς ὑπερηφανοῦμεν ἐαυτοῦς (ἄχρι γὰς καὶ ἡμῶν ἐφθάσαμεν (2κ. 3, 16. 1κ. 2, 16. 4, 15) ἐν τῶν ἐπαγγελίῶν), [τοῦ Χριστοῦ] U

15 οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα (ο.15) καυχήσομεν ἐν ἀλλοτριῶν κήποις, εἰπέδα δὲ ἔχοντες ἀφηναιμένης (1κ. 3, 8 δε.) τῆς κτίσεως ἡμῶν ἐν ἡμῶν μεγαλυνηταῖς (2κ. 1, 20) κατὰ τὸν κανόνα (ο.13) ἡμῶν εἰς περιεσώσειν (2. 5, 17 δε.), (16) εἰς τὰ ὑπερήφανα ἡμῶν ἐπαγγελίας ἔσθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτριῶν κανόνος (ο.13) εἰς τὰ ἔδογμα καυχήσασθαι,

(16)

17 δ δὲ καυχόμενος ἐν κυρίῳ καυχώμεθω. (U)
 18 οὐ γὰρ ὁ ἐαυτὸν δυναστάντων (α.12), ἐκείνος ἐστὶν ἄδικμος (2. 14, 18 δε.), ἀλλὰ
 ὃν ὁ κύριος δυναστεύει. [17-6^α 7^α 5^α (18.1) U]

Καρ. 11

1 Ἡ ὄψελον (1κ. 4, 8 δε.) ἀνέχεσθε* (1κ. 4, 12 δε.) μου μωρὸν ἐν ἀφροσύνης (μ. 17, 21)
 [ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθε* μου] U

2 ζῆλοῦ. (1κ. 12, 31 δε.) γὰρ ἡμῶς θεοῦ ζῆλος (2. 10, 2)...

ἡμεοθάμεν γὰρ ἡμῶς ἐν ἀνδρί καρθεῖον ἀγνήν (2κ. 7, 11 δε.) παραδοῦσθαι.
 [τῷ Χριστῷ] U

[P(1) N]

3 Ἰ φοβοῦμαι δὲ μή πως, ὡς ὁ ὄφως ἐξηπάτησεν (2. 7, 11, 16, 18. 1Κ. 3, 18. 2Ρ. 2, 3. 17, 24)
 Ἐάν, ἔν τῇ παρουσίᾳ (1κ. 3, 19 δε.) ἐντοῦ] U
 φθασῆ καὶ τὰ νόματα (2κ. 2, 11 δε.) ἡμῶν...
 [ἀπὸ τῆς ἀπειθείας (2κ. 8, 2 δε.)] U
 [καὶ τῆς ἀνομίας (2κ. 9, 6) U
 [τῆς ἐν Χριστῷ] U

[3-4κ^α 7^α N

4 Ἐ εἰ μὲν γὰρ ὁ ἀρχόμενος ἄλλον ἴσθον κηρύσσει, ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ κηρύ-
 μα ἕτερον λαμβάνετε, ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ ἰσαγγέλιον ἕτερον, ὃ οὐκ ἐδέξασθε,
 καλῶς ἀνέχεσθε* (α.1). [7-5^α 2 (2α, 2κ. 2) U]

5 18 λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὀνειδικάναι (2. 3, 43 δε.) τῶν ὑπερβίων ἀποστόλων (2κ.
 12, 11)...

[18-6^α 9^α U

6 19 εἰ δὲ καὶ ἰδοῦσθε (1κ. 14, 16 δε.) τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ ἐν γνώσει, ἀλλ' ἐν παντί
 φανερώσαντες ἐν πᾶσι εἰς ἡμῶς... [19-6^α 7^α 5^α (2α) U]

7 ἢ ἁμαρτίαν ἐποιήσα ἡμῶντων ταπεινῶν (2κ. 12, 21. Ρ. 2, 8. 4, 12), ἕνα ἡμεῖς ἠγαπήτε, ὅτι
 ἠγαρεῖν (2. 3, 24 δε.) τὸ τοῦ θεοῦ ἰσαγγέλιον ἐν ἡμετέροις ἡμῶν;

8 Ἄλλως ἐκκλησίας ἐβύλησα, λαθῶν ὀργάνων (2. 6, 23 δε.) πρὸς τὴν ἡμῶν διακονίαν

9 και παρών προς ὑμᾶς και ὑπερηθούς (Ρ. 3, 13 κτ.) οὐ κατανύκησθε (1κ. 12, 9, 14) οὐδὲ νόσ· ἐπὶ γὰρ ὑπερηθία (1κ. 14, 17 κτ.) μου προβάνε πλῆρωσαν (1κ. 9, 12) οἱ ἀδελφοί· ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας.

και ἐν παντί ἀβαρῆ ἑμαυτὸν ὑμῶν ἐτήρησα, και ἐρησῆσα (1κ. 7, 37 κτ.).

10 ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί, ὅτι ἡ καύρησις* (Ρ. 3, 21) αὐτῆ οὐ φραγῆσεται (Ρ. 3, 19) εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλημασίν (Ρ. 15, 13 κτ.) τῆς Ἀγίας.

11 δεῖα τί; ὅτι οὐκ ἠραπέω ὑμᾶς; ὁ θεός οὐδὲν (1κ. 11, 31, 12, 2, 3)! # [P(0)N

12 20 ὁ δὲ ποιῶ, και ποιῆσω, ἐνα ἐκκόρω (Ρ. 11, 22 κτ.) τὴν ἀφορμὴν (Ρ. 7, 8 κτ.) τῶν κληόντων ἀφορμῆν, ἐνα ἐν αἷ* καυκῶνται* εἰρεθεῖσιν καθ' ἑαυτοὺς και ἡμεῖς. [20-6π^α·^β (κω.)· U

13 21 οἱ γὰρ τοιοῦτοι προδοκῶσθεοι, ἐγράφαι (Ρκ. 3, 2, 17, 5, 10, 27, 2, 15) ὁθεοι, μετα-

14 14 ἄλλα τελεσμένοι (1κ. 14, 15, 1κ. 4, 6, Ρκ. 3, 21) εἰς ἀποστολῶν Χριστοῦ.

15 15 οὐ μὲν οὖν εἰ και οἱ δακονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται. α. 13) ὡς δακονοι δεκαουδόντης!

16 16 ἔν τὸ τέλος εἶσθε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν! [21-4π(ην-εθ)εφ-ηνηεφ] U

16 16 || Πάλιν λέγω, μη τίς με δόξῃ ἀφρονα (1κ. 15, 16 κτ.) εἶπαι· εἰ δὲ μὴ με, καὶν εἰς ἀφρονα (α. 0)

17 17 ὁ καλῶ, οὐ κατὰ κέρσον καλῶ, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροβύθῳ (α. 1), ἐν τανύτῃ τῇ ὑποβάσει (1κ. 9, 4)

18 18 ἐπεὶ πολλοὶ καυκῶνται κατὰ [ἐπὶ] βαρκα, και ἐγὼ² καυκῶμαι.

19 19 ἡδύως γὰρ ἀνέβηθε* (α. 1) τῶν ἀφρόνων (α. 16) φρόνιμοι (1κ. 4, 10 κτ.) ὄντες·

20 20 ἀνέβηθε* (α. 1) γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῦ (β. 2, 4) εἴ τις καταδύθει (β. 5, 15), εἴ τις ἀμ- βάνη, εἴ τις ἐπαίρειται (1κ. 10, 5 κτ.), εἴ τις εἰς πρόβωπον ἡμῶν δόξῃ (1κ. 9, 16).

21 21 κατὰ ἀπεμίαν (Ρ. 1, 20 κτ.) λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠβῆθηκαμεν.

ἐν αἷ δ' ἂν τις τολμᾷ (Ρ. 5, 7 κτ.), ἐν ἀφροβύθῳ (α. 1) λέγω, τολμῶ και ἐγώ.²

1) κάρω 2) κάρω

τοσ' οὐκ οἶδά· ὁ θεὸς οἶεν (2Κ.11, 11 δε.) ἀρχαγόντα (μ.4. 17κ. 4, π) ~
[τοῦ τοιοῦτον*] ἔ

[P(L)N

ὡς τρίτον οὐρανοῦ.

3 καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον* ἀνθρώπον (εἴτε ἐν δώματι, εἴτε γυμνὸς τοῦ δώματος· οὐκ οἶδά·
ὁ θεὸς οἶεν (α.2) !)

4 ὅτι ἤρασα (α.2) εἰς τὸν παραδείσον, καὶ ἤκουον ἀρετὰ ῥήματα, ἀ οὐκ εἶχον ἀνθρώ-
που λαλῆσαι.

5 ἄλλ' ἐπὶ τοῦ τοιοῦτον καυχῆσθαι, εἰς δὲ ἑμμανοῦ οὐ καυχῆσθαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀδελ-
φείαις*.

6 εἰν γὰρ βέλῃθαι καυχῆσθαι, οὐκ εἶσθαι ἀρετῶν (1Κ.15, 36 δε.), ἀλλ' εἶσθαι γὰς ἐπὶ (2, 8, 10 δε.)
φιλοσοφίας (2, 8, 10 δε.) ἀ μὴ εἰς εἰμὲ λογίζεσθαι ὑπὲρ ὃ βέβηκε με ἢ ἀκούει ἐξ ἑμοῦ,

(7) καὶ ἐπὶ ὑπεροβῆ (1Κ.12, 31 δε.) τῶν ἐπισημοσύνων (α.2).

διὸ εἶνα μὴ ὑπεραίρωμαι (27κ. 2, 4), εἰσθῆ μοι ὁμοιωτῆ ἐπὶ σαρκί, ἄγγελος βασιλῆα (2, 10, 10
δε.), εἶνα μὴ κολαφίσω (1Κ.4, 11), εἶνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

8 ὑπὲρ τοῦτον τρεῖς τὸν κύριον παρεκάλεσα, εἶνα ἀποδοῖ (1Τ.4, 1. 2Τ. 2, 19) ἀπ' ἑμοῦ·

9 καὶ ἀρετῆν μοι· ἀρετῆ (1Τ.6, 8) σοὶ ἢ χάρις μου· ἢ γὰς δυνάμεις ἐν ἀδελφείαις* τελούται
(2, 2, 27 δε.).

22 ἤδιστα (μ.15) οὐκ μάλλον καυχῆσθαι ἐν ταῖς ἀδελφείαις*, εἶνα ἐπισημοσύνη ἐπὶ
ἐμὲ ἢ δυνάμεις τοῦ θεοῦ. [22-60^α 50^β 160^α 50^β (κκ.)N

10 διὸ εὐδοκῶ (2, 15, 26, 27. 1κ. 1, 21. 10, 5. 2κ. 5, 2. 3, 15. 6, 1, 19. 17κ. 2, 2, 3, 1. 27κ. 2, 12) ἐν ἀδελφείαις*, ἐν
ὑβρεῖν, ἐν ἀντήκαις, ἐν διασημοῦς (2, 8, 35 δε.) καὶ ἐπισημοσύνης (2, 2, 9 δε.), ὑπὲρ θεοῦ τοῦ·
ὅταν γὰς ἀδελφῶν, τότε δυνάτος εἶμι. || [P(L)N

11 || Ἔργον ἀρετῶν (α.6) ἡμεῖς μὲ ἡραγκάβατε (3, 2, 3. 14. 6, 12). ||

[P(r)N

12 18 εἶ γὰς ἀφελὸν (2, 15, 27 δε.) ἐπ' ἑμῶν βυβίδιασθαι, οὐδὲν γὰς ὑβέρησθαι (2, 2, 23
δε.) τῶν ὑπεροβῶν ἀποδοσῶν (2κ.11, 5), εἰ καὶ οὐδὲν εἶμι.

τὰ μὲν ἡμεῖς τοῦ ἀποδοσῶν κατεργάσθη ἐν ἡμῶν ἐν πᾶσι ὑπομονῆ (2, 2, 7 δε.),
βημῶν τε καὶ ἔραβον (2, 15, 18 δε.), καὶ δυνάμειν. [22-60^α 50^β 160^α 50^β (κκ.)N

13 22 εἰ γὰς εἶστιν ὃ ἠβωῶσθη ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐπὶ σὺ
κατεργάσθη (2κ.11, 9. 12, 14) ἡμεῖς; γὰς βυβίδια (2, 2, 31 δε.) μοι τὴν ἀδικίαν τούτην.
[22-60^α 50^β 160^α 50^β (κκ.)N

14 || Ἰδοὺ τρίτον τοῦτο εὐδοκῶ εἶνα εἰσθῆ πρὸς ἡμῶς, καὶ οὐ κατανασκηθῶ* (2κ.11, 9. 12, 13)
οὐ γὰς ἐπὶ εἰς ἡμῶν (1κ.13, 5 δε.), ἀλλὰ ἡμῶς.

οὐ γὰρ ὄρεϊτε (α.π) τὰ τέκνα τοῦς γονεῦσιν (κ. 1, 30 εἰς) ἠδ' αὐτοῦσιν (κ. 2, 5 εἰς), ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῦς τέκνους. || [P(ε)N

15

22 ἐγὼ δὲ ἤθελα (α.π) σαπηνῆσα καὶ ἐνάπαυθ' ἠθέλωμαι ὑπὲρ ὑμῶν ἡμεῖς ἀγαπῶ, ἤθελον ἀγαπῶμαι. [22-67^α 57^β 67^γ 57^δ (κ.π) N

16

18 ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλὰ ἐπάσχαν (κ. 4, 19 εἰς) ἡμῶν ὁμοίως (κ. 1, 19 εἰς) ἡμᾶς ἔλαβον. [18-67^α 57^β 57^γ 57^δ U

17 || μὴ τίνα ὦν ἀπέσταλκα (κ. 19, 15 εἰς) πρὸς ὑμᾶς, δὲ αὐτοῦ ἐκλεονέκτησα (κ. 2, 11, 7, 2, 12, 12, 17 κ. 4, 6) ὑμᾶς;

18 παρεκάλεισα τίτον καὶ δυναπέδευλα τὸν ἀδελφόν· μὴ ἐκλεονέκτησθ' (α.π) ὑμᾶς τίτος; οὐ τοῦ αὐτοῦ κινύματα παρεκάλεισα μὲν; οὐ τοῦ αὐτοῦ ἐκλεονέκτησθ' (κ. 4, 12); [P(π)N

19

24 καὶ δοκιεῖτε ὅτι ὑμῶν ἀπολογούμεθα (κ. 2, 15); κατέναντι (κ. 4, 17 εἰς) θεοῦ ἐν χρεῶσιν λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπῆτοί (κ. 12, 19 εἰς), ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς (κ. 14, 19 εἰς). [24-67^α 57^β 57^γ 67^δ (κ.π) U

20

3... φοβοῦμαι γὰρ μὴ πως ἐλθῶν, οὐκ οἶσιν· θύλω εἶρω ὑμᾶς, [3-47^α 47^β N
15 καὶ ἐγὼ ἠθέλωμαι ὑμῶν ὅσον οὐ θέλετε. [25-67^α (ε) U

26 μὴ πως ἔρως (κ. 1, 29 εἰς), ἔχλος, θυμοί (κ. 2, 8 εἰς), ἐπιθυμία (κ. 2, 8 εἰς), καταλαλεῖ (κ. 1, 30), ψιθυρισμοί (κ. 1, 30), φουδιώδεις, ἀκαταστασία (κ. 14, 33)... [26-67^α 57^β (α.π) U

21

7... μὴ πάλιν ἐλθόντος μου ταπεινώσῃ (κ. 11, 2 εἰς) με ὁ θεός μου πρὸς ὑμᾶς, ... [7-57^α 57^β (ε, κ.π) U

3 καὶ πενήθω πολλοῦ [3-47^α 47^β N
11 τῶν προσημασθηκόσων* (κ. 13, 2) καὶ μετανοήσαντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ (κ. 1, 29 εἰς) καὶ πορνείᾳ (κ. 5, 1 εἰς) καὶ ἀβελγείᾳ (κ. 13, 13 εἰς)... [11-67^α 57^β (κ.π) U

|| καὶ γὰρ

Cap. 13

- 1 ... ερέτων τούτο ἔργοναι πρὸς ἡμᾶς ἢ ἐπὶ θεήματος δύο μαρτύρων καὶ σταθῆσεται
(R. 14, 4) πᾶν ῥῆμα. || [P(r)N+U]
- 2 || προεβήκα (R. 9, 29 δε.) καὶ προλίγω (J. 5, 21, 1 Pk. 3, 4), ὡς σαρῶν (1 K. 5, 3 δε.) τὸ δούτερον καὶ
ἀποῖν (1 K. 5, 3 δε.) νῦν, τοῦ προσημαρτυρηθέντος* (2 K. 12, 21) καὶ τοῦ λοιποῦ πᾶσιν, ὅτι ἐάν
ἔλθω εἰς τὸ πᾶσιν οὐ ψεύδομαι (R. 7, 22 δε.) || [P(L)N]
- 3 || ἐπεὶ δοκιμῆν (2 K. 8, 2 δε.) ἤσθεύτε τοῦ ἐν ἡμοῖς παλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ἡμᾶς οὐκ ἀδού-
τεῖ, ἀλλὰ δυνατοῦ (R. 14, 4 δε.) ἐν ἡμῶν. || [P(r)N]
- 4 || καὶ γὰρ ἐδάμνασθε εἰς ἀδυναμίας, ἀλλὰ ἔγ' ἐκ δυνάμεως θεοῦ* (R. 1, 10 δε.) || [P(L)N]

καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεν ἐν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ* εἰς
ἡμᾶς. [P(r)N]

- 5 27 εἰς αὐτοὺς περιβάλλετε, εἰ ἔσσι ἐν τῷ πύθει εἰς αὐτοὺς δοκιμάσετε! [R-3K(a)U]

ἢ οὐκ ἐπερυνώσκατε (R. 1, 22 δε.) εἰς αὐτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ἡμῶν, εἰ μήτε ἀδόκιμοί*
(R. 1, 20 δε.) ἔσσι; || [P(r)N]

- 6 28 ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ εἰμὲν ἀδόκιμοί* (o. 5).
[28-5n^o (L, rkr.) U]

- 7 27 εὐχόμεθα (u. 9) δὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ἡμᾶς κακὸν μηδὲν
[7-5n^o (L, rkr.) U]

28 οὐκ εἶνα ἡμεῖς ἀδόκιμοί* (R. 14, 10 δε.) φανῶμεν, ἀλλ' εἶνα ἡμεῖς τὸ καλὸν ποι-
ῆτε (R. 7, 21 δε.), ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοί* (o. 5) εἰμὲν. [28-5n^o (L, rkr.) U]

- 8 27 οὐ γὰρ δυνάμεθα τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ ὑπερ τῆς ἀληθείας.
[7-5n^o (L, rkr.) U]

- 9 || γαίσομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν, ἡμεῖς δὲ δυνατοί* (R. 15, 1 δε.) ᾗτε. [P(L)N]

27 τοῦτο καὶ εὐχόμεθα (o. 7), εἴην ἡμῶν κατὰ τὸν θεόν*. [7-5n^o (L, rkr.) U]

10

29 διὰ τοῦτο πάντα ἀπὸν (αὐ) γράψω, ἵνα παρῶν (1κ. 5, 3 δε.) μὴ ἀποστέμωσ (Tit. 1, 13; ρφ. ρ. 11, 22) γρηβαίωσιν καθὰ τὴν ἐφρονεσίαν ἣν ὁ κύριος ἐδωκέν μοι εἰς οἰκοδομήν (ρ. 14, 19 δε.) καὶ οὕτως εἰς καθάρειν (1κ. 19, 4 δε.) [29-1^ο ἠ(εβ) U

11

7 Λοιπὸν (1κ. 1, 16 δε.) ἀδελφοί, γράψετε, καταρτίξασθε* (ρ. 9, 22 δε.), κατακαθάρσασθε, τὸ εὐαγγέλιον φρονέετε (ρ. 12, 16 δε.), ἐργαζέσθε (ρ. 12, 18 δε.), καὶ ὁ θεὸς ἑσῶν ἀγάπης καὶ ἐσθλότητος (1κ. 5, 23 δε.) ἔσται μετ' ὑμῶν. [7-5^ο ἠ(εβ) U

12 || Ἀγαπάσθε ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ φιλήματι (ρ. 16, 16 δε.) ||

[P(r)N

S ἀγαπᾶσθε ἑαυτοὺς οἱ ἀγαπᾶσθε πάντες.

[S-6^ο ἠ 5^ο N

13 || Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ~

[P(e)N

S καὶ ἡ κοινωνία (ρ. 15, 16 δε.) τοῦ ἀγίου πνεύματος

[S-6^ο ἠ 5^ο N

μετὰ πάντων ὑμῶν. ||

[P(e)N

- 13 ἤκουσάτε γὰρ τὴν ἑμὴν ἀναστρέφην (ε. 4, υ. 1 Π. 4, 12) ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν (1κ. 1ε, ςι δε.) εἰδάσκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ (1κ. 1, 2 δε.) καὶ ἐπόρευον (μ. 23)
- (14) ἀσπὴν, (14) καὶ προέκοπτον (ρ. 13, 12 δε.) ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοῦς δυναμικώτεας ἐν τῷ γένει μου περιεσοτέρας (κκ. 1, 2 δε.), ἤλωνος (1κ. 14, 2 δε.) ἐπέδραον (ρ. 4, 19 δε.) τῶν κατέρυκτῶν μου παρ' ὁδοῦν (1κ. 1, 2 δε.)... [P(r) N]

- 15 4 ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ θεός ψ (1κ. 1, 21 δε.)...
[ὁ ἀφορίδας με ἐκ καρδίας μητρὸς μου] U
[καὶ καρδίας διὰ τῆς ψεύσεως αὐτοῦ] N
16 [ἀποκαλύψει (ρ. 1, 18 δε.) τὸν νῦν αὐτοῦ ἐν ἐμοί] N
ἵνα ἐναγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν...

..., ἐνθὺς οὐ προσανεθήμην (δ. 4, θ) ὅρακι καὶ αἵματι. [4-6^h 16^h (c, r) l, α] U

- 17 οὐδὲ ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπήλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ ἔλθον ὑπέστρεγα εἰς Δαμασκόν.

- 18 ἔπειτα μετὰ τρεῖς ἔτη ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα εἰσορῆσαι κηρῶν (1κ. 1, 12 δε.), καὶ ἐπέμεινα (ρ. 6, 1 δε.) πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκάπέντε.

- 19 ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, ἐκ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου. [P(r) N]

- 20 3..., ἃ δὲ γέγραψεν ὑμῶν, εἶσθε ἐνάπιστον τοῦ θεοῦ (ρ. 14, 2 δε.) ὅτι οὐ ψεύδομαι (ρ. 9, 1 δε.). [3-4^h 1κ(α) U]

- 21 ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα (ρ. 15, ω. κκ. 11, 10) τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας... [P(r) N]

- 22 5 ἤμην δὲ ἀγνωστὸς τῷ προβάπτῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας...
[ταῖς ἐν Ἱερουσῶ] U

- 23 ..., μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι ὁ δίδασκον ἡμᾶς ποτε νῦν ἐναγγελιζέται τὴν πίστιν ἢ ποτε ἐπόρευι (ρ. 13), ...
24 καὶ εἰδόντες ἐν ἐμοί τὸν θεόν. [5-6^h (α) U.]

... , δέξιας ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβη κοινωνίας (ῥ. 15, 16 δε.)· ἕνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομὴν. [P(r)N]

10 6... , μόνον τῶν πτωχῶν (ῥ. 15, 16 δε.) ἕνα μνημονεύομεν (ῥ. 2, η. Γ. 4, 18. 1ῤῥ. 1, 3. 2, 9. 2ῤῥ. 2, 5. 2ῤῥ. 2, 8). [6-4κ(α) U]

2 ὁ καὶ ἐβπούδαθα (ῥ. 4, 3. 1ῤῥ. 2, 17. 2ῤῥ. 2, 15. 4, 9. 11. Tit. 3, 12) ἀπὸ τοῦτο ποιῆσαι. [2-5η² (5, ad) U]

11 ὅτε δὲ ᾤδον Κηρῶς (1κ. 1, 12 δε.) εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόβωπον αὐτῶ ἀντίβην (ῥ. 9, 19
(12) δε.), ὅτι κατεργασμένος ᾔην. (12) πρὸ τοῦ γὰρ ἔλθῃν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου μετὰ τῶν
(13) ἔθνων συνῆθαι (1κ. 5, η). ὅτε δὲ ᾤδον, ὑπέβητο καὶ ἀγώρευεν αὐτὸν, φασούμι-
(14) νος τοῦ ἐκ περιτομῆς. (13) καὶ συνπέκρηθησαν αὐτῶ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὡς
(14) καὶ Βαρνάβας συναπήγη (ῥ. 12, 16) αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει (1ῤῥ. 4, 2). (14) ἀλλ' ὅτι εἶδον ὅτι
οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀληθειαν τοῦ εὐαγγελίου, ἔπειν πρὸ Κηρῶ (ο. 11) ἐμπεσοῦν
πλάνων·
εἰ δὲ Ἰουδαῖος ὑπέσταν (ῥ. 4, 19 δε.) ἔθνη καὶ οὐκ Ἰουδαῖος ἔστ', πᾶς τὰ ἔθνη
(15) ἀναγκάσει (ο. 3) Ἰουδαίῳ, (15) ἡμεῖς γὰρ Ἰουδαῖοι, καὶ οὐκ ἐφ' ἔθνων ἑμπεσοῦν
(16) (ῥ. 3, 1 δε.), (16) εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιοῦται* ἀνθρώπος ἐφ' ἔργων νόμου* (ῥ. 2, 15 δε.), εἰ
μὴ διὰ πίστεως* (1, 3, 2. 10)
[Χριστοῦ Ἰησοῦ] U [P(r)N]

5 καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύομεν*, ἕνα δικαιωθῶμεν* ἐκ πίστεως*
Χριστοῦ... [5-6η (α) U]

3 καὶ οὐκ ἐφ' ἔργων νόμου*, ὅτι ἐφ' ἔργων νόμου*, οὐ δικαιωθήσεται*. πᾶσα βίβη*
[3-4η(κ) (α) U]

17 8 εἰ δὲ ἰσχυρῶς δικαιωθῆναι* ἐν Χριστῶ ἐπιβλήμην καὶ αὐτοὶ ἑμαρτυροῦντοί
(ο. 15), ἔτι Χριστὸς ἀμαρτωλὸς δικηγός; μὴ γένοιτο! [8-6η² U]

18 εἰ γὰρ 2. κατέλυθα (ῥ. 14, 10 δε.) ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ (ῥ. 15, 10 δε.), παραβάτην (ῥ. 2, 25. 27)
(19) ἑμμετὸν συνιστάνω (19) ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμου ἀπέθανον, ἕνα θεῶ ἕγω*. [P(r)N]
Χριστῶ συνιστάμεν (ῥ. 6, 8)...

20 9 ῥα*: δὲ οὐκέτι ἐγώ;
ἔγω*: δ' ἐν ἐμοὶ: Χριστὸς: ε.

δ: δι νῦν ζῶ: * ἐν σαρκί:
 ἐν πί: στει ζῶ * τῆ: τοῦ θεοῦ;
 [καὶ χριστοῦ] ¹ U
 [τοῦ ἀγαπηθέντος με,] U
 [καὶ παραδόχου ἑαυτοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ]

[9-4 κ ρ 3 π U]

10! x - ' xx - ' x ' x - ' xx - ' x
 οὐ: κ ἀθετῶ: (1κ, 1, 19 δε.) ' εἴη γὰ: ρεν τοῦ θεοῦ: .

εἰ γὰ: ρ διὰ νό: μου ¹ δι: κακοῦ: νη,
 ἀ: σα χριστοῦ: ς ¹ ὡς γὰ: ν (2, 3, 24 δε.) ἀπέθανε: ν [10-3 γρω (me) τωπ, ε/α] U

Cap. 3

11! Ω ἀνό: ητοι Γαλά: ται, ¹ τί: ς ὑμεῖς ἐβά: θκαθεν;
 σέ: ς κατ' ὀφθαλμοῦ: ς ¹ Ἰησοῦ: ς χριστοῦ: ς
 κρο: εφράφη: (ε. 3, 3) ¹ ἐσταυ: ρωμένοι: ς;

τοῦ: το μόνον θέ: λω ¹ μαθεῖ: ν ἀφ' ὑμῶ: ν
 ἐξ ἑ: ρραν νό: μου ¹ τὸ πνεῦ: μα ἰλά: βετε
 ἦ: ἑξ ἀκοῆ: ς (2, 10, 16 δε.) πί: στευς ¹ 2, 16; μ. 5);

οὔτω: ς ἀνό: ητοί (α. 1) ἑ: στε;

ἵνα: εφάμενοι: (2κ. 1, 6) πνεύ: μα: τι,

νῦν σα: ρκί ἐ: τυτελεῖ: σθε (2κ. 15, 28 δε.);

τοσαῦ: τα ἐπά: νυσι εἰκῆ: (2κ. 13, 4 δε.);

εἰ γε: καὶ εἰκῆ: !

[11-4 κ 11 σπ⁴ ε, 7/ε, ε/α] N

5 ἡ δ' οὖν ἐπισημασθῆναι (2κ. 9, 10 δε.) ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν (2κ. 7, 5 δε.) δυνάμεις ἐν
 6 ὑμῶν, ἐξ ἑρραν νόμου (α. 2) ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως (α. 2)
 [καθὼς Ἀβραάμ * ἐπίστευεν τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύ-
 νην.] U + U.

7 μνάσκετε ἀρ' ὅτι οἱ ἐκ πίστεως *, οὔτεο υἱοὶ ἐδὼν Ἀβραάμ * . . .

8 . . . προϊδούσα δὲ ἡ γραφή ὅτι ἐκ πίστεως * δικαιοῦ τὰ ἔθνη ὁ θεός, προσηγγεῖ-
 βατο τῷ Ἀβραάμ * ὅτι ἐνελογίσθησαν αὐτῷ (2κ. 2, 14 δε.) ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.
 [15-4 κ⁴ ρ 4 π⁴ N + U

1) ζῶ τῆ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ

9 10! ὡ: στε οἱ ἐκ πίστεως¹ ὑ: λογοῦνται* (ο.8)
 ἐν τῷ: πιστῶ: Ἀβραά: μ^α. [10=3gn(me/nw, e/a) U

10 δ ὅδοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου (ο.4) εἰσίν, ὑπὸ κατάραν* (μ.13) εἰδὲν¹
 [ἔγγραπται γὰρ ὅτι, ἐπικατάρατος* (μ.13) πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει πᾶσιν τοῖς
 ἐπισημασμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.] U+U

11 ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ θεῷ, ὅλον ὅτι, ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως*
 ζήσεται. (U)

12 ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔδωκεν ἐκ πίστεως*, ἀλλ', ὁ ποιῆσας αὐτὰ ζήσεται ἐν αὐτοῖς* (U)

13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόραθεν (β. 4, 5. ε. 5, 10. ς. 4, 5) ἐκ τῆς καταρας (ο.10) τοῦ νόμου, γενόμενος
 ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα...
 [ὅτι γέγραπται, ἐπικατάρατος* (ο.10) πᾶς ὁ κερμαίνων ἐν ξύλῳ.] U

14 ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία (β. 15, 4, ε. 1, 3) τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Ἰσραὴλ Χριστοῦ [1=4κ¹4¹N

6 ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.* [6=4κ(α) U

15 δ Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω, ὅπως ἀνθρώπου κικυρωμένην* (2κ, 2, 8) διαθήκην (β. 9,
 16) εἰς οὐδεὶς ἀνατίθεται (1κ, 1, 19 ε. 1) ἢ ἐπιδικάζεται (16) τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐσφίθησαν αἱ ἐπαγγελίαι,
 καὶ τῷ πνεύματι* αὐτοῦ.
 [οὐ λέγει, καὶ τοῖς πνεύματιν* ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός, καὶ τῷ
 πνεύματι* σου, ὃς ἔδωκεν Χριστὸς.] U

17 τοῦτο δὲ λέγω διαθήκην (ο.15) προκικυρωμένην* ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὁ μετὰ τετρακόσια καὶ
 τριάκοντα ἔτη γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροῦ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. [3=4κ¹4¹N

18 10! εἰ: γὰρ ἐκ νό: μου¹ ἢ κλη:ρονομί: α (ε. 1, 14. 16. 5, 5. ς. 3, 24), ὁ σκί:τι ἐξ ἐπαγγελί: ας*
 [τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελί: ας* κλη:ρονομί: α (ε. 8, 31 ε. 1) ὁ θεός.]
 [10=3gn(me/nw/me, e/a/e) U

19 δ Τὸ οὖν ὁ νόμος, τῶν παραβάσεων (β. 4, 13 ε. 1) γάρην προσετίθη, [1=4κ¹4¹N

11! ἀ:ρχὴς ἀν ὁ:κλή το σπεί:σμα*,
ὁ: ἐπῆ: γρηλταί (R. 4, 11 da), δε: ἀταρεί:ς (1K. 7, 11 da)
ἀ: ἀργέ: λαν, ἐν γει:σὲ μοῖ: του (u. 20. 17. 2, 5)*

ὁ: δὲ μοῖ:ς τῆς (α. 19) ἑνὸ:ς οὐκ ἔ:σεν,
ὁ: δὲ θεὸ:ς εἰς ἔ:σεν.

[11-4K16N^d(, 7/1, α/α) N

21 Δ ὁ οὖν νόμος* κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ, μὴ γένοιτο!
εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος* ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι (R. 4, 11 da), ὄντως (1K. 14, 15 da) ἐκ νόμου ἀν ἦν
ἢ σαρκιοσύνη; [S-4K^d 4N^d N

6... ἀλλὰ συνέκλυθεν* (R. 11, 32 da) ἢ γεσφῆ τὰ πάντα ὑπὸ ἀμαρτίαν. [6-4K(α) U

12 ἵνα ἢ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως* Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῆ τὸς πιστεύουσιν.
[S-5N^d 15N^d(, 1/1, α) U

10! πρὸ τοῦν δὲ ἐλθεῖ:ν τὴν πί:σταν*
ὑπὸ νό:μον ἐφροσφ: μίθη (2K. 11, 32 da) ἄν: νκλιώμενου: (α. 22)
εἰς τὴν μέ: ρηθόνταν. πί:σταν* ἀ: ποκαλοφθῆ: ναι (R. 1, 10 da)
[10-3gn (me/nw, α/α) U

24 Δ ὅστε ὁ νόμος* παιδαγωγός (u. 25. 1K. 4, 15) ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ... [S-4K^d 4N^d N

10! ἔ: να ἐκ πί:σταν* δε: καιωνθαῖ: μιν. [10-3gn (me/nw, α/α) U

25 Δ ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως* οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγῶν (α. 4) ἔμειν. [S-4K^d 4N^d N

10! πά:ντες γά: ς ἑ: υἱοῖ: θεοῦ ἔ:στε
δε: ἀ τῆς πί:σταν* εἰν Χριστῶ:,
[Ἰησοῦ] [10-3gn (me/nw, α/α) U

27 Δ ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσαθε (R. 13, 12 da) [S-4K^d 4N^d N

10! οὐκ ἔ: νι (1K. 6, 5. 6, 3, 11) Ἰουδαί: ος ὁ: δὲ Ἑλλη: ν (R. 1, 10 da):
οὐκ ἐνι δοῦ: λος ὁ: δὲ ἐλευ: θερος (1K. 12, 15 da):
οὐκ ἐνι ἀ: ρθεν καὶ: θῆλν:

xx -1 xx -1 . . . πάντες γὰρ ὑμεῖς
εἰς εἶσα ἐν Χρῆ:στῷ Ἰησοῦ: .

[10-3gn(mo/nw, e/a) U]

29 5 εὖ δὲ ὑμῶς Χριστοῦ, ἧρα τοῦ Ἀβραάμ ὡς υἱοῦ (2.9, 10 da.) εἶσαί, ...

[1-4k^2 4n^2 N]

10! καὶ ἑπαγγελλία:ν κληρονό:μοι.* (2.4, 13 da.)

[10-3gn(mo/nw, e/a) U]

Cap. 4

1 5 λέγω δὲ (3.5, 16)
εἰς ὅσον γένον (2.7, 1 da.) ὁ κληρονόμος* (2.4, 13 da.) νῆπιος (2.2, 20 da.) εἶσαί, οὐδὲν δια-
φέρει δούλου κείνου πάντων ἄν.
[1-4k^2 4n^2 N]

2 7 ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτροπῆς εἶσαί, καὶ οὐκ ἐκ νόμου (2.10, 14 da.), ἀλλὰ τῆς προει-
ρησίας τοῦ πατρὸς.
[7-3n^2 2β/1k^2] U

3 5 οὕτως καὶ ἡμεῖς,
(4) ὅτι ἡμεῖς νῆπιος (α.1), ὑπὸ τὰ βουλεύματα τοῦ νόμου (2.2, 8, 20) ἡμεῖς δούλου ἡμεῖς
(2.6, 10 da.) (4) ὅτι δὲ ἤλθην τὸ πνεῦμα (2.11, 12 da.) τοῦ γένου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς
(α.6) τὸν υἱὸν* αὐτοῦ, ~
[1-4k^2 4n^2 N]

10! xx -1 xx -1 xx -1
xx -1 xx -1 xx -1
γενός:μενον εἰ:κὶ γυναικός:ς,
γενός:μενον εἰ:πὸ νόμο:ς, *

[10-3gn(mo/nw, e/a) U]

5 5 ἕνα τοὺς ὑπὸ νόμον* (2.6, 14 da.) ἐξαγγελίᾳ (3.3, 13 da.), ἕνα τὴν νεοθεσίαν (2.3, 15 da.)
ἀπολαμβάνειν.
[1-4k^2 4n^2 N]

6 10! ὅ:τι δὲ εἶ:σαί:ν
ἐξαπέ:στειλε:ν ὁ θεός:ς (α.4)
τὸ πνεῦ:μα τοῦ υἱ:οῦ αὐτοῦ: *
εἰς τὰς καρδ:ας ἡμῶν,
κρᾶζο:ν ἄβρα:μ ὁ πατὴρ:ς (2.2, 15)

7 ὡ:σαί:ν οὐκ εἶ:σαί:ν εἰ δού:λος, ἀλλὰ:
υἱός:ς*· εἰ: δὲ υἱός:ς,
καὶ: κληρονό:μος (2.4, 13 da.) εἰ:σαί:ν θεοῦ: . [10-3gn(mo/nw, e/a) U]

8 ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν δουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖρον θεοῖς·

9 ... νῦν δὲ, γινόντες θεόν, πολλὸν δὲ γνωθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐλευθερώσεται
(1κ.3, 16 δε.) πάλιν ἐπὶ τῷ ἀσθενεῖ καὶ πτωχῷ (2κ.15, 16 δε.) στοιχεῖα; [P(1)N

10! $\begin{array}{ccc} \overset{1}{-}xx & \overset{1}{-}xx & \overset{1}{-}xx & \overset{1}{-}xx \\ \overset{1}{-}xx & \overset{1}{-}xx & \overset{1}{-}xx & \overset{1}{-}xx \\ \overset{1}{-}xx & \overset{1}{-}xx & \overset{1}{-}xx & \overset{1}{-}xx \end{array}$

οὐ:ς πάλιν ἄ: νωθον¹ δουλεύ:σαι θε: λυου. [10.3gn(mo/wr, e/a) U

10 ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἑνεαυτοῦς· || [P(1)N

11 10! φοβου: μαι ἡμα:ς, ¹μη παυ:ς εὐκῆ: (2κ.13, 4 δε.)
κεκοπι:σκα (2κ.16, 6 δε.) εὐ:ς ἡμα:ς. [10.3gn(me/wr, e/a) U

12 || γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτε καὶ ἐγώ ¹ὡς ἡμεῖς, ἀδελφοί, εἶομαι ὑμῶν. οὐδὲν καὶ ἡβ-
κησατε.

13 οὐδατέ δὲ, ὅτε δι' ἀδένειαν τῆς βασκίης (2κ.6, 19) ἐτήρησατέ μιν ἡμῶν τὸ πρότερον,
(14) καὶ τὸν Πυραυλὸν (1κ.10, 13 δε.) ὑμῶν τὸν ἐν τῇ βασκίᾳ μὲν οὐκ ἐφουδην ἠγάπατε
(2κ.14, 3 δε.) οὐδὲ ἐφέκονάτε, ἀλλ' ²ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθε με...
[ὡς Χριστὸν ἡγουῶν] U

15 ποῦ οὖν ὁ μακαρισμὸς (2κ.4, 9, 7) ὑμῶν; [P(e)N

13! μαρτυρῶ: (2κ.3, 21 δε.) γὰρ ἡμῶ:ν ¹ὅτι εὐ: δύνασθ:ν
τοῦ:ς ἀφραγμοῦ:ς ἡμῶ:ν;
ἐφορ: φαίντε:ς ¹ἐδά: κατέ μου:...

[13.3n(e, e) N

16 14! ὡ:σσο ἐφθεσ:ς ὑμῶν γέ:ρονα
ἄ:ληθευ:ων (ε.4, 15) ἡμῶ:ν;
[14.6n^a(e) U

17 15! ζῆλον:σεν^x (1κ.12, 31 δε.) ἡμα:ς οὐ καλῶ:ς,

1) καὶ γὰρ 2) ἀλλὰ

17 ἀλλὰ ἐκκληθεῖσθε μου (R. 3. 24) ἵνα αὐτοῖς ζήλοῦσθε.
 ἡμᾶς θέλουσθε
 [15-67²(m)/m, α) U

18 καλὸν δὲ ζήλοῦσθαι (ο. 17) ἐν καλοῖς κέντροις, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι (1Κ, 5, 3 α.) με πρὸς ὑμᾶς, ... || [P(ε)N

19 16! xx -!, τικνί: α² μου, ὅς κενόν ἀδίδ: να (α. 22),
 μέγας σθ: μορφωθῆ: Χριστοῦ: ἐν ὑμῖν: ν. [16-30] 30(κίεε, ·, λ(τ, ε) U

20 ἢ θέλον δὲ παρεῖναι (ο. 18) πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι (R. 1, 23 α.) τὴν φωνὴν μου, ὅτι ἀποστολῆμαι (α. 4, 8) ἐν ὑμῖν. || [P(τ)N

21 ἠέρετέ μοι
 οὐ ὑπὸ νόμον (ο. 6) θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

22 γέγραπται γάρ ὅτι Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδείας (α. 23. 20. 31), καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθερίας.
 23 ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδείας (α. 22) κατὰ ὄραμα γεννήθηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθερίας δὲ ἐκ τῆς ἐπαγγελίας. [P(ε)N

24 17! 1 xx -! xx | 1 xx -! xx
 1 xx -! xx | 1 xx -! xx
 1 xx -! xx | 1 xx -! xx
 ἄ: τινά εἰ: βδιν ἄ: ἀλλοφροῦ: μενα. [17-67²(α) U N

25 13! ἀδται γάρ: εἶδεν δύ: ο ἰσαθῆ: και R. 9, 4 α., μία με: ν
 ἀπὸ εἰ: ροῦς Σινᾶ:, ἡς δουλεί: αν (R. 8, 15 α.) γεννῶ: βα,
 ἦτος εἰ: σὶν Ἰσραῖ: ς. (ω) τὸ δὲ Ἰ: γας Σινᾶ:
 ο: ρος εἶδῖ: ν ἔν: Ἰσραβί: α,
 βυ: σσοιγεῖ: δὲ ἔν: νῶ: ν Ἰεσοῦβαδῆ: με. [13-30(ε, ε) N

17! δουλεύ: ει γὰρ με: τὰ εἰν τί: κων αὐτῶ: ς. [17-67²(α) U N

26 13! ἡ δὲ ἀ: να Ἰεσου: βαλήμ ἔλεν: ἴεσα εἶδῖ: ν,
 ἦτος εἰ: σὶν κῆ: τῆς ἡμῶ: ν. [13-30(ε, ε) N

6 ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ οὐτε περιτομή τι ἔσται (R. 4, 12) οὐτε ἀκροβυστία.

ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη (R. 7, 5 στα.).

7 ἑτέροις (R. 9, 16 στα.) καλῶς· τίς ἡμᾶς ἐνέκοπον (R. 15, 12 στα.) ἀληθείᾳ μὴ κωλύσθαι (R. 2, 2);

8 ἢ περιτομή οὐκ ἐν τοῦ καλοῦτος ἡμᾶς
9 ! μικρὰ: ζήμη ὁ: λον ! τὸ φύ: σωμα ζυροῦ: (R. 9, 11 στα.; 1K, 5, 6)."

10 ἐγὼ κέκοιθα εἰς ἡμᾶς ἐν κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε
ὁ δὲ ταρασσῶν (J. 1, 7) ἡμᾶς βασιλεύει (R. 11, 10 στα.) τὸ κρέμα, ὅστις ἐὼν J̄.

11 ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διαίκομαι;

ἀρα καθήρηται τὸ δόκον (R. 14, 10 στα.) τοῦ σταυροῦ. ||

[P(r)N

12 16! ὁ: φιλον (1K, 4, 8 στα.) καὶ: ! ἀποκό: γονται;
οὐ ἀ: νάσσω: τοῦ: νεῦ: ἡμᾶ: ς.

[16-3w] (x̄īee, ;, G, e) U

13 ἡμᾶς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκληθήτε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν
(R. 7, 8 στα.) τῆς σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλους.

14 ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πεπληρώσεται, ἐν τῷ ἀγαπήσει τὸν πλησίον σου εἰς ὅσον
τὸν. [P(c)N+U

15 19! εἰ: δὲ ἀλλή: λους
δά: κνέτε καὶ: κατέβν: ετε (2K, 11, 10),
βλέ: πετε μῆ: ὑπ' ἀλλή: λον
ἀ: νάλωθ: τε.

[19-3w] (ee, e) N

16 2 λέγει δέ (J. 4, 1)
πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς (J. 2, 3) οὐ μὴ ἐπιλέγετε (R. 2, 4 στα.)
[2-4k² 74w² N

16 13! μὴ γινώ: μετὰ κενόδοξοι: (σφ. Π. 4, 3),
ἀλλή: λους προκαλον: μενοι,
ἀλλή: λους φθονοῦ: ντες'

[13-3N(cc, e)N]

Cap. 6

1 || Ἀδελφοί, ἐάν καὶ προληφθῆ ² (1K. 11, 11) ἀνθρώπος ἐν τῷ παραπτώματι (Ρ. 4, 15 δε.), ἡμῶς
οἱ πνευματικοὶ κατασφίξτε (Ρ. 9, 2 δε.) τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραύτητος (1K. 4, 2 δε.),
[P(m)N]

16! Ἐκοπῶ: ν σαυτοῦ: ν, ¹ μὴ καὶ βῶ: περιφροῦ: ς.

[16-3N(3N(x)ace, :, 4/r, e)U]

2 ἀλλήλων τὰ βάρη (2K. 4, 11 δε.) βαρτάξτε (2. 11, 10 δε.), καὶ οὕτως ἀναπληρώσετε (1K. 14, 16 δε.)
τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. || [P(m)N]

3 20! εἰ: γὰρ δοκεῖ: τις ¹ εἰνά: τι μηδὲ: ν ἄν, ¹ φρε: να πατα: (σφ. Π. 4, 10) ἐαν τοῦ: ν.
[30-6N(1N-2/4f-ūrn, a)U]

4 10! xx-¹ xx-¹. ¹ τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ:
δο: κωμαξέ: τω ἑκά: βτος^x.

[10-3gn(me/1Nn, e/a)U]

17! καὶ: τότε εἰς ἑαυτοῦ: ν
μό: νον τὸ κεύ: γημχ (Ρ. 4, 2 δε.) ἐ: ξου.

[17-6N^a1^e(a)U/N]

10! xx-¹ xx-¹ | xx-¹ xx-¹,
καὶ: οὐ: κ εἰς τὸν ἔ: τερνον.

[10-3gn(me/1Nn, e/a)U]

5 17! xx-¹ xx-¹ x. ¹ ἔ: καθτος γά: ς
τὸ ἔ: δρόν φρε: τ: ον βαστέφρα: (α. 2).

[17-6N^a1^e(a)U/N]

6 10! κοι: νωνεύται: (Ρ. 12, 13 δε.) [δὲ] ¹ ὁ καθηγού: μενος (2. 2, 10) τὸν λό: γον
τῶ: καθηγού: ντι (2. 2, 10 δε.) ¹ ἐν πᾶ: βιν ἀγασοῦ: ς. [10-3gn(me/1Nn, e/a)U]

7 13! μὴ: πλανᾶ: βθε: (1K. 9, 9 δε.)^x δεδ: ς
οὐ: μνησφί: ζεται!

[13-3N(cc, e)N]

10! ὁ γὰρ εἰς ἑὴν σκευὴν εἰσὶν* (1κ.9,11 δα.) ἀνθρώποι ποιοῦντες, τοῦτο καὶ φερόμενοι* (1κ.9,11 δα.). [10-39m(mε/τοπ, ε/α) U]

8 21! [ὄψου] ὁ σκευὴν εἰσὶν* (α.7) εἰς τὴν βάσιν εἰς ἑαυτοῦ: ἐκ τῆς βασιλείας φερόμενοι* (α.7) φησὶν δὲ ν (β.8,11 δα.), δὲ δὲ σκευὴν εἰσὶν* (α.7) εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος φερόμενοι* (α.7) ζῶντες ν [αἰσάντων (β.4,7 δα.)] [21-59m(α) U]

9 13! τοῖς δὲ καλοῦν ποιουῦντες (β.7,11 δα.) μὴ ἐγκακῶμεν (β.4,11 δα.)! [13-30(m,ε) N]

20! xx -¹xx -¹xx -¹x
xx -¹xx -¹x
καὶ φερόμενοι* γὰρ εἰσὶν οἱ φερόμενοι* (α.7)
μὴ ἐκλυθῶμεν.
[20-60^h(m-ε/ε/ε-ε/ε, α) U]

10 ἄρα σὺν ἡμῶν καὶ φερόμενοι* ἔγραψαμεν, ἐργαζόμενοι τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλα δεῖκα δὲ πρὸς τοὺς οὐκ εἰσὶν (β.2,19. 17.5,8) τῆς πίστεως. || [P(δ)N]

11 Ἔδεξε πολλοὺς ὑμῶν βραβυβασίαν ἔγραψα τῆς ἐμῆς χειρὸς (Philom.19).

12 ὅσοι θέλουσιν ἐπιπροσώπων εἶναι ἐν βαρκῇ, οὕτως ἀναγκάζουσιν (β.12,11 δα.) ἡμᾶς περιτεμένους (1κ.7,18 δα.).

μόνον ἵνα τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ (1κ.1,17 δα.) μετὰ δώσωμεν.

13 οὐδὲ γὰρ σὶ περιτεμένους (α.12) αὐτοὶ νόμον φυλάσσετε, ἀλλὰ θέλουσιν ἡμᾶς περιτεμένους, ἵνα ἐν τῇ ψευδέσει βαρκῇ κληθῶμεν.

14 ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο κληθῆναι*, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ* τοῦ κυρίου (1κ.1,17 δα.). || [ἡμῶν] U [Ἰησοῦ Χριστοῦ] U [P(τ) N]

16! δὲ οὐδὲ ἐμοὶ κόσμος ἑστάνει*, καὶ ἐγὼ δὲ κόσμος. [16-30(m/α/ε, ε, β/7, ε) U]

15

13! οὐ: τί γὰρ κίε ρι - ¹τομή: τί ἔδο:ν,
 οὐ: τί λ: κροβυτά: α,
 λ: ἡλὰ κληγή: κτί:βις (υκ.5,7.δ.).

[B. 3m (ee, e) N]

16

10! καὶ ὄβοι: τῶ κινό:νι (υκ.10,13.δ.) ¹τούτω: .δοιγγῶου: ουν (β.4.12.δ.),
 εἰση:νη ἐπ' αὐτού:ς καὶ εἰ:λος,
 καὶ ἐπί: τὸν Ἰεραγῆ:λ τοῦ θεοῦ:.

[10-2gr (ma/mn, e/a) U]

17 || τοῦ λαοῦ κόπους μοι μηδέως παρεγέτω (ε.4,1.17,1,4,6,7. π.2,7) ἐγὼ γὰρ τὰ θεύματα
 τοῦ Ἰησοῦ ἐν τοῖς σώματί μου βαπτύξω (α.2). ||

[P(e) N]

18 || Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί! ἀμήν.

[P(r) N]

Volum

ume 3

DIE PAULINISCHEN

KLANGLICH UNTERSUCHT UND HERAUSGEGEBEN

VON

EDUARD SIEVER

III. HEFT:

EPHESER BIS PHILE

VERLAG VON EDUARD PFEIFFER / LEIPZIG

1929

25619

E IEN BRIEFE

UND HERAUSGEGEBEN

SIEVERS

FT:

PHILEMON

LEIPZIG S. 3., KANTSTRASSE 75

192

DIE PAULINISCHEN

KLANGLICH UNTERSUCHT UND HE

VON

EDUARD SIEV

III HEFT:

EPHESER BIS PHIL

GEDRUCKT MIT UNTERSTÜTZUNG
NOTGEMEINSCHAFT DER DEUTSCHEN W
UND DER SÄCHSISCHEN AKAD
DER WISSENSCHAFTEN

VERLAG VON EDUARD PFEIFFER / LEIPZIG

1929

IE

HEN BRIEFE

UND HERAUSGEGEBEN

N

SIEVERS

EFT:

S PHILEMON

ERSTÜTZUNG DER
DEUTSCHEN WISSENSCHAFT
CHEN AKADEMIE
SCHAFTEN

LEIPZIG S. 3., KANTSTRASSE 75

9

2000

2000

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ.

Cap. 1

1 || Παῦλος ἀπόστολος...

[P(r)N

T^x Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ βοληματος θεοῦ (β. 1, 1 α.)

[P=4κ^α 4η^α N

S^x τοῖς ἀγίοις τοῖς ὄντιν ἐν Λαοδικείᾳ)
[ἐν Ἐφέσῳ] ἠ
καὶ πᾶσι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

[S=6κ^α 5η^α N

2 χάρις ὑμῶν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν (β. 1, 7 α.)... ||

[P(r)N

T^x καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ἐυλόγητος (β. 1, 15 α.) ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (1κ. 1, 2), ὁ εὐλογη-
σας (β. 1, 14 α.) ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ (β. 15, 49 α.) πνευματικῇ ἐν τοῖς ἔπουρανίοις (1κ. 15, 40 α.)
ἐν Χριστῷ

4 καθὼς ἐξελίξασθε (1κ. 1, 27 α.) ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, ~

[P=4κ^α 4η^α N

S εἶναι ἡμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους (ε. 5, 27. β. 2, 15. C. 1, 22) κατενώπιον (C. 1, 22) αὐτοῦ

[S=6κ^α 5η^α N

(5) T ἐν ἀγάπῃ, (5) προσορίσας* (β. 2, 25 α.) ἡμᾶς εἰς νιόθεσίαν (β. 2, 1 α.) ~

[P=4κ^α 4η^α N

S διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν,

[S=6κ^α 5η^α N

T κατὰ τὴν ἐδόκιαν (β. 19, 1 α.) τοῦ βοληματος αὐτοῦ (μ. 9, 11),

6 εἰς ἄκαινον (β. 13, 3 α.) ὁφέης (μ. 12, 14) τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡμᾶρη-
μένῳ,

7 ἐν ᾧ ἐχομέν τὴν ἀπολύτρωσιν (β. 3, 14 α.) διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, ~

[P=4κ^α 4η^α N

S τὴν ἀφεσιν (C. 1, 14) τῶν παραπτωμάτων (β. 4, 15 α.)

[S=6κ^α 5η^α N

8 9 10 (11)	<p><u>Τ</u> κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ (ε. 2, 7), ἥς περιέβουθεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ (C. 1, 9. 22. 3, 10) καὶ φρονήσει, φρασεῖας ἡμῶν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ* (α. 5), κατὰ τὴν εὐδοκίαν (α. 5) αὐτοῦ ἢ κροτέοντο (R. 1, 13. 14.) ἐν αὐτῷ, εἰς οἰκονομίαν (1κ. 9, 17. 18.) τοῦ πληροῦματος (R. 11, 2. 12.) τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι (R. 12, 9) τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ, (11) ἐν ᾧ καὶ ἐκδηρώθημεν ~</p>	[T. 4κ ^a n 4η ^a N
	<p><u>Σ</u> προσοφθίντες* (α. 5) κατὰ πρόθεσιν (R. 8, 10. 11.) τοῦ τὰ πάντα ἐνεργούντος (R. 7, 5. 6.) κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ* (α. 5)</p>	[S. 6η ^c n 5η ^a N
12	<p><u>Τ</u> εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἕκαινον δόξης (α. 6) αὐτοῦ, ~</p>	[T. 4κ ^a n 4η ^a N
13 14	<p><u>Σ</u> τοῦ προηλεκτούς ἐν τῷ Χριστῷ ἐν ᾧ καὶ ἡμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας (1κ. 6, 7. 8.) τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐφρασεύθητε (R. 15, 10. 11.) τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τοῦ ἁγίου, ὃς ἐστὶν ἀραβῶν (1κ. 1, 2. 3.) τῆς κληρονομίας (J. 3, 18. 19.) ἡμῶν.</p>	[S. 6η ^c n 5η ^a N
	<p><u>Τ</u> εἰς ἀπολύτρωσιν (R. 3, 14. 15.) τῆς περιποιήσεως (1Πκ. 5, 9. 2Πκ. 2, 11).</p>	[T. 4κ ^a n 4η ^a N
	<p><u>Σ</u> εἰς ἕκαινον τῆς δόξης αὐτοῦ (α. 5).</p>	[S. 6η ^c n 5η ^a N
15	<p><u>Τ</u> Διὰ τοῦτο καὶ ἐγώ, ^ψ ἀκούσας τὴν καθ' ἡμᾶς πίστιν, ~</p>	[T. 4κ ^a n 4η ^a N
	<p><u>Σ</u> ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,</p>	[S. 6η ^c n 5η ^a N
16 17	<p><u>Τ</u> οὐ παύσομαι (C. 1, 9) εὐχαριστῶν ὑπὲρ ἡμῶν, μνησίων ποιούμενος (R. 1, 9. 10.) ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἕνα ὃ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν, [Ἰησοῦ Χριστοῦ] ὁ πατὴρ τῆς δόξης, ὁ ὢν ἡμῶν πνεῦμα σωφίας ~</p>	[T. 4κ ^a n 4η ^a N
	<p><u>Σ</u> καὶ ἀποκαλύψεως (R. 2, 5. 6.) ἐν ἐκφράσει (Phil. 6. 7.) αὐτοῦ.</p>	[S. 6η ^c n 5η ^a N
18	<p><u>Τ</u> πεφωτισμένους (1κ. 4, 5. 6.) τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ἡμᾶς εἰς ὅσον ἡ ἐλπίς τῆς κληθείας (R. 11, 29. 30.) αὐτοῦ, εἰς ὃ πλοῦτος τῆς δόξης (R. 9, 2. 3.) τῆς κληρονομίας (α. 74) αὐτοῦ, ~</p>	[T. 4κ ^a n 4η ^a N

Σ ἐν τοῖς ἀγίοις

[S=6π^ε n 5π^δ N

19 Τ και εἰ τὸ ὑπερβάλλον (ε.3, 19 δα.) μέρος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοῦ πνεύματος
 20 ὄντως κατὰ τὴν ἐνέργειαν (ε.3, 7 δα.) τοῦ κράτους (ε.6, π. C. 1, 11. 1Τ. 6, π) τῆς ἀγάπης αὐτοῦ (ε.4, 2Τ. 1, 9),

[Τ=4π^κ n 4π^δ N

Σ ἐρείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν (α.4, 4 δα.) καὶ καθίερας ἐν ἀέθει ἀποῦ ἐκ τοῖς ἐπουρανίοις (ο.3),

21 ἐπερῶν (ε.4, 19) πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος (C. 1, 10) καὶ παντὸς
 ὀνόματος, ὀνομαζομένου τῷ μίῶν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ (α. 12, 2 δα.), ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

[S=6π^ε n 5π^δ N

Τ και
 πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοῖς πόδας αὐτοῦ"

"καὶ αὐτὸν ἰδῶν κεντρῶν ~

[ὑπὸς πάντα] U

τῆ ἐκκλησίας.

[Τ=4π^κ n 4π^δ N(U)

Σ ἡμεῖς ἐβῶν τὸ ἅμα αὐτοῦ, τὸ πλῆγμα (ο.10) τοῦ εἶ πάντα ἐν πᾶσιν ἐπισημομένου.

[S=6π^ε n 5π^δ N

Cap. 2

Χ και ἡμεῖς ὄντας νεκροὺς τοῖς πασπατώμασιν (α.4, 25 δα.) καὶ ταῖς ἀμαρτίαις
 ἡμῶν,

2 ἐν αἷς ποτε περὶ κατήρασι κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν
 ἀργοντα (α. 12, 3 δα.) τῆς ἐξουσίας τοῦ αἵματος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργούν-
 3 τος (α. 7, 5 δα.) ἐν τοῖς νεκροῖς τῆς ἀπειθείας (α. 11, 30 δα.)

4 ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνευσερασημέν (α. 1, 12 δα.) ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
 βασκῆς (β. 5, 10) ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοῶν (ε. 4, 17.
 C. 1, 11), καὶ ἡμεῖς ὅτινα φέροι ὅπως ὅπως, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ.

5 ὁ δὲ πῶς κλονῶν (α. 4, 8 δα.) ὦν ἐν ἐλπίδι, διὰ τὴν κοιλίαν ἀγάπην αὐτοῦ ἢ ἡγά-
 6 σθηδὸν ἡμᾶς, (5) καὶ ὄντας ἡμεῖς νεκροὺς τοῖς πασπατώμασιν (α. 4, 25 δα.) συνέβη
 7 ποίησιν (C. 2, 13) τῷ Χριστῷ (ἡμεῖς ἐβῶν δεδωσμένοι, α. 8),

8 καὶ συνήραμεν (C. 2, 11. 3, 1) καὶ συνεκάθημεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις (1κ. 15, 40 δα.),
 [ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ] U

9 ἕνα ἐνδεδέχεται (α. 4, 15 δα.) ἐν τοῖς αἰῶνι τοῖς ἐπισημομένοις τὸ ὑπερβάλλον (ε. 3, 19 δα.)
 πλοῦτος τῆς χάριτος (ε. 1, 7) αὐτοῦ.

[ἐν ἡμεῖς ἐβῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ] U

10 τῆ χάριτος ἐβῶν δεδωσμένοι (α. 5) διὰ πόσεως
 καὶ τούτο οὐκ ἐφ' ἡμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον.

- 8 ἐμοὶ τῶν ἐλαχίστων (1κ.4,3 δα.) πάντων ἔργων ἐδόθη ἡ χάρις αὐτῆ, τοῖς ἔθνεσιν ἐναγγε-
λίσασθαι τὸ ἀνεξήγητον (2κ.11, 23) πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ,
- 9 καὶ φανεῖσθαι (1κ.4,5 δα.) τῆς ἡ οικονομίας (22) τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκρυφθέντος (1κ.2,7 δα.)
ἀπὸ τῶν αἰώνων (6,1,16) ἐν τῷ θεῷ τὰ πάντα κρύβαντι,
- 10 ἵνα γνωρισθῆν ἡν ταῖς ἀγαθῶν καὶ ταῖς ἐφουβίαις ἐν τοῖς ἔθνεσιν (1κ.15, 40 δα.) διὰ τῆς
ἐκκλησίας ἡ κοινολογίας ὁφθα τοῦ θεοῦ (1κ.1, 21 δα.),
- 11 κατὰ κρίνειν (2κ.8, 28 δα.) τῶν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ κυρίῳ ἡμῶν
(12) ἐν τῷ ἔργῳ τὴν παρηγορίαν (2κ.3, 12 δα.) καὶ προσβασιμὴν (2κ.5, 2. 6. 2, 18) ἐν κεκοιμηθέντι
(2κ.3, 4 δα.) διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.
- 13 διὸ αἰτούμεθα μὴ ἐγκακίῶν (2κ.4, 1 δα.) ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν δόξα
ὑμῶν.
- 14 Τοῦτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου (2κ.11, 4 δα.) πρὸς τὸν πατέρα, (15) ἵνα ὁ πᾶσα πα-
(15) τριά ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὀνομαζέται, (16) ἵνα δοῦν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δό-
(16) ξῆς αὐτοῦ (2κ.9, 23 δα.) συνήμεν κραταιωθῆναι (1κ.16, 13) διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν
(17) ἔσω ἀνθρώπον (2κ.7, 22), (17) κατισχυῖναι (6,1,19, 2, 9) τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς
(18) καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐσσευαμένῳ (6,2,7) καὶ τεθαυμασμένῳ (6,1, 23), (18) ἵνα ἐφεισθῶ-
(18) ῶντε κατελάβονταί (2κ.9, 20 δα.) τὸν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τὸ εὐαγγέλιον καὶ μῆκος καὶ ἄχος
(19) (2κ.4, 9) καὶ βάθος (2κ.8, 39 δα.), (19) γινώσκοντες τὴν ὑπερβολικότητα (2κ.3, 10, 9, 14. 6, 1, 9. 2, 7.
(19) 2κ.11, 23) τῆς γνώσεως ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλῆρωμα 2κ.11, 22 δα.
τοῦ θεοῦ.
- 20 τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ταῦτα ταῦτα ὑπερεκπερβεῖν (1Πκ.3, π. 5, 13) ὡς αἰτούμεθα,
(21) ἡ νοούμεν (0,4) κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην 2κ.7, 5 δα.) ἐν ἡμῶν, (21) αὐτῶν ἡ δό-
ξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάντας τὰς γενεάς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων
ἀμήν. || [ΕΡ, Π]Α

Cap. 4

- 1 Πάσκαλῳ οὖν ὑμῶν (2κ.12, 1 δα.) ἐγὼ ὁ δόξιος (2κ.3, 1 δα.) ἐν κυρίῳ ἀξίως (2κ.16, 2
(2) δα.) περιπατῶν (6,1,10) τῆς κληθείας (2κ.11, 29 δα.) ἧς ἐκληθήτε, (2) μιστὰ πλῆθους
ἐναπειροφροσύνης (Πκ.2, 3. 6, 2, 18. 22. 3, 12) καὶ πραύτητος (1κ.4, 21 δα.), μιστὰ μακρο-
(3) θυμίας (2κ.2, 4 δα.) ἀνεγόμενοι (1κ.4, 2 δα.) ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, (3) ἐπουδέζοντες
(2κ.2, 10 δα.) τηροῦν (1κ.7, 27 δα.) τὴν ἐνότητά (1κ.13) τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ
(6, 2, 19. 3, 14) τῆς ἐρήνης
4 ἐν ἄμφω καὶ ἐν πνεύμα, καθως καὶ ἐκληθήτε ἐν μιᾷ ἐκκλησίᾳ τῆς κληθείας (0,1)
ἡμῶν.

5 εἰς κρείσσον, μὴ πύβου, ἐν βάπτισμα (R. 6, 4 στα.)
6 εἰς ὃ θναός καὶ πωτῆς πάντων, ὃ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν.
7 Ἐνὶ δὲ ἐκείνῳ (1κ, 12, 18 στα.) ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς (R. 5, 15 στα.) τοῦ Χριστοῦ.

8 Διὸ πύβου ἀναβάς* εἰς ἄνω (E. 3, 10) ἡγματούτωςον ἀγματούσιαν, ἔδωκεν δόματα (R. 4, 17) τοῖς ἀνθρώποις.* (E.)
9 τὸ δὲ ἀνέβη* ὅ ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη* εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10 ὁ καταβάς* αὐτός ἐστιν καὶ ὁ ἀναβάς* ὑπεράνω πάντων (E. 1, 21) τῶν οὐρανῶν, ἕνα πληρώσῃ τὰ πάντα.

11 καὶ αὐτός ἔδωκεν τοῖς μὲν ἀποστόλους, τοῖς δὲ προφήτας, τοῖς δὲ ἐπάγγελ-
12 βότας, τοῖς δὲ ποιμένις καὶ δισαββάλοις,

12 πρὸς τὸν καθαυτοῦ τῶν ἀγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν (R. 14, 19 στα.)
13 τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μὴτε καταστέλλων (1κ, 10, 11 στα.) οὐ πάντες εἰς τὴν ἐνότητά (0.3) τῆς πίστεως. καὶ τῆς ἐπιτηδεύσεως (Philom. 6 στα.) τοῦ νοῦ τοῦ θεοῦ εἰς ἄνερα τέλειων (R. 12, 2 στα.) εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος (R. 11, 11 στα.) τοῦ Χριστοῦ.

14 ἕνα μηκέτι ἄμην νήπιοι (R. 2, 20 στα.), κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι (1κ, 47)
15 πάντες ἀνέσωι τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἢ πανουργία (1κ, 3, 19 στα.) πρὸς τὴν μεθοσίαν (E. 6, 11) τῆς πλάνης (R. 1, 27 στα.),

15 ἀληθεύοντες (J. 4, 16) δὲ ἐν ἀγάπῃ...
16 ἀσφῆδαίμεν (1κ, 3, 6 στα.) εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὃς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ, Χριστός.

16 εἴ οὐ πᾶν τὸ σῶμα δυναμολογούμενον (E. 2, 21) καὶ συμβυβαζόμενον (1κ, 2, 15 στα.) διὰ
17 πάσης ἀφῆς (C. 2, 19) τῆς ἐκλογῆς (R. 1, 19) κατ' ἐνέργειαν (E. 3, 7 στα.) ἐν μέτρῳ ἐνός
18 ἐκείνου (0.7) μέρους τῆν ἀσφῆδιν (C. 2, 19) τοῦ σώματος ποιῶνται εἰς οἰκοδομὴν (0.2) ἑαυ-
19 τοῦ ἐν ἀγάπῃ. [1-6 φῶ β Ὁ

17 ἡ τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτυροῦμαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ἡμᾶς περιπατοῦν, καθὼς καὶ ἐν
18 τῇ περιπατῶν, ἐν μακαριότητι (R. 8, 10) τοῦ νοῦ αὐτῶν, ἑδοξαμένῳ τῇ διακονίᾳ (E. 2, 3 στα.) ὄντως, ἀπεληλοστερωμένοι (E. 2, 12 στα.) τῆς χάρις τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ἄνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πείρασιν (R. 11, 15) τῆς καρδίας αὐτῶν, οὕτως ἀπεληλοστές ἑαυτοῦ παρεδόκαν τῇ δουλείᾳ (R. 13, 13 στα.) εἰς ἑρασίαν ἀκαταβό-
19 βίας (R. 1, 24 στα.) πάσης ἐν πλοουσίᾳ (R. 1, 28 στα.) ἡμῶν δὲ οὐκ οὕτως ἐμακάτεε τὸν Χριστόν, εἴ μὲ αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε (καθὼς ἐστὶν ἀληθεῖα ἐν τῷ Ἰησοῦ), ἀποστέθειν (R. 13, 12 στα.) ἡμᾶς κατὰ τὴν κριστέραν ἀναστροφὴν (R. 1, 13 στα.) τὸν παλαιὸν ἐν-

23
24) ἄνευτον (R. 6, 6 ετα.) τὸν φανερόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης,
ἀναγενοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν (24) καὶ ἐνδύσασθαι (R. 13, 12 ετα.) τὸν καινὸν
ἀνθρώπον (E. 2, 15) τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ δούλωται τῆς ἀληθείας*.
[L. 670^c n° 7 (767) U

25
Γ Διὸ ἀποθνήσκου (ο. 22) τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀληθεῖαν* ἑκάστος μετὰ τοῦ πλησίον
αὐτοῦ." [D. 44^a n° 47^a N + U

Δ ὅτι ἔχουσιν ἀληθῆσαν μέλη. [D. 670^c n° 57^a N

26
27
28
Ζ ὄφρι ῥέοτε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε." (U).
ὁ ἥλιος μὴ ἐκτείνουται ἐπὶ παρανομίᾳ (vgl. E. 6, 4. R. 70, 19) ὑμῶν,
μηδὲ δίδοτε τὸ πῶρον (R. 12, 19) τῷ διαβολῷ.
ὁ κλέπτων μὴ κλέβῃ κλέπτου... [D. 44^a n° 47^a N

Σ πολλὸν δὲ κοπιᾷται (R. 16, 6 ετα.) ἐργαζόμενος ταῖς ἰδέαις ἡμεῶν τὸ ἀγαθόν, ἐν ἧῃ μεταδιδό-
ναι (R. 1, 11 ετα.) τῷ ἑστέῳ ἐξοῦ (I. 12, 11 ετα.) [D. 670^c n° 570^a N

29
Υ πᾶς λόγος βασιφῶς ἐν τῷ στόματι ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθαι. [D. 44^a n° 47^a N

Φ ἀλλὰ εἴ τις ἀγαθός [D. 670^c n° 570^a N

30
Ψ πρὸς οἰκοδομὴν (ο. 12) τῆς ἡτέρας*,
ἐνὰ δὲ ἄκρῳ τοῦ ἀκοῦσθαι.
καὶ μὴ ἡλιθιώτε (24, 2, 2 ετα.) τὸ πνεῦμα ~
τοῦ θεοῦ. [τὸ ἄγιον] [D. 44^a n° 47^a N

Ω ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε (R. 15, 10 ετα.) εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως (R. 3, 24 ετα.) [D. 670^c n° 570^a N

31
Α πᾶσα πικρία (R. 3, 14) καὶ θυμὸς (R. 2, 0 ετα.) καὶ ὀργή (R. 2, 0 ετα.) καὶ κραυγή καὶ βλασφημία
(C. 3, 1. 17: 6, 4) ἀφ' ἧται ἀπ' ὑμῶν. [D. 44^a n° 47^a N

Β ὅταν πείθῃ κακίᾳ (R. 1, 29 ετα.)

32. Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους γρηγοροί, ἐνδοπλάγιοι, γαστριζόμενοι (2, 2, 32α) ἑαυτοῦς, καθὼς καὶ ὁ θεὸς
 [ἐν Χριστῷ] ἔ
 ἠγάπησατο ἑμῶν. [Τ·4κ^α·4π^α·N

Cap. 5

1. Γίνεσθε σὺν μεμνηταί (1κ.11, 1α.) τοῦ θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά* (1κ.4, 14α.) [P(1)N

2. Γ καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ* [Τ·4κ^α·4π^α·N

Σ καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν* ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲς ἡμῶν, "προβοφραν (2, 15π)
 καὶ θυσίαν." τῷ θεῷ, "εἰς ἄμνην (2κ.2, 2α.) εὐδοκίας." (Ρθ. 4, 10; 2κ.2, 15) [S·6π^α·5π^α·N

3. Πορνεία (1κ.5, 1α.) δὲ καὶ ἀκαταρβία (2, 1, 24α.) πᾶσα ~ [P(1)N

Σ ἢ ἐλιονεξία (2, 1, 29α.) [S·6π^α·5π^α·N

μηδὲ ὄνομαζέσθω ἐν ἡμῶν, ~ [P(1)N

Σ καθὼς πρέπου ἀβίου, [S·6π^α·5π^α·N

4. καὶ αἰδυσότης (σφ. 5, 12). [P(1)N

Σ ἢ μωρολογία ἢ ὑπερκαυδία (ἀ' οὐκ ἀνήκεν, C. 3, 10. Philom. 8), ἀλλὰ μᾶλλον οὐ γαρύβεια. [S·6π^α·5π^α·N

5. τοῦτο γὰρ ἔστω γενώσκοντες, ὅτι πᾶς κληρον (1κ.5, 10α.)... [P(1)N

Σ ἢ ἀκάθαρτος (1κ.7, 11α.) ἢ ἐλιονεκτης (1κ.5, 10 α.) ~
 [δ' ἔδου: αἰδουλοπάτης (1κ.5, 11α.)] ἔ
 οὐκ ἔχει κληρονομίαν (3, 3, 10α.) ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ ~

[Χριστοῦ καὶ] ἢ
 θεοῦ (Ῥ. 14, 17 εἰς).

[5-6^ε 5^ν N

6 μηδὲς ὑμᾶς ἀκατάστα κινῆς (1Κ. 15, 20 εἰς) λόγους.

[P(7)N

Σ διὰ ταῦτα γὰρ δεχεται ἡ ὄρα^ς τοῦ θεοῦ (Ῥ. 1, 10 εἰς) ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας (Ῥ. 11, 20 εἰς).
 [5-6^ε 5^ν N

7 μὴ ὄν γίνεσθε θυμητύχοι (Ἐ. 3, 6) αὐτῶν ἢ

[P(7)N

8 Σ ᾗτε γὰρ ποτε θεότος, νῦν δὲ φωτῆ^ς ἐν καρδίᾳ.

[5-6^ε 5^ν N

ὡς τέκνα φωτός* (ἠφ. 1 Πκ. 5, 5) περιπατεῖτε*

[P(7)N

9 Π ὅ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτός* ἐν πιδῶ ἀγαθυνούνη (Ῥ. 15, 14 εἰς) καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀληθεία.

[P(7)N

10 Σ δοκιμάζοντες τὸ εἶεν εὐαγέλιον (Ῥ. 12, 1 εἰς) τοῦ κυρίου.

[5-6^ε 5^ν N

11 καὶ μὴ συνκοινωνεῖτε (Ῥ. 4, 14) τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκαθάρτοις (1Κ. 14, 14 εἰς) τοῦ θεοῦ (Ῥ. 13, 12). [P(7)N

Σ μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγγυε* (1Κ. 14, 24 εἰς)

[5-6^ε 5^ν N

12 τὰ γὰρ κρυφῆ μυστήρια ὑπὲρ αὐτῶν ἀλόγητον (1Κ. 11, 6, 14, 35. Πκ. 1, 11. Ἐ. 5, 4) εἶεν καὶ λόγουν... [P(7)N

13 Π ... τὰ δὲ πάντα ἐλεγμονα* (ο. 11) ὑπὸ τοῦ φωτός* φανεροῦται*.

[ἴπην γὰρ 9 τὸ φάνερσον· μινον* φῶς· 5* εἶεν· 4] ἢ

14 [εἰδὲ λόγου*

"ἔπειρε ὁ καρδιάσαν (1 Πκ. 5, 6. 7. 10),¹ καὶ ἀνδρα ἐκ τῶν νεκρῶν,
 καὶ ἐπιφάνει σοὶ ὁ Χριστός."] ἢ + ἢ

[5-4^ε 4^ν N

15 Π βλάπτετε ὄν ἀκαθάρτως (1 Πκ. 5, 2) πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄδοφοι* ἀλλ' ὡς σοφοί, (16) ἐξαφο-
 (16) γαλόμενοι (Ἐ. 3, 13 εἰς) τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πούνησιν εἶδεν (Ἐ. 6, 13). [P(7)N

17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἀφρονεῖς* (1Κ.15, 36 αα), ἀλλὰ συνίετε τὸ εὐ φέλημα τοῦ κυρίου.
[S-67^ε 57^η N

18 καὶ μὴ μεθύσκεσθε (1Ρ. 5, 7) οἴνω, ἐν ᾧ ἔσονται ἀδωατά... [P17] N

Τ ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι, ~ [T-4κ^α 47^η N

19 Διαλοῦντες ἐαυτοῦς ψαλμοῦς (1Κ.14, 26 αα) καὶ ὕμνους καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς (C. 3, 19)
[S-67^ε 57^η N

Τ ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες (R. 15, 9 αα) τῷ κυρίῳ ᾠδῶν ἐν κυρίῳ. [T-4κ^α 47^η N

20 Δι' ἀγαριστοῦτος ~
[πάντοτε (R. 1, 10 αα) ὑπὲρ πάντων] U
[ἐν ὄνοματι τοῦ κυρίου (R. 14, 13 αα) ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ] U
τῷ θεῷ.

21 [καὶ κατ' ἐ] U
[ὑποτασσόμενοι* ἀλλήλους ἐν φόβῳ Χριστοῦ] U [S-67^ε 57^η N

22 αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίῳ ἀνδράσιν... (C. 3, 18 - Π. 2, 5)
[ὡς τῷ κυρίῳ] U [P17] N

23 Τὸτι ἡμεῖς ἐσμεν μεγάλη τῆς γεννητικῆς, ὡς καὶ Χριστὸς μεγάλη τῆς ἐκκλησίας* (1Π. 1, 13, 3).
[αὐτοῦ σώματος τοῦ σώματος] U [T-4κ^α 47^η N

24 Διὰ ἀλλὰ ὡς ἡ ἐκκλησία* ὑποτάσσεται* τῷ Χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν
ἐν παντί. [S-67^ε 57^η N

25 οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε* τὰς γυναῖκας (C. 3, 19) [P17] N

26 Τ καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἑαυτὸν ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς,
[ἵνα αὐτὴν ἁγιασθῇ (R. 15, 16 αα)] U [T-4κ^α 47^η N

Δ... καθαρίσας (E. 7, 1 αα) τῷ ὕδατι (Π. 3, 5) τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι...
[S-4 κ^β (S) U

27 4 ἵνα παραδεχθῆ ἀπὸς ἐαυτοῦ ἐνόσηον (1Κ.4,10) τὴν ἐκκλησίαν [B-590^δ 590^δ(εβ) U
5 μὴ ἔχουσαν βυβλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι εἰὼν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾗ ἄγία καὶ ἀμωμος [B-590^δ(ε) U
 (C.1,4,δε).

28 6 οὕτως οφείλουσιν (R.15,17,δε.) καὶ 2 οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν* εἰς ἐαυτῶν γυναῖκα* ὡς τὰ ἐαυ-
 τῶν βάρματα. [B-60^ε 57^π N

3 ὁ ἀγαπᾶν* τὴν ἐαυτοῦ γυναῖκα* ἑαυτὸν ἀγαπᾶ* [B-41^ε 47^π N

29 6 οὐδὲν γάρ ποτε τὴν ἐαυτοῦ βάρκα ἐμίχθῃεν, ἀλλὰ ἐκτρέφει (C.6,4) καὶ ἀλάττει
 (1Κ.4,7) αὐτήν. [B-319^δ 419^δ(α) U

8 καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν. [B-60^ε 57^π N

30 6 ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ. [B-319^δ 419^δ(α) U

31 — ἀπὸ τούτου καταλείπει ὁ ἄνθρωπος τὸν 1 πατέρα καὶ τὴν 2 μητέρα, καὶ
 προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἕβονται οὗ δύο εἰς ἓνα σώμα μίον.* [U

32 7 τὸ μυστήριον τοῦτο μίρα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
 [B-60^ε(ε) U

33 πλὴν καὶ ἡμεῖς οἱ καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἐαυτοῦ γυναῖκα* οὕτως ἀγαπᾶται* ὡς ἑαυτόν, ἣ δὲ
 ρυὴ ἓνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. || [P(τ) N

Cap. 6

1 || Τὰ τέκνα, ἀπακούετε τοῖς ῥησίν (R.1,30,δε.; C.3,20) ἡμῶν, ~
 [ὲν κυρίῳ] N
 2 [τοῦτο γὰρ ἐστὶν δίκαιον] U

— τέκνα τὸν πατέρα σοο καὶ τὴν μητέρα*
8 (ἣ τις ἐστὶν ἐντολή (R.7,8,δε.) πρῶτη ἐν ἐπαγγελίᾳ),
 — ἵνα εἰδοί βένηται, καὶ ἐξ μακροχρόνιου ἐπὶ τῆς γῆς.* [B-60^ε 57^π(1Κ) U+U

1) [τὸν] 2) [τὴν] 3) [καὶ]

4 και οι πατέρες, μη παροργίζετε (υφθ. 2, 10, 11. ε. 4, 18) τα τέκνα υμών.
[ἀλλὰ ἐκτρέφετε (ε. 5, 18) αὐτὰ ἐν παιδείᾳ (ε. 7, 3, 16)] U
[καὶ νοουθεσίᾳ (1κ. 2, 11 κ. α.) κυρίου] U

5 οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς
[κατὰ δόγμα (ε. 3, 22)] U
κυρίοις, ... ω (ε. 3, 22)

[P(U)N

S μὴ φόβου καὶ τρέμου (1κ. 2, 3 κ. α.)

[S-6N⁵5N⁴N

T ἐν ἀπληθείᾳ (2κ. 2, 2 κ. α. ε. 3, 22) τῆς καρδίας ὑμῶν

[T-4N²5N⁴N

S ὡς τῶν Χριστῶν

[S-6N⁵5N⁴N

6 9 μὴ κατ' ὀφθαλμοδοσίαν (ε. 3, 22), ὡς ἀνθρώποις (ε. 3, 22), ἀλλ' ὡς δούλοι^x
Χριστοῦ,
7 ποιῶντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ (2κ. 1, 10 κ. α.) ἐκ ψυχῆς,
8 μὴ ὑπόκλιτοντες^x, ὡς τῶν κυρίων, καὶ οὐκ ἀνθρώποις,
εἰδότες ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κοίτῃ ἑαυτοῦ, τούτο κολιβεῖται παρὰ κυρίου.
[9-4N⁵(nn)if, α) U

3 ... εἴτε δούλος^x, εἴτε ἐλεύθερος (1κ. 2, 13 κ. α.)...

[3-4N⁵5N⁴N.

9 καὶ οἱ κύριοι, τὰ ἀγαθὰ ποιῆτε πρὸς αὐτούς.

[P(U)N

8 ἀνέντες ἐν ἀπειρίᾳ

[8-6N⁵5N⁴(1κ. α) U

11 εἰδότες ὅτι καὶ (ε. 4, 1) ἀγαθῶν καὶ ἡμῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἕξου-
σιωκλημένη (2κ. 2, 11 κ. α.) οὐκ ἐστιν πᾶς' αὐτῶν.
[11-6N⁵5N⁴(1κ. α) U

10 Τοῦ λοιποῦ, ἰσχυραμοῦνθε (2κ. 4, 10 κ. α.) ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῶ κρείττει τῆς ἐσχέρως αὐτοῦ
(ε. 1, 19 κ. α.).

11 ἐνδύσασθε^x (2κ. 13 κ. α.) τὴν πανοπλίαν^x τοῦ θεοῦ^x πρὸς τὸ δύνανθαι ὑμᾶς στήναι^x
πρὸς τὰς μεθοδίας (ε. 4, 19) τοῦ διαβόλου.
[11-6N⁵5N⁴(αδ) U

11 ὅτι οὐκ ἐστιν ἡμῶν ἡ μάχη πρὸς αἷμα καὶ σαρκά, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς
τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμικοκράτορας τοῦ σκοτεινοῦ τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ
τῆς πονηρίας (2κ. 1, 19 κ. α.) ἐν τοῖς ὑψιστοις (1κ. 15, 40 κ. α.).
[11-6N⁵5N⁴ U

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ.

Cap. 1

1 Παῦλος...

[P(1) N

Τ* και Τιμόθεος δούλοι Χριστοῦ Ἰησοῦ πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χερσὲσὶ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φυλιππίοις.
[ὄν ἐπισκόπος (1Τθ.2, 2Τθ.1, 7) καὶ δακρυοῦ] U [Τ-4κ^α 4η^α N

2 χάρις ὑμῶν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ (R. 1, 7 etc.), ...
[Χριστοῦ] U

[P(1) N

3 Τ* Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ (R. 1, 8 etc.) μου ἐπὶ πάντῃ τῇ μερίᾳ ὑμῶν,
4 πάντοτε ἐν πάντῃ δεῦξι (R. 10, 1 etc.) μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μὴτὰ χάριτος τὴν δεῦξιν ποιοῦμε-
5 νος, ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ (R. 15, 16 etc.) ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν,
6 πεποιθὴς ἀπὸ τοῦτο ὅτι ὁ ἐναρξάμενος (Σ. 3, 3) ἐν ὑμῶν ἔργον ἀγαθόν (R. 2, 7 etc.) ἐπετελέσει (R.
7 15, 16 etc.) ἔργη ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ.
8 καὶ ὡς ἐστιν δίκαιον ὑμῶν τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν,
9 διὰ τὸ ἔργον με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, ἕν τι τοῖς δεῦξις μου (R. 1, 13. 14. 17. 6, 4. 10. 2Τ. 2, 9. Philm. 11. 13)
καὶ ἐν τῇ ἀπολογία (1Κ. 9, 3 etc.) καὶ βεβαίωσιν τοῦ εὐαγγελίου συγκοινωνοῦς (R. 11, 7 etc.) μου τῆς
10 χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας.
11 μάρτυς γὰρ μου ὁ θεός (R. 1, 9 etc.), ὡς ἐπιποθῶ (R. 1, 11 etc.) πάντας ὑμᾶς ἐν βελόγγροις (2Κ. 6, 12 etc.)
Χριστοῦ Ἰησοῦ.
12 καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περιεβῶν ἐν ἐπιγνώσει
13 (Philm. 6 etc.) καὶ πάντῃ αἰσθήσει,
14 εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ θαύματα (R. 2, 10), ἵνα ᾗτε ὑπερηφανοὶ (1Κ. 5, 8 etc.) καὶ ἀποδόκοποι (1Κ. 12, 2)
εἰς ἡμέρας Χριστοῦ,
15 πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔλεμον (R. 13, 3 etc.) θεοῦ.
[Τ-4κ^α 4η^α N

12 Γενώσκων δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν (R. 1, 25. 1Τ. 4, 15) τοῦ
εὐαγγελίου ἐβλήθη,
13 ὥστε τοῖς δεῦξις μου (ο. 7) φανεροῦς ἐν Χερσὲσὶ μνησθῆναι ἐν ὅλῳ τῷ κρατιστικῷ καὶ τοῖς λοι-
14 ποῖς πᾶσιν, (14) καὶ τοῖς ἀδελφοῖς τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ ποποιθῆναι τοῖς δεῦξις μου (ο. 7)
περεβουτέρας (2Κ. 1, 12 etc.) τοιμῶν (R. 5, 7 etc.) ἀφθβως (1Κ. 16, 10) τὸν λόγον τοῦ θεοῦ (1Κ. 14, 16 etc.) λα-
λεῖν.

15 τινές μὲν καὶ διὰ φόβον (R. 1, 19 δα.) καὶ ἔρον ~

[P(r)N]

§ τινές δὲ καὶ διὰ εὐδοκίαν (R. π, 1 δα.)

[S. 6π^ε, 5π^δ N]

τὸν Χριστὸν κηρσσοῦσιν, ~

[P(r)N]

(16) § οἱ μὲν ἐξ ἀγάπης, (π) εὐδοκίαις ὅτι εἰς ἀπολασίαν (α. 7) τοῦ εὐαγγελίου κύμα, (17) οἱ δὲ ἐξ
(17) ἔρωτός (R. ε, 8 δα.) τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν (R. 1, 8 δα.),
[οὐκ ἄγως] U

[S. 6π^ε, 5π^δ N]

οἰόμενοι θλίβω ἐμίξω τοῖς δεσμοῖς μου (α. 7).

18 τί γὰρ (R. 3, 3); πλὴν ὅτι πάντοτε τρώω (R. 3, 1 δα.), εἴτε προφάσει (1 Th. 2, 5), εἴτε ἀληθείᾳ, Χρισ-
τοῦ καταγγέλλομαι (R. 1, 8 δα.), καὶ ἐν τούτῳ χαίρω.
[ἀλλὰ καὶ καρῆδομαι] U

19 οὐδὲ γὰρ ὅτι τοῦτο μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν.

[P(r)N]

Τ διὰ τῆς ἡμῶν ἀγάπης (R. π, 1 δα.) καὶ ἐπιπροσῆρας (R. 4, 10),
[τοῦ πνεύματος Ἱησοῦ Χριστοῦ] U

[T. 4π^ε, 4π^δ N]

20 κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν (R. 8, 19) καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰδουνηθήσομαι.

ἀλλ' ἐν πάσῃ καρῆρῆ (2 Th. 3, 12 δα.) ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται (2 Th. 10, 15) Χριστός.
[ἐν τῷ βάμματι μου] U

[P(r)N]

Τ εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου.*

[T. 4π^ε, 4π^δ N*]

21 ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν* Χριστός, καὶ τὸ ἀποθανεῖν* κέρδος (Ph. 3, 7. Tit. 1, 11).

22 εἰ δὲ τὸ ζῆν ~

[ἐν βασκί] U
τοῦτο μοι καρπὸς ἔσθω, καὶ εἰ κερῆδομαι οὐ γνωρίζω.

23 συνέχουμαι (2κ.5,14) δὲ ἐκ τῶν δύο τὴν ἐπιθυμίαν ἔχω ἐς τὸ ἀναλῦσαι.
[καὶ εὖν Χριστοῦ εἶναι] ἤ

[P(r)N]

δ πολλὰ γὰρ μᾶλλον κρείττον,

[S-6°. 5° N]

24 τὸ δὲ ἐπιμένειν (2κ.6,12α) ~
[τῆ βαρκῆ] ἤ
ἀναγκαιότερον (1κ.12,22α) δὲ ἡμῶς.

25 καὶ τοῦτο πεποιθὴς οἶδα, ὅτι μὴ καὶ παραμένω παῖον ἡμῶν ἐς τὴν ἡμῶν προκοπὴν (2κ.12αβ)
καὶ γὰρ τῆς πίστεως,

26 ἵνα τὸ καὶ ἡμῶν (2κ.4,12α) ἡμῶν περιβόη ~
[ἐν Χριστοῦ Ἰησοῦ] ἤ
ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάντων πρὸς ἡμῶς.

27 μόνον ἀφίως (2κ.16,22α) τοῦ ἐναγγελίου
[τοῦ Χριστοῦ] ἤ
πολιτεῦσθαι,

ἵνα εἴτε ἐθνῶν ~
[καὶ ἰδῶν ἡμῶς] ἤ
εἴτε ἀπῶν (1κ.5,32α) ἀκούω τὰ κερὰ ἡμῶν.

[P(r)N]

(28) 1 ὅτι ἐθήκετε (2κ.14,42α) ἐν ἐνὶ κινήματι, μὴ γυγῆ θανατοῦντες (2κ.4,3) τῆ πίστευ τοῦ
ἐναγγελίου, (28) καὶ μὴ περσεφόμενοι ἐν κηρόνι ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων (1κ.16,92α)...
[S-6°. 5° (PKP) ἤ

2 ἥ τις ἐστὶν αὐτοῦ ἐνδύξας (2κ.3,252α) ἀποκρίας (2κ.9,22α), ἡμῶν δὲ σωτηρίας.
[καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ] ἤ [2-6° (ab) ἤ

29 3 ὅτι ἡμῶν ἐγαφίδω (2κ.9,22α) τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ
καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάρουσθαι.
[2-2κ(26) ἤ

30 τὸν αὐτὸν ἀρῶνα (C.2,1. 1° 2,2. 1° 2,12. 1° 2,4,7) ἔχομεν οὐκ εἶδεν ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούει ἐν ἐμοί.
[P(r)N]

Cap. 2

1 4 Εἰ τις οὖν παράκλητος (R. 12, 10a.) ἐν Χριστῷ,
 εἴ τι παραμυθῶν (εὐλ. 1κ. 14, 3) ἀγάπης,
 2 εἴ τις κοινωνία (R. 15, 15a.) τινότητος,
 εἴ τις συμπόγη (1κ. 9, 12a.) καὶ οἰκτιρμοί (R. 14, 1a.),
 πληροῦσθε μου τὴν γαστέρα,
 ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε (R. 14, 16a.),
 τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες,
 σύννησοι,
 τὸ ἐν φρονούντες,
 3 μηδὲν κατ' ἐριθείαν (R. 2, 8a.),
 μηδὲ κατὰ κινδοξίαν (εὐλ. 3, 16),
 ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ (E. 4, 1a.) ἀλλήλους ἡρώμενοι
 ὑπερέχοντας (R. 13, 1a.) ἑαυτῶν,
 4 μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι ἑκοπούμενοι,
 ἀλλὰ καὶ τὰ ἕτερα ἕκαστοι.
 5 τοῦτο φρονεῖτε ἐν ἡμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

[4-59^a 8^a U

6 ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ἦκεσθαι (R. 4, 19a.) οὐχ ἀπαρμῶν ἤρξατο τὸ εἶναι ἕνα θεῶν,
 7 ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν (R. 4, 14. 1κ. 1, 17. 9, 15. 2κ. 9, 3), μορφῇ δούλου λαβών, ~

[P(7) N

8 ἐν ὁμοιώματι (R. 1, 22a.) ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ ὁμοιωσάμενος (1κ. 7, 31) εἰσελθὼν ὡς ἄνθρωπος,
 [S-60^a 50^a N

8 <καὶ> ὁσαυτὸν ἐκένωσεν (1κ. 11, 7a.) ἑαυτὸν ~
 [γενόμενος ἀπῆλκος (1κ. 4, 9)]
 μέχρι θανάτου.

9 διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερέωρασεν,
 καὶ ἐξάρτατο (R. 8, 31a.) αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα,
 10 ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάντες γόνου κλισίη (R. 11, 4a.) ἐπουρανίων (1κ. 15, 40a.) καὶ ἐπιγείων
 (1κ. 15, 40a.) καὶ καταχθονίων,
 11 καὶ πάντα βλάβη ἐφομολογήσῃται" (R. 14, 7a.), ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστός...
 [εἰς δόξαν θεοῦ (R. 1, 23a.) ἑαυτοῦ] U

[P(7) N

12 1 Ὡστε, ἀγαπήτοί μου (R. 16, 5a.), καθὼς πάντοτε ὑπακούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ* μου
 μόνον ~ [P-40^a 40^a N

S ἀλλὰ νῦν πολλῶν μάλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ* μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου (1κ. 2, 3a.).
 [S-60^a 50^a N

13	<u>Τ</u> ὴν ἑαυτῶν βωτηρίαν καταργήσαντες, ἵνα ἵκετε ἕως ἧς ἔσται ὁ ἡμερῶν* (2.7, 5.στα.) ἐν ἡμῶν ~	[T-4κ ^α ~ 4π ^α N
	<u>Δ</u> και τὸ θέλων και τὸ ἡμερῶν*	[D-6κ ^α ~ 5π ^α N
	<u>Τ</u> ἕως ἧς εὐδοκίας (2.11, 11.στα.)	[T-4κ ^α ~ 4π ^α N

14 πάντα ποιείτε χάρις ἰσορροπιῶν (σφ. 1κ.10, 11) καὶ δικαιοσυμιῶν (2.1, 21.στα.) || [P(π)N

15	<u>Ἦ</u> να ῥόγρονδε ἀμεγαπτοι* (2κ. 3, 6. 17κ. 3, 13) και ἀκέραιοι (2κ. 16, 19)	[N-6π ^α ~ 5π ^α (1κ.) U
	<u>Δ</u> τέκνα θεοῦ (2κ. 9, 16.στα.) ἀμωμια* (2κ. 1, 4.στα.) μίσειον ῥιῶς δικαιοῦς και διαδραμαμιῶ- νης. [5-6κ ^α 35π ^α U	
	<u>Ε</u> ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φρεσῆρες ἐν κόσμω,	[6-6π ^α ~ (εὐθ) U

16 Ζ λόγον ἑως ἀπόροντες, [Z-6π^α (εὐθ) U

Θ1 εἰς κανὸν: χημα (2κ. 4, 2.στα.) ἐμοί: ¹ εἰς ἡμῶν: σαν Χριστοῦ: (1κ. 1, 1.στα.), [8-6π^α (εὐθ) U

Θ2 οὐ οὐκ εἰς κανὸν (1κ. 15, 10.στα.) ἔδραμον (2κ. 9, 16.στα.), οὐδὲ εἰς κανὸν ἐκοπίεθα (2κ. 16, 6.στα.) [9-6π^α (ε) U

17 Ἦ ἀλλὰ εἰ και βπένδραμα (2T. 4, 6) ἐπὶ τῆ ἑνότης και δικαιοσυμιῶς (2κ. 9, 11.στα.) ἧς πείρω
 18 ὡς ἡμῶν, χάρις και βωγαῖρω (1κ. 12, 16.στα.) ἡμῶν ἡμῶν.
 τὸ δὲ αὐτὸ και ἡμῶν χάρις και βωγαῖρω (ο. 17) μοι. [N-6π^α ~ 5π^α (1κ.) U

19 || Ἐπιπῶ δὲ ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ ἡμεῶν ταχῆως πείρωμα ἡμῶν, ἵνα και ἕως ἧς εὐφραῖ μὸς
 20 τὰ περὶ ἡμῶν.
 21 οὐδένα ἡς ἔγω εὐφραῖ, ὅσως ῥηθῆς (2κ. 4, 3.στα.) τὰ περὶ ἡμῶν μεριμνηθῶ (1κ. 7, 11.στα.)
 22 ἦν δὲ ἀκαμῆν (2κ. 1, 2.στα.) αὐτοῦ ῥηθῆς, ὅτι ὡς παρὶ τέκνον ὦν ἡμοί εὐφραῖ εἰς τὸ
 23 εὐφραῖ μὸν ὦν ἐπιπῶ πείρωμα, ὡς ἂν ἀφῆδα τὰ περὶ ἡμῶν εὐφραῖ.
 24 (πείρωμα δὲ ἐν κωρῶν ὅτι και αὐτὸς ταχῆως ἐλεῖνθραμα). || [P(ε)N

25 || Αναγκαῖον (1κ, 12, 22 δε.) δὲ ἠγγελέην Ἐπαφρόδιτον (Ε, 4, 10) τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν (2κ, 16, 3 δε.)
 καὶ συνθεραπευτήν (Philom. 2) μου, ὑμῶν δὲ ἀποστόλον καὶ λειτουργόν (2κ, 13, 6 δε.) τῆς χάριτος μου
 26 πέμψαι πρὸς ὑμᾶς,
 27 καὶ ἵνα φέρῃ ὑμῶν χάριτας καὶ ἰκετηρίας ὑμῶν. ἀλλὰ ὁ θεὸς ἠθέλησεν αὐτόν. ~ [P(17)N]

S οὐκ αὐτὸν δὲ μένου, ἀλλὰ καὶ ἐμεῖ, ἵνα μὴ λύπῃν (2κ, 9, 2 δε.) ἐπιλύπῃσθε. [S-6π^c 5π^d N]

28 ὁποῦσάν τις οὖν ἐπέμψῃ αὐτόν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πολλὴν χάριν ἔσται, καὶ ἐγὼ ἠδὲ ἀποστόλος αὐτοῦ.
 29 ἡμεῖς δὲ ἐπεμψόμεθα (2κ, 16, 2 δε.) οὖν αὐτόν ~
 [ἐν κυρίῳ (2κ, 16, 2)] Ἔ
 μετὰ πόθου χάριτος, ~ [P(17)N]

S καὶ τοὺς τοιαύτους ἐνέτους ἔχετε [S-6π^c 5π^d N]

30 οὗτοι δὲ διὰ τὸ ἔχον Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγυον (2κ, 13, 12). || [P(17)N]

N παραβολοποιήσας τῆ ψυχῆ [N-6π^c 5π^d (1κ) U]

10 ἵνα ἀναπληρώσῃ (1κ, 14, 16 δε.) τὸ ὑμῶν ὑπόδημα (1κ, 16, 17 δε.) τῆς χάριτος με λειτουργίας
 (ο. 17). [N-6π^c (1κ) U]

Cap. 3

1 N Το λοιπὸν (1κ, 7, 28 δε.), ἀδελφοί μου (2κ, 4, 8. 2κ, 3, 1), χαίρει ἐν κυρίῳ. τὰ αὐτὰ φέ-
 ρει ὑμῶν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν (2κ, 12, 11), ὑμῶν δὲ ἀδελφείας. [N-6π^c 5π^d (1κ) U]

2 || Βλέπετε οὖν κύριος, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας (2κ, 11, 18 δε.), βλέπετε τὴν κατατομήν.

3 ἡμῶς ἵνα ἐμὴν ἢ περιτομήν, ...

οὐκ ἐν κινήσει τοῦ σώματος (2κ, 1, 9 δε.) ...

καὶ καυχήσομαι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκί* περιτομῆς,

1 κἀφ' ὧ

4 καίτοις ἐγὼ ἔγωγε πεποιθέντων* (2Κ.3,4α.) καὶ ἐν σαρκί...

11 εἰ τις δοκεῖ ἄλλως πεποιθέναι* καὶ ἐν σαρκί*, ἔγωγε μᾶλλον. [11-6γ^α (1Κρ.1/1Κρ.17Κρ.) N

5 πιστοῦν ὀκνηθῆναι, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,
6 κατὰ ἔθλος δίκαιον ἐν ἑκκλησίαις, κατὰ δικαιοσύνην ἐν ἡ νόμῳ γενόμενος ἀμυμπετος (Ρ.2,15α.).

7 ἀλλὰ ἄτινα ἦν μοι κέρδη (Ρ.1,21α.), ταῦτα ἤγγισμα διὰ τὸν Χριστὸν ἔζημιον*.

8 ἀλλὰ μὲν οὖν γε (Ρ.2,20α.) καὶ ἤροῦμαι* πάντα ἔζημιον* εἶνα διὰ τὸ ἀπερῆγον τῆς γνώσεως Χριστοῦ
Ἰησοῦ, τοῦ κυρίου μου, δι' οὗ καὶ τὰ πάντα ἐζημιώθη* (1Κ.3,15α.),

... καὶ ἤροῦμαι* βνήθια, ἵνα Χριστὸν κερδήσω (1Κ.9,19α.),

9 ... καὶ σφραῖναι ἐν αὐτοῖς, μὴ ἔγωγε ζήσῃ δικαιοσύνην ἐν ἡ νόμῳ, ἀλλὰ ἐν διὰ πίστεως Χριστοῦ,
ἐν ἡ θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆ πίστευ. || [P(L)N

10 Δ τοῦ γινώσκει αὐτὸν καὶ ἐν δύναμει τῆς ἀναστάσεως (Ρ.1,4α.) αὐτοῦ καὶ κοινωσίαν (Ρ.15,20α.)
πάθημάτων (Ρ.7,5α.) αὐτοῦ. [Δ-6β^α 5π^α N

|| διμυμσεφί ζήμιονος τῶ θανάτῳ αὐτοῦ...

11 εἰ πως καταστήσω (1Κ.10,11α.) εἰς τὴν ἐξανάστασιν ἐν ἡ νεκρῶν.

12 οὕτῳ ὅτι ἤδη ἔλαβον* ἡ ἤδη, τοτελείωματα. [P(T)N

12 δίκαιον* (Ρ.2,9α.) δι' εἰ καταλάβω* (Ρ.2,9,20α.), ἐγ' εἶ καὶ κατελημμένη* ὑπὸ Χριστοῦ Ἰη-
σοῦ [12-6α^α (ακ-π, α) N

13 13... ἀδελφοί, ἐγὼ ζήμιοντος οὐδὲν λογιζομαι κατελημμένα*. [13-6γ^α 5γ^α (α) N

(14) ἐν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπιτελεσθέντος, (14) κατὰ σκόπον δίκαιον
κω* (α.12) εἰς τὸ βραβεῖον (1Κ.9,24; Γ.3,15) τῆς ἀνω κληθείας (Ρ.11,20α.).
[τοῦ θεοῦ] U
[ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ] U

15 ἔσοι οὖν τέλειος (R. 12, 2. δα.), τοῦτο φρονῶμεν.* [P(r)N]

14 καὶ ἢ τι ἑτέρας φρονεῖτε*, καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ἡμῶν ἀποκαλύψει (R. 1, 10. δα.).
[14-εφν⁶(ακ/ψ(ακ, α) N]

16 15... , πληρὸν εἰς ὃ ἐφθάλισαμεν (Lk. 10, 14. δα.), τῷ αὐτῷ στοιχείῳ (R. 4, 14. δα.).
[15-εφν⁶ 11εφν⁵(αε, ;. , 17ε, θ) U]

17 δυναμησθῆτε μοῦο γίνεσθε (σφλ. 1κ. 11, 1. δα.), ἀδελφοί, ... [P(r)N]

18 καὶ θεοφιῶν: τι τοῦς οὐ: ται | πε: ρι: πατοῦ: ντας*,
καθη: ς εἰ: γετε | τῶ: πον (R. 5, 14. δα.) ἡμῶν. [8-εφν⁶(ακ/ψ, δ) U]

18 πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσθε* [P(r)N]

16 οὗς πολλὰκις ἔλεγον ἡμῶν, νῦν δὲ καὶ κακίαν λέγω, τοῦς ἐφθῶς τοῦ θανάτου τοῦ Χρισ-
τοῦ (1κ. 1, 17. δα.), [16-εφν⁶(αε/α/α, ε) N]

19 ὡν τὸ τέλος ἀπώλεια (R. 9, 22. δα.), ὡν ὁ θεὸς ἡ κοιλία (R. 16, 10. δα.), καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰδολύτῃ αὐ-
τῶν.

[οἱ τὰ ἐπίγεια (1κ. 15, 10. δα.) φρονούντες] U

20 ἡμῶν γὰρ τὸ πολέτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάραξι (R. 4, 19. δα.). [P(r)N]

10 εἴ οὐ καὶ θωπῆρα ἀπεκδεχόμεθα (R. 8, 19. δα.) κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, [10-εφν⁶(ακ) U]

21 17 δὲ μετασχηματισθῆτε (1κ. 4, 6. δα.) τὸ βῆμα τῆς σαρκινῆς ζωῆς ἡμῶν ἔγχεσθε (R. 8, 20)
τῷ βῆματι τῆς δόξης αὐτοῦ. [17-κκ/ακ-α/ψ/ψ-κκκκ, ε/α) U]

... κατὰ τὴν ἐνέργειαν (E. 3, 7. δα.) τοῦ δυνάσκει αὐτὸν καὶ ὑποστάζει αὐτῷ τὰ πάντα. # [P(r)N]

Cap. 4

1 Η... ὄντι, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί (1κ.15, 58 ε.σ.) καὶ ἐπιπόνητοι, χαρὰ καὶ βέλανος (1κ.9, 25 ε.σ.) μου οὕτως ὁφίεσθε (2κ.14, 4 ε.σ.) ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοί (2κ.12, 19 ε.σ.), ...

2 Εὐδοκίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν (2κ.12, 15 ε.σ.), ἐν κυρίῳ.

3 καὶ ἐρωτᾷ καὶ οἱ, γρηθοῖ (1Γ.1, 2. Πά.1, 4, 2κ.9, 1) δούλοιο, συνλαμβάνον ἑαυτῶν, αἰτεῖται ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθροσάν (2κ.1, 27) μοι μετὰ καὶ κληρύματος καὶ τῶν λοιπῶν δυνεργῶν (2κ.16, 3 ε.σ.) μου...
[ὅν τὰ ὀνόματα ἐν βιβλίῳ ζωῆς] U

4 χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε· πάντων ἐστὶ χαίρετε* [ΓΡ(Λ) N

18 τὸ ἐπαικὲς (1Γ.3, 3. Πά.3, 2) ἡμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. [19. 69^α (ε) U

19 ὁ κύριος ἔγγος, ... [19. 69^β (α) U

20 κορδὸν μαρτυρᾶτε* (1κ.7, 22 ε.σ.), [20. 69^γ (ε) U

21 ἀλλ' ἐν παντὶ τῆ προσευχῆ καὶ τῆ δεήσει (2κ.11, 1 ε.σ.) μετὰ ἐνχαριστίας τὰ αἰτήματα ἡμῶν γνωρίζεσθε πρὸς τὸν θεόν. [21. 69^δ (α, α) N

21 καὶ ἡ εὐχαριστία τοῦ θεοῦ ~
[ἡ ὑπερέχουσα (2κ.12, 1 ε.σ.) πάντα τοῦτ] U.
φρονεῖτε (2κ.11, 22 ε.σ.) τὰς καρδίας ἡμῶν, ~
[καὶ τὰ νοήματα (2κ.2, 11 ε.σ.) ἡμῶν] U
[ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ] U [21. 69^ε (α/β-ἰωνων, ε) α) N

22 τὸ λοιπὸν (1κ.7, 25 ε.σ.), ἀδελφοί (2κ.3, 1 ε.σ.), ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα δεινά (1Γ.3, 3. Πά.4, 2), ὅσα δίκαια, ὅσα ἄνθ' (2κ.7, 4 ε.σ.), ὅσα προσφιλέ, ὅσα εὐφρονα... [22. 69^ζ (α, ε) U

εἴ τις ἀρετῆ, καὶ εἴ τις ἐπιμνος (2κ.13, 1 ε.σ.), ταῦτα λαρόζεσθε. [ΓΡ(Λ) N

22 ἂ καὶ ἡμεῖσθε καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε, ἐν ἡμῖν, ταῦτα πράξασθε, [22. 69^η (α, ε) U

21 καὶ ὁ θεὸς τῆς εὐχαριστίας (1Γκ.5, 15 ε.σ.) ἔσται μετ' ἡμῶν. [21. 69^θ (α/β-ἰωνων, ε) α) N

10 ¶ Ἐγράθη δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλας, ὅτι ἦδη ποτὶ ἀνεθέλυτε τὸ ὑπὲρ ἑμοῦ φρονεῖν (ἔφ' ἔγ' καὶ ἔφρονετέ, ἡκαιρεῖσθε δέ). [P(1)N]

11 ἰδὲ οὖν ὅτι καθ' ὑβριστεῖν λέγου' ἐγὼ γὰρ ἕμυλον ἐν οἷς εἰμι ἀστερκης εἶμι. [22-69^a (2m, 2) U]

12 Οἶδα καὶ ταπεινωθῆναι (2Κ.11, 7. δα.), ἰ οἶδα καὶ περιβουεῖν^x.
(ἐν παντί καὶ ἐν πᾶσιν μμενύμμαι, ἰ καὶ χορταί, εἶσθε καὶ πικρῶν).
[καὶ περιβουεῖν^x καὶ ὑβριεῖσθε] U

13 Πάντα ἰσχύω (3. 5, 6) ἰ ἐν τῷ ἐδύναμωσύντι (2. 4, 20 δα.) με.

14 πλὴν ἰ καλῶς ἐποιεῖσθε, συνκοινωνήσαντές^x (2. 5, π) μου τῇ θλίψει. [P(7)N]

15 ἰδὲ οἴδατε δὲ καὶ ἡμεῖς, φιλιππηῖοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀγαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδέμιν μοι ἐκκλησία ἐκοινωνήσεν^x (2. 12, 13 δα.) εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ἡμεῖς μόνοι, [23-67^a n¹ (old) U]

16 ¶ Ἐπεὶ καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Ἐπαφ' καὶ οἷς (1Th. 2, 10) εἰς τὴν χεῖραν μοι ἐπέμψατε. [T. 46^a n⁴⁷⁰ N]

17 οὖν ὅτι ἐπιεχτή (2. 11, 7) τὸ δόγμα (2. 4, 8), ἀλλὰ ἐπιεχτή τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα (2. 5, 10 δα.) εἰς λόγον ἡμεῶν. [P(2)N]

18 β! ἀπίε: γω δὲ πᾶσι νη¹ καὶ: ποσειδων: ω, [8-69^a (2m, f, 2b) U]

πεπληρωμαι δεφάμνος παρα Ἐπαφροδίτου (2. 2, 25) τὰ παρ' ἡμεῶν, ~

[δόμην ἐναδίνας (2Κ. 2, 14 δα., 2. 5, 2)] U

[θυσίαν δεκτέην (2Κ. 6, 7 δα.)]

[ἐυάρεστον τῷ θεῷ (2. 12, 1 δα.)] U

19 ὁ δὲ θεός μου πληρῶσει πάντων (2. 1, 20 δα.) χεῖραν ἡμεῶν.

[κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ] U

[ἐν δόξῃ] U

[ἐν χεῖρα τῷ Ἰησοῦ] U

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ.

Cap. 1

1 || Παῦλος ἀποστολος...

[P 7] N

Τ^κ Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ (R. 1, 1. etc.),
καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός
τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις.

^κκαὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ J. U.

[P. 4K^κ 740^κ N

χάρις ἡμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν (R. 1, 2. etc.)...

[P 7] N

Τ^κ Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ (R. 1, 3. etc.) ~

^κκατὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ] U

πάντοτε περὶ ἡμῶν προσευχόμενοι,
ἀκούσαντες τὴν κτίσιν ἡμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ~

[P. 4K^κ 740^κ N

Σ καὶ τὴν ἀγάπην ἣν ἔχετε εἰς πάντας τοὺς ἀγίους

[S. 60^κ 750^κ N

Τ διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκαμμένην (2T. 4, 8) ἡμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

[P. 4K^κ 740^κ N

Σ ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας (2K. 6, 7. etc.) τοῦ εὐαγγελίου.

[S. 60^κ 750^κ N

1... τοῦ παρόντος (1K. 5, 3. etc.) εἰς ἡμᾶς,

καθὼς καὶ ἐν παντί τῷ κόσμῳ (R. 1, 8) ἔδειν καρποφοροῦμενον (R. 7, 4. etc.) καὶ ἀφάνθ-
μενον (1K. 3, 6. etc.), καθὼς καὶ ἐν ἡμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε (R. 2, 32
etc.) τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ^κ

καθὼς ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ (C. 4, n. Philm. 23) τοῦ ἀγαπῆ τοῦ συνδούλου (C. 4, 7) ἡμῶν
(ὅς ἔδειν πιστὸς ὑπὲρ ἡμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ), ...

^κ[ὁ καὶ σφωδρῶς (1K. 1, 1. etc.) ἡμῖν τὴν ἡμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι] U

[S. 60^κ (2n. 2) 6L

9 1 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀρ' ἧς ἡμετέρας ἠκούσαμεν, οὐ παύομεθα (ε.1,10) ἐπὶ τῶν ἡμῶν προευχόμενοι, ~

*[καὶ αὐτοῦμενοι] U

ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπιβράσειν (Philom. 6 etc.) τοῦ βελήματος αὐτοῦ... ~

*[ἐν πάθῳ βοφίᾳ (ε.1, 2 etc.) καὶ συνέσει (κ.1, 19 etc.) περιωμοτικῇ] U [π. κ. 1, 17 N]

10 1 Περιπατοῦντες ἀξίως (κ.16, 2 etc., ε.4, 1)

*[τοῦ κυρίου] U

εἰς πάντας ἀρεσκίαν,

ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ (κ.2, 7 etc.) καρποφοροῦντες (ο.6) καὶ ἀφανόμενοι* (ο.6) ἐφ' ἐπιφυσίῳ (ο.9) τοῦ θεοῦ (κ.2, 7 etc.),

11 ἐν πάθῳ δυναμει δυναμοῦμενοι κατὰ τὸ κράτος (ε.1, 19 etc.) τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πάντας ὑπομονὴν (κ.2, 7 etc.) καὶ μακροθυμίαν (κ.2, 4 etc.),

(12) μετὰ φόβου (12) ἐπιφοβουμένων τῷ κυρίῳ, τῷ ἱκανοῦντι (κ.3, 6) ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα (κ.6, 15) τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φανερίῳ.

13 ὅς ἐρῶμεθα (κ.7, 24 etc.) ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ θάτου, καὶ μετέστηθεν (κ.13, 2) εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ ~

*[τῆς ἀγάπης] U

αὐτοῦ, ~

*[ἐν ᾧ ἔργων τὴν ἀπολύτρωσιν (κ.3, 24 etc.)] U

*[τὴν ἀρεσὴν (ε.1, 7) τῶν ἀγαθῶν] U

15 ὅς ἐστιν ἕκων τοῦ θεοῦ (κ.1, 20 etc.; κ.4, 4).

[τοῦ σώματος (κ.1, 20 etc.; 1Τ.1, 17)] U

[πρωτότοκος (κ.2, 24 etc.) πάσης κτίσεως (κ.5, 7 etc.)] U

[1-εγν^α(α,ε)U]

16 2 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη* τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. ~

[τὰ ὄρατά καὶ τὰ ἀόρατα (ο.15)] U

*[εἴτε θεοὶ εἴτε κτισθέντες (ε.1, 21) εἴτε ἀγαθὰ εἴτε ἐφουδία.] U

(17) τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσθη*, 17) καὶ αὐτὸς ἔσται πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ, ~

*[συνέστηκέν] N

18 *[καὶ αὐτὸς ἔσται ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας (μ.24)] U

*[ὅς ἐστιν ἀρχὴ] U

*[πρωτότοκος (κ.2, 24 etc.) ἐκ τῶν νεκρῶν] U

ἐν γενῆται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτόγενος.

[2-εγν^α(α,β)U]

19 1 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐδόξησεν (κ.12, 2 etc.) πᾶν τὸ πλήρωμα (κ.11, 2 etc.) κατοικηθῆναι (ε.3, 7 etc.), (20) καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι (μ.μ. ε.2, 16) τὰ πάντα εἰς αὐτόν. Ἐ-εγν^α(α,ε)U

2 ἕσθλοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ... ~

[2-εγν^α(α,β)U]

1 δι' αὐτοῦ εἴτε ἐὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε ἐὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς... [†69^a(ūn, e) U

21 2 καὶ ἡμῶν ἕστε ὄντας ἀπελλοτριωμένους (E. 2, 10 etc.) καὶ ἐχθροὺς τῆς διανοίας (E. 2, 10 etc.) ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς ποιητοῖς. [2-69^a(ab) U

22 X νυνὶ δὲ ἀποκατήλαξεν* (o. 19) ἐν τῷ βήματι τῆς βασικῆς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, [X-69^a 59^a 69^a n^b U

3 παραβῆθαι ἡμῶν ἄγριους καὶ ἡμιώμιους καὶ ἀνεγκλήτους (1K. 1, 0 etc.) κατενώπιον αὐτοῦ (E. 1, 4). [3-69^a 85n^b U + S

23 εἰ γε ἐπιμένετε (R. 6, 1 etc.) τῇ πίστει, τεθμελιωμένοι (E. 3, 17) καὶ ἐδραῖοι (1K. 7, 37 etc.) καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὐ ζήκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ πίστει (o. 15) ~
* [τῆ ἀπὸ τὸν οὐρανόν] N
οὐ ἐνόησαν ἐρᾷ Παῦλος διάκονος. || [P^o] N

24 || Νῦν γάρω ἐν τοῖς παθήμασι (R. 7, 5 etc.) ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀνταναπέλησάω (1K. 10, 17) τὰ ὑπερβήματα (1K. 16, 17) τῶν ἀγγέλων...

- * [τοῦ Χριστοῦ] U
- * [ἐν τῇ βασιλίᾳ μου] U
- * [ὑπὲρ τοῦ βήματος αὐτοῦ] U
- * [ὃ εἶδεν ἢ ἐκλήθει (o. 1, 18)] U
- * [ἧς ἐνενοήθη ἐρᾷ διάκονος] U
- * [κατὰ τὴν οὐκοσημίαν (1K. 9, 17 etc.) τοῦ θεοῦ] N
- * [τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ἡμῶν] U
- * [πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ (1K. 14, 36 etc.)] N
- * [τὸ μυστήριον τὸ ἀποκρυφθέν (1K. 2, 7 etc.)] U
- * [ἀπὸ τῶν αἰώνων (E. 3, 9) καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν]

[P(U) N

27 X νῦν δὲ ἐμνεσθήτω τοῖς ἄγριοις αὐτοῦ, οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι, τὰ τὰ πλάτους τῆς δόξης (R. 2, 23 etc.) ~

- * [τοῦ μυστηρίου τούτου] U
- ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστιν Χριστός, ~
- * [ἐν ἡμῖν] U
- * [ἢ ἐλπίς τῆς δόξης] U

28 ὃν ἡμῶν καταγγέλλομεν (R. 1, 8 etc.), νομιζοῦντες (R. 15, 14 etc.) πάντα ἀνθρώπων*, ~

- * [καὶ διδάσκοντες πάντα ἀνθρώπων*] U
- * [ἐν πάσῃ σοφίᾳ (o. 9)] U

ἵνα παραβῆσωμεν πάντα ἀνθρώπων* ἐπέσω (R. 12, 2 etc.) ἐν Χριστῷ.

[X-69^a 59^a 69^a n^b U

29 *εἰς ὃ καὶ κοπιῶ (R. 16, 6 κ.α.) ἀγωνίζομαι (1Κη. 9, 15 κ.α.), κατὰ τὴν ἐπέβριαν (E. 3, 7 κ.α.) αὐτοῦ τὴν ἐπι-
ρομημένην (R. 7, 5 κ.α.) ἐν ἐμοὶ ἐν συνήθει.* [P(6)N]

Cap. 2

1 1 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέσθαι, ἡλίκων ἀγῶνα (1Κη. 1, 30 κ.α.) ἐγὼ ὑπὲρ ὑμῶν... [1-6^η (iim, e) U]

2 2 ... καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἔδραμον τὸ πρόσωπόν μου, ~

*[ἐν βαρκῇ] U

3 *ἕνα κατακληθέντων αἱ καρδίαι αὐτῶν ~*

*[ὀνυθισθῶσάντων (1Κη. 2, 15 κ.α.)] U

4 *ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πᾶν πλοῦτος τῆς πληροφροσύνης (11Κη. 1, 5)...*

*[τῆς συνίδεως (1Κη. 1, 19 κ.α.)] U

*[εἰς ἐπίγνωσιν (Philom. 6 κ.α.) τοῦ μυστήριου τοῦ θεοῦ] N

*[Χριστοῦ] U

5 [ἐν ᾧ εἶδον πάντες, οἱ ἡθναροὶ τῆς δομίας* [καὶ γνάσσης], ἀποκρυφοί*] U

6 τοῦτο λέγω, ἕνα μηδεὶς ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ.

[2-6^η (ab) U]

5 *εἰ γὰρ καὶ τῆ βαρκῇ ἔπιμι (1Κη. 5, 3 κ.α.) ἀλλὰ τῶ πνεύματι δὴν ὑμῶν ἐμῆ,
χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν (1Κη. 14, 10),
καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν.*

6 *ὡς οὖν παραλάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κήριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε,*

7 *ἐπιλαμμένοι (E. 3, 12) καὶ ἐποικισομούμενοι (1Κη. 3, 1 κ.α.) ἐν αὐτῷ,*

καὶ βεβαιούμενοι (R. 15, 3 κ.α.) τῆ πίστει, ~

*[καθὼς ἐδιδάχθητε] U

περιβιβύοντες ἐν ἐγκρατείᾳ. ||

[P(6)N]

8 1 Βλέπετε μὴ εἰς ὑμᾶς ἔσται ὁ οὐλαγμῶν διὰ τῆς φιλοδοξίας καὶ κενῆς (1Κη. 15, 1 κ.α.) ἀπί-
της κατὰ τὴν παράδοσιν (1Κη. 11, 2 κ.α.) τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου (E. 4, 3 κ.α.)
καὶ οὐ κατὰ Χριστὸν. [1-6^η (iim, e) U]

9 2 ὅτι ἐν αὐτῷ* κατοικεῖ (E. 3, 1 κ.α.) πᾶν τὸ πλήρωμα* (R. 11, 1 κ.α.) τῆς θεότητος θεωματοῦς,
[2-6^η (ab) U]

10 1 και ἴσθη ἐν αὐτῶν* κακῶσεύμενοι*, οὗ ἴσθη ἢ κεφαλή πάσης ἀρετῆς και ἐφοβίας,
 11 ἐν ᾧ και περιστομῆθητε (1κ.7,10 δε.) περιστομῆ ἀφραστούτων (2κ.5,7) ἐν τῇ ἀπεικονίσει (υ.15.39)
 τοῦ σώματος, ~
 *[τῆς βασκός] U
 ἐν τῇ περιστομῇ τοῦ Χριστοῦ,
 12 συνταφέντες (2κ.6,9) αὐτῶ ἐν τῷ βαπτίσματι (2κ.6,4 δε.), ἐν ᾧ και συνηρέθητε (2.2.8 δε.) διὰ
 τῆς πίστεως τῆς ἰσχυρίας (2.3.7 δε.) τοῦ θεοῦ, ...
 [τοῦ ἐφραστός αὐτὸν ἐν νεκρῶν (2κ.4,24 δε.)] [1-690^a(iiv,e) U

13 2 και ἡμεῖς νεκροὺς* ὄντας ~
 [τοῖς παραπτώμασιν (2κ.4,25 δε.)] U
 *[και τῇ ἀποροβεία τῆς βασκός ἡμεῖς] U
 συνδουλοῦσθε (2.4.5) ~
 *[ἡμεῖς]
 14 ἐν αὐτῶ ... [2-690^a(ab) U

1 γαρβάντος (2κ.8,22 δε.) ἡμῶν πάντα τὰ παραπτώματα* (2κ.4,25 δε.) [1-690^a(iiv,e) U

14 2 ἐφαλίγας τὸ κατ' ἡμῶν γαρβάντος, -
 *[τοῖς ὀφθαλμοῖς (2.2,14)]
 *[ὅ ἦν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν] U
 15 προοβλῶσας αὐτὸ τῷ ὀφθαλμῶ ... [2-690^a(ab) U

15 1 ἀπεικονισμένος (α.2,11) τὰς ἀρετῆς και τὰς ἐφοβίας, ...
 *[ἐδουλοῦσθε ἐν παρρησίας (2κ.3,12 δε.)] U
 16 θεοπροβλῶσας (2κ.2,14) αὐτοῦ ἐν αὐτῶ, ... [1-690^a(iiv,e) U

16 || Μὴ οὖν τις ἡμεῖς κερύτω ~
 *[ἐν βραβεία και ἐν πόσει (2κ.14,11 δε.)] U
 *[ἢ ἐν μέσει ἐσθῆς] U
 *[ἢ νεκροῦσας ἢ γαρβάντων] U
 17 *[α ἴσθη ἐκείν τῶν μελλόντων] U
 *[τὸ δὲ σώμα τοῦ Χριστοῦ] U
 18 μερῶσ ἡμεῖς καταθραβενδῶσαι. ||
 *[ἴδωσαν] U [P(C) N

X ἐν ταπεινοφροσύνη (2.4,1 δε.) και ὑποκειῶ ~
 *[τῶν ἰσχυρῶν] U
 2 ἴσθησαν ἐμβάτεσιν,
 *[εἰσῆ (2κ.13,4 δε.)]

7 ἔ ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς περιπατήσατέ ποτε, ~
[ὅτι ἔζητε ἐν τούτοις] ἢ
8 νοτιὸν δὲ ἀπόθεσθε (R. 13, 12 δε.) καὶ ἡμεῖς τὰ πάντα. [L-67^a(ab) U]

1 ὀργήν, θυμὸν (R. 2, 8 δε., L. 4, 31), κακίαν (R. 1, 29 δε.), βλασφημίαν (L. 4, 31 δε.)
[αὐτοβροχίαν ἐκ τοῦ ὀνόματος ἡμῶν] ἢ [L-67^a(ab) U]

9 μὴ γινώσθε εἰς ἀλλήλους. [P(r) N]

(10) Τ ἀποκρυβόμενοι (L. 4, 11 δε.) τὸν παλαῖον ἀνδρωπὸν (R. 6, 6 δε.) ὅν ταῖς ἀρτίαις ἀπέκρυψεν αὐτοῦ, (h) καὶ
ἐκρυβόμενοι (R. 13, 12 δε.) τὸν νέον, [T-44^a 747^a N]

Σ τὸν ἀνακρινόμενον (L. 4, 10) εἰς ἐπίγνωσιν (Philom. 6 δε.), κατ' εἰκόνα (R. 1, 29 δε.) τοῦ κριβάντος
αὐτόν. [S-67^a 757^a N]

11 ὅπου οὐκ ἐνὶ (1K. 6, 5 δε.) Ἑλλάδι καὶ Ἰουδαίῳ (R. 1, 16 δε.), ~
[περιτομῇ καὶ ἀκροβυστίαι] ἢ
βάρβαρος (R. 1, 14 δε.), Σικυθῆς, οὐσίλος, ἐλιούθρεος (1K. 14, 13 δε.),
ἀλλὰ πάντα καὶ ἐν καθ' ἑαυτοῖς. || [P(r) N]

12 Ἐκρύψαθε (R. 13, 12 δε.) ὄν ~
[ὡς ἔκλεκτοι τοῦ θεοῦ (R. 8, 33 δε.)]
[ἄγιοι καὶ ἡγιασμένοι]
6. πλάγνα (L. 6, 12 δε.) οἰκτιρισμοῦ (R. 12, 1 δε.), [P(L) N]

Σ χρηστότητα (R. 4, 1 δε.), ταπεινοφροσύνην (L. 4, 1 δε.), πραΰτητα (1K. 4, 21 δε.), μακροθυμίαν (R. 2, 4 δε.)
[S-67^a 757^a N]

13 ἀνεχόμενοι (1K. 4, 12 δε.) ἀλλήλων, καὶ χαρίζόμενοι* (R. 8, 32 δε.) ἑαυτοῖς, [P(L) N]

Σ εἰάν τις πρὸς τινά ἔχη μομφήν [S-67^a 757^a N]

Τ καθὼς καὶ ὁ κύριος ἠγαπήσατο* ἡμῖν, οὕτως καὶ ἡμεῖς. [T-44^a 747^a N]

14 ἐπι καθ' ἑαυτοῦ δὲ τούτους τὴν ἀγάπην. [P(L) N]

29 εἰς ὃ καὶ κοπιῶ (R. 16, 8 δε.) ἀγαναξήμενος (1K. 9, 15 δε.), κατὰ τὴν ἐνέργειαν (E. 3, 7 δε.) αὐτοῦ ἐν ἐνεργουμένην (R. 7, 5 δε.) ἐν ἐμοὶ ἐν συνάρσει. [P(e)N]

Cap. 2

1 1 Θέλω γὰς ὑμᾶς εἰδέναι, ἡλίκοι ἀγαῖνα (R. 1, 30 δε.) ἐγὼ ὑπὲς ὑμῶν... [E. 6° (iim, e) U]

2 2 ... καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι οὐκ ἐώρακον τὸ πρόσωπόν μου, ~

*[ἐν βαρκῇ] U

3 ἕνα παρακληθῆσθαι αἰ καρδίαι αὐτῶν ~

*[δυνάμει βλαπθέντες (1K. 2, 15 δε.)] U

4 ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πᾶν πλοῦτος τῆς πληροφορίας (1K. 1, 5)...

*[τῆς συνόδου (1K. 1, 19 δε.)] U

*[εἰς ἐπίγνωσιν (Philom. 6 δε.) τοῦ μυστήριου τοῦ θεοῦ] N

*[Χριστοῦ] U

5 [ἐν ᾧ εἶδον πάντες, οἱ ἡθναροὶ τῆς βορίας*] [καὶ γραικούς, ἀποκρυφοί] U

6 τοῦτο λέγω, ἕνα μηδὲς ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ. [E. 6° (ad) U]

5 εἰ γὰς καὶ τῆ βαρκῇ ἔπειμα (1K. 5, 3 δε.) ἀλλὰ τῶ πνεύματι οὐκ ἔμην ἐμε, γάρων καὶ βλάτων ὑμῶν ἐν τῷ ἐξῆν (1K. 14, 10), καὶ τὸ στεγνίσμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν.

6 ὡς οὐκ παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κήρυον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε,

7 ἐξηλαμένοι (E. 3, 17) καὶ ἐποικισμοῦμένοι (1K. 3, 4 δε.) ἐν αὐτῷ,

καὶ βεβαιούμενοι (R. 15, 8 δε.) τῆ πίστεως, ~

*[καθὼς ἐθελοθήκατε] U

περιβεβούτους ἐν ἐπαγγελίᾳ. || [P(e)N]

8 1 Βλέπετε μὴ εἰς ὑμᾶς ἔσται ὁ θαλασπῶν διὰ τῆς φιλοδοξίας καὶ κενῆς (1K. 15, 10 δε.) ἀπείτης κατὰ τὴν παράδοσιν (1K. 11, 1 δε.) τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου (E. 4, 3 δε.), καὶ οὐ κατὰ Χριστόν. [E. 6° (iim, e) U]

9 2 ὅτι ἐν αὐτῷ* καινοκῆ (E. 3, 11 δε.) πᾶν τὸ πλῆρωμα* (R. 11, 1 δε.) τῆς φιλότητος διαμαρτυρίας, [E. 6° (ad) U]

10 1 καὶ ἰδοὺ ἐν αὐτοῖς* περιηραμένοι*, οἳ ἴδον τὴν κεφαλὴν πάσης ἀρετῆς καὶ ἰσοδοσίας,
 11 ἐν ᾗ καὶ περιεπηγήθητε (1κ.7, 10 δε.) περιτομῇ ἀνευροποιήτων (2κ.5, 7) ἐν τῇ ἀπεικονίᾳ (υ.15, 3, 9)
 τοῦ σώματος, ~
 * [τῆς βαρῆς] U
 ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ,
 12 συνταρέντες (2κ.6, 4) αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι (2κ.6, 4 δε.), ἐν ᾗ καὶ συνηρέθητε (2κ.2, 6 δε.) διὰ
 τῆς πλοῦτος τῆς ἐνεργείας (2κ.3, 7 δε.) τοῦ Θεοῦ, ...
 * [τοῦ ἐφεισταντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν* (2κ.4, 2 δε.)] U [1-6gn^a(im, e) U

13 2 καὶ ἡμᾶς νεκροὺς* ὅπως ~
 * [τοῦ παραπτώματος* (2κ.4, 15 δε.)] U
 * [καὶ τῆ ἀκροβυστίας τῆς βαρῆς ἡμῶν] U
 συνελωπισθήμεν (2κ.4, 5) ~
 * [ἡμᾶς]
 14 ὄν αὐτοῖς ... [2-6n^a(ab) U

1 γενομένοις (2κ.2, 9 δε.) ἡμῶν πάντα τὰ παραπτώματα* (2κ.4, 15 δε.) [1-6gn^a(im, e) U

14 2 ἐφαλίνας τὸ κνὸς ἡμῶν γενομένων, -
 * [ταῖς δόγματι (2κ.2, 14)]
 * [ὅ ἦν ὑπεραντίον ἡμῶν] U
 15 προσβλέψας αὐτὸ ἐπὶ θανάτου ... [2-6n^a(ab) U

15 1 ἀπεικονισμένος (α.2, 11) τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἰσοδοσίας, ...
 * [ἐδωκεν ἡμῶν ἐν παρηγορίᾳ (2κ.1, 12 δε.)] U
 16 θεριαμβεύσας (2κ.2, 14) αὐτοῖς ἐν αὐτοῖς, ... [1-6gn^a(im, e) U

16 || Μὴ οὖν τις ἡμᾶς κρείττω* ~
 * [ἐν βλάβῃ καὶ ἐν πόσει (2κ.14, 11 δε.)] U
 * [ἢ ἐν μάξει ἐσθῆς] U
 * [ἢ νεκροῦς ἢ σαββάτων] U
 17 * [αἷ ἴδον ἐκ τῶν μελλόντων] U
 * [τὸ δὲ σώμα τοῦ Χριστοῦ] U
 18 μηδὲς ἡμᾶς καταδραβεύεται. ||
 * [ἡλίων] U [P(U) N

X ἐν ταπεινοφροσύνῃ (2κ.4, 1 δε.) καὶ θρησκείᾳ ~
 * [τῶν ἡγῶν] U
 δ' ἐσθρακῶν ἡμῶν, ~
 * [εὐκρίᾳ (2κ.13, 4 δε.)] U

(19) φουσιώμενος (1Κ.13,4.ε.ε.) ὑπὸ τοῦ νόου τῆς βασικῆς αὐτοῦ, (19) καὶ οὐ κρατῶν (2Πκ.2,13) τὴν κεφαλὴν. [X-690^{ε.ε} 590^δ 1690^δ 1^δ U

4 εἴ οὖν πᾶν τὸ βῆμα ~
 * [διὰ τῶν ἀφῶν (ε.4,16) καὶ συνδέσμων (ε.4,16α.)] U
 ἐπιγραφόμενον (2Κ.9,10) καὶ συμβεβαζόμενον (ο.2) ἀΐξει τὴν ἀΐξιν (ε.4,16) τοῦ θεοῦ [4.4κ(α) U

20
 (21,22) 1 εἰ ἀπεθάνετε ἄν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου (ο.8), (21) τὸ ἄς ἕως ἕντος ἐν κόσμῳ δογμασί, ξυδοθί* (22) μὴ ἄνη μηδὲ μύθη μηδὲ ἀλόγῳ, ἀ' ἴδον πάντα εἰς φθῶσαν (2.9,11.ε.ε.) τῆ ἀποσηθῶν...
 * [κατὰ τὰ ἐπιτάγματα [καὶ διδασκαλίαι] τῶν ἀνθρώπων] U
 [1-690^{ε.ε} (21,2) U

23 X ἴδον ἴδον λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελουθηθῶν καὶ ταπεινοφροσύνη (ο.10) καὶ ἀπειθεία βώματος...
 * [οὐκ ἐν τμητῶν πρὸς πληρομὴν τῆς βασικῆς] U [X-690^{ε.ε} 1690^δ 590^δ U

Cap. 3

1. || Εἰ οὖν οὐκ ἀνηγήθητε (ε.2.π.6,2,4) πρὸ Χριστοῦ, τὰ ἄνω ἔχετε ~
 * [οὗ ὁ Χριστός ἴδον ἐν δεξιῶν τοῦ θεοῦ (2.9,34) καθήμενος (1Κ.14,30)] U
2. <καὶ> τὰ ἄνω φρονεῖτε.
 * [μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς*] U

3 ἀπεθάνετε γὰρ, καὶ ἡ ζωὴ ἡμῶν κήρυται* ~
 [ἐν τῷ Χριστῷ] U
 ἐν τῷ θεῷ. [P(7) N

4 2 ὅταν ὁ Χριστός φανερωθῇ*, ἡ ζωὴ ἡμῶν*, τότε καὶ ἡμεῖς ἄν αὐτῷ φανερωθῶμεθ*.
 [ἐν δόξῃ] U [2-690^{ε.ε} (αδ) U

5 X νεκρώσατε (2.4,19) οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς* (πορνείαν (1Κ.5,1.ε.ε.), ἀκαθαρσίαν (2.1,24.ε.ε.), πῶθος (2.1,26. 1Κ.4,5), ἐπιθυμίαν κακὴν (3.5,19)), ~
 [καὶ τὴν πλεονεξίαν (2.1,29.ε.ε.)] N
 [ἧτας ἴδον ἐδωλολατρεία (1Κ. 11,14.ε.ε.)] U

6 δι' αὐτῶν ἐργεῖται ἡ ἀρετὴ τοῦ θεοῦ (2.1,18.ε.ε.) [X-690^{ε.ε} 590^δ U

7 Ἐ ἢν σὺς καὶ ἡμεῖς περιπατήσῃμεν ὡς, ~
 [ὅτι εἴητι ἢν τούτους] Ἦ
 8 νυνὶ δὲ ἀποθέσθε (2. 13, 12 δε.) καὶ ἡμεῖς τὰ πάντα. [2. 6π^α 12β] Ἦ

1 ὄργην, θυμὸν (2. 2, 8 δε., 2. 4, 31), καρδίαν (2. 1, 19 δε.), βλασφημίαν (2. 4, 31 δε.)
 [αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν] Ἦ [2. 6π^α 12β, 2] Ἦ

9 μὴ γινώσθε εἰς ἀλλήλους. [2. 7] Ἦ

(10) Ἦ ἀπεκδυσάμενοι (2. 2, 11 δε.) τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον (2. 6, 8 δε.) ὃν τὰς πράξεις ἐκ αὐτοῦ, (2) καὶ
 ἐνδύσάμενοι (2. 13, 12 δε.) τὸν νέον, [2. 4π^α 12β] Ἦ

Ἦ τὸν ἀνακαινούμενον (2. 4, 10) εἰς ἐπίγνωσιν (Philom. 6 δε.), κατ' εἰκόνα (2. 1, 12 δε.) τοῦ καθάρτου
 αὐτοῦ. [2. 6π^α 12β] Ἦ

11 ὅσον οὐκ ἔνι (1. 6, 5 δε.) Ἑλλήν καὶ Ἰουδαίος (2. 1, 16 δε.), ~
 [περιτομῇ καὶ ἀκροβυστία] Ἦ
 βίβλατος (2. 1, 14 δε.), δικτύου, δούλου, δουλοῦ (1. 4, 13 δε.),
 ἀλλὰ πάντα καὶ ἐν καὶν Χριστῷ. Ἦ [2. 7] Ἦ

12 Ἦ Ἐνδύσθε (2. 13, 12 δε.) οὖν ~
 [ὡς ἠέλικτοι τοῦ θεοῦ (2. 8, 33 δε.)]
 [ἄγριοι καὶ ἡραπῆρμένοι]
 6. πλάγνα (2. 6, 12 δε.) οὐκτιςμοῦ (2. 12, 1 δε.), [2. 12] Ἦ

Ἦ χρηστότητα (2. 2, 4 δε.), ταπεινοφροσύνην (2. 4, 1 δε.), πραΰτητα (1. 4, 21 δε.), μακροθυμίαν (2. 2, 4 δε.)
 [2. 6π^α 12β] Ἦ

13 ἀνεγόμενοι (1. 4, 12 δε.) ἀλλήλων, καὶ χαρίζομενοι* (2. 8, 31 δε.) ἑαυτοῖς, [2. 12] Ἦ

Ἦ εἰάν τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν [2. 6π^α 12β] Ἦ

Ἦ καθὼς καὶ ὁ κύριος ἐγαρίσθη* ὑμῖν, οὕτως καὶ ἡμεῖς. [2. 4π^α 12β] Ἦ

14 ἐπὶ καὶν δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην. [2. 12] Ἦ

Δ ὅ ἐστιν εὐνάδελμος (Ε.4,3.α.) τῆς ταλιμότητος.

[5-6^ο 5^ο N

15 καὶ ἡ εὐρηγὴ τοῦ Χριστοῦ βασιλεύει ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

[P(L) N

Σ εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι.

[5-6^ο 5^ο N

Τ καὶ εὐχαριστοῦμεθα.

[P-4^ο 4^ο N

16 1 ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖται (Σ.8,11.α.) ἐν ὑμῖν,

*[πλουσίας (1P, 6, 17. Πτ.3,6)] U

*[ἐν πύργῳ βοφίᾳ (Σ.1,8.α.)] U

*[διδάσκοντες καὶ κουνετούντες (Σ.15,14.α.) ἑαυτοῦς] U

*[παλλοῦς, ὑμῖνοι, ἀσάτις πνευματικαῖς,

ἐν τῇ χάριτι ζήσαντες ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ (Σ.5,19)] [1-6^ο 5^ο U

17 3 καὶ πάντες ἀν ποιῆτε,

[ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ (Σ.15,11.α.)] U

πάντα ἐν ὀρθότητι (αὐτοῦ),

[κυρίου (Σ.11,13.α.)] Ἰησοῦ] U

*[εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ πάντῃ δι' αὐτοῦ.

[3-6^ο 5^ο U

18 Ἠ Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσασθε τοῖς ἀνδράσιν (Σ.5,22.α.), ~

[ὡς ἀγγέλιον (Σ.5,4.α.) ἐν κυρίῳ] U

19 οἱ ἄνδρες, ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας (Σ.5,25).

[καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς] U.

20 τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν (Σ.1,20.α., Σ.6,1),

[κατὰ πάντα*] U

[τοῦτο γὰρ εὐάρεστόν (Σ.12,1.α.) ἐστὶν ἐν κυρίῳ] U

21 οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε (2Κ.9,2) τὰ τέκνα (Σ.6,4).

[ὑμῶν]

[ἐνα μὴ ἀνημῶδιν]

22 οἱ δούλοι, ὑπακούετε ~

[κατὰ πάντα*] U

τοῖς ~

[κατὰ δάσκα] U

κυρίου (Σ.6,5), ~

[P(τ) N

2 μὴ ἐν ὀφθαλμοσουλίας (Σ.6,6), ~

ὡς ἀνθρώποι ἀρετικοί (Σ.6,6), U

*ἀλλ' ἐν ἀπολόγητι καρδίας (Σ.6,5) φοβούμενοι τὸν κύριον.

[2-6^ο 2(αβ) U

23	<u>1</u> ὁ ἐὼν ποιῆτε, ἐκ θυγῆς ἐργάζεσθε ὡς τῷ κυρίῳ,	
24	καὶ οὐκ ἀνθρώποις, ὡδότες ὅτι ἀπὸ κυρίου ἐπολημενίθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας (J. 3, 10 stc.).	[1-6gn ^a (un,e) U
25	<u>2</u> τῷ κυρίῳ ~ [Χριστῷ] δουλεύετε.	[i-6n ^a (ab) U
	<u>3</u> ὁ γὰρ ἀδικῶν κολιμάσθαι ὁ ᾄδωκός ἐστιν. * [καὶ οὐκ ἔδειν ἀπολημενίθε (R. 2, 11 stc.)] U	[N-6gn ^a n 5gn ^a (rkr.) U

Cap. 4

1	οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον ~ [καὶ τὴν ἰσότητά (Lk. 8, 13, 14)] U [τοῖς δούλοις] παρήμενίθε (J. 6, 11 stc.) < τοῖς δούλοις > (vgl. E. 6, 9)	[P(17) N
---	---	----------

1 ὡδότες ὅτι καὶ (E. 6, 4) ἡμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανῷ. [N-6gn^a n 5gn^a(rkr.) U

2	<u>2</u> τῇ προσευχῇ ^x προσκαρτερεῖτε (R. 12, 12 stc.).	[5-6gn ^a (e) U
---	--	---------------------------

3 Μεροσούτους ἐν αὐτῇ τῇ εὐχαριστίᾳ. [X-6gn^a n 5gn^a 6gn^b U

3	<u>4</u> προσευχόμενοι* ἀμα καὶ παρὰ ἡμῶν, ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῶν θύραν (1K. 16, 9 stc.) τοῦ λόγου.	[N-6gn ^a n 5gn ^a (rkr.) U
---	---	---

(4)	<u>5</u> λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δόξαμα, (4) ἐνὶ φανερώσει αὐτῶ ὡς δεῦ με λαλῆσαι (E. 6, 10)	[6-6gn ^a (lcr.) N
-----	--	------------------------------

5	<u>6</u> ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε. [ἐξὸς τοῦ ἐφω (1K. 5, 12 stc.)] U [τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι (J. 3, 13 stc.)]	[5-6gn ^a (e) U
---	--	---------------------------

6	<u>7</u> ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ῥηγιμένος... [εὐδέναι πᾶς δεῦ ἡμῶν ἐνὶ ἐκδόσει (1K. 12, 10 stc.) ἀποκρίνεσθαι] U	[7-6gn ^a n 5gn ^a (rkr.) U
---	--	---

7

θ... τὰ κατ' ἐμὲ... πάντα ¹ γραβεῖται ὑμῶν
Τοῦ ¹ οἰκονομοῦ ἀδελφοῦ (1Κ.15, 58 εἰς) καὶ πιστοῦ δούλου,
 [καὶ σύνδουλος (6, 17)] ἢ

ἐν κυρίῳ,
 ὃν ἐπέμψα πρὸς ὑμᾶς,
 εἰς αὐτὸ τοῦτο, ¹ ἵνα γινώτε τὰ περὶ ἡμῶν
 καὶ παρακαλέσθ' ἐπὶ καρδίᾳ ὑμῶν (2Φ. 2, 6, 21-22).

[B-4949 (na-e) | cf-änon, e] U

9

Τ^x ὃν ἠγάπησα (Philom. 4) τῶν πιστῶν καὶ ἀγαπῶντων ἀδελφῶν (α. 7)
 ὅς ἐδωκεν ἐξ ὑμῶν.

[T-44ⁿ n 4 m⁴ N
 [P(r) N]

θ πάντα ¹ ὑμῶν γραβεῖται-δοθέν τὰ ὅσα.

[B-4949 (na-e) | cf-änon, e] U

10

|| Ἀββά, ἐν ἡμῶν Ἀρέβταρχος ὁ δυναρχμακλιεὺς μου (R. 16, 7 εἰς), καὶ Μάρκος, ὁ ἀγγελὸς Βασίλ-
 βου. [P(ε) N]

δ περὶ οὗ ἐλάβετε ἐπιτολὰς (R. 7, 2 εἰς)· εἰν ἐλθῆ πρὸς ὑμᾶς, δεξασθε αὐτόν.

[S-67ⁿ n 50⁴ N

11

καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουστὸς

[L-26⁴ (a) N

Τ οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς

[T-44ⁿ n 4 m⁴ N

δ οὗτοι μόνου δυναρχοῦ (R. 16, 3 εἰς) εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ (R. 14, 11 εἰς)

[S-67ⁿ n 50⁴ N

δ αὐτῶν ἐγενήθησαν μοι πασηροῖα.

[B-697⁴ (a) U

12

ἀπέλαξεταί ὑμῶν Ἐπαρρῆς (6, 1, 7 εἰς) ὁ ἐξ ὑμῶν.

[P(ε) N

δ δούλος ¹ Χριστοῦ Ἰησοῦ
 πάντοτε ¹ ἀγαπῶμενος (1Κ. 9, 25 εἰς) ὑπὲρ ὑμῶν,
 [ἐν ταῖς προβουραῖς]

ἵνα σταθῆτε ἐλάμοι (R. 16, 2 εἰς) ¹ καὶ πεπληροφωρημένοι (R. 4, 21 εἰς)
 ἐν παντὶ θεληματι ¹ τοῦ θεοῦ (R. 1, 10 εἰς)

[B-4949 (na-e) | cf-änon, e] U

13

Ἦ μαρτυροῦν (R. 3, 21 εἰς) γὰρ αὐτῶν ὅτι ἔζη πολὺν κόπον ὑπὲρ ὑμῶν... [Πηλοῦ 2, 29⁴ (κα) U

Κ και των εν Λαοδικεία και των εν Ιερουσαλει

[E. 6m^a(ab) U

14 Σ ἀποβά[ζουαι] ἡμεῖς Λουκάς (2Τ. 4, π. Πίλεμ. 24)
[ὁ εὐαγγέλιος] U

[Σ. 3gn 11 2gn (r) l, a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z, aa, ab, ac, ad, ae, af, ag, ah, ai, aj, ak, al, am, an, ao, ap, aq, ar, as, at, au, av, aw, ax, ay, az, ba, bb, bc, bd, be, bf, bg, bh, bi, bj, bk, bl, bm, bn, bo, bp, bq, br, bs, bt, bu, bv, bw, bx, by, bz, ca, cb, cc, cd, ce, cf, cg, ch, ci, cj, ck, cl, cm, cn, co, cp, cq, cr, cs, ct, cu, cv, cw, cx, cy, cz, da, db, dc, dd, de, df, dg, dh, di, dj, dk, dl, dm, dn, do, dp, dq, dr, ds, dt, du, dv, dw, dx, dy, dz, ea, eb, ec, ed, ee, ef, eg, eh, ei, ej, ek, el, em, en, eo, ep, eq, er, es, et, eu, ev, ew, ex, ey, ez, fa, fb, fc, fd, fe, ff, fg, fh, fi, fj, fk, fl, fm, fn, fo, fp, fq, fr, fs, ft, fu, fv, fw, fx, fy, fz, ga, gb, gc, gd, ge, gf, gg, gh, gi, gj, gk, gl, gm, gn, go, gp, gq, gr, gs, gt, gu, gv, gw, gx, gy, gz, ha, hb, hc, hd, he, hf, hg, hh, hi, hj, hk, hl, hm, hn, ho, hp, hq, hr, hs, ht, hu, hv, hw, hx, hy, hz, ia, ib, ic, id, ie, if, ig, ih, ii, ij, ik, il, im, in, io, ip, iq, ir, is, it, iu, iv, iw, ix, iy, iz, ja, jb, jc, jd, je, jf, jg, jh, ji, jj, jk, jl, jm, jn, jo, jp, jq, jr, js, jt, ju, jv, jw, jx, jy, jz, ka, kb, kc, kd, ke, kf, kg, kh, ki, kj, kk, kl, km, kn, ko, kp, kq, kr, ks, kt, ku, kv, kw, kx, ky, kz, la, lb, lc, ld, le, lf, lg, lh, li, lj, lk, ll, lm, ln, lo, lp, lq, lr, ls, lt, lu, lv, lw, lx, ly, lz, ma, mb, mc, md, me, mf, mg, mh, mi, mj, mk, ml, mm, mn, mo, mp, mq, mr, ms, mt, mu, mv, mw, mx, my, mz, na, nb, nc, nd, ne, nf, ng, nh, ni, nj, nk, nl, nm, nn, no, np, nq, nr, ns, nt, nu, nv, nw, nx, ny, nz, oa, ob, oc, od, oe, of, og, oh, oi, oj, ok, ol, om, on, oo, op, oq, or, os, ot, ou, ov, ow, ox, oy, oz, pa, pb, pc, pd, pe, pf, pg, ph, pi, pj, pk, pl, pm, pn, po, pp, pq, pr, ps, pt, pu, pv, pw, px, py, pz, qa, qb, qc, qd, qe, qf, qg, qh, qi, qj, qk, ql, qm, qn, qo, qp, qq, qr, qs, qt, qu, qv, qw, qx, qy, qz, ra, rb, rc, rd, re, rf, rg, rh, ri, rj, rk, rl, rm, rn, ro, rp, rq, rr, rs, rt, ru, rv, rw, rx, ry, rz, sa, sb, sc, sd, se, sf, sg, sh, si, sj, sk, sl, sm, sn, so, sp, sq, sr, ss, st, su, sv, sw, sx, sy, sz, ta, tb, tc, td, te, tf, tg, th, ti, tj, tk, tl, tm, tn, to, tp, tq, tr, ts, tt, tu, tv, tw, tx, ty, tz, ua, ub, uc, ud, ue, uf, ug, uh, ui, uj, uk, ul, um, un, uo, up, uq, ur, us, ut, uu, uv, uw, ux, uy, uz, va, vb, vc, vd, ve, vf, vg, vh, vi, vj, vk, vl, vm, vn, vo, vp, vq, vr, vs, vt, vu, vv, vw, vx, vy, vz, wa, wb, wc, wd, we, wf, wg, wh, wi, wj, wk, wl, wm, wn, wo, wp, wq, wr, ws, wt, wu, wv, ww, wx, wy, wz, xa, xb, xc, xd, xe, xf, xg, xh, xi, xj, xk, xl, xm, xn, xo, xp, xq, xr, xs, xt, xu, xv, xw, xx, xy, xz, ya, yb, yc, yd, ye, yf, yg, yh, yi, yj, yk, yl, ym, yn, yo, yp, yq, yr, ys, yt, yu, yv, yw, yx, yy, yz, za, zb, zc, zd, ze, zf, zg, zh, zi, zj, zk, zl, zm, zn, zo, zp, zq, zr, zs, zt, zu, zv, zw, zx, zy, zz]

Τ ὁ ἀγαπητός

[T. 4k^a n⁴ n⁶ N

Δ και Δημάς (2Τ. 4, π. Πίλεμ. 24)

[D. 6gn⁴(e) U

15 Κ ἀποβάσθε τους εν Λαοδικεία αδελφούς.

[K. 6m^a(ab) U

Σ και Νήμφαν και την κα' σκον αυτης εκκλησιαν (R. 16, 5 st.).

[S. 6gn⁴(a) U

16 10 και όταν αναγνωσθή (2κ. 1, 10 st.) πως' ἡμῶν ἡ ἐπιτολή, ποιησατε ἑνα και εν τῷ Λαοδικέων εκκλησίᾳ αναγνωσθή, και την εν Λαοδικείᾳ ἑνα και ἡμεῖς αναγνωῖτε.

[10. 6gn⁴(an-me) if-nm, a) U

17 11 και εἰπατε Ἀρχιππα (Πίλεμ. 2) βλεπε την διακονίαν ἣν παρέλαβες, εν κερῶν I U
ἐνα αὐτῶν πληροῖς.

[11. 6gn⁴(ia) if-e) U

18 11 ὁ ἀποκρίσιος τῷ ἡμῶν γράμμι Πάλλου (1κ. 16, 21 st.).

Μνημονεύσατέ (Σ. 2, 10 st.) μου τῶν δεδωμένων (R. 7, 7 st.)!

Ἡ χάρις μετ' ἡμῶν. ||

[P(r) N

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α.

Cap. 1

1	<u>σ</u> Παῦλος καὶ Σιλουανός ~	[S-4K ² n 4n ² N
	<u>Τ</u> ^x καὶ Τιμόθεος	[T-4K ² n 4n ² N
	<u>σ</u> τῆ ἐκκλησίας Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ. ~ [Χριστοῦ] ἠ χαίρει ὑμῶν καὶ εὐχρη (R, 1, 7 etc.).	[S-4K ² n 4n ² N
2	<u>Τ</u> ^x Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ (R, 1, 8 etc.) πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν,	[T-4K ² n 4n ² N
	<u>σ</u> μνηστὴν κοινοῦμένοι * ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν ἀδελφείπτεως (R, 1, 9 etc.)	[S-4K ² n 4n ² N
3	<u>1</u> μνημονεύοντες* (R, 2, 1 etc.) ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ἀπομονῆς (R, 2, 7 etc.) τῆς ἀδικίας ~ [τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ] ἠ ἐμπροσθέν τοῦ θεοῦ (1Th, 3, 9, 13). [καὶ πατρὸς ἡμῶν] ἠ	
4	<u>σ</u> εὐδοτε, ἀδελφοὶ ἠρατημένοι, ~ [ἐκ τῶν ἠ] θεῶν	
(5)	τὴν ἐπαγγελίαν (R, 2, 13 etc.) ὑμῶν, (5) ὅτι τὸ ἐπαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ἰσχύει ~ [καὶ ἐν ἐνότητι ἀφεί] ἠ καὶ πληροφορίας (G, 2, 2) πολλῆς. [καθὼς εὐδοτε, ὅσοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῶν δι' ὑμᾶς] ἠ	
6	<u>2</u> καὶ ὑμεῖς μεμηστῆται ἡμῶν ἐγενήθητε (1Th, 11, 1 etc.), ~ [καὶ τοῦ κυρίου] ἠ δεξιόμενοι τὸν λόγον [ἐν ἀγάπῃ πολλῇ] ἠ [μετὰ χαρᾶς] ἠ	

1] [τοῦ]

7 [ἀντήματος ἀγίου] ἤ
 [ὡςτε μισθόνει ἡμᾶς τύπον (R, S, M, etc.) παύσει τοῖς πιστευόνουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ^x
 καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ^x] ἤ
 8 ἀφ' ἡμῶν γὰρ ἐφ' ἧγγυται ὁ λόγος.
 [τοῦ κυρίου (1Th. 4, 15. 2Th. 3, 1)] N [2-6gn⁶ ἠ^d (enb) ἤ

1 οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ^x καὶ Ἀχαΐᾳ^x, ἀλλ' ἐν παντί τόπῳ (1Th. 1, 2. etc.) ἡ εὐαγγελιστικὴ ἡμῶν
 [ἢ πρὸς τὸν θεόν] ἤ
 ἐξελητήθη.
 * [ὡςτε μὴ γριεῖν ἔχον (1Th. 1, 2. etc.) ἡμᾶς λαλεῖν εἰ] ἤ [1-6gn⁶ ἠ^d ἤ

9 2 αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν (1Th. 1, 25), ὅποιαν εὐδοκίαν (1Th. 2, 1) ἐβόησαν πρὸς ἡμᾶς,
 καὶ πῶς ἐπεστέγγαστε (2Th. 3, 16 etc.) πρὸς τὸν θεόν.
 * [ἀπὸ τῶν εὐδωκῶν] ἤ
 * [δουλοῦν θεῷ ἕωντι (R, 9, 26 etc.)] N
 * [καὶ ἀληθινῶ] N

10 1 καὶ ἀναμείνουν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν [1-6gn⁶ ἠ^d ἤ

2 ὃν ἤμερσιν ἐκ τῶν νεφῶν, Ἰησοῦν τὸν ἐξομωμον (R, 7, 24 etc.) ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐξο-
 μωμῆς. [2-6gn⁶ ἠ^d (enb) ἤ

Cap. 2.

1 3 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατέ^x, ἀδελφοί, τὴν εὐδοκίαν (1Th. 1, 9) ἡμῶν τὴν πρὸς ἡμᾶς [2-4k² ἠ^d N

5 ὅτι οὐ κενὴ (1Th. 1, 10 etc.) γέγονεν [5-6gn⁶ ἠ^d N

2 2 ἀλλὰ προσηκόντες καὶ ἐβουλόμενοι, καθὼς οἴδατέ^x, ἐν φιλικῶσι ἐπιστηθιασθεμένοι
 (E, 6, 20) ἐν ταῖς θείαις ἡμῶν λαλήσαι^x πρὸς ἡμᾶς ~
 * [τὸ ἀναγγέλλειν τοῦ θεοῦ] ἤ
 ἐν πολλῶν ἀγῶνι (Th. 1, 30 etc.) [2-6gn⁶ ἠ^d (enb) ἤ

3 1 ἢ γὰρ παρὰ κληθῆς (R, 12, etc.) ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης (R, 1, 17 etc.), οὐδὲ ἐξ ἀποκαταστάσεως (R, 1, 24
 etc.) οὐδὲ ἐν φόβῳ (R, 1, 20 etc.), (4) ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμασθέντες^x ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευο-
 ῦμεν, ~
 * [τὸ ἀναγγέλλειν] ἤ
 οὕτως λαλοῦμεν. [1-6gn⁶ ἠ^d ἤ

δ οὐχ ὡς ἀνθρώπους ἀρέθοντες, ἀλλὰ θεῶν, καὶ δοκιμάζοντες τὰς καρδίας ἡμῶν. [5-4ⁿ 4ⁿ N

5 η ὅτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακίᾳ ἐγενήθημεν (κατὰς οὐδέν), ὅτε ἐν προφάσει (2κ.1,10)
(6) πλιονερίᾳ (2κ.1,10 δα.) (ἄλλος μάρτυς! 2κ.1,10 δα.), (6) οὐτε ἠγοῦντες ἐφ' ἀνθρώπων δόξαν
(7) (ὅτε ἀφ' ἡμῶν, ὅτε ἀπ' ἄλλων), (7) συνειμένοι ἐν βασιί (2κ.4,11 δα.) εἶνα, ~
[ὡς Χριστοῦ ἀποστόλοι.] U
ἀλλὰ ἐγενήθημεν γὰροι (2Τ.2,24) ἐν μέσῳ ἡμῶν, ὡς ἐκτ. τροφὸς ἐλάττω (2.5,19) τῶ ἐπι-
πύς τέκνα. [2-6^{gn} 5^{gn} (1κτ.) U

8 θ οὕτως ἡμετέροισι ἡμῶν γόδοκοῦμεν (2κ.12,10 δα.) μεταδοῦναι (2κ.1,11 δα.) ἡμῶν οὐ
μόνον τὸ εὐαγγέλιον, ~
* [τοῦ θεοῦ] U
ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιπύων ψυχὰς.
[ὅτι ἀγαπᾶτοὶ ἡμῶν ἐγενήθητε.] U [3-6^{gn} 1(ab) U

9 4! μημονεύετε (2.2,10 δα.) γὰρ, ἀδελφοί,
τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μῦθον (2κ.11,21 δα.).
ρυκεῖος καὶ ἡμῶν: ρας (1Τκ.3,11, 2Τκ.3,1, 1Τ.5,5, 2Τ.1,1) ἕρμα: ζόμενοι:
πρὸς: τὸ μῦθ ἐπιπύων: βαί (2κ.1,5 δα.)
εἰ: νη ἡμῶν: ν' x' x' (-2Τκ.3,1) [4-6^{gn} 5^{gn} (1κτ.) U

δ ἐκρηξάμενοι ὡς ἡμῶν τὸ εὐαγγέλιον
* [τοῦ θεοῦ] U [5-6^{gn} 1(α,ε) U

10 ε ἡμῶν μάρτυρες, ~ [5-4ⁿ 4ⁿ N

δ καὶ ὁ θεός, [5-6ⁿ 5ⁿ N

δ ὡς δόξας καὶ δοκίμους (1κ.15,24 δα.) ~
ἡμῶν ~ * [καὶ ἡμετέροισι (1Τκ.5,23)] N
ἐγενήθημεν, * [τοῖς πιστεύουσιν (1κ.13)] U [5-4ⁿ 4ⁿ N

11 θ καθάπερ οὐδέν· ὡς ἓνα ἕκαστον (1κ.12,10 δα.) ἡμῶν ὡς πατέρος τέκνα ἐπιπύων...
[2-6^{gn} 5^{gn} (1κτ.) U

12 δ παρακαλοῦντες ἡμῶν καὶ παραμενοῦμενοι (1Τκ.5,14)
[καὶ μάρτυροισι] U [5-6^{gn} 1(α,ε) U

7 εἰς τὸ περιπατεῖν ἡμᾶς ἀφ' ὧν (R. 14, 1. etc., E. 4, 1)
[καὶ καλοῦντες ἡμᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν] ἢ
[καὶ δόξαν] ἢ

[7-6gn² n5gn² (M)] ἢ

13 Γ καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ (R. 1, 8. etc.),
ἀδελφεοῖς (R. 1, 9. etc.)
ὅτι παραλαβόντες λόγον ἁγίου (R. 11, 10. etc.) παρ' ἡμῶν...
* [τοῦ θεοῦ] ἢ

[7-4k² n4m² N

8 ἰδέσθε οὐ λόγον ἀνθρώπου, ἀλλὰ ~
[καθὰς ἀληθείαν ἰδοὺ] ἢ

λόγον θεοῦ (a. 13)

ὃς καὶ ἐνεργεῖται (R. 7, 5. etc.) ἐν ἡμῖν.

* [τοῖς πιστεύουσιν (a. 10)]

14 ἡμεῖς γὰρ μεμητάρι ἐξηγήθημεν (1k. 11, 1. etc.), ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν ~

[τοῦ θεοῦ] ἢ

τῶν οὐρῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ~

* [ἐν χερσὶν Ἰησοῦ] ἢ

ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπέθετε ~

* [καὶ ἡμεῖς] ~

ὑπὸ τῶν ἰδίων θυμολογιῶν.

* [κατὰς καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων] N

[8-3gn (x3gn (i, l/r, e) ἢ

15 9! τῶν καὶ τῶν κύριον ἁγίου ποικιλιά: ντων, ~

* [Ἰησοῦν] ἢ

* [καὶ τοὺς προφήτας] ἢ

* [καὶ ἡμεῖς ἐκδηλώσαμεν] N

* [καὶ θεῷ μη ἀεικόνοισιν (R. 8, 8. etc.)] ἢ

* [καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων] ἢ

16 κωνό: ντων ἡμῶν: σ ἁγίου: δ: ἡμεῖς κατὰ: ντων, ~

* [ἐν συντάξει] ἢ

εἰς τὸ ἁγίου: ντων: ντων (1k. 14, 16. etc.) ἁγίου: ντων: ντων ἡμεῖς: σ.

* [πᾶντοτε (R. 1, 10. etc.)] N

[9-6gn² (a) ἢ

10 ἔφθεον (1k. 11, 14. etc.) δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὄρη εἰς τέλος.

[10-5gn² 3gn² (e) N

17 11 ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἐπορευόμενοι ἀφ' ἡμῶν πρὸς κερὰν ὄρας ~

* [ἐκδοθέντων, οὐ κερὰς] ἢ

περιβοσάμενος (1k. 1, 11. etc.) ἐπαυδάμενος (E. 2, 11. etc.) τὸ κερὰν ἡμῶν ἰδοὺ,

* [ἐν κοιλίᾳ ἐπιθυμίας] ἢ

[11-6gn² n5gn² (M)] ἢ

18 11! διό: τι ἡμεῖς: σ γαμεν ἁγίου: ντων: ντων πρὸς ἡμῶν: σ (R. 1, 10. etc.) ~

* [ἐγὼ μὲν Πάολος] ἢ

καὶ ἐνέκογον (2κ.15, κ.δα.) ἡμῶν ὁ βασιλεὺς (2κ.16, κ.δα.). [11-690^α (147, 198)] U

19

12 τίς γὰρ ἡμῶν ἐλάτῃ ~
[ἢ γὰρ (κ.20)] N
[ἢ στεφάνος (1κ.9, κ.δα.) καθ' ἑαυτοῦ (2κ.3, κ.δα.)] U
[ἢ σὺν καὶ ἡμῶν;] N
ἡμεροσύνου τοῦ κυρίου;
[ἡμῶν Ἰησοῦ] N
[ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ] U

20

13 ἡμῶν γὰρ ἐξ ἑστέ^r ἢ δόξα ἡμῶν, ...
[καὶ ἢ γὰρ (κ.19)] N [13-690^β (147-11000, κ.)] U

Cap. 3

1

14 Διὸ μηκέτι βεβήκοις (1κ.9, κ.δα.) ἠδοκῆσθε (2κ.12, κ.δα.) καταλειφθήναι ἐν Ἀθήναις, ~
[μόνου] U

2

καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον* (κ.6) τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ~
[καὶ δούλον τοῦ θεοῦ] U
[ἐν τῷ εὐαγγελίῳ] U
[τοῦ Χριστοῦ] U

3

εἰς τὸ βεγῆσαι ἡμῶν (κ.13, κ.1, κ.δα.).
[καὶ παρακαλεῖσθαι] U
[ὑπὸς τῆς πίστεως ἡμῶν] U
* [τὸ μηδένα βιάσασθαι] N
[ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις] U

4

αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τὸσο κίβηθη.
καὶ γὰρ ὅτι πρὸς ἡμῶν ἦμεν, προεβήκαμεν (2κ.13, κ.δα.) ἡμῶν εἰς μέλλουσαν θλίβασθαι.
* [καθὼς καὶ ἐρέομεν] U
[καὶ οἴδατε] U

5

διὸ τοῦτο καὶ ἐρω^μ μηκέτι οὐρανῶν (κ.1, ἔπειτα,
* [εἰς τὸ γράναι τὴν πίστιν ἡμῶν] U
μη πως ἐπείρασεν ἡμῶν ὁ πειρασθῆναι, καὶ εἰς κενόν (1κ.15, κ.δα.) γένηται ὁ κόπος ἡμῶν.
[14-690^γ (147, 198)] N

6

15 ἵνα δὲ εὐχόμενος Τιμόθεον* (κ.2) πρὸς ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν καὶ ἐπαγγελισμένου ἡμῶν τὴν πίστιν
καὶ τὴν ἀγάπην ἡμῶν, καὶ ὅτι ἐπέμψαμεν (κ.1, κ.δα.) ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποιοῦντες.
(2κ.1, κ.δα.) ἡμῶν ἰδοὺν (κ.1, κ.δα.) ... [15-690^δ (147, 198)] U

14 καθάπερ καὶ ἡμεῖς ἡμῶν [14-690^ε (147, 198)] U

U κάβα

Cap. 4

1

18! Λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἰσχωρῶμεν ὑμᾶς (1Th. 5, 2. 2Th. 2, 1) [18-6gn^d a (rkr.) N]

11! καὶ παρκαταλύσωμεν ἕν ἑαυτοῖς ὡς Ἰησοῦς, [11-6gn^d a (if, ab) U]

19! εἰς τὴν καθῶς παρκαταλύσωμεν, [καρ' ἡμῶν] U [19-4gn^d (e) N]

18! τὸ πᾶς δὲ ὑμᾶς περιπατεῖτε ν^x. [καὶ ἀρεσκύνθε τῷ (R, 8, 8, da.)] U [18-6gn^d a (rkr.) N]

19! καθῶς καὶ περιπατεῖτε τῷ, ἕνα ἡμῶν ὡς ἡμεῖς ἴδον. [19-4gn^d (e) N]

2

20! xx - xx - x - οὖν δάτε βλάσφημιαν παρκαταλύσωμεν ὑμᾶς (1Th. 1, 5. 10) ἕνα ἡμῶν ὡς ἡμεῖς ἴδον. [20-6gn^d a (kr. rkr.) N]

3

21! τοῦτο γὰρ εἰς ὑμᾶς ἡμεῖς ἴδον. [21-1, 10 da., v] ἕνα ἡμῶν ὡς ἡμεῖς ἴδον. [21-6gn^d b gn^d (v, l) N]

4

22! εἰδότες καὶ ἡμεῖς ὅσον ὑμᾶς ν^x τὸ ἐάντων ὅσον ὡς (R, 9, 21, da.) κατὰ τὴν, [ἐν ἀγαθῶν (a, 3) καὶ τῶν] U [μὴ ἐν κατὰ ἐπιθυμίᾳ] N καθῶς παρκαταλύσωμεν ὑμᾶς ὡς ἡμεῖς ἴδον. [22-6gn^d 6 5gn^d (a) N]

6

23! xx - xx - x - τὸ μὴ [ὑπερβαίνειν καὶ] [23-6gn^d 5gn^d (ab) U] πλεονεκτεῖν (2Th. 2, 17 da.) ἐν τῷ παρκαταλύσωμεν ὑμᾶς ὡς ἡμεῖς ἴδον. [23-6gn^d 5gn^d (ab) U]

24! ὡς εἰς κώκυος (R, 13, 4) καὶ ὡς ἡμεῖς ἴδον. [24-6gn^d (ab) U]

25! καθῶς καὶ παρκαταλύσωμεν ὑμᾶς ν^x. [καὶ διαμαρτυρησάμεθα (1Th. 5, 21. 2Th. 2, 14. 4, 1)] U [25-6gn^d a (chb) U]

7	<p><u>26!</u> οὐ: γὰρ ἐκεί: λησεν ¹ ἡμᾶ:ς ὁ θεός:ς, ἐπι δ: καθαρός: α (R. 1, 11 st.) ¹ x - xx - [ἀλλ' ἐν ἔμφρασι (0, 3, 4)] U</p>	[26-5gr ^ε 6gr ^ε (ab) U
8	<p><u>27!</u> τουμαρῶν: ν ὁ ἰθευῶ: ν (1K. 1, 19 st.) ¹ οὐκ ἄνθρω:ς πον ἰθευῶ:ς, ἀλλὰ: τὸν θεο:ς ν, τὸ: ν καὶ δού: ντα ¹ τὸ πνεύ: μα αὐτοῦ: * [τὸ ἄγιον] N εἰ:ς ὑμᾶ:ς.</p>	[27-3gr ^κ (α) N
9	<p><u>28!</u> περὶ: δὲ τῆς φε: λαδελφείας (R. 12, π) οὐ γρη: αν ε: γρητέ ¹ γρητῆ φε: αν ἡμῶ: ν (1K. 5, 1).</p>	[28-6gr ^κ (α) U.
	<p><u>29!</u> αὐτοί: γὰρ ὑμῶ:ς ¹ θεοί:ς δακτοί: ε: ε: τε εἰ:ς τὸ ἀπατᾶ: ν ἀλλή: λους.</p>	[29-6gr ^κ (ab) U
10	<p><u>22!</u> καί: γὰρ ποιῶ: τε αὐτοί: εἰς πᾶ: ντας τοῦ:ς ἀδελφῶ:ς ἐν ὁ: τῆ τῆ Μ: κιδονί: α.</p>	[22-6gr ^κ 6 5gr ^κ (α) N
	<p><u>29!</u> κα: σακαλοῦ: μιν ¹ δι: ὑμᾶ:ς, ἀδελφοί: (R. 12, 1 st.), περιβόου: εν μᾶ:λλον x - x.</p>	[29-6gr ^κ (ab) U
11	<p><u>30!</u> καί φε: λουμῶ:ς ὄντα (R. 15, 20 st.) ¹ ἡ:ς ἐργάζε: ν, καί: πᾶ:ς ὁθεν τὰ ε: ὄντα, καί: ε: σφά: ἰσθαι: ¹ τὰς γε: θβῖν ὑμῶ: ν... [καθὼς ὑμῖν παρεγγέλαμεν] U</p>	[30-5gr ^β 2 (1K) N
12	<p><u>31!</u> ἕνα πειριπατῆ: τε ¹ εὐ: σθημῶ:ς (R. 10, 13 st.) προς τοῦ:ς εἶπω: (1K. 5, 11 st.) καί μη: δυνός γρη: αν ἔγγ: τε (0, 2).</p>	[31-6gr ^κ (εἰφ-ἰλων, α) N
13	<p><u>32!</u> οὐ: θλλομε: ν ¹ δι: ὑμᾶ:ς ἀγνοῦ: ν, ἀδελφοί: (R. 1, 13 st.) καὶ τῶ:ν κοιμαμῶ: νων ^x (1K. 7, 39 st.).</p>	[32-6gr ^κ (ε) U
	<p><u>33!</u> xx - xx - ¹ ἕνα μη: λουτῆ: ὄντα (2K. 2, 2 st.) καὶ δῶ:ς * [καὶ οἱ λούτοι:] U οἱ μη: ε: γοντες ἐπι: δα.</p>	[33-6gr ^κ (ab) U

14	<p><u>34!</u> εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη,</p>	[34-6gn ^a (α) U]
	<p><u>30!</u> οὐδὲ τῶν καὶ ὁ θεός τῶν τούτων κοιμηθεὶς νῆξ (α.13) διὰ τοῦ Ἰησοῦς ἀψευδῶς ὅτι αὐτῶν.</p>	[30-5gn ^a n ^p (ακπ.) U]
15	<p><u>35!</u> πῶς γὰρ ἡμεῖς κείσομεν ἢ ἐν λόγῳ κυρίου ἢ οἱ ζωῆς νῆξ (α.π) ὅτι οὐ ἡμεῖς ἴσοι περιλειπόμενοι (α.π) εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθεῖντας (α.13)</p>	[35-5gn ^a (α) U]
16	<p><u>36!</u> ὅτι οὐ αὐτοὶς ὁ κύριος ἐν κελύθει U ἐν φανερῶ ἀπαγγελίῳ καὶ ἐν βῆτι ἀπαγγέλλει (α.κ.14, π.α.) θεοῦ, καταβήσεται ἀπὸ οὐρανοῦ,</p>	[36-5gn ^a γ 6gn ^c U]
(17)	<p><u>30!</u> καὶ οἱ νεκροὶ ἐν χερσίν ἀναστήσονται πρῶτον, ἢ ἐμεῖς ταῖς ἡμέραις οἱ ζωῆς νῆξ (α.15) ἴσοι περιλειπόμενοι (α.15) ἅμα ὅτι αὐτοῖς ἀπαγγέλλει ἡμεῖς ἐν νεφέλαις U εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου U εἰς αἰ: γα x x x xx </p>	[30-5gn ^a (α) U]
	<p><u>9!</u> xx xx x καὶ οὐδὲ τῶν πρῶτον ἐν τῷ κυρίῳ ὡς ἰδοὺ μῆτι.</p>	[9-6gn ^a (α) U]
18	<p><u>30!</u> ὥστε παρακαλεῖτε τὴν ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις ταῦτος.</p>	[30-5gn ^a (α) U]

Cap. 5

1	<p><u>28!</u> Περὶ δὲ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν κληρῶν, ἀδελφοί, οὐ γίναντες ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς (α.κ.2, π.α.) ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς (α.κ.4,9).</p>	[28-6gn ^a (α) U]
2	<p><u>37!</u> αὐτοὶ γὰρ ἀκροβῶτες (ε.5,15)</p>	

11	<p><u>32!</u> δὲ καὶ παρακαλοῦτε ἅλλήλους, καὶ οἱ ἐκ κοσμοῦ τε (R. 15, 10 etc.) εἰς τὸν ἔ. να. * [καθῆς καὶ ποιεῖτε] U</p>	[32-69m ^o (e) U	
12	<p><u>18!</u> Ἐρωτῶ ἡμῶν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί (1Th. 4, 1 etc.), εἰδέ: ναὶ τού:ς κοπιῶ: ντας (R. 16, 6 etc.) ἐν ὑμῶ: ν καὶ προ: ισταμί: νους (R. 14, 8 etc.) ὑμῶ: ν ἐν κοπῆ: σι, καὶ: νουθεσοῦ: ντας * (R. 15, 14 etc.) κια: σ, καὶ: ἡμῶ: ν βίαι ἀποσοῦ: σ ἄπειρε: κειερισσοῦ: σ.</p>	[18-69m ^d r ^a (Mx) N	
13	<p><u>40!</u> x - x x - ἐν ἀφῶ: σι, δε: ἰ τῶν ἔ: σφων αὐτῶ: ν.</p>	[40-69m ^e ^d (e) N	
	<p><u>41!</u> εἰς ἑργου: σι (R. 11, 10 etc.) ¹ ἐ: ν ἐνοτου: σ,</p>	[41-69m ^o 8 ^b U	
14	<p><u>42</u> παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί (R. 11, 1 etc.), νουθεεῖτε * (α. η) τοῦ ἀτάκτου (2Th. 3, 6. 7. 11), παραμυνηθεῖτε (1Th. 2, 12) τοῦ ἀλογισμοῦ, ἀντιχεθε (2Th. 1, 9) τῶν ἀδελφῶν, μακροθυμεῖτε (1Th. 13, 4) πρὸς πάντας, ὄρατε μὴ εἰς κακὸν ἀντὶ κακοῦ τιμῆ ἀποδοῦ. ἀλλὰ πάντοτε * τὸ ἀγαθὸν διώκετε (R. 9, 30 etc.) εἰς ἅλλήλους. * [καὶ εἰς πάντας] U</p>	[42-69m ^l f ^d U	
15			
16			
(17)	<p><u>43</u> πάντοτε * χαίρετε, (17) ἀδελείπτως (R. 1, 9 etc.) προβουχθε.</p>	[43-69m ^o (α) N	
18	<p><u>44</u> ἐν παντί * εὐχαριστεῖτε.</p>	[44-69m ^l (α, α) U	
	<p><u>Γ</u> τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ (R. 1, 10 etc.) * [ἐν Χριστῶ Ἰησοῦ] U * [εἰς ὑμᾶς] U</p>		[Γ-46 ^a r ^l m ^o N
19	<p><u>45</u> τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε (ἔ. 6, 16)</p>	[45-69m ^d r ^l 69m ^o (α) U	
20	<p><u>46</u> προφητείας μὴ ἐφουδνεῖτε (R. 14, 3 etc.)</p>	[46-69m ^l (f- m, α) U	

21 44 πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε. [44-69^d (e, a) U]

22 47 ... ἀπὸ παντὸς εἴδους (κκ. 5, 7) πονηροῦ ἀπέχεσθε, [47-69^d (e) U]

23 αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης (2. 15, 33, 16, 20. Πθ. 4, 9. 2κ. 13, 11, 2Πθ. 3, 16) ἀγαθὸν (2. 15, 16 etc.) ἡμῶν ὁλοτε-
λειῶς, καὶ ὁλόκληρον ἡμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα ~ [P(τ) N]

I ἀμέλειαν (1Πθ. 2, 10) [I-4κ^c n 4π^d N]

ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ~
[I 46° Ἰησοῦ Χριστοῦ] U
ἐρηθίαν (1κ. 7, 32 etc.)

24 πιστὸς ὁ καλῶν ἡμῶν, ὃς καὶ ποιῶν. II [P(τ) N]

25 48 Ἀδελφοί:, προεβού: γεθε ^I πι:ρι ἡμῶ: ν [48-69^d (f) m, e) U]

26 5 ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἀγάπῃ (2. 16, 16 etc.) [5. 4κ^c n 4π^d N]

27 49 ἐνοσχέζω ἡμῶν τὸν κύριον ἀναγνωσθῆναι (κκ. 1, 13 etc.) τὴν ἐπιβουλὴν πᾶσιν τοῖς ἀδελ-
φοῦς [49-69^d (e) N]

28 50 ἡ γλ: ος τοῦ κυρί: ου ^I ἡμῶ: ν
[I 46° Ἰησοῦ Χριστοῦ] U
μεθ' ἡμῶ: ν. [50. 6π^b f^d U]

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β.

Cap. 1

1 ε Παύλος καὶ Σιλουανός

Τ* καὶ Τιμόθεος

2) ε τῷ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ ~
καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ. ~

3) χάρις ὑμῶν καὶ εὐεργία (1^η Π. 1, 2. δε.)
[ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ (2^η Π. 1, 7. δε.)]

[5. 4. κ. 1. 4. 1. 4. N

3. Τ* Εὐχαριστοῦν ὀφειλομέν (2^η Π. 15, 27. δε.) τῷ θεῷ (2^η Π. 1, 8. δε.) πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί,

ὅτι περισφάνει ἡ πόλις ὑμῶν, καὶ ~
ἡ ἀνάστασις ἑνὸς ἐκείνου (1^η Π. 4, 18. δε.) ~

ὑμῶν εἰς ἀλλήλους.
[πάντων] ἡ

[7. 4. κ. 1. 4. 1. 4. N

4 ἡ ὡς οὗτοι αὐτοὺς ἡμᾶς ἐν ὑμῶν ἐγκαταθέσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ (1^η Π. 1, 2. δε.) ὑπὲρ τῆς
ἐπιμονῆς (2^η Π. 4, 7. δε.) ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πάντων τοῖς διαγμοῖς (2^η Π. 8, 35. δε.) ὑμῶν, καὶ ταῖς
θλίψεσιν αἷς ἀνιχθέναι (1^η Π. 4, 12. δε.).

[7. 6. 3. 1. 5. 3. 1. 4. 1. 4. N

5 1 ἔνδυμα τῆς δικαιοσύνης κρέμεις τοῦ θεοῦ.

[7. 6. 3. 1. 4. 1. 4. 1. 4. N

ἡ εἰς τὸ καταβραβεῦσθαι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ (2^η Π. 14, 7. δε.).

[7. 6. 3. 1. 4. 1. 4. 1. 4. N

2 ὡς ἡς καὶ πάρουσιν.

[2. 6. 3. 1. 4. 1. 4. 1. 4. N

6 η ἔπεις δίκαιον* κατὰ θεῶ ἀνταποδοῦναι (β. 1, 35 δε.) τοῖς θλίβοσιν* ὑμᾶς θλίβον*,
[ἠ-εργ^α ἠ-εργ^α (ἠκ.)] ἔ

7 δ... καὶ ὑμῶν τοῖς θλιβομένοις* ἀνέναν (β. 1, 10 δε.) μεθ' ἡμῶν. [β-εργ^α (ἠκ.) α] ἔ

8 λ... ἐν τῷ ἀποκαλύψει (β. 2, 5 δε.) τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνά-
μειος αὐτοῦ, [ε-εργ^α (α)] ἔ

9 η ἐν κυρί φλοῖμός, ¹ διδο: ντες ἐκδέ: κησον (β. 12, 19 δε.)
τοῖς μη: εἰδό: ον θεός: ν.
* [καὶ τοῖς μη ἀποκαλοῦσιν ἐπ' ἐπαγγελίᾳ] ἔ
* [τοῦ κυρίου ἡμῶν] ἔ
* [Ἰησοῦ] ἔ

[4-εργ^α ἠ (ἠκ.)] ἔ

9 δ! -xx-x, ¹ οἷ: τος δέ: κην
τέ: σουσε: ν ¹ ὀλι: θρον (β. 5, 5 δε.) αἰώ: νων.

[δ-εργ^α ἠ-εργ^α (ακβ)] ἔ

10 β ἀπο προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀπο τῆς δόξης τῆς ἐσθρίας αὐτοῦ (β. 1, 19 δε.),
ὅταν εἴσῃ ἐνδοξασθῆναι* (μ. 12) ἐν τοῖς αἰῶσι αὐτοῦ*,
* [καὶ θανατωθῆναι (β. 1, 6) ἐν πᾶσιν τοῖς χιλιετησίοις] ἔ
* [ὅτι ἐπιστρέψῃ τὸ μαρτύριον (β. 1, 8 δε.) ἡμῶν ἐπ' ὑμῶν] ἔ
* [ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ (β. 1, 10, 11, 12, 13)] ἔ

[β-εργ^α ἠ (ακβ.)] ἔ

11 η εἰς ὃ καὶ προβλεπόμεθα πάντοτε κατὰ ὑμῶν, ἕνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ (17. 5, 12) τῆς κλήσεως (β.
11, 28 δε.)*

* [ὁ θεός ἡμῶν] ἔ

καὶ κληρώσῃ πᾶσαν (β. 1, 10 δε.) οὐδοκίαν (β. 10, 1 δε.) ἀγαθωδύνης.

* [καὶ ἔργον χιλιετίας ἐν δυνάμει] ἔ

* [ἔπεις ἐνδοξασθῆναι (μ. 12) τὸ ἄρμα τοῦ κυρίου (β. 1, 13 δε.) ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν ὑμῶν] ἔ

* [καὶ ὑμῶν ἐν αὐτοῖς] ἔ

* [κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν] ἔ

* [καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ] ἔ

[7-εργ^α (α)] ἔ

Cap. 2

1 8! Ἐρωτῶ: μεν δὲ ὑμᾶ: ς, ἀδελφοί: (17. 4, 1 δε.),
ἐπὶ τῆ: ς παρουσί: ας τοῦ κυρός: ον
ἡμῶ: ν Ἰησοῦ: Χριστοῦ:
* [καὶ ἡμῶν ἐπιβουαρῶρη ἐπ' αὐτόν] ἔ

[β-εργ^α ἠ (ακβ.)] ἔ

2 5! εἰς τὸ μὴ εὐχέσθαι ἑαυτοῦς ὡς ἡμεῖς, ~
 * [ἀπὸ τοῦ νοῦς] ἢ
 μὴ δεῦρο ἴδωμεν,

[5-6^h 570^d (amb) N

9! μὴ τε διὰ πνεύματος ἡμεῶν ἢ μὴ τε διὰ λόγου,
 μὴ τε δι' ἐπιδοσολογίας
 ὡς δι' ἡμεῶν, ἢ ὡς δι' ἐνέστασεν (β. θ. 20 στα.)
 ἢ ἡμεῶν γὰρ τοῦ κυρίου σου (1κ. 9 στα.).

3 10! μὴ τις ἡμεῖς ἐπιφανήσῃ ἕως (1κ. 11, 3 στα.)
 * [κατὰ μυστήρια ἐρρηθῶν] ἢ

[10-6^h 61 (nm, a) ἢ

4 8! ὅς τις ἐλθὼν μὴ ἐπιδοσολογῇ
 ἢ ἀποσταθῆσιν
 [πρῶτον] ἢ
 * [καὶ ἀποκαλυφθῆσιν (β. 1, 10 στα.) ὁ ἀνθρώπος ἐπὶ ἀρχαίας (β. 6, 19 στα.)] ἢ
 * [ὁ νεὸς τῆς ἀρχαίας (β. 9, 22 στα.)] N
 * [ὁ ἀνεκκείμενος (1κ. 16, 9 στα.)] ἢ
 * [καὶ ὑπερσημασμένος (1κ. 12, 7)] ἢ
 ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ
 * [ἀρμόνον θεῶν ἢ ὁδοῦμα] ἢ
 * [ὅσα ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ θεοῦ (1κ. 3, 10 στα.) καθίστανται] N
 ἢ ποδίσκον ἢ ἑαυτοῦ ἢ
 ὅς τις ἴδωμεν ἢ θεοῦ ἢ

[8-6^h 61^a (1κ.) ἢ

5 11! Οὐ μνημονεύετε (β. 2, 10 στα.) ὅς τις ἐπιδοσολογῇ
 πρὸς ἡμεῖς ἑαυτοῦ ἐπιδοσολογῇ,

[11-4^h 61 (if-700, 2) ἢ

6 12! καὶ νῦν τὸ κατέστη ὡς δατέ.
 * [εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι (α. 3) ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ κέντρῳ] ἢ [ἀποκαλυφθῆναι (1κ.) ἢ

7 13! τὸς γὰρ μυστήρια ἡμεῶν ἢ ὁδοῦμα
 ἐπιδοσολογῇ (β. 2, 10 στα.) ἐπὶ ἀρχαίας (α. 3).
 * [μόνον ὁ καθίστανται ἑαυτοῦ ἐπὶ ἀρχαίας ἐκ μέσου γίνονται] ἢ [8-6^h 61^b (f-melium, a) ἢ

8 3... καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται (α. 3) ὁ ἀρχαίος (1κ. 9, 11 στα.)

[3-6^h 61 (nm, a) ἢ

14! ὅν ὁ κύριος Ἰησοῦς ἀνελεῖ
 [τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμεῶν ἀπὸ τοῦ] ἢ
 καὶ καὶ ἐπιδοσολογῇ,

9

[ἐν ἐπιφανείᾳ (1Τ.6, 14, 2Τ.1, 10, 4, 1.0.Τβ.2, 13) τῆς παρουσίας αὐτοῦ] ἢ
 οὐ εἶδεν: ν ἢ παρουσίᾳ: α*
 κατ' ἐνέ: ορειαν* (2, 3, 7, 8, 10) τοῦ: βασιλῆα: (2, 10, 20, 21) ~
 *ἔν ἰσχυρῶ δυνάμει (2, 15, 18, 20) ἢ ἢ
 *ἢ καὶ ἑθελούσας (2, 15, 18, 20) ἢ ἢ
 *ἢ καὶ ἑθελούσας (2, 15, 18, 20) ἢ ἢ
 καὶ ἐν πλά: 6, 7 ἀπὸ: τῆ ἀδικίᾳ: ας.
 *ἢ τοῖς ἀπολλυμένοις] Ν

[14-6gr⁴(α)* ἢ

10

15! ἀνθ' οὗ: ν τὴν ἀγά: πην ἢ τῆ: ἀληθείᾳ: ας*
 οὐ: κ εἶδεν: φαντο ἢ xx ἢ x.
 [εἰς τὸ βασιλῆαν αὐτοῦ] ἢ ἢ

[15-6gr⁶(α) ἢ

11

16! καὶ: δὴ τοῦ: τὸ ἢ κέ: μπει αὐτοῦ: ς
 ὁ θεός: ς ἐνίγει: αν* (0.9) ἢ x ἢ xx ἢ x
 *ἢ κληῖνης (2, 1, 27, 28) ἢ ἢ

[16-6gr²(α) ἢ

12

4! εἰ: ς τὸ πιστεύ: βαί* ἢ αὐτοῦ: ς τῆ φιλί: δει,
 εἰ: να κρεῖνται: βιν.
 *ἢ πάντες] ἢ ἢ

[4-6gr⁶η²(α) Ν

13

17! αἰ: κη πιστεύ: πάντες* ἢ τῆ: ἀληθείᾳ: ς* ...
 *ἢ ἀλλὰ ἐδοκίμησαντες (2, 2, 11, 20, 21) τῆ ἀδικίᾳ] ἢ ἢ

[17-6gr⁴η²(α) Ν ἢ

14

18! ἡμεῖ: ς δι' ὅτι: ἄμεν (2, 15, 20, 21) ἢ εἰ: χαριστέ: ν, ~
 *ἢ τῶ θεῷ (2, 1, 10, 21) ἢ ἢ
 *ἢ πάντες (2, 1, 10, 21) ἢ ἢ
 *ἢ περὶ ἡμῶν] ἢ ἢ
 ἀδελφοί: ~
 *ἢ ἡμαρτημένοι ὑπὸ κυρίου] ἢ ἢ
 ὅτι εἰ: λατρεῖ ἢ ἡμεῖ: ς ὁ θεός: ς.
 *ἢ ἀπ' ἀρχῆς] Ν
 εἰ: ς βασιλῆα: αν ἢ x ἢ xx ἢ x
 *ἢ ἐν ἀγαθῶν (2, 6, 9, 21) πνεύματος] ἢ ἢ
 *ἢ καὶ πιστεύ ἀληθείᾳ] ἢ ἢ

[18-6gr²η²gr²(αβ) ἢ

19! εἰς ὁ: καὶ ἐκεί: λισεν ἡμεῖ: ς ~
 [δὴ τοῦ ἐναγγελίου] ἢ ἢ
 [ἡμῶν] ἢ ἢ
 εἰ: ς κυριό: ρθιν (2, 1, 14, 21) δό: φης ~
 *ἢ τοῦ κυρίου ἡμῶν] ἢ ἢ
 *ἢ ἢ τοῦ ἡγεῖν] ἢ ἢ

[19-6gr²η²gr²(αβ) ἢ

15 ἴσα ὄν, ἀδελφοί, ἐτήρησθε (R. 14, 4 etc.), καὶ κρατεῖτε (C. 2, 7) τὰς παραδόσεις (1K. 11, 2 etc.). | [P¹]N

16

20 εἰς ἰδέσθαι γήθητε ~¹
 * [ὅτι διὰ λόγον, εἴτε δι' ἐπισευασθῆς ἡμῶν] ἠ
 ἠὲ τοῦ εἰς δι' ὁ κτίσιος
 * [ἡμῶν; ν ἡρῶν; ε Χερῶν; ε] ἠ
 καὶ: [ὁ ἄσος] ὁ πατῆρ; ε ἡμῶν; ν,

[20-εργ¹ ~² (C. 2) ἠ

21 ὁ ἀγαπήσθε ἡμῶν; ε δοῦσ
 κρατῶν κληθῶν (R. 11, 2 etc.) αἰ: ονι: αν,

[21-εργ¹ 8 5γρ¹ ἠ

22 καὶ: ἐλά: δα ἄγαθῆ: ν ἐν γὰρ: ρετι,

[22-εργ¹ (C. 2) ἠ

17

20 πρὸς φακαλί: βαί ἡμῶν; ν τὰς καρδίαις,
 καὶ ὑπερί: ξαι (R. 1, 11 etc.) ἐν πρὸς ντι ἔργω: .
 * [καὶ λόγῳ (R. 15, 11 etc.) ἀγαθῶν] ἠ

[20-εργ¹ ~² (C. 2) ἠ

Cap. 3

1

12 Τὸ λοιπὸν (1K. 7, 18 etc.) προειρησθε, ἀδελφοί (R. 2, 1, 4, 8), περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος
 τοῦ κυρίου (1K. 1, 2 etc.) ἐξέλθῃ (R. 2, 16 etc.) καὶ δοξασθῆται, καθὼς καὶ πρὸς ἡμῶν,
 [12-εργ¹ 7 5γρ¹ (C. 2) ἠ

2

23 καὶ ἵνα ἐνδοξάμεν (R. 7, 24 etc.) ἀπὸ τῶν ἁγίων καὶ ποιηθῶν * ἀνθρώπων
 [23-εργ¹ 5 5γρ¹ (C. 2) ἠ

24 οὐ: γὰρ κτί: ντων ἢ κτί: σεις*.

[24-εργ¹ (C. 2) N

3

25 πιστοῦ: ε* δι' ἐ: σταν ὁ κτίσιος (1K. 1, 9 etc.),
 δι' ε ὑπερί: ξαι ἡμῶν; ε (R. 1, 11 etc.)
 καὶ γυθῶν: ξαι ἀπὸ τοῦ ποιηθῶν: *

[25-εργ¹ (C. 2) N

4

26 περιπόθημεν δὲ ἐν κυρίῳ ~
 * [ἐγ' ἡμῶν] ἠ
 ὅτι ε παραγγέλλομεν καὶ. * ποιῶτε καὶ ποιῆθε.

[26-εργ¹ 11 5γρ¹ (C. 2) N

1) [καὶ],

5

27 ὁ δὲ κύριος κατινῶναι (1Th. 3, 1) ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν (R. 4, 7 etc.) τοῦ Χριστοῦ. [27-690^a ἢ c² (1Th.) U]

6

28! παραγγέλλομεν δὲ: ἡμι: ν, ἀδελφοί:, ἐν ὄνο: ματι τοῦ: ἰ κυρι: ου (R. π. 13 etc.) Ἰησοῦ: [Χριστοῦ] N
68 ἐλλείπειναι: (2K. 8, 20) ἡμῶς ἄ: πὸ ἰ πικτό: ς ἀδελφού: ἀτά: κτώσ* (1Th. 5, 14 etc.) πικ: ρικατοῦ: ντος. [28-690^a (a) U]

29... καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοξον (1K. 4, 2 etc.) τὴν παρελάβετε παρ' ἡμῶν. [29-690^a (β-πικπ, α) U]

7

8

30 ἀποτοὶ γὰρ οὐδατέ πῶς δεῖ μιμῶσθαι* (u. 9) ἡμῶς*, ὅτι οὐκ ἤτακτοῦμεν* ἐν ὑμῶν, οὐδέ διωρεῖν (R. 3, 24 etc.) ἄρτον ἐπιφροῦν (u. 12) [καρὰ τινος] U [30-690^a ἢ 590^a (1Th.) U]

30! ἄ: λλ' ἐν κό: πῶ καὶ μο: γῶω (2K. 11, 24 etc.) νικτό: ς καὶ ἡμι: ς ας ἰ εἰμα: ζόμενοι: * πρὸ: ς τὸ μῆ: ἰ: πικρατῆ: σάλ (2K. 4, 5 etc.) τει: να ἡμῶ: ν ἰ x x ἰ x x ἰ (- 1Th. 4, 9) [30-690^a ἢ 590^a (1Th.) U]

9

31 οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἔφουβον, ἀλλ' ἐν ἐνοτούς τόπον (R. 5, 14 etc.) δώμεν ὑμῶν. [εἰς τὸ μιμῶσθαι* (o. 7) ἡμῶς*] U [31-690^a (amb) U]

10

32 καὶ γὰρ ὅτι ἤμεν πρὸς ἡμῶς, τοῦτο παραγγέλλομεν* ὑμῶν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐπι- ζεσθαι*, μηδὲ ἐδιδύαι*. [32-690^a ἢ c² (1Th.) U]

11

33 ἀκούομεν γὰρ τινος ἢ [περιπατοῦντας ἐν ὑμῶν] U [ἀτάκτως* (o. 6)] U
μηδὲν ἐραζόμενος*... [ἀλλὰ περιεραζόμενος] U [33-590^b ἢ c² (1Th.) U]

12

34 τοῖς δὲ τοιοῦτοις παραγγέλλομεν* καὶ παρακαλοῦμεν, ἢ [ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῶ] U
ἐν ἡμῶν ῥογίας (1Th. 4, 11, 12) ἐραζόμενοι* τὸν ἐνοτῶν ἄρτον ἐδιδύειν* (o. 8). [34-690^a ἢ c² (1Th.) U]

13

35! ἡμι: ς δέ, ἀδελφοί:, ἰ μῆ: ἰ: σικκηθῆ: τι (2K. 4, 1 etc.) κα: λωκοῦ: ντος! [35-690^a (nn-me, α) U]

14

36! εἰς δὲ τις οὐκ ἔπεικον· οὐ.
 τῷ λόγῳ ἡμῶν· ν.
 [εἰς τῆς ἐπιβολῆς] U
 τοῦτο· ν σημειοῦ· 6θε^x,
 μὴ· δυνα· ναμάρνο· σθα (1Κ, 5, 9, 11)
 αὐτῶ· ἐν εἰ ντραπῆ· (1Κ, 4, 11 δα).

15

30! καὶ μὴ· ὡς εἰς γὰρ ἡμῶν· σθε,
 ἀλλὰ· ρουβρεῶ· τε (2, 15, 14 δα.) ἰς· ἀελοφῶ· ν.
 [30-εγνο^ε 5γνο^α (1Κα.) U

16

35! αὐτοῖς δὲ ὁ κύριος ἔσθ· εἰρή· νης (αγλ. 1Κο, 5, 23 δα.)
 εἰρή· ἡμῶν· ν ἐν εἰρή· νην
 οὐ· ἀ πάντο· ε ἔν πά· ντε τρέπῳ· (2, 3, 2 δα)
 [35-εγνο^α (κο-πτε, α) U

17

W ὁ κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.
 [ο ἰσπαμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλου· (1Κ, 16, 21, 6, 4, 18)
 [ὁ ἰσπαιον σημειον^x ἐν πάσῃ ἐπιβολῆ] U
 οὕτως γελῶν] 6γνο^α 5γνο^α U
 [W-εγνο^ε 5γνο^α (1Κα.) U

18

37! ἡ χάρις τοῦ κυρίου σου ἡμῶν· ν Ἰησοῦ·
 Χριστοῦ· μετὰ πάντων ὑμῶν· ν.
 [37-εγνο^α (mf, ab) U

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

Cap. 1

1 Υ! Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ἰησοῦ
κατ' ἐπιταγήν· ν (R. 16, 16 στα.) θεοῦ
σωτῆρος ἡμῶν· ν (1Τ. 2, 3. 2Τ. 1, 10. Πτ. 1, 3, 4, 2, 10, 13, 3, 4, 0),
καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ· ἡγίας ἐλπίδος ἡμῶν· ν'

2 Τιμοθέε· υἱοῦ γυναικὸς ἧς ὄνομα (Πτ. 1, 4; R. 4, 3 στα.) ἐν πίστι· βίβη.
γυναικὸς, ἔστι Λίος, ἀγαθή· νη
ἀποθεοῦ πατρὸς· ς
καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ
τοῦ κυρίου ἡμῶν· ν (R. 1, 7 στα., 2Τ. 1, 2).

3 καθάρως παρκατέλειβεν· βε·
προσβλέψαν· ναι (1Τ. 5, 5) ἐν ἐπιδοξίᾳ,
προσδοκῶν μόνος εἰς Μακεδονίαν· αν,

εἰς τὴν παραγγεῖαν τῆς τιμῆς· ν
μηδὲ τῆς δουλοκαλιῆς· ν (1Τ. 6, 3),

4 μηδὲ προσβλέψαν· γυναικὸς (Πτ. 1, 14; 1Τ. 3, 9, 4, 1, 13) μηδὲ τῆς (1Τ. 4, 7. 2Τ. 4, 4. Πτ. 1, 14)
καὶ τῆς νεκροκαλιῆς (Πτ. 3, 9) ἀπειθήνους·

αἱ τῶν ἐκλήτων· βε·
καρδίας γυναικὸς (3, 6, 17 στα.) μηδὲ ἄλλοι
ἢ οἱ κλητῶν· αν (1Π. 9, 17 στα.) θεοῦ· τῶν ἐν πίστι· βίβη.

5 τὸ δὲ τῶν ἡγίων πατρὸς καὶ παραγγεῖαν· ς (1Π. 4, 2 στα.)
ἐβίβη· ν ἀγαθή·
ἐκ καθάρως· ς καρδίας· ς (1Τ. 2, 22),
καὶ συνειδήσεως· βε· ὡς ἀγαθή· ς (1Τ. 1, 10)
καὶ τῆς βίβης· ἀποκαλιῆς· του (R. 12, 9 στα., 2Τ. 1, 5).

6 ὧν τινες εἰς ἁποχή - ἑδὴ: ντες (1Τ.6,11. 2Τ.2,10) ἐξέτερά: πηδαν (1Τ.5,15. 2,10. 2Τ.4,4)
εἰς ματαί: ολογί: αν (υφ. 1Τ.1,10)

7 θέ: λοντες εἰ: ναί ἡ: νο: μοσιδά: δκαλοι*,
μη: νοσῶ: ντες (2,1,10 στα.) ἡ: μη: τε εἰ: λεί: ρουδον,
μη: τε περὶ τῶ: νων ἑ: ἀβεβαίου: νται (1Τ.3,8) [3-6gn⁶ n² (1κπ) U

8 1 οὐδόμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος*, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως* (2Τ.4,5) ᾔσῃται...
[1-5gn⁶ n² (1κπ) U

9 2 εἰδώς τοῦτο, ὅτι δικαίος νόμος* οὐ κίται,... [1-5gn⁶ n² (1κπ) N

10 3 ἀνόμιμος* (1κ.2,11 στα.) δὲ καὶ ἀνοποτάκτους (1Τ.1,2,10), ἀσέβεις (2,4,5 στα.) καὶ ἁμαρτω-
λοὺς (2,3,7 στα.) ἄνομοὺς (2Τ.3,2) καὶ βεβήλους (1Τ.4,7. 6,10. 2Τ.2,10). Κατολομαίαι καὶ μη-
τρολόμαίαι ἄνδρογονοὺς* (10) πύργους (1κ.5,11 στα.) ἁρβονοκοίτας (1κ.6,9) ἄνδροκοδοστάταις*
φείδεται (2,3,4 στα.) ἑπιφύκους [3-6gn⁶ (1κπ, ε) U

11 4 καὶ εἰ τι ἔτερον ἐγὼ ὑμῶν οὐκ ἐδάδακαλέα (2Τ.4,5. 1Τ.2,1. 1Τ.6,3. 2Τ.1,10. 1Τ.1,9. 1,2. 2,1,2) ἀντίκειεται,
(11) κατὰ τὸ ἐπαγγελίαν ~
[ἐγὼ δόξης (2κ.4,4) U
τοῦ μακαρίου θεοῦ (2,1,13 στα.)... U
[ὁ ἐπιτετέωθη ἐφά] U [1Τ.1) N

12 1 γάρην ἐγὼ τῷ ἐνδυναμώσαντί (2,4,10 στα.) με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πρῶτον
(13) με ἤσῃσατο νόμος εἰς διακονίαν, (13) τὸ πρότερον ὅταν βλάστησον (2Τ.3,2) καὶ δώ-
κην καὶ ἐβρῆσθην (2,1,20) [1-5gn⁶ n² (1κπ) U

13 4 ἀλλὰ ἠλεῖθην (1,16)... [1-6gn⁶ n² (1κπ) U

14 1 ὅτι ἀφροῶν ἐποιήσα ἐν ἀπειθείᾳ [1-5gn⁶ n² (1κπ) U

15 5 ὑπερεκπελάσαν δὲ ἡ γὰρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίδουως καὶ ἀμάρτης ἐγὼ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ... [5-5gn⁶ n² (1κπ) U

16 6 πρῶτος ὁ λόγος (1Τ.3,1. 4,2. 2Τ.2,11. 1Τ.3,8. 1,9), καὶ πρῶτος ἀποδοχῆς ἀξίος (1Τ.4,9). ὅτι
Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοῦς (2,9) δάδακα.
[ὡν πρῶτος εἰμὲ ἐφά] [6-6gn⁶ (1κπ, ε) U

16 4 ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην (α.13), ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξῃται (β. 2, 15 εἰς.) Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν ἀγάπην μακροθυμῶν (β. 2, 4 εἰς.), πρὸς ὑποσώσωσιν (β. 1, 13) τῶν μελλόντων πιστεῦσαι ἐπ' ἡμῶν εἰς ζωὴν αἰώνιον (β. 2, 7 εἰς.) [β-697^α 597^α (κκ.)] Ἐ

17 || τῷ θεῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ~
* [ἀφάρτος, ἀσώτατος (β. 1, 10 εἰς.; Γ. 1, 15), μέγας θεὸς (β. 16, 27)] Ἐ
 τιμῇ καὶ δόξῃ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων: ἀμήν (β. 11, 30 εἰς.) [P (β) N]

18 7 ταῦτην τὴν παραγγελίαν (α. 5) παρατίθεμαι (β. 1, 27 εἰς.) σοι, τέκνον. Τυμώθει, κατὰ τὰς παραφοβίας (β. 1, 5, 24) ἐπὶ δὲ προσητέρας, ἵνα στρατεύῃ (β. 2, 9 εἰς.) ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν διακονίαν (β. 1, 10, 4) . . .

19 * [ἔσαν πίστιν, καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν (α. 5)] N
 20 * [ὅτι τινες ἀπειθαρχοῦσι (β. 11, 1 εἰς.) πρὸς τὴν πίστιν ἐνοουήθησαν (β. 11, 20)] Ἐ
 * [ὡν ἕστιν Υἱὸς τοῦ Θεοῦ (β. 1, 2, 17) καὶ Ἀδελφὸς τοῦ Θεοῦ (β. 1, 2, 17)] N
 * [ὅς παρέδωκε τὴν ψυχὴν (β. 16, 10 εἰς.) ἵνα κατασώσῃσιν (β. 1, 2 εἰς.)] μὴ ἀλλοφυ-
 μῶν Ἐ [β-697^α 597^α Ἐ

Cap. 2

1 8 Παρακαλῶ οὖν πρώτων πάντων κοινῶσαι σεβείας, πραΰτης, ἐνταῦθ' εἰς (β. 1, 4, 5) . . .
* [εὐχαριστίας] Ἐ [β-697^α (α) Ἐ

(2) 9 ὅτις πάντων ἀνθρώπων, (2) ὅτις βασιλείων καὶ πάντων τῶν ἐν ἐπισημῇ (β. 2, 2) ὄντων . . .
* [εὐαγγέλιον] Ἐ

8 ἵνα ἤρμεον καὶ ἡδύμεον δὴν δάδραμων (β. 1, 3, 3), ἐν πάσῃ ἐπισημῇ καὶ διευμένῃ (β. 1, 3, 4. β. 1, 2, 7), . . . [β-697^α (α) Ἐ

3 10 τοῦτο καλὸν καὶ ἀποδέκτον (β. 1, 3, 4) ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν (β. 1, 1, 1 εἰς.) θεοῦ (β. 1, 10 εἰς.) [β-697^α (α) (κκ.) Ἐ

4 11 ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν (β. 1, 10 εἰς.) ἀληθείας (β. 1, 2, 5, 3, 7. β. 1, 1) εἰδήσιν. [β-697^α (α) (κκ.) Ἐ

5 12 Εἰς γὰρ θεός, ¹ εἰς καὶ μετ' αὐτοῦ (β. 1, 3, 19 εἰς.) ¹ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων,
 ἀνθρώπου Χριστοῦ Ἰησοῦ,
 ὁ ὄσους ἑωσὶν ¹ ἀντίλοπον ὅτις πάντων,
 ὁ μαρτυρῶν (β. 1, 10 εἰς.) κληροῦς ἐπίσης (β. 1, 2, 5, 3, 7. β. 1, 3).

7 Εἰς ὃ ἐπέβην ἐγὼ ἠγέρω καὶ ἀποστόλος
(ἐπιβήθειαν λέγω (κ. 9, 1 στα.)· σὺ γενόμενος (κ. 9, 1 στα.),
διδασκαλὸς ἐθνῶν,
ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

8 Βούλομαι οὖν (1Τ. 5, 4) ἵ προσευχέσθαι τοὺς ἀνδρας
ἐν κυρίῳ ὡς καὶ (1κ. 1, 2 στα.)
ἐπαινοντες (2κ. 11, 5 στα.) ὁσίου (1Πτ. 1, 0) γέρας
χαρῆς ἁγίας, καὶ διαλογισμοῦ (κ. 1, 11 στα.)

9 [εὐσεβείας] ἠ
βουλομαι ἐν καταστολῇ κοσμίᾳ (1Τ. 3, 2)
[μετὰ εὐσεβείας καὶ σωφροσύνης (κ. 15)] ἠ
κοσμίᾳ (1Πτ. 2, 0) εὐσεβείας, ...
10 * [καὶ ἐν πάρεσσι] * [καὶ γενναίᾳ] ἢ μακαρίταις, ἢ ἡμετέροις πολυτελεῖ [ἠ]
* [ἀλλ' ὃ πρέπει γενναίᾳ] (παρρηγομένης (κ. 4, 11 στα.) θεοσέβειαν] ἠ
* [ὅτι ἔργων ἀγαθῶν (κ. 2, 7 στα.)] ἠ

11 [ὅτι] ἐν ἡσυχίᾳ (2Τη. 3, 11 στα.) μενεαίνεω,
ἐν εὐλαλίᾳ ὑποταγῆς (3. 4, 5 στα.).

12 Διδάσκων δὲ γενναίᾳ ἵ οὐκ ἐπιταξίᾳ (1κ. 14, 31 στα.),
οὐδὲ ἀνέντιμῶν ἀνδρῶν,
ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ (α. 11).

13 Ἀδάμ γὰρ πρῶτος ἐπιδόκη (κ. 9, 10)
εἶτα Ἔωα·
14 καὶ Ἀδάμ οὐκ ἠπατήθη,
ἢ δὲ γυνή ἵ ἐπαπατήθησα (2κ. 11, 3 στα.)
ἐν παραβάσει (κ. 2, 23 στα.) γέγονεν.

15 Σαυθῆσαι δὲ ἵ διὰ τῆς εὐνομοσύνης (σφ. 1Τ. 5, 14),
ἐν μὲν οὖν ἐν πίστει, καὶ ἀγάπῃ,
καὶ ἡμετέροις (κ. 6, 10 στα.) ἵ μετὰ σωφροσύνης (α. 9).

[κ. 6, 10 ἢ ἠ] ἠ

Cap. 3

1 Ὁ Πρωτὸς ὁ λόγος (1Τ. 1, 15 στα.)· εἰ τις ἐπιβουλοῦντος ἁγέρεται (1Τ. 6, 10), καλοῦ ἔργου (1Τ. 5, 10. 25. 6, 10. 1Πτ.
2, 7. 14. 3, 0. 14) ἐπιβουλοῦ (κ. 7, 7 στα.) [κ. 6, 10 ἢ ἠ] ἠ

2 13! Δεῦ
[οὖν οὖν] ἠ

ἐπί: δοκον (R. 1, 1, 1, 1) ἰ: ν - ἑπί: ἀμπτον (1T. 3, 7, 9, 11) εἰς: να, ἑμῶ: ς
 ἡγά: λων (1T. 3, 11, 1T. 2, 2), δῶ: φρονι (1T. 1, 8, 2, 2, 5), ἑσ: ἄμων (1T. 2, 9), φιλῶ: ξενον (1T. 2, 2, 2, 2),
 δῶ: κῆλον (2T. 2, 2),
 3 * [μη] πῶρονον, μη] πῶρονον (1T. 1, 7) U
 * [ἀλλῶ] ἐπιτεκῆ (1T. 4, 5 etc.) U
 * [ἄμαγον] (1T. 3, 2), ἀφελῶρονον U
 4 το: ὡ: ἰδῶν: οὔ: κοῦ* (1T. 3, 5, 11, 5, 4)
 καλῶ: ς προ: δῶ: μενον* (R. 12, 1, 1, 1), ἑ: xx ἑ x ἑ x xx ἑ xx ἑ x
 * [τῶνα] ἔγοντα ἐν ὑποταγῇ (1T. 2, 5, 1, 1) U
 * [μῶτα] πῶρος δειμονῶτος* (1T. 2, 2, 1T. 2, 7) U [13-510^β ἠ^α (1T. 1) U

14! xx ἑ xx ἑ ἑ δὲ τῶ: ς τοῦ ἰδῶ: οὔ: κοῦ* (α. 4) προ: δῶ: ναῖ* (R. 12, 1, 1, 1) οὐκ
 οἰ: δέν,
 πῶ: ς ἐ: κληθῶ: ς θεοῦ (1T. 2, 2, 1, 1) ἑ: πικελῶ: βουτα, ἑ ἑ xx ἑ xx ἑ x.
 [14-690^β ἠ^α (1T. 1) U

* [μη] νεφουτον U
 * [ἴνα] μη] τυφωθῆς (1T. 6, 4, 2T. 3, 4) εἰς κῆμα ἐπιτεκῆ* (1T. 3, 7, 6, 9) τοῦ διαβόλου U
 * [δῶ] δὲ καὶ μῶ: ς τῶ: ς καλῶν ἔγον ἐπὶ τῶν ἔφωθεν (2T. 7, 5) U
 * [ἴνα] μη] εἰς ἐπιτεκῆ (R. 15, 3) ἐπιτεκῆ* (α. 6) U
 * [καὶ] παρῶ (R. 11, 1, 1, 1) τοῦ διαβόλου (2T. 2, 16) U

15! Δικῶ: νους* (α. 2)
 [ῶ: ς τῶ: ς]
 δειμονῶ: ς* (R. 4, 1, 1, 1), ἑ: μη: οὐκ: ς, ἑ: μη: οἰ: να: πολλῶ:
 (1T. 2, 3) προ: δῶ: ναῖ* (1T. 1, 4, 1, 1),
 9 μη] αἰ: δειμονῶ: ς (1T. 1, 7), ἑ: xx ἑ xx ἑ x ἑ x xx ἑ xx ἑ x
 * [ἔγοντας] το μῶ: ς τῶ: ς τῶ: ς U
 * [ἐν] καθῶ: ς δειμονῶ: ς (2T. 1, 3) U [13-510^β ἠ^α (1T. 1) U

16! καὶ οἰ: τῶ: ς δὲ δῶ: κῆμα- ἑ: ξῆ: δῶ: ς πῶ: ς τῶ: ς, ἑ: εἰ: τῶ: ς κῆμα: οἰ: τῶ: ς δειμονῶ:
 (R. 15, 25 etc.),
 10 ἀνῶ: κληθῶ: ς (1T. 1, 1, 1, 1) οἰ: τῶ: ς, ἑ: x ἑ xx ἑ ἑ xx ἑ xx ἑ xx ἑ x [13-690^β ἠ^α (1T. 1) U

17! Γυναῖ: κας
 [ῶ: ς τῶ: ς]
 δειμονῶ: ς* (α. 8), ἑ: μη] δῶ: κῆμα: οἰ: τῶ: ς (2T. 3, 3, 1T. 2, 3), ἑ: ἡγαλῶ: οἰ: τῶ: ς (α. 2),
 κῆμα: οἰ: τῶ: ς ἐν πῶ: ς δειμονῶ:
 [δῶ: κῆμα: οἰ: τῶ: ς] (α. 8) ἑ: τῶ: ς κῆμα: οἰ: τῶ: ς ἡγαλῶ: οἰ: τῶ: ς κῆμα: οἰ: τῶ: ς
 11 [δῶ: κῆμα: οἰ: τῶ: ς] (α. 4, R. 12, 1, 1, 1) U [13-510^β ἠ^α (1T. 1) U

18! οἰ: τῶ: ς κῆμα: οἰ: τῶ: ς δειμονῶ: ς (α. 10) βαρῶ: ς ἐν τῶ: ς κῆμα: οἰ: τῶ: ς κῆμα: οἰ: τῶ: ς.

[καὶ πολλὴν παρεργασίαν (2κ.3, 12 κ.ε.) ἐν πίστει] ἢ
[ἢ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ] ἢ

[16-690^d (11f-11nn, a) ἢ

14

17! xx ⊥ xx ⊥ x. Ἐαυῶ: εἰ σοὶ φρά: φω
ἐλλοί: ζων ἐλλοί: ν πρόσ 66 (2.1, 10 κ.ε.) εἰ: γίον.

15

Ἐα: ν δὲ βραδύ: να ἢ εἰ να εἰδῆ: ς
πῶς δέ: ἐν οἷ: κω θεοῦ:
ἀναδύρῆ: φρεῖναι (2κ.1, 12 κ.ε.) ⊥ x ἢ x ⊥ xx ⊥
[ἦτις ἰδοὺν ἐκκλησίαν θεοῦ (α.5)] ἢ
[ἦντος (2.9, 16 κ.ε.)] ἢ
[ἐστῆλος (2.2, 9) καὶ ἐφαίωμα (vgl. 1κ.7, 27 κ.ε.) τῆς ἀληθείας] ἢ [17-690^d γ^d ἢ

16

18! καὶ ὁ: μολορονμέ: ρως ἢ μέ: γα ἰδοί: ν
εἰ τῆς υῶ: σίβει: ας μουσῆ: ριον.

[18-690^d n^a (11π) ἢ

19 ὁ: ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἢ ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι,
ἀφῆθη ἀγγέλοις, ἢ ἠκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν,
ἐπεβεβήθη ἐν κόσμῳ, ἢ ἀνελήμφθη (2.6, 13 κ.ε.) ἐν δόξῃ.

[19-590^d 590^d (11b) ἢ

Cap. 4

1

20! εἰ δὲ πνεῦ: μα ἔχητῶ: ς λέγει:
ὅτι εἰ: ν ἄβει: ρους κερσοί: ς
ἢ ποσῆ: βουταί: (2κ.1, 8 κ.ε.) ἢ ἑνός τῆ: ς πύδου: ς,
πρόβει: γοντες (17.1, 4 κ.ε.) πνεῦ: μασιν εἰδῶ: ρως (2κ.6, 8),
καὶ διδά: σκαλαί: ς σαμνονί: ων

[20-690^d 590^d (11π) ἢ

2

21 ..., ἐν ὑποκρίσει (2.2, 13) ψευδοφύλων κηκουδθηριστικῶν ἐπὶ εἰδῶν συνείδησιν,
[21-590^d 590^d (11) ἢ

3

22! κωιδού: ντων γαμῶ: ν (1κ.7, 9 κ.ε.), ἢ ἀπέ: γινῆσαι βραμῶ: των (2.14, 15 κ.ε.).
[ἢ ὁ νῶς ἰπυῖον^x] ἢ
[εἰς μετὰλημῶν] ἢ
[μὴ εἰς γὰρ ἰσῆας] N
[εἰς πύδου: ς] ἢ
[καὶ ἐπεργασίαν (2.1, 12 κ.ε.) ἐπὶ ἀληθείαν] N

[22-690^d (a) ἢ

4

23! ὁ: εἰ πᾶν κτί: σμα^x θεοῦ:
καδδ: ν ⊥ xx ⊥ x

[23-690^d γ^d ἢ

24... και ουδεν αποβλητον, μετα ευχαριστίας λαμβανόμενον. [24-690^d(e) U]

5 25! xx - xx - ' ἀγά: ζεται (2.15, 16 δε.) φη: ς
διδ λδ: του θεου: (1κ, 14, 30 δε.) και εν τού: ζεως. [25-690^e(mh-10, e) U]

6 26! ταῦτα ο: κοινὸς μινος (2.10, 11) τού: ς ἀδελφού: ς κληδ: ς ἐδρ διὰ: κονος
ἐ: νεφερό: μινος τούς λδ: ρου τῆς κλ: σέως κλη: ς ἁβη: σκαλί: ς
φ: πὰ: ερηκοιού: θηκας (2.7, 8, 10) - xx - x | x - xx - x | x - xx - x | x - xx - x
Xen: σου Ἰησοῦ: δὲ: σκα: σκαλί: ς [26-590^d 5 690^d(δ) N]

7 27! xx - xx - x | x - xx - x | x - xx - x | τού: ς δὲ βεβῆ: λους (1.7, 9 δε.)
και βραδ: σεις μί: θουρ (1.7, 1, 4 δε.) παρμ: τού. (1.7, 3, 11, 2.7, 2, 23, 2.12, 3, 11)
[27-690^e(δ) N]

28! xx - xx - x | γυ: μναί: δέ:
δραυτό: ν παρ: ς ἐδέβει: αν. [28-590^e 690^e(δδ) U]

8 29! ἡ γὰρ βα: ματικῆ: γυμνασί: α
παρ: δὲ: γον ἐ: σεν ἄφρ: λμωρ (2.7, 3, 10, 2.12, 3, 9)
ἡ δὲ: ἐδέβει: α^x παρ: πὰ: ντα
ω: φέ: λμωρ ἐ: σεν.
^x[ἐπαγγελίαν ἔχουσα ῥωῆς] U
^x[τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης] U [29-690^e 590^e(1κ) U]

9 6 πικρός ὁ λόγος (1.7, 15 δε.) και πικρὸς ἀποδοχῆς ἀξιος (1.7, 15) ... [6-690^e(an-e, e) U]

10 30! εἰς τού: το φά: ς κοπιῶ: μιν (2.16, 6 δε.)
και ἀραυ: ῥοκί: (1κ. 9, 25 δε.)
σ: τα ἡλπί: καρμιν ἐ: πὶ θεῶ ῥα: νεν (2.9, 26 δε.)
σ: ς ἐδεν θαι: τῆρ κλ: ντων ἀνθρώ: πων.
^x[ἀλλοστὰ πικρῶν] U [30-690^e(δδ) U]

31! παρὰ: γγελι ταῦ: τα και δι: δαδν. [31-690^d(e) U]

12 32! μηδέ: ς ου τῆ: ς νεύρ: τος
κα: ταφρονέ: τω (2.2, 4 δε.) [32-690^e(δδ) U]

33! ἀλλὰ τού: πος (2.5, 14 δε.) γίνου: τῶν πικρῶ: ν ἐν λδ: ρω ,

ἐν λ: κατ'ερωγή: (δ.1, 13 εδ.), ἐν ἀρ: κη,
 ἐ: ν κούβου: , ἐν ἀρ: κη: α (1Τ.5, 2)

[33-ερω^α(α) U

34! εὖς ἔ: ερχομαι, κρδ: δεχε (α.1) ἔψ: ἀναρνά: σε (α.3, 4),
 ἔψ: παρακλη: σε (β.2, 3 εδ.), ἔψ δε: δασκαλί: α.

[34-ερω^α(α.1|κ.1) U

35 μη ἀμύλη τοῦ ἐν σοὶ χαρακτήματος, ὃ ἐδόθη διὰ προσητυίας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν
 χειρῶν (1Τ.1, 6)
 [τοῦ πρεσβυτερίου] U

[35-ερω^α κ.1, α.1' N

36! ταῦ: τα μιλί: τα, ἔν τού: τού: ἔ: σθε,
 ἔνα σου: ἡ προκοπή: (β.1, 12 εδ.) φανερά: ἡ πῶ: σου.

ἔπει γε θραυτῶ: ἔ και ἔψ δε: δασκαλί: α,
 ἐπί: μενε (β.6, 1 εδ.) αὐτού: ς ἔ xx-xx

τοῦτο: γὰρ πτωῶ: ν και δε: αὐτὸν σῶ: δευ,
 και τού: ς ἀκού: οντάς σου: .

[36-ερω^α(α) U

Cap. 5

37! Πρεσβυτέ: σω μη: ἔ ἐκκλη: ἔης, ἀλλὰ: ἔ παρακλ: λει ὦ-ω: ς κατέ: σα,
 νωτέ: ς οὖς ὦ-ω: ς ἔ δουλῶ: ς,
 πρεσβυτέ: ς αὖς ὡς μητέ: ς αὖς, ἔ νωτέ: ς αὖ-ω: ς ἔ ἀδελφά: ς ἐν πλ: ἔψ ἔρηνι: ς
 (1Τ.4, 12) [37-ερω^α(f-m-n-me, α) U

38! Χή: ς αὖς (1κ.7, 3 εδ.) τί: μα ἔ τῶς ὁ: ν τῶς (1κ.14, 15 εδ.) γή: ς αὖς. (4) ἔ εἰ: δε τῶς γή: ς α
 ἡ ἔ: κρονα ἔ: γει, ἔ μανθανί: τωδων πρῶ: τον ἔ τὸν ἔ: διον οἶ: κον (1Τ.3, 4 εδ.)
 οὐδὲ: βεῖν.

[και ἀμολις ἀποδεδῶναι τοῖς προγόνοις (2Τ.1, 3)] U

[τοῦτο γὰρ ἔδωκ ἀποδοκτικὸν (1Τ.4, 3) ἐνώπιον τοῦ θεοῦ (β.14, 22 εδ.)] U

[38-ερω^α(α) U

39! Ἡ δε ὁ: ν τῶς (α.3) γή: ς α (α.3) και με: μοναμέ: ν η
 ἡ λ. κ. κ. ν ἐπὶ θεῶ: ν και προσμύ: νει (1Τ.1, 3) [ταῖς] δεῖ: σιδεν (β.7, 1 εδ.)
 και: [ταῖς] προσουχαι: ς ἔ νικῶ: ς και ἡμῶ: ς αὖς (1β.2, 9 εδ.).

Ἡ δε: βλαταλῶ: σα ἔ ζῶ: σα τῆθη: κεν, ...

[39-ερω^α α.2 (κ.1) U

7	<p>40! $xx \perp xx \perp x$, ¹ και ταῦ; τα κεραια: λλε, ² εἰνα εἰ: νεπί: λημπτου (1Τ.3,1,σδ.) δ: βεν.</p>	<p>[40-690^α (uin-e) U]</p>
8	<p>41! Εἰ δέ τις τῶν ἐδὲ: ὠν ¹ και μά: λιστα οἰκεί: ὠν (3,6, πσδ.) ² οῦ: προνοῦ: (2,12, πσδ.), ³ τὴν κῶ: βεν ἤρηγ: ται (2Τ.2,12,3,5. Πδ.1,16,2,12), και εἰ: βεν ἀπί: βτου γέ: ρων.</p>	<p>[41-690^α (af-iiuuo, a) U]</p>
9 (*)	<p>42! Ἰησα (α3) και: ταλερέ: σδου ¹ μη εἰ: λαπτον ἐταῦ: ν ¹ ἐξή: κοντα: μερονῦ: α, ² ἐνδ: ς ἀνδρῶ: ροηῆ:, ³ (10) ἐν εἰ: ροις καλοῦ: ς (1Τ.3,1,σδ.) ⁴ μαρτυ: ρομεινῆ: (2,3, πσδ.) xx \perp x. Εἰ ἐτε: κροτροφῆ: βεν, ¹ εἰ ἐφε: νοδῶρη: βεν, ² εἰ ἀρεἰ: ὠν πῶ: δας ἐνι: ψεν, [εἰ] ἀλεβομῆ: νοις ἐπῶ: ρκιδέν (μ.16), ³ [εἰ] κα: ντι ἔρω: ⁴ ἀραθῶ: (2,4,7,σδ.) εἰρη: κολούθη: βεν (μ.24),</p>	<p>[42-590^α η^β (rks) U]</p>
11	<p>43! $xx \perp xx \perp$ ¹ $xx \perp xx \perp$, ¹ νωτιέ: ρας^x δὲ γῆ: ρας (α3) κεραι: τοῦ (1Τ.4,7,σδ.) [ὅταν γὰρ καταστῆρηλιάσωιν τοῦ ἁγίου, ραμῶν (1κ.7,9,σδ.) ἀέλουδων] U</p>	<p>[43-690^α (e) U]</p>
12	<p>44! $xx \perp xx \perp x$ ¹ εἰ: γουβα κρέ: μα, ² οῦ: τι τὴν κρῶ: τὴν πί: βεν ³ ῆ: θεῖ τῆβα: ν (1κ.1,19,σδ.), ⁴ $xx \perp xx \perp$,</p>	<p>[44-690^α (lun) U]</p>
13	<p>45! εἰ: μα δὲ και: ¹ ἀργαί: ^x (Πδ.1,12) μανθάνου: βεν, κεραι: ρομειναι: τὰς οἰκί: ας, ² [ὁὐ μόνον δὲ ἀργαί^x, ἀλλὰ και φλόαροι και περιεργοι] U ³ [λαλοῦσθαι ἐλ μῆ δέοντα]</p>	<p>[45-690^α (a) U]</p>
14	<p>46! $xx \perp xx \perp x$ ¹ $x \perp xx \perp xx$. ¹ βοθ: λομα οδ: ν (1Τ.2,9) ² νωτιέ: ρας^x ραμῶ: ν (1κ.7,9,σδ.) ³ $xx \perp xx \perp x$ ⁴ $xx \perp xx \perp xx \perp x$ ⁵ [επιγορονειν (vol. 1Τ.2,15), οἰκοδεδοστων] U ⁶ [μηδρμειαν ἀφορην (2,7,9,σδ.) δέδδου τῶ ἀντικειμενῶ (1κ.16,9,σδ.)] U ⁷ [λουδορῆας γάρων] U ⁸ [ἡδῆ γὰρ τίνεσ ἐξέτραπῆσαν (1Τ.1,9,σδ.) ἀπίσω τοῦ βασινα (2,16,20,σδ.)] U</p>	<p>[46-690^α η^α (kib) U]</p>
15	<p>46! εἰ: τις κῶ: σῆ ¹ ἔρη: γῆρα ς (ο.7), ² ἐπαρκί: τω (ο.10) ἀσῶα: ς³ ⁴ [και μη βαρεῖσθαι (1κ.1,9,σδ.) ἢ ἐκκληθῆναι] U ⁵ [εἰνα τὰς ὄντας γῆρας (α.3,5) ἐπαρκίω (α.10)] U</p>	<p>[46-690^α (ab) U]</p>

17 47! οἱ κληῖς: κληῖς: πρεβυτέρω: τες (R. 14, 10 δε.) ¹ πρε: βρυτέρω: * ² δι: πλεῖ: ς: τρεῖς: ἀ: ξι: ούδων: ουν (R. 1, 1, η).
 [Μακάριστα οἱ κοπιῶντες (R. 10, 10 δε.) ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.] U
 [57-69^α (λαρ.) U

18 48! λέγει: φῶ: ς ἡ: φραση: ¹ βοῦ: ν: ἄλοῶ: ντα
 οῦ: φε: μῶ: δέ: ς: , καὶ: ²
 , ἀ: ξι: ο: ς: ὁ: ἐργά: τος (R. 11, 10 δε.) ¹ τοῦ: μισθού: αὐτού: . [58-59^α (R. 11) U + U + U

19 49! κατὰ: πρε: βρυτέρω: * ¹ κατῶ: φορία: ν (R. 1, 16) ¹ μῆ: παραδί: γον, ἐ: κτός
 ἐ: μῆ: ἐπὶ: δέ: ο
 * [ἡ: τριῶν] μαρτύ: ςων. [59-60^α C 69^α (εβ) U

20 50! τοῦ: ς: ἀμαρτία: νοντας ¹ ἐνώ: πιον: πᾶ: ντων ¹ ἐ: λέγει (R. 14, 10 δε.), ἐ: να: καὶ
 οἱ: λοιποῖ: φόβον: ἐ: χωδον. [59-60^α (ἀφ-πτον, α) N

21 51! δι: ἀμαρτύ: ςωμα (R. 14, 10 δε.) ¹ ἐνώ: πιον: [τοῦ] θεού: (R. 14, 22 δε., 27, 2, 14, 4, 1)
 [καὶ: χρεῖσθ: Ἰησοῦ (27, 41)] U καὶ: τῶ: ν: ἐκλεκτώ: ν (R. 8, 33 δε.)
 ἀφ: ρέ: λων,
 ἵνα: τῶ: τα: φυλά: ξης ¹ γω: ς: εἰς: προκή: ματος, ¹ μῆ: δέ: ν: ἑτοιμά: ν: κατὰ
 πρό: δ: κλεσιν. [51-60^α (ππ-ππ, α) U

22 52! γυῶ: ς: τὰ: τὰ: ὡ: ς ¹ μῆ: δέ: ν: ἐπιτό: θε: . [52-53^α (α) U

53! κx - κx ¹ , ¹ μῆ: δέ: ν: κοινά: νει: (R. 14, 10 δε.)
 ἀμα: ρτία: ς: ἄλλο: τρώ: ας. [53-60^α (κ-ν, α) U

54! σεαστό: ν: ἀφ: ρ: ν: (R. 17, 10 δε.) τῶ: ς: ρει: (R. 17, 37 δε.). [54-60^α (εβ) U

23 55! μῆ: [καὶ: τῶ: ὁ: φροπότε: ς, ¹ ἀλλὰ: οἱ: να: ὀλί: γω: ¹ γρω: δέ: ἀ: τῶν: βί: ο: μαγον.
 [καὶ: τῶ: πυκνῶ: ουν: ἀσθενείας.] U [55-60^α (ααβ) U

24 56! τινῶ: ν
 [ἀνθρώπων: αἰ:] U
 ἀμαρτία: αἰ ¹ πρόσθ: ῶ: δέ: ν: ἐπί: ν, ¹ πρόσθ: ῶ: δέ: ν: (R. 17, 10) εἰς: κρή: νων,
 τῶ: ς: ν: δέ: καὶ: ἑτα: κολουθού: ουν (α. 10). [56-60^α (α) U

25

57! [ἀθανάτως] ἢ
 καὶ τὰ ἐ:γρα τὰ κα:λά (ο.π) ¹ κρόση: λά^x <ἰσσειν>, καὶ τὰ <ἐ:γρα> ἀ:λλως
 κρυβῆ: και οὐ δύ:ναται ¹ - xx - x ¹ x - xx - xx - x [5x-3gk (α) ἢ

Cap. 6

1

58 Ὅσοι εἰδὼν ἐκὸ ζυγὸν (δ.5,1) δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας^x (Πά2,9) πάσης τιμῆς ἀξίους
 ἡγείσθεσαν.
^x[Ἔνα μῆ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλαβερῆται] ἢ
 [58-6gno² (α) ἢ ἢ]

2

59 οἱ δὲ πιστοὺς^x ἔχοντες δεσπότας^x μῆ καταφρονεῖτωσαν (Α.2,4.δα.),
^x[ὅτι ἰδὲλοὶ εἶδον] N
 ἀλλὰ μᾶλλον δουλεύετωσαν.
^x[ὅτι πιστοὶ^x εἶδον] N
^x[καὶ ἀγαπῶτο] ἢ
^x[οἱ τῆς ἐνέργειας ἀντιλαμβάνονται] ἢ [59-6gno² (α) ἢ ἢ]

60! ταῦτα δὲ: δάσκε καὶ: παρακά: λει (Πά2,15) [60-6gno² (α) ἢ ἢ]

3

61! εἰ τις ἐ:τιροδὲ: δασκαλιῶ: (Π.1,3)
 καὶ μῆ: προσέχεται: ¹ ἤμαί: νοῦδιν λό: γους (Α.Π.1,13, 1.Π.1,π.δα.)
 τοῦ: ς τοῦ κυρί: οὐ ἡμῶ: ν,
 [Ἰησοῦ Χριστοῦ] ἢ
 καὶ τῆ: κατ' ἐσέ: βειαν ¹ δι: δασκαλι: ε ...

4

[τετιφάται (Π.3,6.δα.)] ἢ
^x[μῆδὲν ἐπιτάμεινος] N
^x[ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζήτηδεις (Α.Π.2,23.δα.) καὶ λογαρχίας (Α.Π.2,24)] ἢ
 [61-2gk (α) ἢ ἢ]

5

62! εἴ ᾧν γί: νετα φθό: νος (Α.1,14.δα.), ¹ ἐρι: ς (Α.1,14.δα.), βλαβερῆμ: αι (Ε.4,31.δα.),
 ὅ: κόνουαι: πορησαι:
 διαπα: φατριβαί: ¹ δαι: φθαμένω: ν (Α.Κ.4,10)
 ἀ: νῆρῶ: πων τὸν νοῦ: ν (Α.Π.3,8),
 καὶ ἀπε: θεσημί: νων (Α.Κ.6,7.δα.) ¹ τῆ: ς ἀληθεί: ας,
^x[νομιζόντων πορευομένων^x εἶναι τὴν ἐσέβειαν^x] ἢ
^x[ἔστιν δὲ πορευομῶς^x μέγας ἢ ἐσέβει^x μὲτ' ἀνταρκείας (Α.Κ.9,8)] ἢ
 [62-16gno² (α) ἢ ἢ]

6

7

63 οὐδὲν γὰρ ὑβηρένημεν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι οὐδὲ ἐφενεγκῶν τε δυνάμεθα.

8 * [ζήτοντες δὲ διακροφῆς καὶ θησιπάγματος, τούτους ἀκριβοῦς ἔμαθον (2Κ, 10, 9)] Ὡ
 9 * [οἱ δὲ βουλομένοι πλουτεῖν (2Κ, 10, 10), ἐπιπέπτοντες (1Τ, 3, 6f) εἰς περιουσίαν
 (1Κ, 10, 13 etc.) καὶ παρῖδα (2Κ, 11, 9 etc.)] Ὡ
 * [καὶ ἐπιθυμίας πολλῆς ἀνοήτου (2Κ, 11, 14 etc.) καὶ βλαβερῆς] Ὡ
 * [αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον (1Κ, 5, 5 etc.) καὶ ἀπάλλων
 (2Κ, 9, 22 etc.)] Ὡ [63-69^α 59^β (ab) Ὡ]

10 64! εἶ: ζα γὰρ πᾶ: ντων ¹ τῶ: ν κκῶ: ν ¹ ἴστι: ν ἡ φι: λαρυρι: α (υφ. 2Τ, 3, 2).
 * [ἦς τινος ἀρεθόμενοι (1Τ, 3, 1) ἀπειλανθήσαν ἀπὸ τῆς πίστεως] Ν
 * [καὶ ἰαντοῦς περιπέπυσαν δύναντες (2Κ, 9, 2) πολλὰς] Ὡ [64-69^α (m, ab) Ὡ]

11 65! βυ: δέ: αῖ: ᾧ: νθραπι θεοῦ: (2Τ, 3, 11),
 τῶ: τῶ φου: γε, ¹ x - xx - x [65-69^α (m, α) Ὡ]

66! δῶ: κε δὲ δε: κακοῦ: νην (2Κ, 9, 30 etc.),
 ἐθέ: βειαν, πῶ: βειν, ἀρά: πην, ἴαν,
 ὑπο: μόνην (2Κ, 2, 7 etc.), πῶ: ὕκαθε: αν, [66-69^α (m, ab) Ὡ]

12 67! xx - xx - xx ¹ ᾧ: φανί: ζου: (1Κ, 9, 15 etc.)
 τὸν καλὸ: ν * ἀφῶ: να (2Κ, 1, 30 etc.; 2Τ, 4, 7) τῆς πῶ: βειας. [67-69^α (α) Ὡ]

68! εἶ: πικλαβου: (1κ, 9) ¹ τῆς αἰῶ: νίου ζωῆ: ς (2Κ, 2, 7 etc.)...
 * [εἰς ἣν ἐκλήθης, καὶ ἀμολογήσῃς* (2Κ, 10, 9 etc.) τὴν καλὴν* ἁμολογίαν* (2Κ, 9, 15 etc.)
 ἐνώπιον* πολλῶν μαρτυρῶν (1κ, 9), [68-69^α (ff-ιων, α) Ν]

13 68! παραγγέ: λλα ἐνώ: πιον * ¹ τοῦ: θεοῦ: (2Κ, 14, 22 etc.)
 τοῦ ζῶ: ορονου: ντος τῶ πᾶ: ντα,
 * [καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ] Ὡ
 * [τοῦ μαρτυροῦσαντος (2Κ, 9, 21 etc.) ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν* ἁμολογίαν*
 (α, 12)] Ὡ [68-69^α (ab) Ὡ]

14 69! τηρηθαί: δε: τῆ: ν ἐντολη: ν (2Κ, 7, 8 etc.),
 ᾧ: βειλον, ᾧ: νε: πῶ: μπειον (1Τ, 3, 2 etc.),
 με: γρε τῆς εἰ: πικφανεί: ας (2Κ, 2, 9 etc.)
 εἰ: κσι: ου ἡμῶ: ν.
 [Ἰησοῦ Χριστοῦ] Ὡ [69-69^α (m, n, α) Ὡ]

15 70! ἦν κερσοῖς ἰδίους (1Τ, 2, 8 etc.) δειψῆ ¹ ὁ μακρὸς καὶ μόνος δυνάστης,
 ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευμένων ¹ καὶ κερσοῖς τῶν κερεινόντων (2Κ, 6, 14 etc.),
 ὁ μόνος ἦν ἀθανάσιος (1Κ, 15, 33f), ¹ φῶς οἰκῶν (2Κ, 7, 10 etc.) ἀπερσοῦτον,
 ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, ¹ οὐδὲ ἰδεῖν δύναται,
 ᾧ: τιμῆ καὶ κέρματος (2Κ, 1, 9 etc.) ¹ αἰώνιον. ἀμην!
 [70-69^α (ff-ιων, α) Ὡ]

17 171 τοῖς πλουσί: οἱς (2κ.9,9α.) ἐν τῷ νό: νι ἀλώ: νι (2Τ.4,π. Πό.2,12).
 παρὰ φρε: ἅδε μὴ ἄρη: λογουσι: ν (vgl. 2κ.11,20α.),
 μηδὲ ἧ: ἀπεικί: ναι ἐπὶ πλού: του
 ἀσθλο: ἔρη (1κ.9,20, 1κ.14,ε), ἀ: ἀλ' ἐπὶ θεῷ:
 τῷ: κρε: γοντι (2κ.7,7α.) ἡμῶ: ν
 18 πῶ: ντα πλουσί: οἱς (2,3,16α.) εἰς ἀπό: λαυον,
 ἀ: μαθοειρεῖ: ν, πλουτεῖ: ν
 ἐ: ν ἔργου: ς κἀλοῖ: ς (1Τ.3,1α.),
 19 εὐμει: τασότους εἰ: ναι, ἰ: κοι: κωνικου: ς,
 ἀ: ποθησαν: οἴξοι ντας
 ἐασοῦ: ς θεμέ: λιον (2κ.15,20α.) κἀλό: ν
 εἰς τὸ μέ: λλον ἐν ἐ: πικλάβω: νται (0.12)
 τῆ: ς ὄντω: ς (1κ.14,25α.) ζωῆ: ς.

[17-67^a(e)] U

20 172 Τιμό: θει, ἰ: τῆ: ν παρασθῆ: κην
 φύ: λαφο: ν (2Τ.1,π.11) ἰ: ἐκτε: πόμενο: ς (1Τ.1,6α.)
 ἔα: ς βιβή: λους (1Τ.1,9α.) κῆ: ς νοφωνί: ας (2Τ.2,10)
 21 καὶ ἀντιθέ: οἱς ἰ: τῆ: ς ψευδωνύ: μου
 γνώ: σεως, (21) ἧ: ν ἔινεις ἰ: ἐ: παγγελιδό: μινου (2κ.4,21α.)
 πῶ: ρε τῆν πῆ: οῦτον ἦσο: γησαν! (1Τ.1,6α.)

[17-67^a(e)] U

173 ἢ γὰ: ρος μὲν' ἡμῶ: ν!

[17-67^a(m, a)] U

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β.

Cap. 1

- 1 Υ! Παῶ: λος ἀπό: στολος ¹ Χρι: στοῦ Ἰησοῦ:
 δι: ἀ φιλῆ: ματος θεοῦ: (R. 1, 10 etc.),
 κατ' ἐπα: βρελί: αν ζωῆ: ς
 τῆ: ς ἐν Χριστῶ: Ἰησοῦ: .
- 2 Τυμοφί: ω ἀ: φα - ¹ περὶ: τῶ: τέκνω: (1κ. 4, 14 etc.)
 Χά: ρις, ἔ: λιος, εἰρη: νη
 ἀ: πό θεοῦ: πατρός: ς,
 καί: Χριστοῦ: Ἰησοῦ:
 τοῦ: κυρίου: οὐ ἡμῶ: ν (R. 1, 7 etc.; 1Τ. 1, 2).
- 3 Χί: ριν ἔχω: τῶ θεῶ:
 ᾧ λατρεύ: ω (R. 1, 9 etc.) ἀ: πό προφῶ: νων (1Τ. 5, 4)
 ἐ: ν καθαρῶ: συνειδή: σι (1Τ. 3, 9),
 ᾧ: ς ἀδικίαι: πτεον (R. 9, 2) ἔχω:
 τῆ: ν περι: σου: μέλι: αν (R. 1, 9 etc.; 1Π. 1, 2)
 ἐν ταῖ: ς δεή: ταισὶν (R. 11, 1 etc.) μου: ς
 νυκτῶ: ς καί: ημέ: ρας (1Π. 2, 9 etc.).
- 4 ἐ: πιποθῶ: ν (R. 1, 11 etc.) δι: εἰδῶ: ν (R. 1, 11 etc.),
 μεμνημέ: νος σου τῶ: ν σαρκῶ: ων,
 ἐ: κα χαρᾶ: ς πληροθῶ: ν
 ὑπό: μνησὶν λαβῶ: ν
 5 τῆ: ς ἐν σοί: ἀνυπο: κριτοῦ πύ: στως (R. 2, 9 etc.; 1Τ. 1, 5),
 ἧ: τος ἐνώ: κησεν (R. 8, 11 etc.) πρῶ: τον
 ἐν τῆ: μάμμη: σου Λαῶ: δι
 καὶ τῆ: μητι: σου Εὐνό: κη
 πέπεισμαι: (R. 8, 30 etc.) δι: ὅτι: καὶ ἐν σοί: .
- 6 δι: ἧ: ν ἀπό: αν ¹ ἀνάμνη: μησικω (1κ. 4, 7 etc.) δι:
 ἀ: ναλωπυρεῖ: ν ¹ τὸ γάρ: θεα τοῦ θεοῦ:
 ὁ ἐ: σθην ἐν σοί:
 διὰ τῆ: ς ἐπιπέ: τως ¹ τῶ: ν γερω: ν μου (1Τ. 4, 4).

7 οὐ: γὰρ ἔ: δῶκαν ἡμῶ: ν ὁ θεός: ς
 πνεύ: μα δειλί: ας, ἄ: λλά θυνά: μτας,
 καὶ: ἀγά: πης καὶ θω: φρονισμοῦ: .

8 Μη: σδ: ν ἐπαγογύ: νηίς (2. 1, 10 etc.)
 τῷ μαρτύ: ριον (1. 1, 1 etc.) τοῦ κυρί: ου ἡμῶ: ν,
 μη: δέ: ἐμέ: ἰ: τὸν δέ: θυμιον (2. 3, 1 etc.) ἀποτοῦ: ς,
 ἄ: λλά θυγκα: κοπέθη: ς θον (2. 1, 2 etc.)

9 τῶ: εὐαγγελί: ω κατὰ δύ: ναμιν θεοῦ: ς (2. 1, 10 etc.)
 τοῦ: ς θῶδα: ντος ἡμῶ: ς,
 καὶ: καλέσαι: ντος κλή: θυ (2. 11, 29 etc.) ἀγύ: ς,
 οὐ κα: τὰ τὰ ἔ: ρα ἡμῶ: ν
 ἄλλὰ: κατὰ ἐδί: αν πρὸ: θυδιν (2. 8, 10 etc.) καὶ γά: ρον
 τῶ: ν δοθεῖ: θυ ἡμῶ: ν (2. 1, 2 etc.)
 ἔ: ν χειρῶ: ς Ἰησοῦ: ς
 πρὸ: θυδων ἀλ: ανίω: ν (2. 16, 15 etc.)

10 φα: νεραιθεῖ: θυ δὲ γυ: ν
 δι: ἄ τῆς ἔ: πιφανεί: ας (2. 17, 2, 0 etc.)
 τοῦ: ς δωτῆ: ρος ἡμῶ: ν (1. 1, 1 etc.)
 χειρῶ: ς Ἰησοῦ: ς,
 κατασφῆ: θυαντο: ς μὲν τὸν θεῶ: νατον,
 φωτί: θυαντο: ς (1. 1, 4, 5 etc.) δὲ ζωῆ: ν
 [καὶ ἀφραθεῖαν (1. 15, 12 etc.)] ἠ
 δι: ἄ τοῦ οὐ: ἀγγελί: ου.

11 εἰς ὃ: ἐτί: θυην ἐρώ: ς
 κῆρυ: ς καὶ ἀπό: στολος καὶ: διδά: σκαλος.

12 Δι' ἧ: ν αἰτί: αν καὶ τοῦ: ς τὰ πῶ: θυρα.
 ἄλλ' οὐ: κ ἐπαγογύ: νημαι ὁ: ἴ: σα γὰρ ὤ:
 πεπί: θυενκα, καὶ: πέπειθυμαι (2. 8, 30 etc.).
 ὅτο θυ: ναπὸς ἔ: θυην τῶ: ν παραθη: ς κην
 μου: φυλάξαι: (1. 1, 6, 20 etc.).
 [εἰς ἐκείνην τῆν ἡμέραν (2. 1, 10 etc.)] ἠ

13 ὑποτό: πωσον (1. 1, 16) ἔ: γε ἔφαι: νόνηταν ῥό: ρον (1. 1, 6, 1, 10 etc.),
 ὧν πα: ρ' ἐμοῦ ἧ: κονόας ἐν πύ: θυει καὶ ἀγά: πη...
 [τῶ ἐν χειρῶ: ς Ἰησοῦ] ἠ

14 τῆν καθῆ: ν παραθη: ς κην φύλα: ξον (1. 1, 6, 20 etc.).
 [διὰ πνύματος ἁγίου] ἠ
 [τοῦ ἐνοικούντος (2. 8, 14 etc.) ἐν ἡμῶν] N

Rf-690^ε f^α U.

15 11 ὁ: ἴ: σας τοῦτο ὁ: τι ἀπειθεῖα: φηθην (2. 11, 10 etc.) με:
 πύ: νεις οὐ ἔ: ν τῆν Αἰσί: ς,
 ὧ: ν ἐσθην φύ: γιλος καὶ ἔ: θυμορένη: ς, ...

[1-690^α (ab) U

16 ΥΙ δός: η ε': λιος δ κύ: ριος
 τῶ: Ὀρηθενός: ρου οἶ: κα (2. Π. 4, π),
 θεί: πο: ἀλάκας με: ἀνέψυ: ξεν,
 καί: τῶν α': λυσίν (2, 6, 10) μου:
 οὐ: κ ἐπαυθρό: νῆ (2, 1, 16 δε.)

17 α': ἀλλὰ γενό: μενος ἐν ῥά: μη
 [ὁπουδάως] ἤ
 ἐξή: τῆσεί: ν με καὶ οὐ: ρεν.

18 δός: η ἀσῆτῶ: δ κύ: ριος
 εὐρεῖν ε': λιος και: ρά: κυρί: σου!
 [ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ (2. Π. 1, 16 δε.)] ἤ

καὶ ο': βα ἐν Ἐφέ: σω ἰ δει: γκόνη: δει (2, 15, 15 δε.),
 βέ: λειον οὐ: ρινά: δειεις.

Cap. 2

1 ΥΙ Σὺ οὐδ, τί: κρον μου:, ἰ ἐνδυναμοῦ: (2, 4, 20 δε.) ἐν τῇ γή: ρετι
 τῆ: ἐν χριστῶ: Ἰησοῦ:,

2 καὶ α' ἡ: κουθα: ρ παρ' ἐμοῦ:
 [διὰ πολλῶν μαρτύρων] N
 ταῦ: τα παρὰ: θου (1. κ. 11, 2 δε.) ἰ πιστοῦ: ρ ἀνθρώ: ποις
 [ὁσῆτες ἕκανοι (1. κ. 11, 2 δε.)] ἐβοῦται καὶ ἐτίρους διδάξαι ἤ [2-6 γπῶ β α ἤ]

3 ἂ ἰ xx ἰ xx ἰ δυ: νκακοπία: ἠρσον (2. Π. 1, 8)
 ώ: ρ καλό: ρ στρατιώ: τῆρ*,
 [Χριστοῦ Ἰησοῦ] [2-6 γπῶ β α ἤ] ἤ

4 β οὐδέι: ρ στρατευό: μενος* (1. κ. 9, 7 δε.) ἰ ε: μπλέκεται:
 ταῦ: ρ τοῦ βί: ον πραγματι: ας,
 ε: να τῶ στρα: το - λειβή: βα: νει* ἀρί: βη, ... [2-6 γπῶ β α ἤ] ἤ

5 γ ἰ α: ν δέ [καί] ἀβλή: τει, ἰ οὐ: βεφανοῦ: ται, ἰ α: ν μη νομιέ: μως (1. Π. 1, 8)
 ἀβλή: βη. [2-6 γπῶ β α ἤ] ἤ

6 δ ἰ τὸ: ν κοπιῶ: νται (2, 16, 0 δε.) ἰ γεω: ρμόν δει: δ
 [πρωῶτον] ἤ
 τῶν καὶ εἰπῶν με: ταλαμιβί: νων.
 [2-6 γπῶ β α ἤ] ἤ

7

6! νό: υ (Α.1,20.δα.) ὁ λό: γω: ¹ δά: σε γὰρ σου: ὁ κή: ριος σου: νέδεν (Α.1,9.δα.) ἐν πᾶ: δυν. [σ.6π^ο(α) U

8

7! μνημό: νενε (Α.2,20.δα.) Ἰησοῦ: ν Χριστοῦ: ν, ἐγγ: ρεμένο: ν ἐκ νεκρῶ: ν, [ἐκ ὀπείματος Δαυίδ (Α.1,9)] U [κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου] U ἐν ᾧ: κα: κοπᾶνθῶ: (Α.Τ.4,5), μέγχι δε: θμῶ: ν (Α.1,7.δα.) ὡς κακοῦ: ρος. [σ.6π^ο(α,ε) U

9

7! ἀ: λλά ὁ λό: ρος ¹ τοῦ θεοῦ: (Α.Κ.14,30.δα.) οὐδέ: δεῖται. [γ.6π^ο γ^α U

10

8! διὰ τοῦ: το πᾶ: ντα ¹ ὁ: πομένω: * (Α.12,22.δα.) διὰ τοῦ: ρ ἐλεκτου: ρ (Α.8,33.δα.), ¹ ἕνα: καὶ αὐτοί: βω: τῆρ: ας τῆρω: δυν. [τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ] U [μετὰ δόξης κλωνίου] U [σ.24κ(α) N

11

9! πεδο: ρ ὁ λό: ρος (Α.Τ.1,15.δα.) εἰ γὰρ θυ: ναπενθῶ: νομεν, ¹ καὶ θυρῆ: θομεν (Α.8,6.δα.) ¹ εἰ: ὑπομέ: νομεν * (α.11), ¹ καὶ θυ: μβασιλεύ: θομεν (Α.Κ.4,0) ¹ εἰ: ἀρηθῶ: μένθ * ¹ κἄκω: νος ἀρη: θεία * (Α.Τ.5,δα.) ¹ θμῶ: ρ, (18) εἰ ἀποδοῦ: μεν, ¹ ἐκω: νος πιστῶ: με: νε. [σ.6π^ο(α) N

12

(13)

9! ἀρη: θασθῶ * (α.12) γὰρ ¹ ἐντο: ν οὐ δύναται: . [γ.6π^ο γ^α U

14

10! ταῦτα ὁ: πομένη: θες (Α.1,3,1), ¹ * [δικαίμας τυρομένω: ρος (Α.Κ.4,δα.) ἐνώπιον τοῦ θεοῦ (Α.Τ.5,21; Α.14,22.δα.)] N μη: λο: ρομαχί: ν (Α.Τ.6,4) ¹ ἐκ: οὔδε: ν γρη: θωμο: ν. [σ.6π^ο α.5π^ο(Α.Κ.) U

15

9! σκούδαθο: ν (Α.2,20.δα.) θεαυτο: ν ¹ δόκωμο: ν (Α.14,10.δα.) παροδῆ: θαι τῶ θεῷ: , ἐγγ: τῆν (Α.Κ.11,13.δα.) ¹ ἀνεπαί: θηντο: ν, * [ἀρνησομῶντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας (Α.Κ.6,7.δα.)] U

16 τὰς δὲ βιβλίας λαοῦ (1Τ.1,9 δα.)¹ καὶ νοσηνῶν αἰσ (1Τ.6,20)
περὶ: σταβο (Πτ.3,9) - x¹ x¹ xx - x
¹[ἐπι πλέον γὰρ προσηγοριῶν (2,13,12 δα.) ἀδιβείας (2,1,19 δα.)] U

17 xx - xx -¹ καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ: ν
αἰς γὰ: γραμμα: νοσηνῶν εἰ: ξε.
¹[ὅν ἔστων φιλίππος (1Τ.1,20) καὶ φιλότος] U
18 ¹[οὐτως περὶ τὴν ἀληθείαν ἡδονῆς (1Τ.1,9 δα.)] U
¹[λέγοντες ἀνάστασιν (2,1,4 δα.)] ἡδονῆς γεμονοῦναι.] N
¹[καὶ ἀνατρέπουσιν (Πτ.1,11) τὴν τιμὴν τῶν ἁγίων] U

19 ὁ μὲν νου σο: ρεθς φιλί: λος (2,15,21 δα.)
τοῦ: τοῦ εἰ: σερην¹ - xx - x [3-6 γν⁶ γ^α U

11! ἔγραψεν τὴν ἀποστολὴν: δα (2,4,11 δα.) ταῖς τὴν
εἰ: γραμ: ρος¹ τοῖς ὁ: ντας αὐτοῦ:
κα: ἀποστολῆ: τοῦ (2,12,9 δα.)¹ αὐτο: ἀδικί: αἰ
πε: ς ὁ νόμος: ζων¹ τὸ ὁ: νόμος: κηρύ: συ (2,10,13 δα.) [3-6 γν⁶ 5 γν⁶ (amb) U

20 12! ἐν μαρτυρίᾳ δὲ οὐκ ἔστων μόνον ὁκλήνη (2,9,11 δα.) γρηγοῦ καὶ ἀγρυπνοῦ,
ἀλλὰ καὶ ἔσθλη καὶ ὀρθόκλινα,
¹[καὶ εἰ μὴν εἰς τὴν τιμὴν^x, ἀ' δὲ εἰς ἀταμίαν (2,1,16 δα.)] U

21 ἐὰν σὺν τις ἐκκαθησθῆς (1Κ.5,7) ἐπιτοῦν ἀπὸ τούτων, ἔδοξε σαυτῷ (α.20) εἰς τιμὴν^x ἡρωδο-
μίον (2,15,16 δα.),
¹[εὐχρηστοῦν (1Τ.4,11. Πιλ.11) τῶν ἀποστόλων] U
¹[εἰς τὴν ἔργον ἀφάνην (2,4,7 δα.)] ἡρωδομιόνοιο (1Κ.2,9 δα.)] U [3-4 γ^α 4 γ^α N

22 13! xx - xx -¹ τὰς δὲ νε: αστερικὰς: ς
εἰ: κηρυμῶν: αἰ γου: γε. [3-6 γν⁶ γ^α U

14! δέω: κε τὴν δὲ: κηρυμῶν: νην (2,9,20 δα.),
< εὐδὲ: βίαν >, πλ: σεν, ἀγὰ: τὴν (1Τ.6,11),
¹[εὐρηγην] [3-6 γν⁶ (εἰσων, ab) U

15! με: τὰ τῶν εἰ: κε -¹ κηρυμῶν: νων (2,11,4 δα.) τὸν κύ: ρων
εἰ: κη κηρυμῶν: ς κηρυμῶν: αἰ (1Τ.1,5) ... [3-6 γν⁶ (if-πρω, a) U

23 16! τὰς δὲ μαρτυρίας (Πτ.3,9)¹ καὶ ἀ: κηρυμῶν: ς^x
ζη: τῶν εἰ: ς (1Τ.6,4. Πτ.3,9) παρακλήσιν: (1Τ.4,7 δα.)
[εὐδὲς ὅτι γεννάσων μάγας^x] U [4-6 γν^α γ^α U

24

15! δούλο: ν δὲ καρδίᾳ σου ἴου δέυ: μάχεσθαι^x, ἄλλα ἦ: πον (17.22) εἰ: ναι καρδίας
κα: ντας.
*[διδασκαλικόν (17.22), ἀνεξέτακτον] U
[15-690⁶ ρ^d U

25

16! xx¹ xx¹ ἔν κρᾶτῶ: ἔργῳ (16.4, 12, 16) παυμένου: οὐτᾶ^x (16.11, 12, 16)
του: ς ἀντιδῶ: αὐθεντεῖ: νους.
[16-690⁶ (ff-τονοίῳ-με, α) U

17! μη: ποτε δῶ: η ἁυτοῦ: ς
*[ὁ θεός] U
μετάνοι: αν (2.2, 4, 16)
εἰς ἐπί: γνωσί: ν (Philom. 6, 16) ἀλογησί: ας (17.2, 4). [17-690⁶ η δρο⁶ (17.2) N

26

18! xx¹ xx¹ καὶ α: ναγγῶ: βιν
ἐκ τῆ: ς τοῦ διαβό: λου καρδίας (2.11, 13, 17; 17.3, 7),
ἐξῶ: βρημένοι: ὅπ: αὐτοῦ:
εἰ: ς ὅ ἐκεί: νον θέ: ῖσμα.
[18-690⁶ ρ^d U

Cap. 3

1

19! xx¹ xx¹ τοῦτο: δὲ βίω: βικε,
ὅτι: ἐν ἐβραταῖς ἡμέ: ραις
ἐνόη: δονται: (2.8, 10, 16) κικροῖ: γαλιλοῖ: ...
[19-690⁶ ρ^d U

2

18! εἰ: δονται γὰ: ς οἱ ἀνθρώποι: φίλωντου:,
φιλῶ: φρυγοι: (τοβ. 17.6, 10), ἀλατό: ντες (2.1, 30),
ὄπισθ: φανοι: (17.1, 15), βλάβημοι: (2.1, 30),
γοι: βιν ἀκινυτοῦ: ς (2.1, 30, 16), ἡγήροι: ὅτι:
ἀνό: βιοι (17.1, 9), (3) α: βύστροι (2.1, 31), α: βπονδοι:,
δι: ἀβολοι: (17.3, 11, 16), ἀκρατεῖ: ς,
ἀνη: μισοι, α: φιλόφρονοι:
προσῶ: τι, προπετεῖ: ς, ἔτετο: φαρμίνοι: (17.3, 6, 16)
φιλή: δονοι μᾶ:λλον ἢ φιλό: θεοι.
[18-490(xme, α) U

5

19! εἰ: γοντες μὲ: φραβον (2.2, 20) ἑν: ὑβεί: ας,
εἶ: ν δὲ εἰ: ναμιν ἁυτοῦ: ς ἡσημηῖ: νοι (17.5, 8, 16).
[19-690^d (α) U

20! καὶ: εὔτεον: ς ἀποτρέ: πον. [19-690⁶ ρ^d U

6

18! xx - xx - . ¹ ἐκ τούτων: ν γὰρ εἶσι: ν
 οἱ ἐνθά: νοντες εἰ: ς τὰς οἰκί: ας,
 καὶ αἰ: γυαλωτί: ζον - ¹ εἰ: ς (R. 9, 20 etc.) γυναικί: ς αἰ
 θε: βαρυνμί: να (R. 12, 20) ἀμαρτί: ας, ν
 * [ἀφώμινα ἐπιθυμίας] U
 * [ποικύλας (Πτ. 3, 3)] U

7

πύ: ντοτε μαρτύ: νοντα, ¹ - xx - x
 * [καὶ μηδέποτε εἰς ἐπιγνώσιν (Philom. 6) ἀληθείας (1Τ. 4, 4 etc.) ἐλθεῖν θανά-
 μισα] U
 * [ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν (R. 9, 19 etc.) Μουῦβει, οὐδὲως
 καὶ οὗτοι ἀντίστησονται τῇ ἀληθείᾳ] U [B. 490 (xπ, α) U]

8

9

20! α: νθεωποῦ κα: τ - ¹ ἐρθεαμί: νοι τὸν νοῦ: ν (1Τ. 6, 5),
 ἀσά: κμοι (R. 7, 28 etc.) πύ: εἰ τὴν πύ: στυν.
 * [ἐλλ' οὐ προκόψουσιν (R. 13, 2 etc.) ἐπὶ πλείων] U [B. 490⁴ (α) U]

21! ἡ γὰρ α: νοια αὐτῶ: ν ¹ ἐκθή: λος ἔβαι πύ: στυν, ...
 * [ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο] U [B. 600⁴ (αἰων, ε) U]

10

11

21! xx - xx - x ¹ - xx -
 ὅν δὲ πα: σρηκολού: τησάς (1Τ. 4, 6) μου:
 ἐπ̄ δε: σαβακαλί: α, ἐπ̄: ἀγαθή: ,
 ἐπ̄: προθέ: βει (R. 8, 20 etc.), ἐπ̄ πύ: στυν,
 ἐπ̄: μα: κροθυμί: α (R. 4, 4 etc.),
 ἐπ̄: ἀγάπη: , ἐπ̄ ὄ: πομονῆ: (R. 2, 7 etc.),
 τοῖ: ς διαρμυοῖ: ς^x (R. 8, 35 etc.), τοῖς παυθή: μαδων (R. 7, 5 etc.),
 οἷ: α μοι ἐπέ: νετο ἐν Ἀ: ντιοχεί: α,
 ἐ: ν Ἰκωνί: α, ἐν Ἀθ̄: δειροκ̄.

[B. 690⁴ ρ^d U]

22! οἷ: ονς διαρμυοῖ: ς^x ¹ ὄρη: νεγκα ἰκ. π. 13), καί:
 ἐκ πύ: στυν με ἐξυ: βαυτο (R. 7, 24 etc.) ὁ κύ: ςιος.

[B. 600⁴ (f-αἰωνου, α) U]

12

23! [καὶ] πάντε: ς δὲ οἱ θε: λοντες ¹ ζῆ: ν εὐδωβῶ: ς (Πτ. 4, 2)
 ἐν Χριστῶ: Ἰησοῦ:
 διαρῆ: σονται^x - x¹ xx - xx - x

[B. 490⁴ ἰδγ⁴ (αἰων, ., 111, α) U]

13

24! πονηροῖ: δὲ ἀνθρώποι: καὶ γῆ: τες
 προκό: ψουσιν R. 13, 2 etc.) εἰ: αὐτὸν γύ: ςον.
 * [πλανῶντας καὶ πλανώμενοι (1Κ. 6, 5 etc.)] U

[B. 500⁴ (mf-ἰων, α) U]

14

25! ὅν δὲ μέ: νε ἐν οἷς ἐ: μαθεῖ^x ¹ καί: ἐπιβῶ: ἤς, ...
 * [εὐδως παρὰ τίνων ἐμαθεῖ^x] U

[B. 690⁴ (α) U]

15

26! xx - xx - ¹ και ου: απο βρε: φος
 εισλ: (1κ,9,η) βρα: μυατα * δε: σας.
 * [α δυναμηνη δε βοριβαι ες βωτηρειαν] U
 * [αα πιστευως] N
 * [της εν χειροτω Ιησου] U
 [26-4ηκρ²(α) U

16

3! xx - xx - x, ¹ πα: βα φραση: *
 θεο: πνευστο: ς και ωφει: λμος (17,4,α,ε),
 [3-5gr^β η^δ (1κκ) U

27! προς διδα: σκαλια: ν, προς ελε: μιν,
 προς: ς επαινο: φησιν, ¹ προς: ς παιδει: αν (ε,θ,γ)
 τη: ν εν δε: κισου: νη, ...
 [27-6gr^{ε2} η 5gr^δ (ααβ) U

17

23! xx - xx - ¹ ενα α: ρτιος η̄:
 δ: του θεου ανθρω: πος (17,6,η)
 προς παν ε: ρον αγαθη: ν (2,2,7,ε,α) ¹ xx - xx -
 * [εξηρησιμινος]
 [23-3gr^η η 3gr^α (ααα, ., 7η, εβ) U

Cap. 4

1

28! Δι: αμαρτυ: ς ουαι (17κ,4,ε,α) ¹ ενω: πον του θεου: (17,5,η δε, 2,14,η,ε,α)...
 * [και χειροτου Ιησου (17,5,η)] N
 * [του μελλοντος κριειν ζωντας και νεκρους] U
 * [και την επιφαινειαν (2κ,2,9,ε,α) αυτου] U
 * [και την βασιλειαν αυτου] N
 [28-6gr^δ η 5gr^α (1κκ) U

2

23! κηρν: ξον τον λο: ς τον, ¹ - xx -
 απο: σπη: νη (17κ,5,3,ε,α) υκαλ: ς ρας ακαλ: ς ρως,
 ελε: ς βρον (1κ,14,η,ε,α), επι: κηρον, ¹ πα: ς φαιδρι: σον
 εν πα: ση μια: κροθυμυ: ς (2,2,4,ε,α)
 και: διδαση: (2,6,7,ε,α) ¹ xx - xx - x
 [23-3gr^η η 3gr^α (ααα, 7η, εβ) U

3

29! xx - xx - ¹ εσται: ς ρς κισο: ς ς
 δε: τε της υ: ς φαινο: ς ς ς
 διδα: σκαλια: ς (17,1,η,ε,α) ¹ οση ανε: ξονται: (1κ,4,η,ε,α),
 * [αλλα κατὰ τας οδους επισημινος εν αυτοις επιβουλευθουσιν διδασκαλων] U
 * [κηρηθιμινου την ακοην (2,10,η,ε,α)] U
 [29-6η^δ η 6η^α (ααα, ., 7η, εβ) U

4 30! καὶ ἀπὸ: [μὲν] τῆς ἀληθείας ἕως ἑσθ' ἐπι: ν ἀποχ' : ν* (ο.δ)
 ἀποστρέφ: ψουδὸν (R.11,26 etc.) - xx - x
 [ἐπὶ δὲ τοῖς μύθοις (1T.1,4 etc.) ἐκτραπήθονται (1T.1,6)] U [30-690⁴(m, a) U

5 31! xx - , ἅν δὲ νῆ: φε (1Th.5,6 etc.) ἐν πᾶ: σιν.
 [κακοπάθηθον (2T.2,9)] U
 ἔργον ποιῶθον ἐναγγελιστοῦ]
 ἔργον διακονίαν σου πληροφόρηθον (R.4,11 etc.)] N [31-2909 (e) U

6 32! ἐγὼ: γὰρ ἤδη βίβ: νόημα (R.2,7), ἰ καὶ: ὁ καιρὸ: γ
 τῆ: γ ἀνάλλ: θεοῦ μου:
 ἐφ' ἐ: βήκων (α.λ) - x - x - F xx - [32-4909(m, a) U

7 33! τὸν κολό: ν ἰψῶ: να (R.1,20 etc.; 1T.6,2) ἠγά: νεμααι: (1K.9,25 etc.; 1T.6,2)
 τὸ: ν ἀφ' ἐ: μου τετέ: λεκα (R.2,27 etc.),
 τῆ: ν πύβου: ν ἐν τῆ: κη (1K.7,37 etc.) [33-50⁴(a) U

8 34! λοιπὸ: ν (1K.1,10 etc.) ἀπὸ: κευαί (C.1,5) μοι: s
 ὁ τῆ: γ δικαιοσύ: νης* τετέ: φανος (1K.9,25 etc.), ...
 [ὅν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος] N
 [ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ (1Th.1,10 etc.)] U
 * [ὁ δίκαιος* κευαί] U
 [οὗ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἡγαπητοῖς ἐν ἐπιφάνειαν (α.1)
 αὐτοῦ] U [34-3907+490 (e) U

9 35! βίβ: σαδον (C.2,10 etc.) ἐλθῶ: ν πρὸς: με (R.1,10 etc.) τα: χέως (2T.4,11. Πί.3,11).

10 Διμα: γ γὰρ με ἐ: γκατέ: λυπὸν (R.9,20 etc.),
 ἀραπῆ: θας τὸν νῦ: ν αἰῶ: να (1T.6,17 etc.),

καὶ: ἐπορεῖ: θη ἰ εἰς θε: σαλορί: κην,
 Κη: γ θηης εἰ: γ Γαλατῆ: αν,
 Τί: γ εὖ: γ Δαλαματί: αν.

11 Λουκᾶ: γ (C.4,14. Πίλμ.24) ἐβέν: μού: νος μετ' ἐμοῦ: .

Μάθησαν αἱ: ναλαβῶ: ν (C.6,13 etc.) ἰ ἀρε: με: τὰ βίαντοῦ: .
 [ἐβέν: γάρ μοι εὐχρηστός (2T.2,11 etc.)] U
 [εἰς διακονίαν] U

- 12 Τυρκὸς: ν δὲ ἀπὸ: δευτέρα (20. 15. 15. 15.) εἰς ἕ: φέρον.
- 13 τὸν φειδῶ: νην ὃν ἀπὸ: λυκὸν ἑ: ν Τρωάδι:
 παρὰ κα: ῥῶν ἔργῳ: μανος φέ: ρε,
 καὶ: τὰ βιβλί: α, ἑ: μαλιεῖα: τὰς μεμβραῖ: νας.
- 14 Ἄλι: ξανθὸς: ς (17. 1, 20) ὁ γαλλικὸς: ς
 ποδὴ μοι: κακὰ: ἐρεθεί: ξατο (20. 4. 15. 15.)
 ἀποδώ: δει αὐτῶ: ὁ κύ: εριος
 κα: τὰ τὰ ἑ: ῥῶ αὐτοῦ: !
- 15 ὃν καὶ: ἐν φυλά: 6600 ἑ: λία: ν γὰρ ἀντί: 66ῆ (20. 9. 19. 15.)
 τοῖ: ς ἡμετέ: ρος λό: ρους.
- 16 ἐν τῇ περὶ: τῇ μου ἑ: πορηγί: α (11. 9. 13. 15.)
 οὐδέ: ς μοι: παρηγί: νετο (11. 16. 1) ὡ
 * [ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον (α. 10)] ὡ
 * [μη αὐτοῖς λαρεθῆναι!] ὡ
- 17 ὁ δὲ κύ: εριος μοι: παρῆ: 66ῆ (20. 16. 1),
 καὶ ἑ: νεδύα: μωδὲν (20. 4. 20. 15.) με:,
 ἑ: νοσ ὡ
 [δι' ἐμοῦ] ὡ
 τὸ κῆ: ῥῶμα (20. 16. 15. 15.) ἑ: κλη: ῥοφορηγί: (20. 4. 21. 15.),
 καὶ ἑ: κού: βωδὲν πᾶ: ντα τὰ ἑ: ἄνθ.
- καὶ ἐρύ: 66ῆν* (20. 7. 24. 15.) ἐκ ὅτῳ: ματος λῆ: οντος!
 [γ-66ῆδ' ῥ α ὡ]

- 18 33! ῥῶ: δευτῆ: (20. 7. 24. 15.) με ὁ κύ: εριος
 ἀπὸ πα: ντός ἔργον: πορηγῶ:,
 καὶ βῶ: 66ῆ εἰς τῆ: ν βαβυλῆ: αν
 αὐτοῦ: τῆν ἑ: που: ῥῶνιο: ν (11. 15. 40. 15.),
 ῥῶ ἡ δό: ξα εἰς τοῦ: ς αἰῶ: νας
 τῶ: ν αἰῶ: νων. ἀμῆ: ν (20. 11. 36. 15.).

[33-50^α α ὡ]

- 19 31! Ἄ: 66ῆδὲν Πῆ: 5600 ἑ: καὶ: Ἄκν: λαν,
 καὶ τὸ: ν Ὀρηβιφῶ: ρου οἑ: κορ (27. 1. 16).

- 20 Ἐ: ρατος ἔ: μινεν ἰ: ν Κορί: νθω,
 Τρόφωμο: ν δὲ ἀπέ: λικον ἰ: ν Μιλή: εω,
 ἰ: θνενού: ντω.
- 21 ὁσού: δάβον (ο.9) πρὸ: ἰ γαιμῶ: νος ἰλλῶ: ν (2Τ.4,9στ).

[γ-θγῶ^δ ρ^δ U

35 ἀπέ: ζού: νι Εὐθουλος.
 καὶ Πόσθης.
 καὶ Λίνος.
 καὶ Κλαυδέα.
 καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

[gemischt

- 22 36! ὁ κύ: ριος μι: τὰ ἰ εοῦ κενύ: μωτός σου:!

[36-θγῶ^δ (πα, αὐθ) U

37! ἦ γά: ρος μεθ' ἡμῶ: ν!

[37-θγῶ^δ (πνο, α) U

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ.

Cap. 1

1 ΥΙ Πατρός σου: λόγος Θεού:
 ἀποστολός δὲ Ἰησοῦ: Χριστοῦ:
 κατὰ πλῆθος ἐκλεκτῶν: υἱὸς Θεοῦ: (Ρ. 8, 33 ετα.)
 καὶ ἐπὶ: γενεῶν: ἀληθείας: (Βιλέμ. 8 ετα., 1Τ. 4, 4 ετα.)
 τῆς κατ' ἐξουσίαν βίαν:

2 ἐπ' ἐπιπέδῳ δὲ ζωῆς: αἰώνιος: σου (Ρ. 2, 7 ετα.)
 ἦν: ἀποφραγέω: (Ρ. 4, 21 ετα.) ὅ
 τῆς κατ' ἐξουσίαν βίαν

3 τῆς κατ' ἐξουσίαν βίαν: αἰώνιος: σου (Ρ. 16, 25 ετα.)

4 ἐφ' ἡμῶν: νῦν: δὲ: καιροῦ: ἡμεῶν:
 τοῦ λόγου σου: ἐν κηρῶν: φραγέω: (Ρ. 16, 25 ετα.) —
 ὅ: ἐπιστολῶν: ἡμῶν:
 κατ' ἐξουσίαν βίαν (Ρ. 16, 25 ετα.) ἡμεῶν: νῦν: (1Τ. 1, 1 ετα.),
 Θεοῦ (1Τ. 1, 1 ετα.)! —

5 Τῶν: τῶν γενεῶν: ὡς: ἐξουσίαν βίαν (1Τ. 1, 2; Ρ. 4, 3 ετα.)
 καὶ: τῶν κηρῶν: νῦν: πλῆθος: σου

6 γὰρ: εἰς: καὶ: ἀλήθειαν: ἡμεῶν: κατ' ἐξουσίαν βίαν: (Ρ. 1, 7 ετα.)...
 [τοῦ βιωτῆρος ἡμεῶν (α.δ.)] ἡ

7 Τοῦ: τοῦ γὰρ: εἰς: ἀποφραγέω: νῦν: ἐν κηρῶν: φραγέω,
 ἡμεῶν: τῶν κηρῶν: πλῆθος: ἡμεῶν:
 καὶ: κατ' ἐξουσίαν βίαν: — ἡμεῶν: (Ρ. 5, 19) κατὰ πλῆθος: σου
 κατ' ἐξουσίαν βίαν: ἡμεῶν: (Ρ. 7, 11 ετα.).

8 εἰς: τῶν κηρῶν: ἀποφραγέω: (1Κ. 1, 8 ετα.) — — — — —

9 μὴ: σου: ναυκῶν: ἀποφραγέω: (1Τ. 3, 2) — — — — —

τέ: κνα ἔγω: πιδεά:
 μη ἐν κα: ἔρησι: φ (1Τ.5,19) ἀδωτί: ας (Ε.5,10)...
 [ἡ ἀνοπότακτα* (1Τ.1,9,10α)] U

[γ-6γ^β γ^δ U

7 11 δεῦ γὰ: ς τὸν ἐπί: σκοπον (Ρθ.1,10α) ἀνέ: γυλῶτον* εἶ: ναι (1Τ.3,2β)...
 [ως θεοῦ οἰκονομῶν (Α.16,20 ατα)] U
 * [μη ἀπάσθ] U
 * [μη ὀργίλον] N
 * [μη κάρσινον, μη πλήκτην (1Τ.3,3)] N
 * [μη αἰσχροκεσθῆ (1Τ.3,1)] U
 8 * [ἀλλὰ φιλόφρον (1Τ.3,2), φιλάγαθον, σώφρονα (1Τ.3,2 ατα)] U
 * [δίκαιον, δόμον (1Τ.4,8), ἔγκρατῆ] U
 9 * [ἀντερομμενον (1Ρθ.5,14) τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν (Α.6,17 ατα) πιστοῦ λόγου (οφ. 1Τ.1,15 ατα)] U
 * [ἐνα δυνατός ἡ καὶ παρκαλιῶν τῆ διδακκαλίς] N
 * [τῆ ἕγμεινούσῃ (1Τ.1,10 ατα)] U
 * [καὶ τοῦ ἀντιλέγοντας (Α.10,11 ατα) ἐλέγγων (1Κ.14,11 ατα)] U [γ-5γ^β γ^δ αβ] U

10 12 ἡ εἰδὼν γὰρ πολλοὶ ἀνοπότακτοι* (α.6), ~
 * [μωτικολόγοι (οφ. 1Τ.1,6)] U
 * [καὶ φρεναπάται (οφ. Ε.6,3)] U
 * [μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς]
 11 οὗς δὲ ἐπιδομιέλων...
 * [τοῦτῆς ὅλους οἴκους ἀνατρέποντων (1Τ.2,10)] U
 * [διδάσκοντας ἃ μη δεῖ] U
 * [αἰσχροῦ (Ε.5,10 ατα) κλέσους (Ρθ.1,10 ατα) γάρον] U [ε-5γ^β γ^δ αβ] U

12 13 εἰ: πέν τι: ς ἐφ' αὐτῶ: ν·
 εἶ: δεος αὐτῶ: ν προφή: τῆς·
 * Κρηῆτες αἰε γεῦσται (Α.3,4 ατα), κακὰ θηρία, ραβδίους ἀσφαί* (1Τ.5,10)...
 13 * [ἡ μαρτυρία (1Τ.3,7) αὐτῆ ἰσὺν ἀληθείας!] U [ε-6γ^β γ^δ αβ] U

14 14 δὲ ἦν αὐτῶν ἐλέγγ (α.8) αὐτοὺς ἀποτόμως (Α.Κ.13,10; οφ. Α.11,11), ἕνα ἕγμεινωσιν (1Τ. 1,10 ατα) ἐν τῆ πιδεῖ (Ρθ.2,2)...
 * [μη προσέγοντας Ἰουδαίικῆς μύθους (1Τ.1,4 ατα)] U
 * [καὶ ἐπιτομῆς (Α.7,8 ατα) ἀνθρώπων ἀποβερφομμεῶν (Α.11,10 ατα) τὴν ἀληθείαν] U [γ-6γ^β γ^δ αβ] U

15 15 πάντα καθαρά τοῖς καθαροῖς.
 τοῖς δὲ μεμαμμένοις ~
 * [καὶ ἀπίστοις] U
 οὐδὲν καθαρόν...
 * [ἀλλὰ μεμύανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις] U [ε-4γ^β αβ] U

9 9 δούλους ιδίους δεσπότας (1Τ.6,1) ὑποτάσσειν, ὡ
 * [ἐν πάσιν] ὤ
 * [εὐαρέστους (Α. 12, 1 ετα.) εἶναι] N
 * [μὴ ἀντιλέγοντας (Α. 12, 1 ετα.)] ὤ
 10 * [μὴ ῥοβροζομένους] N
 * ἀλλὰ πάσαν πύετον ἐνδουκνημένους (Α. 2, 15 ετα.)] N
 * ἀγαθὴν] ὤ
 ἐνα. τὴν διδασκαλίαν ὡ
 * [τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν (1Τ. 1, 1 ετα.)
 κομμάσθην (1Τ. 2, 9) ἐν πάσιν. [B. 670^c α^b (ark):] ὤ

11 10 ἐπιφάνη γὰρ ἡ γὰρ τοῦ θεοῦ ὡ
 * [σωτῆρος] ὤ
 πᾶσιν ἀνθρώποις, ὡ
 * [πασι δέσποτα (1Κ. 11, 2 ετα.) ἡμῶς] N
 ἐνα ὡ
 * [ἀγαθὴ γὰρ ἡμῶν (1Τ. 5, 3 ετα.) τὴν ἀσέβειαν (Α. 1, 10 ετα.)] ὤ
 * [καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας] ὤ
 σωφρόνως ὡ
 * [καὶ δικαίως (1Κ. 15, 34 ετα.)] ὤ
 * [καὶ εὐδεδόξως (2Τ. 3, 12)] ὤ
 ἠγώμεν.
 * [ἐν τῷ νῦν αἰῶνι (1Τ. 6, 7 ετα.)] N
 13 * [προσεύχοντες (Α. 14, 2 ετα.) τὴν μακαρίαν ἐλπίδα] ὤ
 * [καὶ ἐπιφάνειαν (2Τ. 2, 8 ετα.) τῆς δόξης (Α. 1, 13 ετα.)] ὤ
 * [τοῦ μεγάλου θεοῦ] ὤ
 * [καὶ σωτῆρος ἡμῶν (ο. 10)] N
 14 * [Χριστοῦ Ἰησοῦ] N
 * [ὅς ἐθαύμαζεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν] N
 * [ἐνα διεσώθηται ἡμῶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας (Α. 6, 19 ετα.)] N
 * [καὶ καθάρσιν (2Κ. 7, 1 ετα.) ἑαυτοῦ λαὸν περιούσιον] ὤ
 * [ἐξ ἧς ἐστὶν (1Κ. 14, 1 ετα.) καλῶν ἔργων (α7)] N [B. 670^a ~ 570^c (amb)] ὤ

15 11 ταῦτα λέ: λυ καί: παρακά: λυ (1Τ. 6, 2).
 * [καὶ ἐλέγη (1Κ. 14, 1 ετα.) μετὰ πάσης ἐπιταγῆς (Α. 16, 16 ετα.)] ὤ [H. 670^a (ll, a)] ὤ

12 μῆδέ: ε βου τε: εἰρηνοεῖ: τω. [B. 270^a 1670^b (i, l, ab)] ὤ

Cap. 3.

1 13 xx - xx - ὑπομί: μνησκι (2Τ. 2, 14) ἀξίου: ε
 ἀργαῖ: ε ἐφουσί: ας. ὑποτά: βεβόδα.
 * [κελευσθέν] N

2 [πρὸς πάν ἔργον ἀγαθόν (R. 2, 7, etc.) ἐτοιμούς εἶναι] N
 * [μηδένα βλασφημεῖν] U
 * [ἀμάχους (1Τ. 3, 3) εἶναι] U
 * [ἐπιεικεῖς (R. 7, 5, etc.)] U
 * [πᾶσαν ἐνδείκνυμένους (R. 2, 15, etc.) πρᾶν ἔτα (1Κ. 4, 2, etc.)] U
 * [πρὸς πάντας ἀνθρώπους] N [13-1670⁸(α) U

3 14 ἤμεν γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι (R. 1, 14, etc.) ...
 * [ἀπειθεῖς (R. 1, 20, etc.)] U
 * [πλανώμενοι (1Κ. 6, 9, etc.)] U
 * [δουλοπάροχοι ἐπισημαῖς] U
 * [καὶ ἠδοναῖς ποικίλαις (2Τ. 3, 6)] U
 * [ἐν κακίᾳ (R. 1, 14, etc.) καὶ φθόνῳ (R. 1, 29, etc.) διαφέροντες (1Τ. 2, 2)] U
 * [δευρητοὶ] U
 * [μισοῦντες ἀλλήλους] U [14-670⁸ n. 590^a (κκ) U

4 15 ὅτι δὲ ἡ χρηστότης (R. 2, 4, etc.) καὶ ἡ φιλικότης ἐπεφάνη τοῦ σωτήρος ἡμῶν
 (1Τ. 1, 1, etc.) θεοῦ, (5) οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ αἰ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ
 (5) κατὰ τὸ αἰτεῖτο ἔλεος ἐδώκεν ἡμεῖς διὰ λουτροῦ (2, 5, 16) πλουγινείας καὶ ἀνα-
 6 κεινώσεως (R. 2, 2) πνεύματος ἁγίου, ~
 * [οὐ ἐξ ἔργων ἐφ' ἡμᾶς] U
 * [πλουσίως (2, 3, 16, etc.)] U
 * [διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτήρος ἡμῶν (α. 4)] N
 7 ἔνα δικαιοκλήρους ἐφ' ἑκατόν γάρτοι κληρονόμοι (R. 4, 13, etc.) γενηθέντων κατ' ἐπιπέ-
 8 τα ζωῆς αἰώνιου (R. 2, 7, etc.) ... [15-670^a (α) N

8 16 1 πιστὸς ὁ λόγος (1Τ. 1, 15, etc.), 1 καὶ περὶ τούτων ἡ
 βουλομαί· οἱ δὲ ἀβεβαιοὶ ὄντων (1Τ. 1, 7) ...

xx - xx - , 1 ἕνα φρο· νεύ· (ωδε) ἡ
 καλῶ· ἡ ἔργων ἡ (1Τ. 3, 1, etc.) προῖδον· ὄντων (R. 7, 8, etc.; u. 14).
 * [οἱ πιστοὶ δουλοπάροχοι θεῶ] U

xx - xx - τῶν· τῶ 1 ἔδου· ἡ καλῶ·
 καὶ ὡ· φέλλομα· (1Τ. 4, 8, etc.) τοῖς ἀνθρώ· τοῖς.

9 17 1 μακάριος δὲ ὁ ἔργ· οἱ (2Τ. 2, 23; 1Τ. 6, 4) 1 καὶ γε· νευλογί· ας (1Τ. 3, 4)
 καὶ ἔ· οἱ (R. 1, 18, etc.) καὶ μακά· ς νομικῶ· ς
 περὶ· ὄντων (2Τ. 2, 10)· εἰ· οἱ γὰρ ἡ· ἡ· νευφελῶ· ς ...
 * [καὶ μακάριοι (1Κ. 3, 20, etc.)] U

- 10 αἰ: ρετικῶ: ν ἀνθρώ: πον
 με: τὰ μέγ: ν καὶ δευτέ: ρον
 νου: θεοῖα: ν (1κ. 10, 11 εἰς) παραιοῦ: (1τ. 4, 7 εἰς).
- 11 * [εὐδῶς ὅτι ἐξέβρωμαται ὁ τοιοῦτος] U
 * [καὶ ἡμαρτάνει] N
 * [ὡν αὐτοκατάκριτος] U
-
- 12 ὅταν πέ: μωυ Ἀρτέμῃ: ν πρὸς θεῖ ἡ: Τυχεῖ: ν,
 βροῦ: δαδον (1κ. 1, 11 εἰς) ἐλθεῖ: ν πρὸς με (1κ. 1, 11 εἰς, 2τ. 4, 9. 11) εἰς Νικό: πολιν.
 ἐκεῖ: γὰρ κί: κροικῆ ἡ: ραγεμῶ: δαι (1κ. 10, 6).
-
- 13 Ζηρῶ: ν τῶ: ν νομῶ: ν,
 καὶ: Ἀπολλῶ: ν (1κ. 1, 12 εἰς),
 βρον: δαι: ὡς πρόπε: μωον (1κ. 15, 11 εἰς),
 εἰ: να μηδὲ: ν αὐτοῦ: ς λείπει: .
-
- 14 μανθανέ: εὐδαν δὲ καὶ: οἱ ἡ: μέτεροι:
 καλῶ: ν ἐγγω: ν (α. 7) προῦστα: δὲ (α. 8),
-
- εἰς τὰ: ς ἀναγκαῖ: ας (1κ. 1, 11 εἰς) ἡρεῖ: ας
 ἵνα μη: ὦ: δει ἡκα: ρποι (1κ. 14, 11 εἰς).
-
- 15 Ἀπά: ζονται: θεῖ οἱ με: τ' ἐμοῦ πᾶ: ντες
 εἰ: βπαβαί: τούς φιλοῦ: ντας ἡμέ: ς
 [ὡν πίστευ] U
- Ἡ γὰ: ρις μετὰ πᾶ: ντων ὑμῶ: ν!

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ.

1 Τκ Παῦλος δέδμιοσ Ἰησοῦ Χριστοῦ* (Ε.3,1δα.) καὶ Τιμόθεοσ ὁ ἀδελφοσ (1κ.1,1δα.) Φιλήμονι τῷ
 ἀγαπῶν καὶ θυνεργῷ (Κ.π.3δα.) ἡμῶν,
 2 καὶ Ἀσπία τῇ ἀδελφῇ, καὶ Ἀργίππῳ (C.4,7) τῷ θυνεργατικῷ (Κ.2,25) ἡμῶν, καὶ τῇ κατ'
 οἴκῳ σου ἐκκλησίᾳ (Κ.π.5δα.) [Τ.4κ^α4π^α N

3 Ἔχρεισ ἡμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρός ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ (Κ.1,7δα.), . . . ἥ
 [Χριστοῦ] [P(1) N
 4 Ἐὐχαριστοῦ τῷ θεῷ (Κ.1,8δα.) μου πάντοτε μνησάν σου ποιούμενοσ (Κ.1,9δα.) ἐπὶ τῶν κρο-
 (5) τυῶν μου, (5) ἀκούων σου ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐν πίστει ἢ ἔχρεισ πρὸσ τὸν κύριον, ὡ
 [Ἰησοῦν] ἔ
 [καὶ εἰς πάντας τοὺς ἄγιουσ] ἔ
 6 Ὁπωσ ἡ κοινωνία (Κ.15,25δα.) τῆσ πίστεωσ σου ἐνεργῆσ (1κ.π.9) γένηται ἐν ἐπιγράσει (Κ.12,
 3, 10, π.2, Ε.1,7, 4, 13, Π.1,9, C.1,9, π. 2,2, 3, 10, 1Π.2,4, 2Π.2, 25, 3,7, Πά.1,1) πάντοσ ἀγαθῶν. ἥ
 [τοῦτ ἐν ἡμῖν εἰσ Χριστόν] ἔ [P(6) N

7 Τκ γὰρ ἡμῶν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παρὰ κληθῶν (Κ.π.8δα.) ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου.
 [διὸ ἐλ βελόγγα (1κ.6,12δα.) τῶν ἀγίων ἀναπέπαινεσ (1κ.π.10δα.) διὰ
 8 σου, ἀδελφέ] ἔ
 [διὸ, πολλὴν ἐν Χριστῷ παρεργόσαν (1κ.3,12δα.) ἔχων ἐπιτέλλομεν σοι τὸ
 9 ἀγῆκον (Ε.54δα.)] ἔ
 [διὰ τὴν ἀγάπην μάλλιν παρακαλῶ] ἔ
 [τοσοῦτοσ ἂν ὡσ Παῦλοσ] ἔ
 [πρεσβύτεροσ] ἔ
 [νυνὶ δὲ καὶ δέδμιοσ Χριστοῦ Ἰησοῦ* α.1)] ἔ [Τ.4κ^α4π^α N

10 Ἡ Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἡμοῦ τέκνον, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖσ δέδμοισ (Κ.1,7δα.), Ὀνήδωμον (C.9),
 11 τὸν ποτέ σοι ἄρχηστον, νυνὶ δὲ καὶ σοὶ καὶ ἡμοὶ εὐχρηστον (2Τ.2,21δα.)
 12 [ὃν ἀνέπεμψά σοι] ἔ
 [αὐτόν] ἔ
 [τοῦτ' ἔστω ἐλ ἡμῶ βελόγγα (α.7)] [P(7) N

- 13 Γ^x ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἑμᾶς τὸν κατέγω·
 [ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῆ (κ.15, 15 κτ.) ἐν ταῖς δεήσεσιν (α.π) τοῦ εὐαγγελίου] Ὡ
- 14 χαρὴς δὲ τῆς ἁγίας χάριτος (1κ.1, π.κτ.) οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι.
 [ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθὸν σοῦ ᾤ] Ὡ
 [ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον] Ὡ
- 15 [εἶπα (κ.5, π) γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ἄραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν εἶ-
 ἔη] Ὡ
- 16 [οὐκ εἶμι ὡς δούλον, ἀλλὰ ὑπὲρ δούλον] Ὡ
 [ἀδελφὸν ἀγαπήτον (1κ.15, 50 κτ.)]
 [μάλιστα ἔμοι] Ν
 [ποδοὶ δὲ μαλλίων σοί,] Ὡ
 [καὶ ἐν θαλάσσῃ καὶ ἐν κυρίῳ] Ὡ

[Γ-4κ^α 747^δ Ν

- 17 εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν (1κ.π, 11 κτ.), προσδουλοῦ (κ.π, 1 κτ.) ἡσὸν ὡς ἐμὸν·
 [εἰ δὲ τι ἠθέλησέν σοι [ἢ σφείλι (κ.π, 17 κτ.)], τοῦτο ἔμοι· ἐλλογα (κ.5, 13)] Ὡ + Ν
- 18 [ἐγὼ Πάυλος ἔγραψα* (α.ε)] Ὡ
 [τῇ ἐμῇ χαρὶ (δ.6, 11 κτ.)] Ν
- ἐγὼ ἀποπέσω! ἥ
 [ἵνα μὴ λέγαί σοι ὅτι καὶ βίαιόν μοι προσοφείλις] Ὡ

[P(γ) Ν

- 20 Γ^x καὶ, ἀδελφέ, ἐγὼ σοῦ ἀγαπήμην!
 [ἐν κυρίῳ] Ν
 [ἀπὸ Παισίου (α.7) μου τὰ βελάρηνα (α.7)] Ν
 [ἐν Χριστῷ] Ὡ

[Γ-4κ^α 747^δ Ν

- 21 | Πικροδώς·
 [τῇ ἑπτακοῦ (κ.45 κτ.) σου] Ὡ
- (22) ἔγραψα* (α.19) σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ εἰ λέγαί σοι χαρὴς. (22) ἄμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ (1κ.2, 9 κτ.)
 μοι ξενίαν· ἐπέβη γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι (κ.8, 2 κτ.) ὑμῖν. ἥ
 [P(19) Ν

- 23 ἥ Ἀβιλάξεται δὲ Ἐπαφρᾶς (C.1, 7 κτ.) ὁ δυναρχὸς μου (κ.16, 7 κτ.), ἥ
 [ἐν Χριστῷ] ἥ σοῦ] Ν

[P(6) Ν

- 24 Γ^x Μάρκος, Ἀρέταρχος,
 [P-4κ^α 747^δ Ν

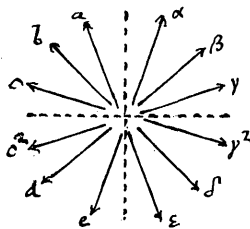
- Δημῆς (C.4, 14 κτ.), Λουκῆς (C.4, 14 κτ.), οἱ συνεργοί (κ.10, 1 κτ.) μου. ἥ
 25 ἥ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν
 [Ἰησοῦ Χριστοῦ] Ὡ
 μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν!

[P(5) Ν

Zur Zeichenklärung.

I. Verfassersiglen u. ä.: 1) P = Paulus, N. (= Einleitung Nr.) 1 ff. — 2) T = Timotheus, N. 3 (T = freiere Stücke, N. 16 Fußn.). — 3) S = Sostrhenes, N. 5; — 4) W = Verf. des wirt. Berichts der Ap.-Gesch., N. 7. — 5) X = erster Hauptanonymus, N. 8; — 6) Y = zweiter Hauptanonymus, N. 9; — 7) z = Silvanus, N. 4; — 8) t = Tertius, N. 3. 8. — 9) J = Johannes, N. 10; — 10) ! = Verdexb, N. 10; — 11) v = Bindezeichen, N. 38; — 12) „ — ” = Zitate, N. 34; — 13) [—] = gewöhnliche (Einzel) Interpolationen, N. 33; — 14) [—] = Interpolationen ex concessu, N. 29.

II. Stimmformeln und Zugehöriges (genauere Beschreibung bei E. Sievers, Metr. Studien 4 [Leipzig 1918] § 24 ff. und Ziele und Wege der Schallanalyse, Heidelt. 1924; Abbildungen der Einstellungszeichen M. St. 4, S. 34): 1) N = 'Normalstimme' und U = 'Umlegstimme'; — 2) Hauptstimmarten: 2 = 'hell-weich', 1 = 'dunkel-weich'; 3 = 'hell-hart', 4 = 'dunkel-hart'; 5 = 'hell-vibrierend', 6 = 'dunkel-vibrierend'; — 3) Unterarten: K = 'kalt' und W = 'warm'; g = 'groß'; — g = 'mit Querspannung versehen'; SN = 'schwer'; — 4) Besondere Griffarten für die Einstellungszeichen: Ex = 'Ex-obergriff', M. St. § 34, c); — 5) Neigungswinkel der Einstellungszeichen (M. St. § 33), bezeichnet durch Exponenten hinter dem Qualitätszeichen (wie $1w^\alpha$ = 'eins-warm-alpha' nach d. Schema:

(wo kein Exponent steht, ist der Durchschnittswinkel β bez. b gemeint). — 6) Drehung der Einstellungszeichen von einem Neigungswinkel zu einem andern (wie in $1w^\alpha \rightarrow \beta$ = 'eins-warm-alpha-drehend zu beta') wird durch $\alpha, \beta, \gamma, \delta$ angedeutet; Schleifbewegung (vgl.

- 13 Τ^x ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἑμᾶν τὸν κατέχειν
 [ἕνα ὑπὲρ σοῦ μοι δοκονῶ (2.15, 25 στα.) ἐν τοῖς δέμοις (α.19) τοῦ εὐαγγελί-
 ου] U
- 14 χαρίζε δέ τῃς ὄψι θανάτου (1κ.1, 10 στα.) οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι.
 [ἕνα μὴ ὡς κατὰ ἐνάγκη τὸ ἀγαθὸν σου ᾗ] U
 [ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον] U
- 15 [ἐγὼ (2.5, 7) γὰρ διὰ τοῦτο ἐχαρίστηθι πρὸς ἄραν, ἕνα αἰώνιον αὐτὸν ἐπ-
 ἔτης] U
- 16 [οὐκ εἶμι ὡς δούλον, ἀλλὰ ὡς ἐξ ἐλευθέρου] U
 [ἀδελφὸν ἀγαπήσον (1κ.15, 50 στα.)]
 [μάλιστα ἑμοί] N
 [πόσω δέ μᾶλλον σοί,] U
 [καὶ ἐν θεῷ καὶ ἐν κυρίῳ] U [P⁴⁶ r⁴⁷ s⁴⁸ N]

- 17 εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν (1κ.17, 18 στα.), προσλαβοῦ (2.1, 1 στα.) αὐτὸν ὡς ἐμέ·
 [εἰ δέ τι ἠθέλησέν σε [ᾗ σφίλλω (2.17, 17 στα.)], τοῦτο ἑμοί ἐδώκε (2.5, 7)] U + N
- 18 [ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα* (α.11)] U
 [τῇ ἐμῇ χαρίδι (2.6, 11 στα.)] N
- ἐγὼ ἀποπέμψω! U
 [ἕνα μὴ λέγῃ σοι ὅτι καὶ βραυτὸν μοι προβοηθεύεις] U [P⁶⁷] N

- 20 Τ^x καὶ, ἀδελφε, ἐγὼ σου ἀγαπῶ!
 [ἐν κυρίῳ] N
 [ἐν ἀγαπῶνόν (α.7) μου τὰ βέλγηρα (α.7)] N
 [ἐν Χριστῷ] U [P²⁴ r²⁷ s²⁸ N]

- 21 | Πικροφώς,
 [τῇ ἑπτακοῦ (2.35 στα.) σου] U
- (22) ἔγραψα* (α.19) σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπερὶ αὐτῶν ποιήσεις. (22) ἀμα δὲ καὶ ἐτοίμαζε (1κ.2, 9 στα.)
 μοι ξενίαν· ἐπέβλεπε γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαριστήσομαι (2.9, 20 στα.) ὑμῖν. U
 [P¹⁷] N
- 23 || Ἀποπέμπεται δὲ Ἐπαφρᾶς (C.1, 7 στα.) ὁ οὐρανοκλάτωρ μου (2.16, 7 στα.),
 [ἐν Χριστῷ] N [P¹⁶] N

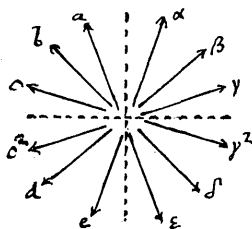
- 24 Τ^x Μάρκος, ἀρεστάτος, [P⁴⁶ r⁴⁷ s⁴⁸ N]

- Δημῶς (C.4, 14 στα.), Λουκῆς (C.4, 14 στα.), οἱ συνεργοί (2.10, 1 στα.) μου. U [P¹⁶] N
- 25 || Ἡ χάρις τοῦ κυρίου
 [Ἰησοῦ Χριστοῦ] U
 μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν! [P⁶⁷] N

Zur Zeichenerklärung.

I. Verfassersiglen u. ä.: 1) P = Paulus, N. 6 (= Einleitung Nr.) 1 ff. — 2) T = Timotheus, N. 3 (Tⁿ = freiere Stücke, N. 16 Fußn.). — 3) S = Sostrhenes, N. 5; — 4) W = Verf. des Wir-Berichts der Ap.-Gesch., N. 7. — 5) X = erster Hauptanonymus, N. 8; — 6) Y = zweiter Hauptanonymus, N. 9; — 7) Δ = Silvanus, N. 4; — 8) Τ = Tertius, N. 3. 8. — 9) J = Johannes; N. 10; — 10) ! = Verst. d. N. 10; — 11) ∪ = Bindezeichen, N. 38; — 12) || — = Zitate, N. 34; — 13) [—] = gewöhnliche (Einzel-) Interpolationen, N. 33; — 14) [—] = Interpolationen ex concessu, N. 29.

II. Stimmformeln und Zugehöriges (genauere Beschreibung bei E. Sievers, Metr. Studien 4 [Leipzig 1918] § 24 ff. und Ziele und Wege der Schallanalyse, Heidelberg 1924; Abbildungen der Einstellungszeichen Ms. 4, S. 34): 1) N = 'Normalstimme' und U = 'Umlegstimme'; — 2) Hauptstimmarten: 2 = 'hell-weich', 1 = 'dunkel-weich'; 3 = 'hell-hart', 4 = 'dunkel-hart'; 5 = 'hell-vibrierend', 6 = 'dunkel-vibrierend'; — 3) Uderarten: K = 'kalt' und W = 'warm'; g = 'groß'; — g = 'mit Querspannung versehen'; SW = 'schwer'; — 4) Besondere Griffarten für die Einstellungszeichen: EO = 'Eckobergriff', Ms. § 34, c; — 5) Neigungswinkel der Einstellungszeichen (Ms. § 33), bezeichnet durch Exponenten hinter dem Qualitätszeichen (wie 1w^α = 'eins-warm-alpha' nach d. Schema:

(wo kein Exponent steht, ist der Durchschnittswinkel β bez. b gemeint). — 6) Drehung der Einstellungszeichen von einem Neigungswinkel zu einem andern (wie in 1w^αβ = 'eins-warm-alpha-drehend zu beta') wird durch α, β, γ, δ angedeutet. Schleifbewegung (vgl.

unten 8) durch 8 u. ä. — 7) Raumstellung und Distanz der Einstellungszeichen (Gesamtpunkt), orientiert nach den drei Richtungen: h-m-t = 'hoch-mittel-tief'; e-m-w = 'eng-mittel-weit' (frontal); n-m-f = 'nah-mittel-fern' (sagittal) und deren Distanzabstufungen wie üw, wü, üüw, wüw = 'überweit, weit-weit, über-weit-weit, weit-weit-weit usw.; üeee bedeutet, daß die Zeichen sich mit ihren Innenausläufern überschneiden, x Handverengung. Im Allgemeinen sind nur die stärker vom Durchschnitt abweichenden Stellungen ausdrücklich bezeichnet. — 8) Bewegungen der Einstellungszeichen (für linke + rechte Hand: meist nur Hin- und Rückgang angezeigt, dem entsprechender Rückgang folgt): a = 'aus-schwingend' ; ab = 'aus-biegend' ; ahb = dasselbe in die Höhe ; anb = dasselbe niederwärts ; entsprechend e = 'ein-schwingend' ; eb = 'ein-biegend' ; ehb = ; enb = ; — rkr. = 'rechtskreisend' ; lkr. = 'linkskreisend' ; — rsl. = 'aufschleifend'; lsl. = 'niederschleifend'; rl. = 'rückw. niederschleifend'. — 9) Sonstiges: l (wie in a|e) = 'wechselnd mit'; — || (wie in lw || rk) je einseitige Arbeit der linken oder der rechten Hand, während die andere pausiert; die Abfolge der Hände d. l/r bez. r/l angezeigt; — + und : deuten die Stellung der linken und der rechten Hand zu einander an.

Berichtigungen.

Heft I, S. 6 Zeile 15 lies Leipoldt. — S. 8, 1 v. u. lies Lehrhaft — (statt lebhaft). — S. 15, 2. 18. v. u. lies z (statt x).

Die Einstellungszeichen sind von der Firma Franz Rettelbusch in Leipzig-C1, Nürnberger Str. 43, zu beziehen.

1926

EDUARD PFEIFFER

VERLAG FÜR ORIENTALIA UND RELIGIONSGESCHICHTE

LEIPZIG, NORDSTRASSE 30

Veröffentlichungen des Forschungsinstituts für vergleichende Religionsgeschichte an der Universität Leipzig, herausgegeben von Professor Dr. Hans Haas. II. Reihe.

HEFT 1:

L. TROJE

Die Dreizehn und die Zwölf im Traktat Pelliot (Dogmen in Zahlenformeln)

EIN BEITRAG ZU DEN GRUNDLAGEN DES MANICHÄISMUS

174 S. Gr.-8°. In Steifbroschur M. 12.80. In Halbleinen geb. M. 14.50

Th. L. Bl. Nr. 19 vom 4. 10. 1925.: „Der Traktat zerfällt in 2 Hauptteile: einen kosmologisch-psychologischen, in dem die Zahl 13 hervortritt, und einen soteriologischen, in dem die Zahl 12 das Beherrschende ist. Die aus 5 + 5 + 3 sich zusammensetzende 13 glaubt L. T. auf die Pentaden und größere Reihen der Samkhya-Philosophie zurückführen zu können, die Soteriologie auf buddhistische Ethik. Die 12 führt sie auf eine Dodekade Buddhas, die sich mit den 12 Stunden, dem Schicksal, dem Tierkreis verschmolz, zurück. Man könnte den Sinn des Buches von L. T. in den Satz zusammenfassen: der manichäische Dualismus ist nicht erärischer, sondern indischer Herkunft. Reitzenstein dachte vorwiegend an Iran. L. T. glaubt auch „eine Sammlung indischer Bäumelne aus den Ruinen des eklektischen Baus der Gnosis“ vorgelegt zu haben. L. T. regt eine Fülle von Fragen an, die sich alle in die wichtige Aufgabe, von der erst Teile in Angriff genommen sind (Haas, Garbe, Grill usw.), zusammenfassen lassen: Untersuchung des gesamten Hellenismus auf das Problem der Einwirkung Indiens nach dem Westen hin im neustamentlichen Zeitalter. Symbole, Bilder für ursprünglich psychische Vorgänge, Bau, Schicksalsymbolik, Gefängnis, alter und neuer Mensch, Erleuchtung, Urmensch, Pflanze des Satans, Feuerpelle, Fleisch, Seele und Geist, Licht und Finsternis, Tugend- und Lasterreihen, Pentaden, Rad, Kette, Siegel, Höllenfahrt, Jonashuch und vieles andere wird in L. T.'s reichhaltigem Buche berührt und dabei viel indisches Vergleichsmaterial herangezogen, auch eine Fülle von Literatur.“

Carl Clémén in der „Literarischen Wochenschrift“ Nr. 1 vom 2. 1. 1926.: „... möchte ... zum Schluß der staunenswerten Belesenheit und dem außerordentlichen Scharfsinn der Verfasserin die wärmste Anerkennung zollen. Sie hat es außerdem verstanden, die Untersuchung eines Stoffes, der die meisten anderen durch seine Abstraktheit abgestoßen hätte und den sie uns zum ersten Male besser zu verstehen gelehrt hat, zu einer den Leser von Anfang bis zum Schluß fesselnden, ja anziehenden Lektüre zu machen, und hat so ein Werk geschaffen, das als Ganzes die höchste Bewunderung verdient.“

HEFT 2:

Dr. med. et phil. F. KÖHLER

Metaphysische Psychologie und ihre Beziehungen zur Religion

31 S. Gr.-8°. In Steifbroschur M. 1.40

Aus dem Schlußwort.: „Wir fragen mit Recht um der Wirklichkeit der von der Religion unabtrennbaren Verbindung des Göttlichen mit dem menschlichen Willen nach den psychologischen Elementen, welche solchem Vollzug tatsächlich als Unterlage dienen, und werden damit das Wesen und die Macht des Geistes, dessen Betrachtung im Rahmen der experimentellen Psychologie, so wertvoll eine solche an sich sein mag, lediglich auf eine naturwissenschaftliche Kennzeichnung und Wissensbereicherung hinausläuft, im Rahmen der bisher geltenden Psychologie die Würdigung der tatsächlichen Tragweite für das Problem ihrer übersinnlichen Weltregierung vermissen läßt, in den Bereich der metaphysischen Wirklichkeit und der aktiven Betätigung eintauchen lassen müssen. Diese Aufgabe begründet eine „metaphysische Psychologie“, auf deren Berechtigung und Notwendigkeit unsere Darlegungen in kurzen Zügen hinweisen sollen. Erst wenn diese Forschung in weitem Umfang zu klaren Formulierungen und Gewisheiten vorgedrungen sein wird, werden wir im Besitz umfassender Beschreibung dessen sein, was das Wort Seele in Wirklichkeit nach ihrem Wesen menschlicher und metaphysischer Art umschließt und ihr Sein und Wirken in das hinter der Erscheinung sich kundgebende wahrhaft Letzte, in die metaphysische Wahrheit der Ewigkeit und Unendlichkeit, das einzig-Göttliche, einlagert.“

unten 8) durch 8 u. ä. — 7) Raumstellung und Distanz der Einstellungszeichen (Gestenpunkt), orientiert nach den drei Richtungen, h-m-t = 'hoch-mittel-tief'; e-m-w = 'eng-mittel-weit' (frontal); n-m-f = 'nah-mittel-fern' (sagittal) und deren Distanzabstufungen wie üw, w, üww, www = 'überweit, weit-weit, über-weit-weit, weit-weit-weit usw.; üeee bedeutet, daß die Zeichen sich mit ihren Innenausläufern überschneiden, x Handkreuzung. Im Allgemeinen sind nur die stärker vom Durchschnitt abweichenden Stellungen ausdrücklich bezeichnet. — 8) Bewegungen der Einstellungszeichen (für linke + rechte Hand: meist nur Hingang angezeigt, dem entsprechender Rückgang folgt): a = 'aus-schwingend' ; ab = 'ausbogend' ; ahb = dasselbe in die Höhe ; anb = dasselbe niederwärts ; entsprechend e = 'ein-schwingend' ; eb = 'einbogend' ; ehb = ; enb = ; — rkr. = 'rechtskreisend' ; lkr. = 'linkskreisend' ; — rsl. = 'aufschleifend'; lsl. = 'niederschleifend'; rl. = 'rückw. niederschleifend'. — 9) Sonstiges: | (wie in a|e) = 'wechselseitig'; -|| (wie in 1w || 1k) je einseitige Arbeit der linken oder der rechten Hand, während die andere pausiert; die Abfolge der Hände d. l/r bez. r/l angezeigt; — + und : deuten die Stellung der linken und der rechten Hand zu einander an.

Berichtigungen.

Heft I, S. 6 Zeile 15 lies Leipoldt. — S. 8, 1 v. u. lies Lehrhaft (statt lebhaft). — S. 15, 2. 18 v. u. lies t (statt x).

Die Einstellungszeichen sind von der Firma Franz Rettelbusch in Leipzig-C1, Nürnberger Str. 43, zu beziehen.

1926

EDUARD PFEIFFER

VERLAG FÜR ORIENTALIA UND RELIGIONSGESCHICHTE

LEIPZIG, NORDSTRASSE 30

Veröffentlichungen des Forschungsinstituts für vergleichende Religionsgeschichte an der Universität Leipzig, herausgegeben von Professor Dr. Hans Haas. II. Reihe.

HEFT 1:

L. TROJE

Die Dreizehn und die Zwölf im Traktat Pelliot (Dogmen in Zahlenformeln)

EIN BEITRAG ZU DEN GRUNDLAGEN DES MANICHÄISMUS

174 S. Gr.-8°. In Steifbroschur M. 12.80. In Halbleinen geb. M. 14.50

Th. L. Bl. Nr. 19 vom 4.10. 1925.: „Der Traktat zerfällt in 2 Hauptteile: einen kosmologisch-psychologischen, in dem die Zahl 13 hervortritt, und einen soteriologischen, in dem die Zahl 12 das Beherrschende ist. Die aus $5 + 5 + 3$ sich zusammensetzende 13 glaubt L. T. auf die Pentaden und größere Reihen der Samkhya-Philosophie zurückführen zu können, die Soteriologie auf buddhistische Ethik. Die 12 führt sie auf eine Dodekade Buddhas, die sich mit den 12 Stunden, dem Schicksal, dem Tierkreis verschmolz, zurück. Man könnte den Sinn des Buches von L. T. in den Satz zusammenfassen: der manichäische Dualismus ist nicht eranischer, sondern indischer Herkunft. Reitzenstein dachte vorwiegend an Eran. L. T. glaubt auch „eine Sammlung indischer Bausteine aus den Ruinen des eklektischen Baus der Gnosis“ vorgelegt zu haben . . . L. T. regt eine Fülle von Fragen an, die sich alle in die wichtige Aufgabe, von der erst Teile in Angriff genommen sind (Haas, Garbe, Grill usw.), zusammenfassen lassen: Untersuchung des gesamten Hellenismus auf das Problem der Einwirkung Indiens nach dem Westen hin in den neustamentlichen Zeitalter. Symbole, Bilder für ursprünglich psychische Vorgänge, Bau-, Schicksalssymbolik, Gefängnis, alter und neuer Mensch, Erleuchtung, Urmensch, Pfeile des Satans, Feuerpelle, Fleisch, Seele und Geist, Licht und Finsternis, Tugend- und Lasterreihen, Pentaden, Rad, Kette, Siegel, Höllenfahrt, Jonasbuch und vieles andere wird in L. T.'s reichhaltigem Buche berührt und dabei viel indisches Vergleichsmaterial herangezogen, auch eine Fülle von Literatur.“

Carl Clemen in der „Literarischen Wochenschrift“ Nr. 1 vom 2. 1. 1926.: „. . . möchte . . . zum Schluß der staunenswerten Belesenheit und dem außerordentlichen Scharfsinn der Verfasserin die wärmste Anerkennung zollen. Sie hat es außerdem verstanden, die Untersuchung eines Stoffes, der die meisten anderen durch seine Abstrusität abgestoßen hätte und den sie uns zum ersten Male besser zu verstehen gelehrt hat, zu einer den Leser von Anfang bis zum Schluß fesselnden, ja anziehenden Lektüre zu machen, und hat so ein Werk geschaffen, das als Ganzes die höchste Bewunderung verdient.“

HEFT 2:

Dr. med. et phil. F. KÖHLER

Metaphysische Psychologie und ihre Beziehungen zur Religion

31 S. Gr.-8°. In Steifbroschur M. 1.40

Aus dem Schlußwort: „Wir fragen mit Recht um der Wirklichkeit der von der Religion unabtrennbaren Verbindung des Göttlichen mit dem menschlichen Willen nach den psychologischen Elementen, welche solchem Völlzug tatsächlich als Unterlage dienen, und werden damit das Wesen und die Macht des Geistes, dessen Betrachtung im Rahmen der experimentellen Psychologie, so wertvoll eine solche an sich sein mag, lediglich auf eine naturwissenschaftliche Kennzeichnung und Wissensbereicherung hinausläuft, im Rahmen der bisher geltenden Psychologie die Würdigung der tatsächlichen Tragweite für das Problem ihrer übersinnlichen Weltregierung vermissen läßt, in den Bereich der metaphysischen Wirklichkeit und der aktiven Betätigung eintauchen lassen müssen. Diese Aufgabe begründet eine „metaphysische Psychologie“, auf deren Berechtigung und Notwendigkeit unsere Darlegungen in kurzen Zügen hinweisen sollen. Erst wenn diese Forschung in weitem Umfang zu klaren Formulierungen und Gewißheiten vorgedrungen sein wird, werden wir im Besitz umfassender Beschreibung dessen sein, was das Wort Seele in Wirklichkeit nach ihrem Wesen menschlicher und metaphysischer Art umschließt und ihr Sein und Wirken in das hinter der Erscheinung sich kundgebende wahrhaft Letzte, in die metaphysische Wahrheit der Ewigkeit und Unendlichkeit, das einzig-Göttliche, einlagert.“

EDUARD PFEIFFER
VERLAG FÜR ORIENTALIA UND RELIGIONSGESCHICHTE
LEIPZIG, NORDSTRASSE 30

Jesus der Christus sein Leben und seine Lehre

von
Dr. Arthur C. Headlam, Bischof von Gloucester
Übersetzt von Prof. D. Dr. Johannes Leipoldt

244 S., gr. 8°, geheftet M. 7.50, Halbleinen M. 9.—, Ganzleinen M. 10.—, Volksausgabe geheftet M. 4.80

Aus dem Vorwort: Ein beträchtlicher Teil des vorliegenden Buches entstand aus Vorlesungen, die an der Universität Oxford und dann im King's College (London) gehalten wurden. Ich hielt es nicht für nötig, die Spuren einer derartigen Entstehung zu verwischen. Die persönliche Art, die einer Vorlesung nie fehlen sollte, wird man hoffentlich nicht unangebracht finden. Zu große Trockenheit steht einer Lebensbeschreibung nicht an, die Vollständigkeit nicht erstreben kann, die nur einzelne Bilder herausgreift aus einer Geschichte, die, in ihrer ganzen Wirklichkeit, jenseits unserer vollen Erkenntnis liegt.

DAS SCHICKSAL IN DER ALTARABISCHEN POESIE

Von Dr. phil. Werner Caskel

Beiträge zur Geschichte der arabischen Religion

Morgenländische Texte und Forschungen, herausgegeben von August Fischer.

1. Band / Heft 5. 64 S. 8° Preis geheftet Mk. 7.50

Der für die Welt des Islam so entscheidende Schicksalsglaube wird hier bereits für die vorislamische Zeit in zwingender Beweisführung nachgewiesen.

JERUSALEM ZUR ZEIT JESU

EINE KULTURGESCHICHTLICHE UNTERSUCHUNG
ZUR NEUTESTAMENTLICHEN ZEITGESCHICHTE
VON LIC. DR. JOACHIM JEREMIAS

- I. Die wirtschaftlichen Verhältnisse. 98 S. 8°. Originalganzlein. M. 4.50. Brosch. M. 3.10
- II. Die sozialen Verhältnisse. A. Reich und arm. 64 S. 8°. Broschiert M. 2.—.
B. Hoch und niedrig.
- III. Die staatspolitischen Verhältnisse. IV. Hellenistisches Gelstesleben.
V. Religion und Kultus.

Meister und Jünger

Zwei religionssoziologische Untersuchungen

von Dr. Joachim Wach, Privatdozent a. d. Universität Leipzig
In eleganter Steifbroschur M. 3.—. Halbleinen M. 4.—

